รายงานการประชุม
สภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๑๙

(สมัยวิสามัญ)

วันจันทร์ที่ ๒๕ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๔๘๙

ฉบับสำนักการพิมพ์
ครั้งที่ ๑ ถึง ครั้งที่ ๓๐ (สมัยวิสามัญ) พ.ศ. ๒๔๘๙

ตัวอย่าง ป.ป.

รายงานการประชุม สภาผู้แทน ครั้งที่ ๑๕/๒๔๘๔

(วิสามัญ) ชุดที่ ๑ วันจันทร์ ที่ ๒๕ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๔๘๔

หน้า	ชื่อผู้ขอแก้	ข้อความที่แก้

รายงานการประชุมสภาผู้แทน

ครั้งที่ 12/2489 (วิสามัญ) ชุดที่ 1

วันจันทร์ที่ 25 พฤศจิกายน พุทธศักราช 2489

ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา นาฬิกา.

ประธานสภาผู้แทน : วันนี้มีสมาชิกมาประชุม นาย เป็นองค์ประชุมแล้ว ข้าพเจ้าจะเปิดประชุมต่อไป

ข้าพเจ้ามีเรื่องที่จะแจ้งให้ที่ประชุมทราบ คือให้เลขาธิการอ่าน

เลขาธิการสภาผู้แทน : ด้วยได้รับหนังสือจากเลขาธิการพฤฒสภาแจ้งเกี่ยวกับเรื่องร่างพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงเขตท้องที่จังหวัดลำปาง จังหวัดน่าน และจังหวัดเลย พ.ศ. 2489 มาว่า ในการประชุมพฤฒสภา ครั้งที่ 13/2489 (วิสามัญ) เมื่อวันศุกร์ที่ 22 พฤศจิกายน ศกนี้ พฤฒสภาได้ลงมติเห็นชอบด้วยโดยไม่แก้ไข และได้รับหนังสือทำนองเดียวกันนี้เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติกู้เงินในประเทศ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2489 แจ้งมาว่า ในการประชุมพฤฒสภา ครั้งที่ 13/2489 (วิสามัญ) เมื่อวันศุกร์ที่ 22 พฤศจิกายน ศกนี้ พฤฒสภาได้ลงมติเห็นชอบด้วยโดยไม่แก้ไข

ที่ประชุมรับทราบ

ประธานสภาผู้แทน : ต่อไปนี้เป็นกระทู้ถาม เรื่อง การยกเลิกธนบัตร ของ นายจำลอง ธนะโสภณ

นายจำลอง ธนะโสภณ (กาญจนบุรี) : ข้าพเจ้าจะตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ดังต่อไปนี้

1. ตามที่รัฐบาลได้ประกาศยกเลิกธนบัตรราคา 20 และ 50 บาทไปแล้วนั้น จะทราบว่า ในกาลต่อไปนี้รัฐบาลมีนโยบายที่จะยกเลิกธนบัตรราคาอย่างนี้อีกหรือไม่

เพราะ

เพราะเหตุใด

2. รัฐบาลมีนโยบายที่จะลดค่าแห่งเงินตราหรือไม่

3. รัฐบาลมีนโยบายที่จะถักเงินของราษฎรที่นำมาแลกเปลี่ยนหรือไม่

4. รัฐบาลมีนโยบายอย่างไรบ้าง ที่จะทำความเจริญขึ้นในเรื่องธนบัตร ให้แก่ประชาชน

นายทองเปลว รอดภัย รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง : รัฐบาลขอตอบว่า ในการที่จะประกาศยกเลิกธนบัตรราคาอย่างใดอย่างหนึ่งหรือไม่นั้น ทั้งนี้รัฐบาลก็จะได้พิจารณาว่า ถ้าหากว่าธนบัตรชนิด ประเภทใดมีปลอมมากก็จะได้ประกาศยกเลิกเพื่อให้นำมาเปลี่ยนเป็นธนบัตรดี เพราะเหตุว่ารัฐบาลนี้มีความประสงค์ที่ไม่ต้องการที่จะให้ธนบัตรปลอมเหล่านั้นเข้ามาหมุนเวียนอยู่ในธนบัตรดีในท้องตลาด เพราะฉะนั้นจะยกเลิกฉบับใดหรือประเภทใดหรือไม่นั้นจะได้พิจารณาต่อไปว่า ถ้าหากว่าธนบัตรชนิดใดมีการปลอมมาก บางทีอาจจะต้องยกเลิกเพื่อให้ธนบัตรดีออกใช้

ข้อ 2. ที่ถามว่า รัฐบาลมีนโยบายที่จะลดค่าแห่งเงินตราหรือไม่นั้น รัฐบาลนี้ก็คิดอยู่ แต่จะย้ำตามนโยบายที่ได้แถลงไว้ว่าจะกล่าวว่า รัฐบาลไม่มีนโยบายที่จะลดค่าแห่งเงินตรา และตรงกันข้าม รัฐบาลมีนโยบายที่อาจจะเพิ่มค่าของเงินตราให้มากขึ้น

ประการที่ 3 ที่ถามว่า รัฐบาลจะมีนโยบายที่จะถักเงินของราษฎรที่นำมาแลกเปลี่ยนหรือไม่ ขอตอบว่ารัฐบาลนี้ไม่มีนโยบายเช่นนั้น เพราะว่าเราต้องการให้เราได้ใช้ธนบัตรดี

ประการที่ 4 ที่ถามว่า รัฐบาลมีนโยบายอย่างไรบ้าง ที่จะทำความเจริญขึ้นในเรื่องธนบัตรให้แก่ประชาชน นั้น รัฐบาลนี้ขอตอบว่า ทางที่ปฏิบัติเสมอมาในปัจจุบัน

นั้นนั้น ได้ใช้กันหลายอย่างหลายสีหลายขนาดหลายแบบแม้พิมพ์ซึ่งไม่เป็นแบบเดียวกัน เพราะฉะนั้นเพื่อจะให้ธนบัตรประสานรอยในแบบเดียวกันใช้สีอย่างเดียวกัน รัฐบาลจึงมีนโยบายที่จะเอาธนบัตรประเภทใหม่ออกใช้เพื่อก่อให้เกิดความเชื่อมั่นแก่ประชาชน และเข้าใจว่าธนบัตรใหม่ที่รัฐบาลใช้ใหม่นั้นเป็นแผ่นกระดาษที่ไม่ปลอมแปลงยาก เพราะฉะนั้นก็จะให้เกิดความเชื่อมั่นแก่ประชาชนได้

นายจำลอง ธนะโสภณ (กาญจนบุรี) : ข้าพเจ้าขอชี้แจงต่อไปว่า ตามข้อ 1 อยากจะขอให้รัฐบาลตอบอย่างชัดเพื่อแก้ความข้องใจของประชาชนว่า ธนบัตรที่จะเลิกในกาลต่อไปนั้นจะใช้กันโดยวิธีใด คือว่าเราจะเลิกใช้ในทันทีในเมื่อนำเข้าไปแลกหรือว่าจะกักรอไว้เป็นระยะเวลา 6 เดือนหรือ 1 ปีอย่างที่กักใบตะพันเช่นนั้น อย่างนี้รัฐบาลจะทำให้หรือไม่

ประการที่ 2 ในการที่จะเลิกธนบัตรนี้ ถึงแม้ว่าผู้มีธนบัตรเป็นจำนวนมากก็ต้องเอาเงินไปเข้าธนาคารบ้าง หรือว่าไปขอแลกก็ไม่ได้ทันที รัฐบาลมีนโยบายที่จะบังคับการกู้นี้หรือไม่

ประการที่ 3 เนื่องจากการแก้โดยยกเลิกธนบัตรเช่นนี้เป็นเหตุให้ปั่นป่วนในตลาดการค้า โดยที่ผู้มีเงินนอนก็ไม่สามารถแลกได้ทันที ยิ่งกว่านั้นได้ทราบว่าในการแลกเหล่านี้ บางทีก็ต้องเสียเงินค่าส่วนชักหรือว่าโดยทางเจ้าหน้าที่ อย่างเช่นธนาคารชาติก็เคยมีมาแล้วมิใช่หรือ รัฐบาลมีนโยบายที่จะแก้ไขข้อบกพร่องเหล่านี้ให้ได้เป็นไปโดยเรียบร้อยหรือไม่

นายทองเปลว ชลภูมิ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง : รัฐบาลขอตอบสมาชิกดังต่อไปนี้ รัฐบาลนี้ไม่มีนโยบายในการจะกักเงินของประชาชนไว้อย่างเช่นธนบัตรใบละพัน เพราะรัฐบาลมีวัตถุประสงค์อันมั่นในการที่จะให้เลิกธนบัตรใบละ 20 และ 50 นี้นั้น เพื่อป้องกันธนบัตรปลอมที่อาจมาหมุนเวียนในท้องตลาด รัฐ

บาลนี้ได้พยายามหาวิธีทางที่จะให้ความรู้สึกแก่ประชาชนเป็นอย่างมาก เช่นเป็นต้นว่า ในการเดินทางไกลสั่งให้รถยนต์จังหวัดเข้ามารับธนบัตรใหม่ทุกจังหวัดแล้ว และสำหรับจังหวัดต่างๆ ซึ่งห่างไกลนั้น รัฐบาลก็สั่งให้กระทรวงการคลังได้นำธนบัตรใหม่ไปแลกเปลี่ยนราษฎรโดยเครื่องบินเช่นเดียวกัน สำหรับข้อซักข้อต่อไปที่ว่าในการที่ผู้มีธนบัตรใบละ ๑๐๐ ๒๐ และ ๕๐ เป็นจำนวนมากมาขึ้นกลัวหรือธนาคารต่างๆ นั้น บางทีก็จำยใช้ไม่ทันท่วงที รัฐบาลจะยังดับผู้หรือไม่ รัฐบาลนี้ยอมรับว่ารัฐบาลนี้ไม่มีนโยบายในการยังดับผู้ที่ชี้ประการใด นอกจากนั้นและการที่ ๖ ที่ซักว่าจะแก้ไขอย่างไร บ้างไม่ให้เกิดการปั่นป่วนที่เจ้าหน้าที่จังหวัดส่วนกลางนั้น รัฐบาลนี้ได้พยายามแก้ไขอยู่ ถ้าหากว่าปรากฏขึ้นว่าจะมีการทุจริตหรือปฏิบัติการไม่ชอบอย่างใดแล้วก็จะลงโทษอย่างสถิต

นายจำนอง ชนะโสภณ (กาญจนบุรี) : ข้าพเจ้าอยากจะไต่ถามให้ชัดเจนลงไปว่า ธนบัตรอย่างไรบ้าง ราคาใด ที่จะให้ยกเลิกในการต่อไป เพราะเวลานี้ลำบากแก่ประชาชนเหลือเกินที่จะไปซื้อของบริโภค พ่อค้านั้นก็ไม่เอาไม่ยอมรับ แต่การไม่ยอมรับของพ่อค้านี้ก็ควรจะซึ่งอ้างไม่ยอมรับบางทียอกว่าไม่มีของจะขายบ้าง ๆ อย่าง เช่นไปซื้อทองราคาท้องตลาดบอกว่า ๑ ร้อย ๑ เอาธนบัตรชนิดที่เก็งว่าจะถูกเก็บไปซื้อก็อาจจะต้องซื้อถึง ๗ ร้อยบ้าง และพ่อค้าเวลานี้เตรียมที่จะไม่ขายของ คือว่าเก็บสินค้าไว้ก็กว่า หรือคนที่มีเงินมากไปซื้อทองเก็บได้ดีกว่าไม่เดือดร้อน

ประธานสภาผู้แทน : อย่าอภิปรายเลยที่ซักเดี๋ยวนี้

นายจำนอง ชนะโสภณ (กาญจนบุรี) : ข้าพเจ้าขอทราบให้แน่นอนว่า ธนบัตรชนิดใดที่รัฐบาลจะเก็บอีกจะได้ไม่ยุ่งยาก และจำหน่ายอย่างไรให้มันเรียบร้อยไป

นายสอง เปลว ชลภูมี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง : สำหรับ

ข้อข้องใจของท่านสมาชิกที่ว่าธนบัตรชนิดใดที่จะเก็บนั้น รัฐบาลนี้ใคร่ขอทำความเข้าใจเสียเลยทีเดียวว่า ธนบัตรที่หมุนเวียนในท้องตลาดนั้นแต่ละประเภทมีมาก เช่นธนบัตรใบละ 50 และ 20 นั้นมีจำนวนถึง 950 ล้านบาท 950 ล้านบาทนี้รัฐบาลก็จำเป็นอยู่เองซึ่งจะต้องมีธนบัตรสำหรับจะทำการแลกเปลี่ยนแต่เป็นจำนวนเพียงพอ เพราะฉะนั้นในหน้าที่รัฐบาลก็ได้รับธนบัตรซึ่งได้สั่งพิมพ์จากอเมริกาจำนวนเท่ากัน รัฐบาลจึงไม่สามารถที่จะทำการแลกธนบัตรชนิดอื่นได้ แต่อย่างไรก็ตามรัฐบาลได้โทรเลขสั่งไปยังอเมริกาและอังกฤษให้พิมพ์ธนบัตรเพิ่มขึ้น ซึ่งเมื่อรัฐบาลได้รับจำนวนธนบัตรที่พิมพ์ใหม่เพิ่มขึ้นพร้อมแล้วก็มาคิดการณาแลกชนิดของธนบัตรประเภทที่มีปลอมแปลงต่อไป แต่สำหรับขณะนี้รัฐบาลยังไม่มีนโยบายที่จะแลกธนบัตรชนิดอื่น เพราะเหตุว่ารัฐบาลยังไม่พร้อมในการที่จะนำธนบัตรใหม่ออกแลก สำหรับประการที่ ๒ ที่ว่าพ่อค้าไม่ยอมรับธนบัตรอะไรต่าง ๆ นานานั้นเป็นต้นแล้วจะซื้อของเก็บอะไรต่าง ๆ เหล่านี้ รัฐบาลตกลงว่าธนบัตรที่พ่อค้าไม่รับนั้นมาซื้อธนบัตรจากรัฐบาลได้

ประธานสภาผู้แทน : กระทู้ต่อไปเรื่องหนอนกินรวงข้าว ของนายธรรมนูญ เทียนเงิน

นายธรรมนูญ เทียนเงิน (ชลบุรี) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตราธิการ ดังต่อไปนี้ ๑.เนื่องจากราษฎรว่า ได้เกิดแมลงชนิดหนึ่งกัดรวงข้าวของราษฎรในอำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี เสียหายหลายหมื่นไร่ ประมาณเนื้อที่ ๆ เสียหาย 3,000 – 5,000 ไร่ และยังจะลุกลามต่อไปอีก ขอทราบว่ารัฐบาลได้จัดการช่วยเหลือไปแล้วประการใด

๒. รัฐบาลจะส่งเจ้าหน้าที่ผู้ชำนาญของกรมเกษตรออกไปปราบปรามได้หรือไม่ ถ้าได้จะทำได้เมื่อใด

นายจรูญ สืบแสง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตราธิการ : กระทรวงเกษตราธิการรออยู่ว่า เรื่องแมลงกัดรวงข้าวของอำเภอพนัสนิคมนี้ ทางการได้ทราบและให้ยาไปสำหรับปราบให้เจ้าพนักงานไปตั้งแต่วันที่ 16 เดือนนี้แล้ว และต่อมาวันที่ 23 เดือนนี้ก็ได้ส่งเจ้าหน้าที่แผนกปราบสัตรูพืช กรมเกษตรเดินทางไปเพิ่มเติมช่วยเหลืออีก บัดนี้กำลังรอผลของเจ้าหน้าที่

ประธานสภาผู้แทน : กระผู้ต่อไป กระทู้ธรรมดาที่ค้างมาตั้งแต่วันก่อนนี้ กระผู้ของนายเชื้อ สนั่นเมือง เรื่อง การเลือกตั้ง

นายเชื้อ สนั่นเมือง (เพชรบูรณ์) : กระผู้ของข้าพเจ้าได้ตั้งมานานแล้ว ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ดังต่อไปนี้ ในการเลือกตั้งซ่อมสมาชิกสภาผู้แทนคราวนี้ จังหวัดเพชรบูรณ์มีจำนวนประชากรตามยอดที่ทางจังหวัดได้สำรวจเมื่อสิ้นปี 2488 มีจำนวน 155,479 คน ซึ่งเข้าเกณฑ์ที่จะได้ผู้แทนเพิ่มอีกคนหนึ่งตามรัฐธรรมนูญ เหตุใดในจังหวัดเพชรบูรณ์จึงไม่มีการเลือกผู้แทนซ่อมเช่นเดียวจังหวัดอื่น ๆ

พ.อ.ช่วง เชวงศักดิ์สงคราม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย : ในคำรเลือกตั้งครั้งที่แล้วนั้น ทางจังหวัดเพชรบูรณ์ได้ส่งยอดจำนวนประชากรมาภายหลังที่ได้มีราชกฤษฎีกาให้มีการเลือกตั้ง ยอดจำนวนครั้งหลังนี้จึงไม่ถึงและก็ไม่ได้ทันที่จะเลือกด้วย

นายเชื้อ สนั่นเมือง (เพชรบูรณ์) : การที่ส่งยอดจำนวนประชากรมานั้นเป็นการล่าช้าของเจ้าหน้าที่ฝ่ายบริหาร การกระทำเช่นนี้เป็นการตัดสิทธิของพลเมืองที่จะได้ผู้แทนราษฎรเพิ่มขึ้น ข้าพเจ้าเองสงสัยว่ามีการบิดเช่นนี้ไม่ใช่ของพลเมือง เป็นของฝ่ายประจำการทางฝ่ายบริหาร จึงใคร่ถามว่าจะมีการเลือกตั้งหรือไม่เมื่อมีการบิดพลาดเช่นนี้

พ.อ.ช่วง เชวงศักดิ์สงคราม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย : ในเรื่องการบกพร่องของเจ้าหน้าที่นั้นได้สั่งลงโทษไปแล้ว และโดยเหตุที่ได้มีพระราชกฤษฎีกาเลือกตั้งแล้วก็ไม่สามารถที่จะเลือกตั้งเพิ่มได้

นายเชื้อ สมันเนือง (เพชรบูรณ์) : เรื่องนี้เป็นการขัดต่อรัฐธรรมนูญ ซึ่งตามรัฐธรรมนูญระบบที่ได้แก้ไขใหม่นี้กำหนดให้มีผู้แทนหนึ่งคน เสมอสองแสนเกินกว่ากึ่งหนึ่งก็ได้มีผู้แทนเพิ่มขึ้นอีกคนหนึ่ง เมื่อไม่มีการเลือกตั้งเพิ่มเช่นนี้จะผิดรัฐธรรมนูญหรือไม่ กระทรวงมหาดไทยจะจัดการอย่างไร

พ.อ.ช่วง เชวงศักดิ์สงคราม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย : การเลือกตั้งนี้เลือกได้ครั้งเดียว คือไม่ให้บอกว่าผู้แทนขาดลงไปนั้นเป็นเรื่องการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่

ประธานสภาผู้แทน : ต่อไปเรื่องไม้หวงห้ามสำหรับทำบ้านเรือนและขายยกเว้นไม้ในที่ราษฎรใช้มุงหลังคา ของนายประยูร วิมุกตายน

นายประยูร วิมุกตายน (เชียงราย) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตราธิการ ดังต่อไปนี้

1. เจ้าหน้าที่ป่าไม้จังหวัดเชียงรายได้ออกประกาศห้ามไม้แทบทุกชนิดจนไม่มีไม้อะไรจะมาทำบ้านเรือนได้เลย ข้าพเจ้าอยากจะทราบว่าทางการจะอนุญาตผ่อนผันประกาศนี้เฉพาะไม้หวงห้ามให้น้อยลง ให้ราษฎรขออนุญาตตัดไม้ทำบ้านเรือนได้หรือไม่

2. เจ้าหน้าที่ป่าไม้จังหวัดเชียงรายได้ประกาศห้ามไม้แทบทุกชนิดจะราษฎรไม่มีไม้ที่จะมาทำหลังมุงหลังคา เช่น ไม้กอ 2. ไม้ตีวทุกชนิด 3. ไม้กอม 4. ไม้สลีก ไม้เนา 5. ไม้เป้า 6. ไม้จี้ 7. ไม้มื่น ไม้เหล่านี้ราษฎรเคยนำมาใช้ประโยชน์

[illegible] เมื่อการตกไม้ของชาวบ้านเช่นนี้ ไม่ราษฎรเดือดร้อน
ไม่เป็นที่เสียหายแก่ป่าไม้ เจ้าจึงมีความเห็นว่าควรจะถอนคำสั่งห้ามราษฎรตัดไม้ในป่าเสีย
เพื่อให้ราษฎรได้ตัดไม้ในป่าเพื่อการก่อสร้างได้ตามสมควร

[illegible] ตามที่ [illegible] ได้มีหนังสือขอความเห็นเกี่ยวกับการตัดไม้ของราษฎร
เพื่อการก่อสร้างที่อยู่อาศัย นั้น

๑. ในการตัดไม้ในป่าเพื่อการก่อสร้างที่อยู่อาศัยนั้น ราษฎรที่อยู่ในท้องที่ได้
ปฏิบัติการตัดไม้ของตนเอง แต่ในการนี้ก็ยังมีราษฎรบางคนมิได้ปฏิบัติตามระเบียบ
ความในมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ ๒๔๘๔ โดยมิได้ขออนุญาตและมิได้
ปฏิบัติตามระเบียบการตัดไม้ของราษฎรเสียก่อน ซึ่งไม้ของราษฎรเหล่านี้ก็เป็นไม้ที่ได้
ตัดฟันมาจากป่าเช่นเดียวกับไม้ของราษฎรที่ได้ขออนุญาตและปฏิบัติตามระเบียบ
ดังนี้ ไม้ของราษฎรที่ได้ขออนุญาตและปฏิบัติตามระเบียบแล้วนั้น ก็ย่อมจะถูกเจ้าพนักงาน
ป่าไม้ตรวจพบและยึดได้ ส่วนไม้ของราษฎรที่มิได้ขออนุญาตและมิได้ปฏิบัติตามระเบียบ
นั้น ก็ย่อมจะถูกเจ้าพนักงานป่าไม้ตรวจพบและยึดได้เช่นเดียวกัน ดังนี้ ราษฎรที่ได้ขอ
อนุญาตและปฏิบัติตามระเบียบแล้ว ก็ยังจะต้องเสียเวลาในการที่จะต้องไปติดต่อกับ
เจ้าพนักงานป่าไม้ ซึ่งบางทีก็ต้องเสียเงินสินบนนำจับให้แก่เจ้าพนักงานป่าไม้ด้วย
ส่วนราษฎรที่มิได้ขออนุญาตและมิได้ปฏิบัติตามระเบียบนั้น ก็ยังจะต้องเสียเงินสินบน
นำจับให้แก่เจ้าพนักงานป่าไม้ด้วยเช่นกัน ดังนี้ ราษฎรที่ได้ขออนุญาตและปฏิบัติตาม
ระเบียบแล้ว ก็ยังจะต้องเสียเวลาในการที่จะต้องไปติดต่อกับเจ้าพนักงานป่าไม้ ซึ่งบาง
ทีก็ต้องเสียเงินสินบนนำจับให้แก่เจ้าพนักงานป่าไม้ด้วย ส่วนราษฎรที่มิได้ขออนุญาต
และมิได้ปฏิบัติตามระเบียบนั้น ก็ยังจะต้องเสียเงินสินบนนำจับให้แก่เจ้าพนักงานป่าไม้
ด้วยเช่นกัน ดังนี้ ราษฎรที่ได้ขออนุญาตและปฏิบัติตามระเบียบแล้ว ก็ยังจะต้องเสีย
เวลาในการที่จะต้องไปติดต่อกับเจ้าพนักงานป่าไม้ ซึ่งบางทีก็ต้องเสียเงินสินบนนำจับ
ให้แก่เจ้าพนักงานป่าไม้ด้วย ส่วนราษฎรที่มิได้ขออนุญาตและมิได้ปฏิบัติตามระเบียบ
นั้น ก็ยังจะต้องเสียเงินสินบนนำจับให้แก่เจ้าพนักงานป่าไม้ด้วยเช่นกัน ดังนี้ ราษฎร
ที่ได้ขออนุญาตและปฏิบัติตามระเบียบแล้ว ก็ยังจะต้องเสียเวลาในการที่จะต้องไป
ติดต่อกับเจ้าพนักงานป่าไม้ ซึ่งบางทีก็ต้องเสียเงินสินบนนำจับให้แก่เจ้าพนักงานป่าไม้
ด้วย ส่วนราษฎรที่มิได้ขออนุญาตและมิได้ปฏิบัติตามระเบียบนั้น ก็ยังจะต้องเสีย
เงินสินบนนำจับให้แก่เจ้าพนักงานป่าไม้ด้วยเช่นกัน ดังนี้ ราษฎรที่ได้ขออนุญาต
และปฏิบัติตามระเบียบแล้ว ก็ยังจะต้องเสียเวลาในการที่จะต้องไปติดต่อกับเจ้า
พนักงานป่าไม้ ซึ่งบางทีก็ต้องเสียเงินสินบนนำจับให้แก่เจ้าพนักงานป่าไม้ด้วย
ส่วนราษฎรที่มิได้ขออนุญาตและมิได้ปฏิบัติตามระเบียบนั้น ก็ยังจะต้องเสียเงิน
สินบนนำจับให้แก่เจ้าพนักงานป่าไม้ด้วยเช่นกัน ดังนี้ ราษฎรที่ได้ขออนุญาตและ
ปฏิบัติตามระเบียบแล้ว ก็ยังจะต้องเสียเวลาในการที่จะต้องไปติดต่อกับเจ้าพนักงาน
ป่าไม้ ซึ่งบางทีก็ต้องเสียเงินสินบนนำจับให้แก่เจ้าพนักงานป่าไม้ด้วย ส่วนราษฎร
ที่มิได้ขออนุญาตและมิได้ปฏิบัติตามระเบียบนั้น ก็ยังจะต้องเสียเงินสินบนนำจับ
ให้แก่เจ้าพนักงานป่าไม้ด้วยเช่นกัน ดังนี้ ราษฎรที่ได้ขออนุญาตและปฏิบัติตาม
ระเบียบแล้ว ก็ยังจะต้องเสียเวลาในการที่จะต้องไปติดต่อกับเจ้าพนักงานป่าไม้
ซึ่งบางทีก็ต้องเสียเงินสินบนนำจับให้แก่เจ้าพนักงานป่าไม้ด้วย ส่วนราษฎรที่มิได้
ขออนุญาตและมิได้ปฏิบัติตามระเบียบนั้น ก็ยังจะต้องเสียเงินสินบนนำจับให้แก่
เจ้าพนักงานป่าไม้ด้วยเช่นกัน ดังนี้ ราษฎรที่ได้ขออนุญาตและปฏิบัติตามระเบียบ
แล้ว ก็ยังจะต้องเสียเวลาในการที่จะต้องไปติดต่อกับเจ้าพนักงานป่าไม้ ซึ่งบางทีก็
ต้องเสียเงินสินบนนำจับให้แก่เจ้าพนักงานป่าไม้ด้วย ส่วนราษฎรที่มิได้ขออนุญาต
และมิได้ปฏิบัติตามระเบียบนั้น ก็ยังจะต้องเสียเงินสินบนนำจับให้แก่เจ้าพนักงาน
ป่าไม้ด้วยเช่นกัน ดังนี้ ราษฎรที่ได้ขออนุญาตและปฏิบัติตามระเบียบแล้ว ก็ยังจะ
ต้องเสียเวลาในการที่จะต้องไปติดต่อกับเจ้าพนักงานป่าไม้ ซึ่งบางทีก็ต้องเสีย
เงินสินบนนำจับให้แก่เจ้าพนักงานป่าไม้ด้วย ส่วนราษฎรที่มิได้ขออนุญาตและมิได้
ปฏิบัติตามระเบียบนั้น ก็ยังจะต้องเสียเงินสินบนนำจับให้แก่เจ้าพนักงานป่าไม้
ด้วยเช่นกัน ดังนี้ ราษฎรที่ได้ขออนุญาตและปฏิบัติตามระเบียบแล้ว ก็ยังจะต้อง
เสียเวลาในการที่จะต้องไปติดต่อกับเจ้าพนักงานป่าไม้ ซึ่งบางทีก็ต้องเสียเงิน
ส

นายจรูญ วิบูลกาญ (เชียงราย) : ข้าพเจ้าขอถามว่า ในระเบียบของทางราชการนั้นมีหลักเกณฑ์อย่างไรบ้าง ในการที่จะให้ราษฎรได้ใช้ที่ดินของรัฐ ในกรณีที่ราษฎรได้ใช้ที่ดินของรัฐมาเป็นเวลานานแล้ว ถ้าหากว่าทางราชการจะมีความจำเป็นที่จะต้องนำที่ดินนั้นไปใช้ในราชการ ราษฎรจะได้รับการชดใช้ค่าเสียหายหรือไม่ อย่างไร

นายจรูญ ยืนยง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ : ในระเบียบของทางราชการนั้น ข้อ ๔. มีอยู่ ๕๑ ระเบียบ ซึ่งระเบียบข้อ ๔. นี้ ได้ประกาศใช้ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๑๕ ระเบียบข้อ ๔. นี้ ได้ระบุไว้ว่า ที่ดินที่ราษฎรได้ครอบครองทำกินมาก่อนวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับ ให้ราษฎรได้ครอบครองทำกินต่อไปได้ ส่วนที่ดินที่ราษฎรได้ครอบครองทำกินมาภายหลังวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับแล้ว ให้ราษฎรออกจากที่ดินนั้นภายในกำหนดเวลาที่ทางราชการจะได้กำหนดให้ต่อไป

นายจรูญ วิบูลกาญ (เชียงราย) : ข้าพเจ้าขอซักถามข้อ ๔. ว่า ผู้ที่จะได้รับการชดใช้ค่าเสียหายในที่ดินนั้น ทางราชการจะชดใช้ให้ราษฎรในอัตราเท่าใด ในเมื่อราษฎรได้ครอบครองทำกินมานานแล้ว ถ้าหากว่าจะต้องมีการชดใช้ค่าเสียหายแล้ว ก็ขอให้ชดใช้ในอัตราที่สูงด้วย

นายจรูญ ยืนยง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ : ข้อนี้จะได้พิจารณาต่อไป

ประธานสภาผู้แทน : ระหว่างนี้ เชิญนายวิเชียร ชีบุญการย์ เรื่องการขอประทานบัตรที่ดิน

นายวิเชียร ชีบุญการย์ (สุรินทร์) : ข้าพเจ้าขอถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ถึงข้อปฏิบัติในการขอประทานบัตรของจังหวัดสุรินทร์ ซึ่งรัฐบาลได้เริ่มดำเนินการมาแล้วเป็นเวลานาน ขณะนี้ได้ดำเนินการไปถึงขั้นตอนใดแล้ว เพราะเหตุใดจึงยังไม่สำเร็จ ข้าพเจ้าได้ทราบว่าเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบได้ออกไปดำเนินการแล้ว แต่ยังไม่ได้ข่าวคราวว่าจะดำเนินการต่อไปอย่างไร เพราะเหตุใดจึงไม่สามารถดำเนินการได้ ข้าพเจ้าขอถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ในครั้งนี้ว่า เมื่อเราได้ดำเนินการไปแล้วนั้น เป็นเพราะเหตุใด รัฐบาลนี้จึงจะดำเนินการต่อไปหรือไม่ อย่างไร

เสร็จเมื่อใด

นายจรูญ สืบแสง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตราธิการ : ในการก่อสร้างเขื่อนห้วยแม่งัด จังหวัดเชียงใหม่นี้ ได้เริ่มก่อสร้างแต่ พ.ศ. 2483 และได้ดำเนินการก่อสร้างเขื่อนระบายน้ำห้วยแม่งัดเสร็จแล้ว แต่ระหว่างดำเนินการก่อสร้างได้พบว่าเครื่องจักรกลที่ใช้ในการก่อสร้างนั้นไม่เหมาะสมกับงานที่จะทำต่อไป และไม่สามารถที่จะก่อสร้างต่อไปได้ เพราะวัสดุก่อสร้างหลายอย่างสั่งซื้อไม่ได้ และก็อีกอันหนึ่งมีอุปสรรคอย่างอื่นเช่นยานพาหนะที่ใช้ในการก่อสร้างก็เป็นของเก่าเสียมาก และเครื่องอุปกรณ์ต่างๆ ก็ชำรุดมาก ยากที่จะหาได้ และเรียกค่าแรงงานสูงจึงจะทำได้ ขณะนี้ถึงแม้ว่าสงครามนั้นจะสงบลงแล้วก็ดี แต่ก็ยังไม่ได้ดังหวังไปไม่ อย่างไรก็ตาม รัฐบาลมีนโยบายที่จะจัดสร้างการชลประทานตามโครงการนี้ต่อไป และก็จะเสร็จประมาณ ปี 2490

นายปีน มีบุการณ์ (สุรินทร์) : ข้าพเจ้าขอซักถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตราธิการว่า ถ้าจะดำเนินต่อไป ข้าพเจ้าอยากทราบว่าเวลานี้จะประมาณแล้วหรือยัง งบประมาณมีเท่าไร

นายจรูญ สืบแสง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตราธิการ : ข้าพเจ้าขอตอบว่าเดี๋ยวใส่ได้

ประธานแต่งตั้งผู้แทน : ตามที่ท่านสุวิชช พันธเศรษฐ เรื่องตำแหน่งทางการเมืองนายกรัฐมนตรี

นายสุวิชช พันธเศรษฐ (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าขอแจ้งต่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรว่า ข้าพเจ้าได้ไปรับราชการทหารมาประมาณ 8 เดือน แต่เนื่องจากได้ไปรับราชการทหารต่างโอกาสกับเพื่อนๆ ในสภาผู้แทนราษฎรแล้ว ก็เป็นว่าในข้อที่เกี่ยวกับเรื่องเกี่ยวกับข้าราชการฝ่ายปกครองนั้น ข้าพเจ้าคงจะตอบแทนท่านไม่ได้ดอก ก็ขอข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามท่านนายกรัฐมนตรีว่านโยบาย

ของรัฐบาลนี้จะปฏิบัติ ก.ม. ต่อข้าราชการผู้ใหญ่ ผู้น้อย และระหว่างกลุ่มต่างกัน อย่างไรบ้าง ขอให้ชี้แจงให้ทราบด้วย

พล.ต. ประมาณ ศรีสังคม ส.ส. เชียงราย นายกรัฐมนตรี : กระผมขอชี้แจงว่า รัฐบาลชุดนี้ได้แถลงนโยบายต่อรัฐสภาเมื่อวันที่ 28 กันยายน ซึ่งส่วนนี้จะไปล่าช้าอย่างไรก็ไม่ทราบ เป็นเรื่องของรัฐบาล ที่ได้แถลงนโยบายต่อรัฐสภาเมื่อวันที่ 28 กันยายน สำหรับกระผม ๆ ขอชี้แจง 1 - 2 /- 3 ท่านก็คงทราบ ผมขอชี้แจงว่ารัฐบาลนี้มีนโยบายที่จะปฏิบัติต่อข้าราชการผู้ใหญ่ ผู้น้อย และประชาชนโดยเคร่งครัด โดยถือว่าประชาชนมีฐานะเสมอกันตามรัฐธรรมนูญ

นายบุรินทร์ พันธุเศรษฐ (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าขอซักถามท่านนายกรัฐมนตรีดังนี้ ในการตอบกระทู้ถามของข้าพเจ้าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเมื่อวันที่ผู้แทนราษฎรซักถามนั้น ท่านได้กล่าวอ้างว่าเกี่ยวกับข่าวลือว่าตำรวจมหาดไทยนั้นได้ทำการเสียหายไป ทางกระทรวงมหาดไทยก็ได้ดำเนินการพิจารณาเจ้าหน้าที่ของตน แต่ข้าพเจ้าขอเรียนว่าการพิจารณานั้นจะถือว่าเป็นการแก้ตัวเพียงใดก็ไม่ทราบ แต่ขอเรียนความว่ารัฐธรรมนูญนั้นได้บัญญัติไว้ในมาตราใดบ้างที่จะปล่อยให้เป็นไปตามวิสัยทางราชการ ซึ่งเราจะมีการตั้งกรรมการขึ้นสอบสวนแล้วก็เงียบไป หรือจะมีการลงโทษอย่างไรบ้าง ขอให้ชี้แจงด้วย

พล.ต.ต. เผ่า ศรียานนท์ ส.ส. นครราชสีมา นายกรัฐมนตรี : ข้าพเจ้าไม่เข้าใจถึงเรื่องที่มีผู้ถามว่าล่าช้าอย่างไร ขอชี้แจงว่าข้าพเจ้าได้ปรึกษาหารือกับศาลที่จังหวัดนั้น ศาลก็ได้ดำเนินการตามกฎหมาย ซึ่งในสายตาของประชาชนยังเห็นว่าศาลทำแรงไป เป็นต้นว่าออกหมายสั่งจับข้าหลวงประจำจังหวัด แต่ว่าตามกฎหมายนั้นจะว่าข้าหลวงประจำจังหวัดได้รับเอกสิทธิ์เป็นพิเศษประการใดอย่างไร ถึงศาลทำถึงขนาดนั้นแต่ข้าหลวงประจำจังหวัดมานั้น ไม่ได้เข้าไปเกี่ยวข้องเพราะไม่มีอำนาจศาลก็รับเงินจากนายประกัน แล้วไม่ได้ตัวก็ออกหมายสั่งจับ ถึงแม้ว่าจะดำเนินการข้ามขั้นตอนศาลก็ทำไปตามกฎหมายอย่างนั้นแล้ว อย่างนี้

ท่านยังไม่เข้าใจหรือ

นายบุรินทร์ วันเสร็จ (เชียงใหม่) : หมู่สิ่งความเข้าใจนั้น ข้าพเจ้าก็ไม่มีอะไร ... ที่นี้ข้าพเจ้าใคร่เรียนถามท่านนายกรัฐมนตรีว่าในขณะนี้ท่านได้ชี้แจงถึงเรื่องการขัดขวางการปฏิบัติงานของรัฐมนตรีจากเหตุการณ์ต่างๆ ที่ได้เกิดขึ้นมาแล้วนั้น ข้าพเจ้าจึงขอเรียนถามท่านนายกรัฐมนตรีในฐานะที่ท่านเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมนั้น ~~ได้ดำเนินการ~~ ได้ดำเนินการอย่างไรบ้างแล้วหรือยังในการที่จะเรียกร้องให้ประชาชนเข้าใจว่าในทางการเมืองนั้นจะมีการใช้อำนาจบ้างหรือไม่ และในขณะนี้ที่ท่านนายกรัฐมนตรีได้ชี้แจงว่าที่ศาลได้มีคำสั่งยกคำร้องนั้นว่าศาลสั่งโดยมีเหตุผลว่าไม่มีมูลแห่งคดีนั้น ข้าพเจ้าขอเรียนถามท่านนายกรัฐมนตรีว่าการที่ผู้ที่รู้กฎหมายแล้วไม่ปฏิบัติให้ถูกต้อง คือเมื่อรับรู้แล้วว่าตัวเป็นผู้ต้องหาแล้ว ยังจงใจไม่ไปตามหมายเรียกเช่นนี้ ศาลจะทำเป็นการเรียกร้องไม่ได้ หรือจะต้องมีหมายจับเช่นนี้หรือไม่

นายวิจิตร วิจิตรวาทการ ร.น. นายกรัฐมนตรี : คำถามข้อหลังนี้ ในทางกระทำเช่นนั้นเป็นการจะต้องตามกฎหมายแล้ว ไม่มีปัญหาแต่อย่างใด คือ หมายความว่าเมื่อไม่ปฏิบัติก็ต้องจับกัน นี่ก็ต้องเป็นไปตามกฎหมาย ส่วนที่ถามว่ามีการแสดงแสงทางความคิดเห็นส่วนตัวนั้น ความจริงไม่มีการที่จะเกิดเรื่องนี้ เป็นเรื่องของรัฐบาลใหม่ซึ่งมาทางกระทรวงยุติธรรมเป็นลักษณะที่ให้มีการแตกความสามัคคีกันทางฝ่ายบ้านเมืองและทางฝ่ายศาล แต่ว่ากระทรวงยุติธรรมก็ไม่เคยเอาเป็นวิธีทางในการที่จะประกาศโฆษณาในขณะนั้นแต่ประการใด เราฝ่ายบริหารก็ยังไม่ได้ทำเป็นการสอบสวนดูว่าใครผิดใครถูกระหว่างที่ยังไม่ได้มีการดำเนินการว่าใครผิดใครถูกโดยเด็ดขาดก็มีการร้องร้องเช่นนี้ กระทรวงยุติธรรมก็คือว่าจะรักษาการโดยถ้อยคำผู้พิพากษาให้เป็นที่เรื่องเกิดขึ้นเช่นนี้ เป็นธรรมเนียมของกระทรวงยุติธรรมที่จะรักษาฐานะของศาลโดยนั่นเอง เราจะฉะนั้นศาลก็ไม่มีการกระทบกระเทือนทางราชการและส่วนตัวแม้แต่ประการใด

ประธานสภาผู้แทน : หมดวาระการพิจารณาแล้ว ได้มีผู้เสนอญัตติขอเปลี่ยนระเบียบวาระ คือนายประยูร วิมุกตกานนท์ ขอให้ยกเอาร่างพระราชบัญญัติภาษีสูบขึ้นมาพิจารณาก่อน ความจริงรัฐบาลก็ได้แจ้งเปลี่ยนระเบียบวาระที่ประชุมนี้ก็ได้ชี้แจงมาแล้ว แต่เมื่อมีผู้เสนอญัตติเข้ามาสู่ที่ประชุมนี้ ก็ต้องตามระเบียบวาระ ถึงแล้วแต่ที่ประชุม

นายประยูร วิมุกตกานนท์ (เรียงราย) : ในการที่ข้าพเจ้าได้ขอเปลี่ยนระเบียบวาระเลื่อนร่างพระราชบัญญัติภาษีสูบ พุทธศักราช ๒๔๘๑ เข้ามาพิจารณาก่อนนั้น ก็เนื่องจากว่า เวลานี้ประชากรทั่วไปทุกจังหวัดได้มีการยาสูบขึ้น พระราชบัญญัติภาษีสูบที่ค้างนี้ให้ระสำคัญความเดือดร้อนให้แก่ประชากรเป็นอย่างร้ายแรงทั่วไป ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอให้ที่ประชุมนี้ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้เข้ามาพิจารณาก่อนเพื่อแก้ความเดือดร้อนของราษฎร เพราะฉะนั้นขอที่ประชุมได้โปรดอนุมัติ

นายสิน ภูริพัฒน์ (ขอนแก่น) : ตามที่มีสมาชิกขอเปลี่ยนระเบียบวาระโดยให้นำพระราชบัญญัติภาษีสูบขึ้นพิจารณาก่อนนั้น ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย เพราะว่าพระราชบัญญัติภาษีสูบนั้นยังไม่เป็นการเร่งด่วน เรายังมีระเบียบวาระที่จะต้องพิจารณาโดยเร่งด่วนยิ่งกว่านั้น เช่นเป็นต้นว่าพระราชบัญญัติว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนและสมาชิกสภาจังหวัดเป็นต้น สำหรับพระราชบัญญัติภาษีสูบนั้นยังไม่สำคัญกว่าพระราชบัญญัติทั้งสองนี้ และยิ่งกว่านั้นยังมีร่างพระราชบัญญัติของรัฐบาลที่เราจะต้องพิจารณาก่อนโดยเร่งด่วนอีกมากมาย เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอให้เป็นไปตามระเบียบวาระที่รัฐบาลได้ขอเปลี่ยนและที่ประชุมได้ลงมติไปแล้วก่อนนั้น

นายชาว ชวนชูสุขาศิ (สุรินทร์) : การที่เดิมมีสมาชิกได้เสนอเปลี่ยนระเบียบวาระการประชุมให้ยกเอาร่างพระราชบัญญัติภาษีสูบของข้าพเจ้าขึ้นพิจารณาก่อนนั้น ความจริงที่ข้าพเจ้าเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มาก็เนื่องเห็นแล้วว่าประชากรที่ราษฎรส่วนใหญ่

————จุดสังเกตได้รับความเดือดร้อนเนื่องจากรัฐบาลได้ประกาศใช้พระราชบัญญัติยาสูบฉบับเก่าที่ยังบังคับมาจนถึงปัจจุบันนี้ เพราะเหตุว่าประชาชนส่วนมากได้รับความเดือดร้อนนั้นก็เป็นพวกคนยากจน ชาวนา ชาวสวน ชาวไร่ เป็นต้น แต่ก่อนมานั้นโดยที่ยังไม่ได้มีประกาศใช้พระราชบัญญัติยาสูบฉบับที่ใช้อยู่ฉบับนี้ ประชาชนก็ได้มีการปลูกยาสูบกันทั่วไปโดย.....

ประธานสภาผู้แทน : เชิญท่านสมาชิกว่าจะมีความจำเป็นอย่างไรจึงต้องเปลี่ยนระเบียบวาระ

นายชาว ธรรมสุวรรณ (สุรินทร์) : ข้าพเจ้าไม่เข้าใจเหตุผลจะพิจารณาอย่างไร นี่ก็ได้รับความเดือดร้อนเพราะว่าประกาศใช้พระราชบัญญัติยาสูบฉบับที่ใช้อยู่นี้ เพราะเหตุว่าแต่ก่อนประชาชนมียาสูบได้ทุกครัวเรือนโดยไม่เดือดร้อนเลย เมื่อได้ประกาศใช้พระราชบัญญัติที่ใช้อยู่แล้วจนบัดนี้ก็ได้รับความเดือดร้อนแก่ประชาชน เป็นต้นว่าราษฎรส่วนมากทำนาหาปลาทำยาสูบเพื่อจะใช้ในครัวเรือนทุกครัวเรือนนั้นต้องไปซื้อยาสูบจากแหล่งอื่นซึ่งมีจำนวนน้อยและราคาแพงมาก อย่างนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นที่จะได้นำเอาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เสนอขึ้นมาเพื่อให้ที่ประชุมนี้ได้พิจารณาแก้ไขร่างพระราชบัญญัติฉบับเดิมเพื่อปลดเปลื้องความเดือดร้อนของประชาชนก่อน คือชาวกสิกรนั้นไม่ได้รับเสรีภาพในการปลูกยาสูบมาตั้งแต่เมื่อครั้งที่รัฐบาลได้เคยประกาศยกเลิกพระราชบัญญัติเดิมใช้บังคับ ชาวนาเคยมีทั้งสิ้น เมื่อให้ประชาชนซึ่งเป็นชาวนาเกือบทั้งประเทศมีการกระทำชีวิตโดยสมบูรณ์ ไม่ขาดแคลนเครื่องใช้ไม่สอยหรือเครื่องที่ใช้จำเป็นสำหรับครอบครัวนั้นทั่วถึงกัน ดังนี้และข้าพเจ้าจึงเห็นว่าเป็นโอกาสที่ท่านสมาชิกผู้หนึ่งได้เสนอ*ให้แก้ไขคือถ้าท่านเห็นว่า*การที่จะเปลี่ยนระเบียบวาระประชุมนี้ขึ้นมานั้น ไม่เห็นเป็นการสมควร ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยเพราะว่าการค้างในที่นี้ของราษฎรเดือดร้อนของประชาชนทุกจังหวัดที่ได้รับความเดือดร้อน*มานานแล้ว*หลายปี ส่วนที่ท่านได้อ้างว่าพระราชบัญญัติเรื่อง

ดังนั้นเป็นการด่วน ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยเพราะว่าการเลือกตั้งครั้งต่อไปนั้นมีเวลาอีกหลายปี อย่างระยะการเลือกตั้งใหม่ก็มีกฎหมายบังคับใช้อยู่แล้วโดยไม่มีการแก้ไขเป็นส่วนมาก แต่ถ้าเราจะแก้ไขใหม่ก็ยังมีเวลาที่จะแก้ไขได้มากมาย เรื่องความเดือดร้อนอย่างแท้จริงที่ประชาชนจะได้รับนั้นเราจำเป็นต้องพิจารณาก่อน เพราะว่าเราก็ได้เคยมีประสบการณ์มาแล้วว่าประชาชนชาวนาชาวสวนนั้นเป็นกลุ่มสำคัญของประเทศ ได้รับความเดือดร้อนอย่างนี้เราจะไม่ช่วยเหลือเป็นการด่วนก็ยังไงอยู่ ดังนี้ผมจึงขอร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้ในชั้นนี้ เพื่อให้ที่ประชุมได้พิจารณาเป็นการด่วนด้วย

ประธานสภาผู้แทน : ข้าพเจ้าขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย ผู้ใดเห็นควรเปลี่ยนระเบียบวาระการประชุมที่ผู้แทนฯ ท่านนี้ ขอได้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๒๗ นาย

ประธานสภาผู้แทน : ผู้ใดไม่เห็นชอบเห็นไม่สมควรเปลี่ยนระเบียบวาระ ขอได้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๕๑ นาย

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าที่ประชุมไม่อนุมัติให้เปลี่ยนระเบียบวาระ ต่อไปร่างพระราชบัญญัติการเงินอากาศ (ฉบับที่ ๒) ของรัฐบาล

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่าง
พระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๔๙๑

หลักการ

เพิ่มอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พุทธศักราช ๒๔๗๑ ให้สูงขึ้น

เหตุผล

เนื่องจากค่าธรรมเนียมชนิดและค่าที่เก็บสำหรับเครื่องบินนั้น ใช้อยู่ในเวลานี้มีอัตราต่ำกว่าของต่างประเทศมาก ควรปรับปรุงแก้เสียใหม่ให้สูงขึ้น แต่ลงให้ต่ำกว่าของต่างประเทศเพื่อจูงใจให้เครื่องบินต่างประเทศมาลงในสนามบินมากขึ้น จึงจำเป็นต้องแก้ไขอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พุทธศักราช ๒๔๗๑

ร่าง พระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๔๙๑

.....
.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พุทธศักราช ๒๔๗๑

พระมหากษัตริย์โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑. พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๙๗"

มาตรา ๒. พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓. ให้ยกเลิกอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พุทธศักราช ๒๔๗๑ และให้ใช้อัตราค่าธรรมเนียมต่อไปนี้แทน

"ค่าธรรมเนียม"

1.	ใบสำคัญการจดทะเบียนอากาศยาน	๒๐ บาท
2.	ใบอนุญาตสำหรับผู้ประจำหน้าที่	๒๐ บาท
3.	การต่ออายุใบอนุญาตสำหรับผู้ประจำหน้าที่	๑๐ บาท
4.	การต่ออายุใบอนุญาตสำหรับผู้ประจำหน้าที่ซึ่งมีการทดลองด้วย	๒๐ บาท
5.	ใบสำคัญสมควรเดินอากาศสำหรับอากาศยานต้นแบบ	๕๐๐ บาท
6.	ใบสำคัญสมควรเดินอากาศสำหรับอากาศยานอื่น	๑๐๐ บาท
7.	การต่ออายุใบสำคัญสมควรเดินอากาศ	๓๐ บาท
8.	ใบสำคัญการจดทะเบียนสนามบิน	๕๐ บาท
9.	การต่ออายุใบสำคัญการจดทะเบียนสนามบิน	๒๐ บาท
10.	ใบอนุญาตพิเศษ	๒๐๐ บาท
11.	ใบแทนใบอนุญาตหรือใบสำคัญ	๕ บาท
12.	ค่าขึ้นทะเบียนอากาศยาน ครั้งละ	๕๐๐ บาท
13.	ค่าที่เก็บอากาศยาน วันละ	๕๐๐ บาท

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....

.....

นายประพิศ วิชิตสงคราม ผู้แทนกรมโยธาธิการ : ผู้บังคับบัญชาได้ชี้แจงเหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๙๑ โดยมีหลักการว่า เนื่องจากค่าธรรมเนียมผู้ขับขี่อากาศยานตามพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พุทธศักราช ๒๔๘๐ ใช้บังคับมานานแล้ว ประกอบกับค่าธรรมเนียมนี้ไม่สอดคล้องกับค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นในปัจจุบันเท่าที่ควร ประกอบกับค่าครองชีพสูงขึ้นมาก ควรจะปรับอัตราค่าธรรมเนียมให้สูงขึ้น และเพื่อให้ค่าธรรมเนียมของต่างประเทศเป็นมาตรฐานเดียวกัน จึงจำเป็นต้องแก้ไขอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พุทธศักราช ~~๒๔๙๑~~ ๒๔๘๐ ดังร่างกฎกระทรวงฯ

นายประพิศ รูปพิจิ (ตำแหน่งเท็จ) : สำหรับเรื่องร่างพระราชบัญญัติการเดินอากาศนี้เท่าที่ได้ใช้กฎหมายฉบับเก่ามาแล้วนั้น เห็นว่าในเรื่องการค่าต่าง ๆ ที่เราเรียกเก็บไปเท่าที่รัฐบาลเสนอมาใหม่ก็จะเรียกเก็บจากค่าธรรมเนียมเดิมบ้าง ๆ ให้สูงขึ้น เรื่องนี้ดิฉันไม่มีข้อขัดข้องประการใดที่จะต้องพิจารณา เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอเสนอให้ที่ประชุมนี้ได้โปรดเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พุทธศักราช ~~๒๔๙๑~~ ๒๔๘๐ ดังร่างกฎกระทรวงฯ

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาผู้แทน : มีผู้เสนอให้ลงมติ ข้าพเจ้าขอปรึกษาที่ประชุมนี้ เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ถือว่าที่ประชุมนี้เห็นชอบ ท่านผู้ใดเห็นควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณาต่อไป ขอได้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือและลุกขึ้นยืน

ประธานสภาผู้แทน : ผู้ที่ไม่เห็นด้วยไม่มี ขอให้นั่งลงตามเดิม เป็นอันว่าที่ประชุมรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณาต่อไป ต่อธรรมาธิการ ขอเชิญ

นายประพิศ วิชิตสงคราม ผู้แทนกรมโยธาธิการ : ผู้บังคับบัญชาได้ชี้แจงต่อ ธรรมาธิการว่าบัญ

[illegible] (ฉบับที่ 2) : [illegible]

[illegible] ช่างมหาดเล็ก ร.ม. [illegible] : ผู้ประกาศ

และรัฐมนตรีในรัฐบาลนี้ เป็นรัฐมนตรีในรัฐบาล

[illegible] : รัฐมนตรีซึ่งรักษาการแทนรัฐมนตรีในรัฐบาล

[illegible] ในรัฐบาลนี้ เป็นรัฐมนตรีในรัฐบาลนี้ เว้นแต่ในที่ประชุมนี้ ผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ให้ถือที่ประชุมนี้เป็นมติ ต่อไปนี้ ให้ใช้ [illegible] ต่อไป ให้ใช้ [illegible]

[illegible] : ร่าง [illegible] (ฉบับที่ 2)

พ.ศ. 2489

.....

.....

.....

.....

ในการประชุมครั้งนี้ [illegible] ได้ [illegible] ร่าง [illegible] (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2489

.....

.....

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "[illegible] (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2489"

มาตรา 2 [illegible]

มาตรา 3 ให้ยกเลิก [illegible] พุทธศักราช 2480 และให้ใช้ [illegible] แทนต่อไปนี้

" ค่าธรรมเนียม

1.	ใบสำคัญการจดทะเบียนอากาศยาน	20 บาท
2.	ใบอนุญาตสำหรับผู้ประจำหน้าที่	20 บาท
3.	การต่ออายุใบอนุญาตสำหรับผู้ประจำหน้าที่	10 บาท
4.	การต่ออายุใบอนุญาตสำหรับผู้ประจำหน้าที่ซึ่งมีการทดลองด้วย	20 บาท
5.	ใบสำคัญสมควรเดินอากาศสำหรับอากาศยานต้นแบบ	500 บาท
6.	ใบสำคัญสมควรเดินอากาศสำหรับอากาศยานอื่น	100 บาท
7.	การต่ออายุใบสำคัญสมควรเดินอากาศ	30 บาท
8.	ใบสำคัญการจดทะเบียนสนามบิน	50 บาท
9.	การต่ออายุใบสำคัญการจดทะเบียนสนามบิน	20 บาท
10.	ใบอนุญาตพิเศษ	200 บาท
11.	แบบแทนใบอนุญาตหรือใบสำคัญ	5 บาท
12.	ค่าขึ้นลงของอากาศยาน ครั้งละ	500 บาท
13.	ค่าที่เก็บอากาศยาน วันละ	500 บาท "

หลวงอรรถพรพิศาล (อราค) : ในเรื่องค่าธรรมเนียมนี้เป็นหลักการของพระราชบัญญัตินะฉบับนี้ว่าจะแก้ให้สูงขึ้น เพราะเหตุว่าต่างประเทศนั้นเขาเก็บสูง จึงอยากจะทราบว่าในอัตราค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ทุกประเภทเหล่านี้นั้นตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 8 นี้ต่างประเทศเขาเก็บเท่าไรและของเราตามพระราชบัญญัตินะฉบับก่อนเก็บเท่าไร ทำให้รัฐบาลเสียหายหรือไม่ ขอให้รัฐบาล กระทรวงคมนาคมโปรดชี้แจงก่อนว่าจำนวนเท่าไรเพื่อจะได้แปรญัตติ ซึ่งสมควรที่จะได้แปรญัตติกันได้ถูก เพราะเป็นการเงินของประเทศเพื่อจะได้รายได้มากขึ้น

พล.ใหญ่ วิโรจ วิชิตสงคราม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม : สำหรับอัตราค่าธรรมเนียมนี้ทางเจ้าหน้าที่ได้พิจารณาแล้วว่าอะไรบ้างที่เราควรจะเก็บสูงขึ้น อะไรบ้างที่ควรจะเก็บตามอัตราเดิม เพราะเหตุว่าเรามีนโยบายที่จะชักจูงให้เครื่องบินต่างประเทศมาลงที่สนามบินบ้านเรามากเท่าที่สามารถจะทำได้ สำหรับตามอัตรานี้ก็มีเพิ่ม

หลายอย่างด้วยกันและที่เพิ่มมากที่สุดก็คือค่าขึ้นลงของอากาศยานซึ่งเดิมเก็บครั้งละ 50 บาทนั้น ในขณะนี้ถืออัตราคันสูงเป็นครั้งละ 500 บาท ซึ่งเป็นอัตราคันสูงซึ่งกองทัพอากาศจะได้เสนอมายังกระทรวงกลาโหมซึ่งมีกฎกระทรวง จะได้พิจารณาตามสมควรว่าเราจะเก็บเขามากน้อยเท่าไรนั้นขึ้นอยู่กับการจัดสนามบินของเราพร้อมเรียบร้อยหรือยัง ถ้าเรายังจัดไม่พร้อมแล้วค่าธรรมเนียมก็ลดตามสมควร แต่ถ้าจัดเรียบร้อยแล้วก็จะสูงขึ้นตามลำดับ เพราะฉะนั้นอัตราคันสูงนี้คิดว่าที่เจ้าหน้าที่ได้คำนวณมาได้เทียบเคียงกับของต่างประเทศแล้ว และพยายามทำอย่างระมัดระวังที่สุดแล้ว

พลอากาศตรี อรรถพรพิศาล (ตราด) : ตามหลักการบอกว่าเพื่อจะเก็บให้สูงขึ้น เพราะเหตุว่าต่างประเทศเขาเก็บสูง แต่ว่าเราก็มีนโยบายที่จะชักชวนให้เครื่องบินต่างประเทศมาลงได้มากขึ้น ข้าพเจ้าก็เห็นด้วยเว้นแต่ว่าเราจะเก็บ เช่น 1. ใบสำคัญการจดทะเบียนอากาศยาน 20 บาท น้อยไปเ เพราะยังไม่สูงเลยที่จะเก็บเพียง 20 บาทสำหรับการจดทะเบียน เพราะเหตุว่าเป็นยวดยานที่สำคัญ ถ้าเราเก็บเพียง 20 บาทแล้วจะได้อะไร รถยนต์ก็เก็บเท่านั้น นอกจากนั้นเรื่องค่าธรรมเนียมต่าง ๆ นั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าบางสิ่งบางอย่างก็หน้าจะแก้ไขให้มากขึ้น แต่เห็นว่าพระราชบัญญัตินี้บังนี้เป็นความประสงค์ของรัฐบาลต้องการจะได้เงินประการหนึ่ง และต้องการให้เครื่องบินมาลงมากประการหนึ่ง รัฐบาลก็ควรจะปรับปรุงหรือทำการให้เหมาะสมมากกว่านี้ เพราะเหตุว่าใบอนุญาตอย่างข้อหนึ่งที่ข้าพเจ้าเรียนมาแล้วนั้น มันน่าจะเก็บถึง 50 บาทเป็นอย่างน้อยเพื่อเราจะได้มากขึ้น เพราะเหตุว่าเราต้องการเงินอย่างที่ท่านว่า เพราะฉะนั้นหน้าจะเก็บ 50 บาท ท่านจะขัดข้องหรือไม่.

พล.ท. จิระ วิชิตสงคราม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม : ในเรื่องรายละเอียดนี้ก็ต้องเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่เฉพาะเขาได้พิจารณาว่าอะไรที่สมควรจะเก็บแค่ไหน ทางรัฐบาลได้เสนอมานี้ ตั้งแรกก็[illegible]ว่าจะมีเรื่องอะไรขึ้นในกรณีที่จะมีเรื่องนี้ขึ้น

เจ้าหน้าที่เทศบาลจะได้มีโอกาสชี้แจงได้ สำหรับข้าพเจ้าเองขอรับว่าค่าธรรมเนียมสูงเท่าใดนั้นอันไหนควรจะเทียบเคียงกับต่างประเทศนั้นก็ไม่สามารถจะจำมาชี้แจงได้

นายเสื่อน พงษ์โสภณ (นครราชสีมา) : ตามมาตรา 3 นี้ที่ท่านรัฐมนตรีตอบเมื่อกี้นี้บอกว่าแล้วแต่เจ้าหน้าที่เทศบาลจะเก็บนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่ายังไม่ถูก เพราะมาตรา 3 นี้ได้บังบัญญัติไว้ชัดทีเดียว ข้าพเจ้าจะอ่านให้ฟัง " ให้ยกเลิกอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พุทธศักราช 2480 และให้ใช้อัตราค่าธรรมเนียมต่อไปนี้แทน " ก็หมายความว่าค่าธรรมเนียมซึ่งได้ระบุไว้ในพระราชบัญญัตินะบัดนี้ก็เมื่อเป็นอย่างนี้แล้วท่านรัฐมนตรีกลาโหมบอกว่าแล้วแต่เจ้าหน้าที่จะกำหนดทีหลังเห็นจะไม่ได้ เพราะตัวบทกฎหมายบังไว้ชัดอย่างนี้แล้ว เมื่ออย่างนี้ข้าพเจ้าก่อนที่จะแปรญัตติอยากจะเรียนถามเสียก่อน คือว่าอย่างนี้ท่านได้พิจารณาหรือเปล่าว่าการบินนี้การเก็บค่าธรรมเนียมต่าง ๆ นี้ในต่างประเทศเขาเก็บอย่างไร ในฐานะที่ข้าพเจ้าได้เคยไปศึกษามาและจะเพาะอย่างยิ่งเคยเป็นนักบินมาแล้วด้วยจึงใคร่จะขอกราบเรียนให้ท่านทราบอย่างนี้ว่า ต่างประเทศเขามีการเก็บค่าธรรมเนียมหลายอย่างคือ ค่าธรรมเนียมสำหรับเครื่องบินซึ่งเป็นเครื่องบินที่ใช้เป็นยานพาหนะเป็นของบริษัทขนส่งต่าง ๆ เขาเก็บค่าธรรมเนียมอย่างหนึ่ง เพราะเครื่องบินเหล่านั้นได้ประโยชน์ในการที่จะขนสินค้าหรือขนส่งบุคคลผู้โดยสาร และไปลงที่สนามบินใด ๆ แล้วเขาก็เก็บค่าธรรมเนียมอย่างหนึ่ง เพราะถือว่าเครื่องบินเหล่านั้นเป็นเครื่องบินซึ่งทำประโยชน์ได้เขาก็ควรจะได้รับประโยชน์ด้วย ทีนี้รัฐบาลก็ควรจะได้รับประโยชน์ด้วยตามสมควร แต่มีเครื่องบินอีกประเภทหนึ่งเป็นเครื่องบินส่วนตัว เป็นเครื่องบินกีฬา อย่างนี้ต่างประเทศเขาหาได้เก็บค่าธรรมเนียมอย่างนั้นไม่ คือเก็บค่าธรรมเนียมถูกกว่า เพื่ออะไร เพื่อประสงค์จะได้บำรุงนักบิน ท่านทราบดีแล้วว่าสงครามโลกนี้นักบินมีประโยชน์อย่างไรแล้วทำไมเขาจะกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมไว้สูงโดยมิกำหนด เครื่องบินส่วน

ตัว ฟลายยิงค์คลับ เป็นเครื่องบินของส่วนบุคคลที่ต้องสมาคมหรือคลับ เขาเก็บผล ประโยชน์อีกอย่างหนึ่ง เพราะฉะนั้นเครื่องบินถามว่าจะเพาะร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ข้าพเจ้าเข้าใจเหลือเกินว่าอัตราเหล่านี้ ท่านคิดแต่เครื่องบินซึ่งบรรทุกคนโดยสารจากต่างประเทศแล้วเก็บค่าธรรมเนียมอย่างนี้ แต่นึกถึงหรือเปล่าว่าเครื่องบินต่อไป ข้าพเจ้าเชื่อเหลือเกินว่ารัฐบาลนี้หรือรัฐบาลใหนก็ตาม ถ้าต้องการบำรุงนักบินในเมืองไทยแล้วจำเป็นจะต้องตั้งฟลายยิงคลับขึ้น เมื่อตั้งฟลายยิงคลับขึ้นแล้วก็ค่าธรรมเนียมจะต้องเก็บอีกอย่างหนึ่งหรือส่วนตัวบุคคลต้องเก็บอีกอย่างหนึ่งไม่ว่าค่าธรรมเนียมจะขึ้นหรือลงก็ตาม นอกจากนั้นการขีดเขียนอย่างนี้ยังไม่เหมาะสมอีก ในต่างประเทศเขาคิดอัตราเครื่องบินใหม่ เหมือนอย่างว่าบรรทุกคนโดยสารน้ำหนักเท่านั้นมีอัตรามาตรฐาน 3 หรือ 4 ชั้น ว่าบรรทุกคนโดยสารน้ำหนัก 2 พันกิโล 2 ตันขึ้นไป เก็บค่าโดยสารอย่างหนึ่ง 3 ตัน 5 ตันขึ้นไปก็เก็บอีกอย่างหนึ่ง เครื่องบินน้ำหนักเหมือนกัน ถ้าบรรทุกได้มากเท่าไรทำให้ดินสอกสิ้นหรือมากก็เก็บค่าโดยสารมาก แต่ที่ระบุไว้อย่างนี้ข้าพเจ้าไม่เห็นชอบด้วย จึงใคร่เรียนถามเสียก่อนว่าท่านจะพอมีทางจะทำอย่างที่ข้าพเจ้าว่าได้ไหม คือหมายความว่าเครื่องบินโดยสารอย่างหนึ่ง เครื่องบินสำหรับคลับไปอีกอย่างหนึ่ง และเครื่องบินสำหรับส่วนตัวไปอีกอย่างหนึ่ง ส่วนตัวนั้นมีประโยชน์ถ้าเราเก็บค่าธรรมเนียมสูง ๆ แล้ว ใครจะมีเครื่องบินส่วนตัว ท่านอย่าเข้าใจว่าในประเทศไทยไม่มีคนอยากมีเครื่องบิน เดี๋ยวนี้มีคนอยากมีแน่เหลือเกินถ้าตั้งฟลายยิงคลับมีสมาชิกสองสามร้อยคนก็ได้ ทำไมท่านจะไม่รับรองนักบินในประเทศไทยบ้าง หรือจะคอยเปิดแต่ต่างประเทศหรือให้ทหารหัดเท่านั้นหรือ ข้าพเจ้าคิดว่าทหารหัดไม่พอ เมื่อพูดเช่นนี้แล้วในฐานะที่ข้าพเจ้าเล่นทางนี้อยู่จะเรียนให้ทราบว่าเครื่องบินนั้นทหารหัดเป็นของให้ระดมว่าพลเรือนหัดดีกว่า ทหารหัดหัดกว่าจะบินที่ 5 หมื่นบาทถึงแสนบาท นักบินแต่ละคนทำเครื่องบินหักอะไรร้อยแปด ถ้าจะมีบุคคลใดตั้งโรงบินสักโรงหนึ่งแล้วให้เขาเทอนกัน

เองรัฐบาลไม่ต้องจ่ายทรัพย์ในกระเป๋า แล้วเห็นว่าควรเป็นหนทางที่ดี เพราะฉะนั้นฟลายอิ้งคลับจำเป็นเหลือเกินที่จะต้องแยกแยะไว้ ไม่ใช่ว่าเราออกกฎหมายนี้ไปแล้วอุดครีออกอย่างเขาว่า ก็เขาออกเหมือนกัน ข้าพเจ้าขอเรียนว่าในต่างประเทศขอประทานโทษ คือ โดยมากมักรู้กันแต่ว่าไปเรียนเมืองนอก อย่าเข้าใจอย่างนั้น ถ้าไม่เรียนก็ไม่รู้ ข้าพเจ้าอยากจะบอกว่าไปประเทศสหรัฐอเมริกาสหรัฐอเมริกามีแบ่งเป็น 3 อย่าง คือ ฉะเพาะนักบินส่วนตัวเขาแยกเป็น 2 ประเภทด้วยกันเรียกว่าไลเซนไพลอทเพลนกับอันไลเซนไพลอทเพลน ไลเซนไพลอทเพลนหมายความว่านักบินจะจดทะเบียนต่อรัฐบาลแล้วสามารถเป็นนักบินได้ แล้วไลเซนไพลอทเพลน จะเป็นกับเครื่องบินอันไลเซนไพลอทไม่ได้ แต่เครื่องบินอันไลเซนไพลอทก็สามารถเป็นอยู่ได้เอง เขาเป็นประเทศที่เจริญแล้ว คือ เครื่องบินนั้นคนใดจะสร้างก็ได้ไม่ต้องให้รัฐบาลตรวจเลย แล้วชวนเพื่อนกันไปนายจะไปขอไหนได้ นี่เขาเป็นอย่างนั้นประเทศที่เจริญแล้ว แล้วผลที่สุดคนที่เป็นนักบินไม่ต้องจดทะเบียนก็ได้ แต่จะไปเช่าบินของรัฐบาลไม่ได้ที่จดทะเบียนไม่ได้ ต้องเป็นเครื่องบินที่ไม่จดทะเบียน แล้วต้องเป็นเครื่องบินผู้โดยสารชั่วคราวที่ผู้โดยสารรู้อยู่แล้วว่าเครื่องบินเป็นไลเซนหรืออันไลเซน เครื่องบินไม่มีใบอนุญาตรับผู้โดยสารโดยไม่มีใบอนุญาต แต่จะรับจ้างเช่นนั้นก็ได้เรียกว่ารับจ้างชั่วคราวไม่ใช่แอร์เวย์ เขาถือเป็นเรื่องของผู้โดยสารแต่ละคนจะใช้ดุลยพินิจว่าจะควรหรือไม่ควร เมื่อตัวไปขอขึ้นขอฝึกหัดได้เขาไม่รับฝึกขอบ เขาไม่รู้ ที่สหรัฐอเมริกาเป็นอย่างนี้เพราะอะไร เพราะต้องการส่งเสริมทั้ง ๆ ที่เจริญเสียอีก ส่งเสริมเพาะนักบินได้มากเท่าที่จะมากได้ ข้าพเจ้าคิดว่าเท่าที่อธิบายมานี้พอสมควรแล้วใครงามรัฐมนตรีว่าท่านจะตกลงกับข้าพเจ้าได้หรือไม่ ขอแยกเป็น 3 ประเภท ประเภทที่ 1 บรรทุกคนโดยสารมีน้ำหนักอัตราต่าง ๆ กันเก็บ

อย่างเช่นเดียวกับต่างประเทศ ส่วนอีกอย่างหนึ่งเครื่องบินส่วนตัวที่อยู่ในประเทศเก็บอีกอย่างหนึ่งซึ่งต่างประเทศเขาทำอย่างนั้น และเครื่องบินเป็นของฟลายอิงคลับนั้นก็ควรเก็บอีกอย่างหนึ่ง ส่วนค่าธรรมเนียมใบอนุญาตข้าพเจ้าไม่ขัดข้อง เพราะว่าถึงแม้ว่าจะสูงก็ไม่ขนาดนี้ก็ไม่เกินสมควร จึงขอเรียนถามว่าท่านจะกรุณาหรือไม่

พล.ท. จิระ วิชิตสงคราม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม : เรื่องค่าธรรมเนียมนี้ที่รัฐบาลเสนอเมื่อกี้นี้แล้วว่าแล้วแต่เจ้าหน้าที่เห็นสมควรปรับปรุงมานั้น คือหมายความว่าการที่เราจะกำหนดอัตรานี้ ค่าธรรมเนียมเราได้ตรวจดูค่าธรรมเนียมของข้างเคียงมาเปรียบเทียบแล้ว/ที่ยังมีถูกต้องอย่างที่บอกแล้วว่าต้องการจะชักจูงให้เครื่องบินเข้ามาที่นี่ เพราะฉะนั้นอัตราค่าธรรมเนียมตามตลักนี้พอสมควร การที่จะขึ้นค่าธรรมเนียมต่าง ๆ โดยไม่มีหลักเกณฑ์อาจจะทำให้เขาเห็นว่าสูงไปอะไรไป ทำให้กระทบกระเทือนต่อความมุ่งหมายที่เสนอเมื่อกี้นี้ ประการที่ ๒ ในข้อสองที่ว่าอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัตินี้เป็นอัตราสูงสุดซึ่งเราอาจจะออกกฎกระทรวงกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมแต่ละอย่างให้ต่ำกว่านั้นได้ สำหรับตอนที่จะกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมกฎกระทรวงนั้นก็ต้องคำนึงถึงว่าเป็นนักบินพลเรือนอะไรตามที่ผู้แทนเมื่อกี้นี้เสนอแล้วเราก็มีทางที่จะทำได้เมื่อถึงเวลาที่เราจะมีโรงเรียนการบินหรือฟลายอิงคลับขึ้น ซึ่งในเรื่องกฎกระทรวงจะต้องวางหรือไม่วางเป็นเรื่องรายละเอียดเกี่ยวกับว่าเครื่องบินที่มาเกิดขึ้นอย่างนี้แล้วแต่ขนาดและน้ำหนัก และต้องแล้วแต่เวลามาเร็วหรือพักนานเท่าไรและสิ่งอื่น ๆ อีกหลายอย่างเป็นการประกอบกัน เพราะฉะนั้นรัฐบาลได้เสนอมาก็คำนึงเช่นนี้ อย่างที่ผู้แทนว่านั้นเมื่อถึงเวลาก็จะได้ออกเป็นกฎกระทรวงอยู่แล้ว.

10.20 น.

นายเสนีย พงษ์โสณ (นครราชสีมา) : ข้าพเจ้าต้องขอประทานโทษ คือที่ตอบมาเมื่อไม่ตรงคำถามเลย มันไปคนละเรื่องทีเดียว คือเป็นอย่างนี้ ตามที่ท่านเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้สู่สภาที่นั้น ในมาตรา 3 เขียนไว้ชัดทีเดียวว่าให้ยกเลิกอัตราค่าธรรมเนียมต่อไปนี้แทนค่าธรรมเนียมแล้วก็ระบุไว้อย่างนั้น ๆ แล้วค่าธรรมเนียมเป็นค่าธรรมเนียมที่ระบุไว้ในกฎหมาย ท่านจะไปแก้ไขโดยวิธีการที่จะออกกฎกระทรวงหรืออะไร ๆ ก็ไม่ได้ทั้งสิ้น ข้าพเจ้าคิดว่าอย่างนี้ข้าพเจ้าอาจจะผิดก็ได้ เพราะข้าพเจ้าไม่ใช่นักกฎหมายหรือนักนิติศาสตร์ แต่ว่าในฐานะที่ข้าพเจ้าเป็นสมาชิกสภา ข้าพเจ้าขอยืนยันเจ้าคับเป็นอย่างนั้น แต่ว่าถ้าหากว่าท่านจะเขียนอีกอย่างหนึ่ง คือหมายความว่าเขียนว่า แล้วออกกฎกระทรวงอย่างนั้นอย่างนี้อีกได้ ถ้าท่านสามารถทำได้ แต่ถ้าหากว่าท่านเขียนอย่างนี้ไม่ได้ คือไม่ว่าเครื่องบินขนาดเล็กหรือใหญ่มาจากต่างประเทศแล้วจะต้องเก็บในอัตราที่กล่าวไว้ทั้งสิ้น ที่นี้ที่ท่านว่าเพราะเป็นการจูงใจชาวต่างประเทศให้นำเครื่องบินมาลงที่นี่ เครื่องบินมีเที่ยวที่บิดในราว 100 ที่ท่านก็เก็บ 500 บาท และที่บรรทุกคนโดยสาร [illegible] สิบคนท่านก็เก็บ 500 บาทเช่นนี้จะจูงใจเขาอย่างไรได้ เล็กก็เก็บเท่านั้นเบ้อเร่อก็เก็บเท่านั้น บินส่วนตัวก็เก็บเท่านั้น ข้าพเจ้าจึงเห็นว่าทำอย่างนี้ไม่จูงใจ ตรงกันข้ามเครื่องบินส่วนตัวชาวเที่ยวประเทศไทยมาแล้วกลับไม่มาอีก ข้าพเจ้าว่าอย่างนี้ เพราะฉะนั้นเขียนที่ข้าพเจ้าจะเรียนถวายท่านประธานแล้วว่าอย่างที่กล่าวไว้แล้ว มีหมายถึงเครื่องบินหลวงจึงรวมยอด ทำไมไม่ทำอย่างเมืองนอกเขาทำ เครื่องบินรับจ้างกับไม่รับจ้างและเครื่องบินโดยสาร มีอยู่ 3 ประเภท ซึ่งควรจะเก็บอัตราคนละอย่าง และมีไฟอิงกลับเก็บอีกอย่างหนึ่ง และนอกจากนั้นยังเก็บขนาดของเครื่องบิน ก็ทำไมไม่ยกมาเขียนรวมเสียหมดอย่างนี้จะจูงใจอย่างไร และเมื่อกี้นี้ข้าพเจ้าอธิบายให้ฟังแล้ว

แม้แต่รถยนต์ทั้งโดยสารรถบรรทุกของประเทศไทยเราที่เราก็ยังแบ่งอัตราเป็น ๓ ชั้น คือรถบรรทุกอย่างหนึ่ง รถบรรทุกจำนวนน้ำหนักเท่านั้นเป็นอย่างหนึ่ง จำนวนน้ำหนักเท่านี้เป็นอย่างหนึ่ง ในเครื่องบินเราจะรู้ใจให้เขามาทำไมข้าพเจ้าไม่ขัดข้องในการที่จะเก็บอัตราค่าธรรมเนียมอย่างที่สำหรับขึ้นลง แต่ว่าขอให้แยกประเภท ข้าพเจ้ารู้สึกว่าจะเป็นธรรมมากกว่าที่จะเป็นอย่างนี้ ข้าพเจ้าขอเรียนเอามาเท่านี้.

พล.ท. จิระ วิชิตสงคราม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม : ข้าพเจ้ายังค้านไม่หมด แต่ว่าในกฎหมายนี้บังคับว่าอัตราค่าธรรมเนียมนี้เป็นอัตราค่าธรรมเนียมสูงสุดที่กำหนดไว้ในกฎหมาย ส่วนจะไปวางอัตราต่ำกว่านั้นเราก็ออกกฎกระทรวงที่แล้วมาเราก็ออกกฎกระทรวงอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นมันเป็นเช่นนี้ ในมาตรา ๖ นั้นกำหนดว่าอย่างนี้ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมมีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ กับมีหน้าที่ตั้งเจ้าพนักงานเจ้าหน้าที่และมีอำนาจออกกฎกระทรวงในเรื่องดังต่อไปนี้ ๑. กำหนดค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ในอัตราอย่างสูงไม่เกินอัตราที่บัญญัติ และยกเว้นหรือยกเว้นค่าธรรมเนียมทั้งหมดในบางกรณีได้.

10.30 น.

นายเฉื่อน ทองใสสม (นครราชสีมา) : ข้าพเจ้าต้องขอพูด คือว่าท่านไม่ได้แถลงมาเสียตั้งแต่ที่แรกว่ามาตรา ๖ ว่าอย่างนั้น ในมาตรา ๖ ในนี้ไม่มีแต่เพียงมาตรา ๓ เท่านั้นเอง แล้วจะให้รู้อย่างไร และให้ใช้อัตราค่าธรรมเนียมดังต่อไปนี้แทน ก็เมื่อเป็นเช่นอย่างนี้แล้วจะให้ข้าพเจ้าทำอย่างไร ข้าพเจ้าก็จะต้องเข้าใจตามตัวหนังสือว่าท่านจะต้องเก็บตามนี้ และถ้าหากว่าท่านอธิบายในมาตรา ๖ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม คือตัวท่านเองท่านจะออกกฎกระทรวงแยกประเภทอย่างนี้ข้าพเจ้าว่าหรือไม่ ข้าพเจ้าขอเรียนถามอย่างนี้อีกครั้งหนึ่ง และเพื่อน
ถ้าหากว่าท่านแยกประเภทอย่างที่เขาว่ากันในอารยะประเทศก็ไม่ขัดข้อง แต่ถ้าไม่

แยกแล้ว ซึ่งมีไว้ในมาตรา 6 เดิมแล้วไม่ถูกแน่ เพราะฉะนั้นของเรียนเสนอ คือถามว่า ท่านจะกรุณาแยกประเภทออกไปให้ ในเมื่อท่านออกกฎกระทรวงแล้วเหมือนอย่างการยะประเทศเขาทำกันหรือไม่.

พล.ท. จิระ วิชิตสงคราม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม: เรื่องนี้ต้องดูพระราชบัญญัติเดิม คือที่ได้เสนอมาเราไม่ได้แก้อะไรทั้งหมด นอกจากแก้สัดราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัตินี้ เพราะฉะนั้นต้องดูพระราชบัญญัติเดิมประกอบด้วย ข้าพเจ้าได้เสนอตั้งแต่แรกแล้วว่าที่เป็นอัตราขั้นสูง ส่วนจะแยกอย่างไรคิดว่าเราควรพิจารณาเสียก่อน คือกฎกระทรวงเราควรกระทำเป็นขั้น ๆ ไปตามความเป็นอยู่ของบ้านเราในขณะนี้เรายังไม่มี อย่างที่ท่านสมาชิกว่านอกจากการบินพาณิชย์ไปมา แต่เมื่อถึงโอกาสตั้งการบินเหรือสโมสรการบินและถึงตรงเราทั้งได้แล้วเราพิจารณาเพิ่มเติมไปได้ คิดว่าจะสะดวกกว่าเราจะกำหนดอย่างนี้เมื่อเราเองไม่มีก็จะลำบาก แต่ความมุ่งหมายจะสำเร็จในเมื่อถึงเวลาก็มีทางทำได้อยู่แล้ว.

นายเฉลิม พงษ์โสภณ (นครราชสีมา): ข้าพเจ้าอยากจะใคร่เรียนถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมสักหน่อยว่า เท่าที่ข้าพเจ้าอภิปรายมาแล้วเมื่อกี้นี้ และในต่างประเทศเขาทำกันแล้วอย่างนั้นมันเป็นการสมควรหรือไม่ ถ้าหากว่าท่านตอบว่าที่ข้าพเจ้าอภิปรายมาแล้วนอกประเทศเป็นการไม่ถูกไม่สมควร ข้าพเจ้าอาจจะเด็ดขาดไม่อยากอภิปรายต่อไป แต่ถ้าหากว่าท่านใช้ดุลยพินิจด้วยความเป็นธรรม หมายความว่าเท่าที่ข้าพเจ้าอภิปรายไปแล้วมีเหตุผลสมควรที่จะกระทำแล้ว ทำไมท่านไม่กระทำในขณะนี้ จะรอไว้ก่อนอย่างนั้นหรือ แล้วมาเรียกกฎหมายเมื่อได้มีขึ้นเสียก่อนหรือ ข้าพเจ้าคนหนึ่งละมีเครื่องบิน และไฟล์อิงลิชก็ได้เคยดำเนินการมาแล้ว แต่เกิดหักเสียจึงเลิกไป แล้วคนที่จะเข้าหรือจะถึงก็ไม่รู้ว่าจะเก็บเท่าใด จะเก็บเขาแพงเราก็แย่ เราเขียนไว้ให้เขารู้ว่าเราตกกันอย่างไหนได้ถูกต้อง

แล้วว่าอย่างไร ๆ ก็ตามประเทศไทยจะต้องมีไฟฉิงคลับอย่างนี้เป็นอย่างนี้ ท่านบอกว่าจะรอให้เกิดขึ้นเสียก่อนจึงจะกระทำข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย ที่ไม่เห็นด้วยก็เพราะอะไร เพราะข้าพเจ้าเห็นว่าต่อไปจะต้องมีแน่ แล้วทำไมไม่เตรียมไว้รับเสียว่าก่อนผู้ที่จะเป็นนักบินพลเรือนหรือไฟฉิงคลับ ท่านว่าอย่างไร ข้าพเจ้าขอพูดกับท่านด้วยความเคารพ คือถ้าจะให้ไปด้วยดีควรเตรียมไว้ให้เสร็จก่อน แล้วท่านบอกว่ารอให้ถึงเวลาถึงคราวจะทำอย่างนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่านี่เป็นข้อประการหนึ่ง และเป็นการไม่เหมาะสมที่เราไปวางอัตราค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ให้เขาเห็นเสียแล้วผู้ที่เขาจะคิดจะทำกันก็สามารถพิจารณาได้ว่าอัตราเหล่านี้สมควรที่จะทำหรือไม่ ถ้าหากว่าเป็นการสมควรเขาก็ทำ ในเรื่องนี้เป็นเช่นนี้ไม่ใช่ข้าพเจ้าจะต่อต้านต่อเถียงท่านหาประโยชน์มิได้ ข้าพเจ้าขอนำความไปครองมา และที่ท่านถามเมื่อกี้นี้ว่ากฎหมายกระทรวงมีจึงค่อยเขียนใหม่ เขียนใหม่ทำไมเขียนให้เสร็จไป สิ่งใดที่จะให้เสร็จไปในวันนี้ก็ควรจะทำให้เสร็จไปในวันนี้ ไปในวันนี้ดีกว่าอีกร้อยปีจึงทำ ข้าพเจ้าไม่ชอบสักษีนั้น ข้าพเจ้าชอบสักษีให้เสร็จไปเลยทีเดียวดีกว่า ซึ่งใครคิดเช่นนี้.

พล.ท. จิระ วิชิตสงคราม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม : ที่จริงความเข้าใจก็ตรงกันแล้ว แต่เกี่ยวนี้ตรงกันหน่อย ข้าพเจ้าเข้าใจว่าท่านก็รู้ดีว่าข้อบังคับสมัยสงครามนั้นหรืออะไรต่าง ๆ เรากำลังมีอยู่แล้ว แต่ว่ายังไม่มีการดำเนินการในเรื่องนั้น นี่ข้าพเจ้าเสนอไปก็ชี้แจงว่าค่าธรรมเนียมการที่เราจะไปออกสู่ค่าธรรมเนียมก็ต้องให้มีองค์การมีรูปร่างอะไรขึ้นมาเสียก่อนเราจึงจะได้กะอะไรให้เหมาะสมกับบ้านเมือง แต่ท่านจะมีความมุ่งหมายว่าเป็นการข้าพเจ้าก็จะบอกเจ้าหน้าที่ให้รีบพิจารณาโดยด่วนนี้

นายทองปาน วงศ์สง่า (สกลนคร) : คือตามที่หลักการของรัฐบาลเสนอมานี้ก็ทราบแล้วว่าต้องการเปลี่ยนแปลงค่าธรรมเนียม ที่ได้ส่วนเฉ่ายสมาชิกผู้นี้สงเคราะห์ชาย

ในทางการบินก็ชี้แจงอยากจะให้วางประเภทชะนิดของเครื่องบินไว้ ทั้งนี้เพื่อว่าให้มีเสถียรภาพ ตามขนาดและชะนิดของเครื่องบิน ถ้าเรามาให้อำนาจของกระทรวงไว้ในพระราชบัญญัตินี้เสียว่าสุดแล้วแต่กระทรวงจะกำหนดตามขนาดชะนิดเช่นนี้จะเป็นการถูกต้องตามความประสงค์ ถ้าทำเช่นนี้จะเป็นที่พอใจแก่สมาชิกผู้ซึ่งต้องการจะให้เป็นกำหนด ขนาด ชะนิดหรือไม่ แต่เมื่อมีเครื่องบินเมื่อไหร่หรือองค์การตั้งขึ้นเมื่อไหร่ให้อำนาจฝ่ายกระทรวงนั้นออกไปได้ ซึ่งตามมาตรา ๖ อย่างที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคลาโหมว่านั้น ในการแปรญัตติเราจะกระทำสัตติเพื่อให้ในวัตถุนี้โดยให้อำนาจลงไปเสียในกฎหมายนี้ อย่างนี้เสถียรภาพนี้จะพอใจหรือไม่ ข้าพเจ้าเรียนความเห็นอย่างนี้.

10.43 น.

นายณบล ชลศึก (สุพรรณบุรี): เมื่อเราพิจารณาตามร่างพระราชบัญญัตินี้แล้วเราจะเห็นว่าหลักการในร่างพระราชบัญญัตินี้แสดงให้เห็นว่านอกจากจะเพิ่มค่าธรรมเนียมค่าเครื่องบินให้สูงขึ้น ๆ กับต่างประเทศเขาเพิ่มขึ้นประการหนึ่งแล้วอีกประการหนึ่งก็เป็นการส่งเสริมให้เครื่องบินเข้ามาลงในประเทศเรามากขึ้น เมื่อเราพิจารณาหลักการประกอบกับค่าธรรมเนียมซึ่งตามพระราชบัญญัตินี้ได้ยกเลิกพระราชบัญญัติเดินอากาศ พ.ศ. 2480 ให้ยกเลิกค่าธรรมเนียมในท้ายพระราชบัญญัตินั้นแล้วจะเห็นได้ว่าบางอย่างก็เท่าเดิมบางอย่างก็สูงขึ้น ทั้งนี้เรื่องกำหนดค่าธรรมเนียมที่บัญญัติไว้ในที่นี้ก็อัตราค่าธรรมเนียมขั้นสูงซึ่งจะให้อำนาจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคลาโหมออกกฎกระทรวงตามนัยแห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พุทธศักราช 2480 มาตรา ๖ นั้นได้ เพราะฉะนั้นการที่จะกำหนดชะนิดเครื่องบิน ขนาดของเครื่องบินไปนั้นก็เป็นเรื่องของรัฐบาลจะออกในกฎกระทรวงเป็นเรื่อง ๆ ไป ส่วนที่เราจะแยกเก็บค่าธรรมเนียม[illegible]/เครื่องบินพาณิชย์ไปอย่างหนึ่ง เครื่องบินส่วนตัวไปอย่างหนึ่ง เครื่องบินของคลับไปอย่างหนึ่ง ข้าพเจ้าเห็นพ้องต้องตามความเห็นของ

ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคลังโดยว่า ในขณะนี้ประเทศไทยเราการบินเราก็ยังไม่ทัดเทียมนานาอารยประเทศเขา โดยฉะเพาะอย่างยิ่ง ไฟฟ้าอิงคลับของเราก็ยังไม่มี เมื่อเช่นนี้แล้วเราจะเก็บค่าธรรมเนียมเสียล่วงหน้าเช่นนี้แล้วแต่จะเกิดขึ้นมันก็จะไม่เกินขึ้น เมื่อเช่นนี้เราจะใช้กาลเวลาปล่อยให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคลังโดยผู้มีอำนาจในเรื่องนี้ใช้ดุลยพินิจเป็นเรื่อง ๆ ไป เมื่อองค์การใดยังไม่เกิดขึ้นจะให้เกิดขึ้นไปวางอัตราค่าธรรมเนียมก็ไม่เกิดขึ้นเป็นการตัดกระบวนก่อนเท็นหน้า เพราะฉะนั้นเมื่อพิจารณาตามมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัตินี้ก็ไม่ว่าจะมีปัญหาอะไรเมื่อเทียบเคียงกับพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. 2480 แล้วก็คือว่า บางอย่างเท่าเดิม บางอย่างสูงขึ้นดังนี้แล้วแต่กาละเทศะหรือตามที่สนามบินของเราจะอำนวยประโยชน์ให้แก่เครื่องบินที่จะมาลงในประเทศเราแค่ไหนเพียงไร และความจริงสนามบินของเราก็ยังไม่เพรียบพร้อมสรรพ ยังไม่บริบูรณ์ตามประมาณตามโครงการณ์ก็ยังไม่ได้สร้างเสร็จ ถ้าเรากำหนดอัตราค่าธรรมเนียมให้สูงขึ้นอย่างที่ผู้แทนเสนอนั้น ข้าพเจ้าก็ไม่เห็นด้วย เพราะฉะนั้นขอให้คงเป็นดังเดิมดีกว่า แต่อย่างไรก็ตาม ~~ข้าพเจ้าได้ประโยชน์ที่ใหญ่กว่าหน้า~~ ข้าพเจ้าเชื่อแน่ว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลก็มีความหวังที่จะให้รัฐบาลของเราได้ประโยชน์ที่เป็นใหญ่ต่อไปข้างหน้า เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าควรจะให้พิจารณาเป็นรายการ ๆ ไป คือในมาตรา 3 รายการใดจะเพิ่มและรายการใดไม่เพิ่มและควรเพิ่มหรือไม่ควรเป็นประการใดนั้น ก็ขอให้สภานี้ได้ใช้ดุลยพินิจเป็นเรื่อง ๆ ไปดีกว่าถ้านิ่งฉะนั้นจะเสียเวลามากมาย.

ประธานสภาผู้แทน : ข้าพเจ้าขอโอกาสชี้แจงความเข้าใจหน่อย เท่าที่สมาชิกกับรัฐบาลได้พูดกันไว้นั้นเป็นเรื่องการชักถามความเข้าใจกันระหว่างรัฐบาลกับสมาชิกว่าเราควรจะทำอย่างไร เพราะฉะนั้นยังไม่มีการแปรญัตติ ในระยะต่อไปนี้ถ้าท่านผู้ใดจะญัตติรายก็ขอให้แปรญัตติตามมาตราที่กำลังค้างอยู่นี้เพื่อกัดเวลา.

10.46 น.

นายใหม่ พริกขาศี (นครสวรรค์) : ข้าพเจ้าเจตนาจะว่าอย่างท่านประธานว่า แต่ไม่มีโอกาสก็เลยไม่ได้ว่า คือข้าพเจ้าเห็นว่าเมื่อเวลาว่าถึงเหตุผลนอกจากแปรญัตติร่าง เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าไม่สามารถสงวนคำแปรญัตติของแปรญัตติในมาตรา 3 โดยฉะเพาะอัตราค่าธรรมเนียมในรายการหนึ่ง ๆ นี้ตามร่างเดิมที่ยังไม่ได้แก้ไขเก็บไว้ 20 บาทเหมือนเดิม แล้วรัฐบาลของ 20 คือไม่ได้เพิ่มขึ้นเลย ข้าพเจ้าขอเพิ่มเป็น 100 บาท รายการ 2 เดิมมี 20 ตั้งไว้ 20 ไม่เพิ่มเหมือนเดิม ข้าพเจ้าขอเพิ่มเป็น 50 บาท ในรายการ 3 กฎหมายเดิม 5 บาท กฎหมายใหม่ 10 บาท ข้าพเจ้าขอเพิ่มเป็น 25 บาท รายการที่ 4 กฎหมายใหม่ 20 ข้าพเจ้าขอเพิ่มเป็น 50 บาท รายการที่ 5 กฎหมายเดิมมีอยู่ 500 ไม่ได้เพิ่มขึ้นเลย ข้าพเจ้าเพิ่มเป็น 500 บาท รายการที่ 6 กฎหมายเดิม 100 บาท ข้าพเจ้าขอเพิ่มเป็น 500 บาท รายการที่ 7 กฎหมายเดิม 20 บาท ขอเพิ่มเป็น 30 บาท ข้าพเจ้าไม่ขัดข้องให้เป็นไปตามร่าง รายการ 8 เดิม 30 ขอเพิ่มเป็น 50 ข้าพเจ้าขอเพิ่มเป็น 200 บาท รายการที่ 9 เดิม 10 ขอเพิ่มเป็น 150 บาท รายการที่ 10 เพิ่ม 200 คงเดิม ข้าพเจ้าขอเพิ่มเป็น 400 รายการที่ 11 หนึ่งบาท แก้เป็น 5 บาท ข้าพเจ้าขอเพิ่มเป็น 50 บาท รายการที่ 12 ข้าพเจ้าขอให้เป็นไปตามร่างของรัฐบาล รายการที่ 13 เพิ่ม 50 บาท ขอเป็น 500 ข้าพเจ้าขอเพิ่มเป็น 1,500 บาท ที่ข้าพเจ้าขอเพิ่มรายการที่ 13 นี้บางทีท่านสมาชิกจะแปลกใจว่าข้าพเจ้าวางกำหนดสูงเกินไป แต่ความจริงเมื่อท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมโปรดชี้แจงไว้เป็นที่ข้าพเจ้าพิจารณาแล้วว่าอันนี้เป็นรายการสูงเป็นอัตราสูงสุดที่รัฐบาลขอมาเป็น 500 ที่ข้าพเจ้าขอแก้เป็น 1,500 นี้มิใช่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมวางกฎกระทรวงไว้เต็มที่ คือให้โอกาสขยายโดยไม่ต้องแก้ไขกฎหมายทีบ่อย ๆ คือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมจะกำหนดให้เป็น 500 หรือ 100 หรือ 5 บาท หรือ 10 สตางค์ก็ได้ ซึ่งงบประมาณสร้างสนามบินของเราตั้งไว้ในงบประมาณ 7 ล้านบาท

เป็นงบประมาณเงินลงทุนควรจะได้เงินลงทุนเพิ่มมาบ้าง และวิธีการใช้เครื่องบินใน ประเทศเราที่คาดหมายว่ามีแค่จะเจริญขึ้นไม่ใช่เจริญลง เวลานี้เครื่องบินเช้าลงก็มีขนาด ใหญ่โตขึ้นกว่านี้ เพราะฉะนั้นจะลงทุนมาก ๆ แล้วจะได้มีค่าของใช้ให้เร็วขึ้น และ ข้าพเจ้าคิดว่าในอัตราค่าโดยสารกิโล ค่าขนส่งกิโล ในการเก็บวันละ 1,500 บาทก็ ไม่ทำให้กระทบกระเทือนถึงรายได้ผู้เดินอากาศอย่างใดนัก โดยเหตุผลอย่างนี้ ส่วนรายการอื่น ๆ ก็มีเหตุคล้าย ๆกัน ข้าพเจ้าคำนึงถึงค่าของเงินในพระราชบัญญัตินี้ และในปัจจุบันนี้ ข้าพเจ้าเห็นว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ได้มีการพิจารณากันมาตั้ง 7 – 8 เดือน มาแล้ว โดยวิธีการเทียบเคียงกับของนานาประเทศ และเทียบเคียงกับหลาย ๆ ประเทศไม่ได้หลักฐาน เมื่อไม่ได้หลักฐานก็เทียบถึงความเหมาะสมและเทียบถึงค่าของ เงินบ้าง รายการอื่น ๆ บางที่เจ้าหน้าที่ชี้แจงมาข้าพเจ้าไปพบเรื่องราวเกิดมาเหมือนกัน เพราะฉะนั้นที่ข้าพเจ้าขอเพิ่มนี้ก็โดยคำนึงถึงค่าของเงินโดยเทียบกับการคมนาคมทางอากาศกับปัจจุบัน ข้าพเจ้าจึงขอเพิ่มสูงขึ้นไปอีก ผู้ใดเห็นด้วยโปรดรับรอง.

มีสมาชิกรับรอง

10.52 น.

พล.ท. จิระ วิชิตสงคราม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม : เรื่อง อัตราค่าธรรมเนียมเบื้องต้นที่เราออกไปแล้วก็ยังต้องให้เขาหรือไปถึงต่างประเทศด้วย เพราะฉะนั้นการที่เราจะกำหนดค่าธรรมเนียมกะไรลงไปแล้วและเป็นอัตราสูงใดที่เดียว ให้เขาเห็นแล้วก็เป็นการขัดความมุ่งหมายที่เราบอกว่าจะมีการชักจูงให้เขาเข้ามาใน ประเทศเรา นี่เป็นหลักใหญ่ที่เสนอพระราชบัญญัตินี้ จริงอยู่เราก็มีสิทธิที่จะออกกฎ กระทรวงเก็บให้ต่ำได้อย่างไรก็ดีนี่ก็จะต้องออกไป เพราะฉะนั้นเพื่อให้เป็นการสั้น ขอ ให้ท่านสมาชิกได้พิจารณาดูว่าจะเห็นว่าที่รัฐบาลเสนอมา อยากจะชี้แจงเสียเลยเพื่อ สะดวก ทั้งนี้คือว่าในอัตราค่าธรรมเนียมนี้ หมายเลข 1 และ 2 นั้นก็ไม่มีเพิ่มลงไว้ อย่างเดิม สำหรับหมายเลข 3 การต่ออนุญาตในอนุญาตสำหรับผู้ประจำหน้าที่เพิ่ม 5 บาท

เราเพิ่มขึ้น 1 เท่าเป็น 10 บาท การต่ออนุญาตใบอนุญาตประจำหน้าที่ซึ่งมีการทดลองด้วย เพิ่มกำหนด 20 เราขอ 30 หมายเลข 5 ใบสำคัญเดินอากาศสำหรับอากาศยานนี้ก็ 500 บาทก็คงไว้อย่างเดิม ในหมายเลข 6 ใบสำคัญเดินอากาศสำหรับอากาศยานนี้ 100 บาทก็คงอย่างเดิม 7 การต่ออนุญาตใบสำคัญเดินอากาศเดิม 20 เราเพิ่มเป็น 30 [illegible] หมายเลข 8 ใบสำคัญการจดทะเบียนสถานบิน 50 บาท หมายเลข 9 การต่ออายุใบสำคัญการจดทะเบียนสถานบิน 20 บาทเดิม 10 เราเพิ่มขึ้นเป็น 20 หมายเลข 10 ใบอนุญาตพิเศษคงไว้ตามร่างเดิม หมายเลข 11 ใบแทนใบอนุญาตหรือใบสำคัญ เดิมบาทเดียวขอเพิ่มเป็น 5 บาท 12 ค่าขึ้นลงของอากาศยาน ครั้งละ 50 บาทแก้เป็น 500 บาท ที่นี้หมด หมายเลข 15 ค่าที่เก็บอากาศยานวันละ 50 บาทแก้เป็นวันละ 500 บาท ที่ท่านที่คิดว่าอะไรควรขึ้นสูงอะไรเก็บตามสมควรโดยเปรียบเทียบกับอัตราของเขาให้เป็นการสมควร แต่ว่าเราจะแก้อัตราให้ขึ้นอย่างไม่ได้ระคับแล้วก็จะรู้สึกว่า เขาจะเห็นว่าเราวางอัตราไว้เข้มงวดเกินไป ทางรัฐบาลก็อยากจะขอวิงวอนขอให้เป็นไปตามแนวที่เจ้าหน้าที่ได้พิจารณามานี้ และเราได้พิจารณาปรับปรุงมาโดยเทียบเคียงโดยตลอดแล้ว ซึ่งหวังว่าอย่างนี้เป็นอัตราที่เราสมควรดำเนินการไปในขั้นนี้.

10.55 น.

พ.ต.ท. พัฒน์ นีลวัฒนานนท์ (สุราษฎร์ธานี) : ความจริงร่างพระราชบัญญัติที่เสนอมานี้ขณะที่เจ้าได้ฟังแล้วรู้สึกว่าควรจะรู้สึกภาคภูมิใจที่ฝ่ายค้านแทนที่จะค้านกลับมาสนับสนุน ความจริงเรื่องการพาณิชย์นาวีนี้ถือเป็นอัตราค่าขนส่งเป็นหลักใหญ่ ไม่ได้หมายความว่าสำเร็จรูปตัวเอง จะสำเร็จได้ก็ต้องขอกฎกระทรวงอีกครั้งหนึ่ง เพราะฉะนั้นทางฝ่ายค้านเองพร้อมที่จะสนับสนุนแล้วที่จะให้เพิ่มอัตราขึ้นอีก ข้าพเจ้าเห็นว่าฝ่ายค้านควรจะยอมรับไม่ควรจะโต้แย้งให้เสียเวลาไปเปล่า ๆ ข้าพเจ้าคิดว่าแก้ได้ 2 ประการ คือประการที่ 1 ในร่างพระราชบัญญัติที่เราเติมคำว่าอย่างสูง ไม่ตายตัว....

ประธานสภาผู้แทน : ขอให้เป็นวิธีการของการแปรญัตติ.

พลต.ท. ทัศน์ ปิลวัฒนานนท์ (สุราษฎร์ธานี) : ข้าพเจ้าจะชี้แจงไม่ใช่แปรญัตติ ข้าพเจ้าจะสนับสนุนว่าจะเอาอย่างไรไม่ใช่แปรญัตติ ข้าพเจ้ารับกับที่ผู้เสนอเสนอเมื่อกี้นี้ แต่ไม่ใช่ว่าเห็นพ้องตัวเลข เห็นพ้องให้สูงขึ้นเพื่อจะได้บัญญัติไว้ในกฎกระทรวงไม่ต้องแก้พระราชบัญญัติบ่อย ๆ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าอย่างนี้ และโปรดให้โอกาสข้าพเจ้าชี้แจงต่อไป คือเมื่อออกพระราชบัญญัตินี้ คืออย่างสูงเท่านั้นเท่านี้แล้ว แล้วภายหลังออกกฎกระทรวงกำหนดไปจะสูงหรือต่ำก็ได้ไม่ต้องไปแก้กฎหมาย ซึ่งจะไม่ชักช้าต้องขอคำที่ผู้แทนกรสวรรค์เสนอมาด้วยและไม่ชักช้าผู้แทนกรสวรรค์ว่าด้วย เพราะฉะนั้นเพื่อสงวนเวลาของสภานี้ เพราะความจริงพระราชบัญญัตินี้ข้าพเจ้าก็ไม่รักที่จะให้พิจารณารวดเดียว เพราะกฎหมายนี้จะต้องพิจารณาเป็นการพิเศษสักหน่อย มาพิจารณารวดเดียวเช่นนี้เป็นการลำบาก เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอเรียนคำว่าอย่างสูงแล้วอัตราอย่างสูงแค่ไหนแล้วแต่เห็นสมควร

ประการที่ ๒ ในข้อที่เราห่วงใยว่าต่างประเทศจะถูกลิดแล้วคำว่าอย่างสูงจะช่วยอย่างหนึ่ง และอีกอย่างหนึ่งเวลาออกกฎกระทรวงและพระราชบัญญัตินี้เราก็แพร่ออกไปพร้อมกัน เช่นนี้ต่างประเทศก็จะไม่เกรงอะไรในแง่ต่ำของเรา ข้าพเจ้าขอชี้แจงดังนี้ไม่ใช่แปรญัตติและขอสงวนเวลาเป็นอย่างดี ขอพูดอย่างนี้เพื่อชี้แจง เมื่อสภาไม่เห็นด้วยก็แล้วไป เพราะมาตรา ๆ ที่เราจะได้เห็นความ[illegible]พร้อมเหรียงอย่างนี้ แล้วเราจะมาโต้แย้งทำไม.

พล.ร.อ. ถวัลย์ ชำรงฆาวาสวัลดิ์ ร.น. นายกรัฐมนตรี : ในเบื้องแรกรัฐบาลได้เสนอให้สิ่งกรรมาธิการแล้ว แต่ท่านผู้เกียรติในที่ประชุมนี้ปรารถนาจะพิจารณารวดเดียว แต่เมื่อพิจารณารวดเดียวก็ไปถึงรายละเอียดซึ่งเป็นตัวเลข แล้วก็มีหลายรายการด้วยกัน แล้วการเปลี่ยนแปลงในตัวเลขต่าง ๆ เหล่านี้มีความเกี่ยวโยงกัน

จำเป็นต้องพิจารณาโดยละเอียด การที่จะแปรญัตติในลักษณะนี้คำถามผู้นี้เข้าใจว่าเดี๋ยวจะมุ่งเพ่งกันใหม่ จะเกิดการไม่ยุติธรรม เมื่อเช่นนั้นรัฐบาลจะขอส่งให้กรรมาธิการสามัญของสภาแล้วก็ไปแปรญัตติ 3 วันก็ได้.

นายใหม่ พวิกชาติ (นครสวรรค์) : อย่างท่านนายกรัฐมนตรีว่านี่เหตุผลอย่างหนึ่ง ความจริงที่เดียวข้าพเจ้าไม่อยากจะให้สภาเปลี่ยนญัตติที่ลงมติไปแล้วบ่อย ๆ โดยไม่มีความจำเป็น ความจริงถ้าหากว่าฉะเพาะรายการตัวเลขนี้เป็นปัญหาใหญ่ที่จะไปก่อให้ความยุ่งยากจริง ๆ ข้าพเจ้าไม่ซักซ้อง แต่ความจริงข้าพเจ้าได้ศึกษาเรื่องนี้มาก่อนเมื่อครั้งข้าพเจ้าอยู่กระทรวงคมนาคม คณะกรรมการได้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่มาก่อนแล้ว คือเราได้หารือโดยวิธีสอบสวนมาเหมือนกัน และการสอบสวนนั้นก็ไม่ได้หลักฐานเป็นแน่นอน ฉะเพาะปัญหาเรื่องนี้ข้าพเจ้าคิดว่าไม่ใช่เรื่องสลักสำคัญนัก มีอันหนึ่ง นายกว่าประกาศกฎหมายใช้ปรับกัว แต่ก็ไม่ทราบว่าอย่างที่ผู้แทนนครราชสีมาว่า กฎหมายนี้ประกาศกฎหมายแล้วไม่เป็นผลจนกว่าจะออกกฎกระทรวง ข้าพเจ้าคิดว่าเงินลงทุน 7 ล้านบาทจะได้ 2 รายการ คือรายการที่ 12 กับ 13 ซึ่งข้าพเจ้าได้ถือใจแปรญัตติเป็นจำนวนมาก ข้าพเจ้าแปรญัตติฉะเพาะรายการ 12 ก็คือรายการที่ 13 ก็คือ คิดเฉลี่ยแล้วบ้านเรามีเครื่องบินลงวันละ 2 เครื่องหรือเครื่องเดียวก็ได้วันละ 1,000 บาท เดือนหนึ่ง 30,000 บาท ปี 1 ได้ 360,000 บาทตั้งหลายปีถึงจะได้ 7 ล้านบาท การลงทุนมากถ้าหากว่าจะไม่ขึ้นจงอย่างนี้จะเก็บ 500 บาทอย่างที่ว่ามาโดยออกกฎกระทรวง คนก็พากันพิจารณาถึงกฎกระทรวงที่สุด เพราะถ้อยคำที่อภิปรายในสภานี้ก็คือว่ากฎหมายก็คือเขาต้องศึกษาเหมือนกัน และเราส่งไปให้เขาพิจารณาเหมือนกัน เพราะฉะนั้นกฎหมายนี้ไม่ทำความกระทบกระเทือนให้เกิดขึ้นเลยเป็นจริงอย่างท่านนายกรัฐมนตรีว่าก็ไม่ทำให้กระทบกระเทือนจนกว่าออกกฎกระทรวง และการออกกฎกระทรวงนี้เรื่องนายกรัฐมนตรีก็ติดต่อทางการบูรพาธิปัตย์จะเป็นเท่าไรอาจจะต้องคอยต่อรองกันก็ได้ แต่เรื่องนี้มีอีกอย่าง

หนึ่งเราไม่ต้องแก้กฎหมายใช้บ่อย ๆ ข้าพเจ้าเห็นว่าควรพิจารณาตั้งนี้เสียแล้วโอกาสเดียว เอาหรือไม่เอาก็ได้ ไม่ต้องส่งกรรมาธิการใหม่ เอาอย่างนี้ข้าพเจ้าว่าก็เอาอย่างรัฐบาลก็เสร็จไป ไหม ๆ ให้พิจารณาเป็นเรื่องเดียวไปได้ทันทีแล้วจะไม่ได้ผลเราได้เปลี่ยน ตามมติของสภาก็ถือว่าไม่เอาอย่างที่ข้าพเจ้าว่า เอาอย่างรัฐบาลก็เสร็จไป คิดว่าอย่างนี้ดีกว่าส่งกรรมาธิการไปก็จะช้าแล้วไม่ได้อะไรขึ้นมาควร ข้าพเจ้าคิดว่าเป็นอย่างนี้ดีกว่า

ประธานสภาผู้แทน : ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่มีผู้แปรญัตติมาสู่สภานี้และรัฐบาลเสนอญัตติเข้ามาว่าให้ส่งร่างพระราชบัญญัตินี้ฉบับเพาะมาตรานี้ไปให้คณะกรรมาธิการพิจารณา เมื่อเป็นอย่างนี้ข้าพเจ้าก็ต้องขอให้ท่านทั้งหลายวินิจฉัยท่านผู้ใดเห็นควรจะส่งร่างฉบับเพาะมาตรานี้ไปให้คณะกรรมาธิการพิจารณาตามที่รัฐบาลเสนอนั้นยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ 50 คน

ประธานสภาผู้แทน : ผู้ใดเห็นไม่ควรส่ง โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ 15 คน

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าที่ประชุมมีมติให้ส่งร่างพระราชบัญญัตินี้ไปให้คณะกรรมาธิการพิจารณา

พล.ร.อ. สงัด ชลออยู่ รองนายกรัฐมนตรี : ขอให้แปรญัตติภายใน 3 วัน

ไม่มีสมาชิกคัดค้าน

ประธานสภาผู้แทน : รัฐบาลขอเสนอให้แปรญัตติภายใน 3 วัน เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ถือว่าที่ประชุมได้มีมติ ส่งคณะกรรมาธิการสามัญชุดที่ 3

เลขาธิการสภาผู้แทน : มาตรา 6 รัฐให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้.

ประธานสภาผู้แทน : คงเหลืออยู่อีกมาตราหนึ่งก็จะเป็นสิบว่ามาตราที่แก้ทั้งหมดจะเป็นมาตราที่ 2 แต่ว่าเราค้างอยู่ที่กรรมาธิการ เราพิจารณากันใหม่เลยว่าเคยปฏิบัติกันมาอย่างไร เพราะร่างพระราชบัญญัตินี้ก็เป็นสิบหกเดือนแล้วนี้

ระเบียบวาระต่อไป ร่างพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2489 ของรัฐบาล

11.04 น.

พ.อ. ช่วง เชวงศักดิ์สงคราม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย : รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนโดยมีหลักการ เพื่อจะใช้มีกฎหมายสำหรับดำเนินการเลือกตั้งตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๑๙ เหตุผลก็เนื่องจากว่าพระราชบัญญัติเลือกตั้ง พ.ศ. ๒๕๑๕ นี้เป็นใหม่ที่สุดก็ได้ใช้มาถึงครั้งเลือกตั้งล่อม ฉะเพาะบทบัญญัติบางมาตราเท่านั้น แล้วก็รัฐบาลเห็นว่าเป็นการสมควรที่จะได้ร่างพระราชบัญญัติใหม่โดยเก็บรวมข้อเท็จจริงในทางปฏิบัติทั้งหลาย ทั้งปวงซึ่งจะเป็นผลดียิ่งขึ้น และร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎรเป็นเวลาหลายวันแล้ว คงจะได้อ่าน เมื่ออ่านมากก็คงจะมีความคิดเห็นแตกแยกมาก คงจะอภิปรายมาก ผมคิดว่าเมื่อเรารับหลักการแล้วเราออกไปพิจารณาตามในชั้นกรรมาธิการ ผู้ใดคิดใจสงสัยอย่างใดอย่างหนึ่งก็ไปพิจารณาตามได้ก็จะเป็นทางดีกว่า.

11.05 น.

พระยาศรีวิสารวาจา (พระนคร) : พระราชบัญญัติที่ข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นพระราชบัญญัติที่สำคัญฉบับหนึ่ง เพราะเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกของสภานี้ซึ่งเป็นสภาสูงสุดของประเทศชาติ ฉะนั้นจึงน่าจะดูในความเห็นของประชาชนทั่วไป ข้าพเจ้าเชื่อว่าเราทุกคนที่ต้องการการเลือกตั้งที่มีที่มีคุณธรรม และที่เป็นไปตามความประสงค์ของผู้มีสิทธิออกเสียง ทั้งนี้ก็เพื่อจะรักษาไว้ซึ่งความศักดิ์สิทธิ์แห่งรัฐธรรมนูญ จะได้เจริญสืบไป ถ้าจะดูในด้านสมาชิกเอง ข้าพเจ้าเชื่อว่าสมาชิกทุกคนในสภานี้ไม่ว่าสังกัดพรรคใด ๆ ก็มีความประสงค์เช่นเดียวกัน เพราะว่าเกี่ยวกับประโยชน์ส่วนมากประการหนึ่ง คือเกียรติยศชื่อเสียงของสภานี้ และอีกประการหนึ่งรัฐบาลก็ยังเปลี่ยนไปตามกาลสมัยจึงไม่มีรัฐบาลใด ๆ ที่จะถือว่าจะอยู่ในหน้าที่ตลอดไป ทั้งนี้ข้าพเจ้าเชื่อว่าถ้าจะดูในด้านประชาชนก็ดี ถ้าดูในด้านของรัฐบาลหรือในด้านของสมาชิกสภานี้ เราก็มีความประสงค์เช่นเดียวกันทั้งนั้น แต่การที่จะดำเนินไปถึงจุดประสงค์นั้นเราอาจจะ

มีความเห็นแตกต่างกัน ฉะนั้นในเรื่องนี้ข้าพเจ้าใคร่จะขอปรับความเข้าใจกับท่านสมาชิกบางท่านเสียก่อน คือที่ข้าพเจ้าอาจจะเห็นผิดเพี้ยนไปจากร่างพระราชบัญญัตินี้ก็หาใช่ว่าเป็นการดูถูกท่านสมาชิกบางท่านไม่ว่าไว้ คือความเบื่องบ้าง มีความประสงค์ไม่บริสุทธิ์บ้าง ไม่ใช่เช่นนั้น คือพระราชบัญญัติเลือกตั้งนี้สิ่งสุดท้ายที่สุดข้าพเจ้าคิดว่าเขตเลือกตั้ง เขตเลือกตั้งกับวิธีเลือกตั้งซึ่งในพระราชบัญญัตินี้ไม่บ่งไว้ในนี้ ข้าพเจ้าเห็นว่า ในส่วนเขตเลือกตั้งเราควรบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติเลือกตั้งให้เป็นสิ่งที่แน่นอน เรามีการเลือกตั้งหลายครั้งหลายหน เวลานี้ก็เป็นเวลาปกติ ก็สมควรที่จะกำหนดลงไปให้แน่นอนว่าเขตเลือกตั้งมีอย่างไรในจังหวัดต่าง ๆ ส่วนที่เราอาจจะเปลี่ยนแปลงเขตเลือกตั้งบ้าง–ในเวลาอันสั้นก็ทำได้ เราอาจเปลี่ยนไปโดยเหตุผลเราก็เปลี่ยนพระราชบัญญัติได้ แต่ขอให้กำหนดให้แน่นอนอย่างหนึ่งอันนั้งวิธีการเลือกตั้งเหมือนกัน ข้าพเจ้าเชื่อแน่ว่าเขตเลือกตั้งและวิธีเลือกตั้งนี้เป็นหัวใจในการเลือกตั้ง ฉะนั้นจะกำหนดวิธีเลือกตั้งลงไปในกฎกระทรวงข้าพเจ้าก็ยังไม่เห็นด้วย นอกจากนี้ในเรื่องนี้มีการเขยิบอายุจาก 23 เป็น 25 ในเรื่องนี้ความมุ่งหมายของรัฐบาลก็คงอยากจะได้บุคคลที่สุขุมและไม่รุนแรง และท่านสมาชิกก็อยู่มาพอสมควรแล้วแม้แต่เพียง 25 ปีไปแล้วนี้สังเกตดูหรือความสุขุมเยือกเย็นก็เป็นไปตามนิสัยนั่นเอง และในการที่เราจะเขยิบอายุเป็นสิ่งที่เกี่ยวกับจิตใจของบุคคลข้าพเจ้ายังจำได้ว่า เมื่อก่อนนี้กำหนด 20 ปี และเขยิบขึ้นเป็น 23 ปี จะเขยิบไป 25 ปีนี้ก็ควรระมัดระวัง แล้วก็ตามประวัติการณ์จะเห็นได้ว่าในประเทศอังกฤษเป็นต้นมีวิลเลียม พิตต์เขาเป็นนักรัฐบาลเสนาบดีเมื่ออายุ 24 ปี แล้วประเทศเราเป็นประเทศร้อน ความเจริญเติบโตเป็นไปผิดกันกับกะหรือเกิด เพราะฉะนั้นอายุ 23 ปีควรจะคงเดิมไม่ควรจะเพิ่มเติมต่อไป นอกจากนี้ในร่างพระราชบัญญัตินี้ก็ยังกำหนดให้ผู้สมัครเป็นผู้แทนมีสิทธิที่จะเลือกตั้งผู้แทนของตนเข้าไปสังเกตการณ์ในเขตเลือกตั้ง สำหรับนักแล้วข้าพเจ้าเห็นด้วยว่าเป็นสิ่งที่ชอบที่ควร แต่ถ้าเรากำหนด

ได้ ซึ่งในวิธีปฏิบัติรัฐบาลอาจจะรับฟังความคิดเห็นต่าง ๆ นานาโดยไม่รู้เห็นด้วยเลย คือถ้าสมมุติเจ้าหน้าที่ไปกำหนดที่ให้ตั้งในที่ไม่เหมาะสมประการใด สังเกตการณ์ไม่ค่อยถูกต้องอย่างนี้เป็นต้นนี้ อาจจะทำให้รัฐบาลอย่างนั้นอย่างนี้ ในเรื่องนี้ข้าพเจ้าเห็นว่าควรจะกำหนดให้ละเอียดละออว่าที่กำหนดนั้นจะเป็นที่ที่สังเกตการเลือกตั้งได้สะดวก ไม่มีที่กีดขวางต่าง ๆ เป็นต้น นอกจากนั้นในเรื่องเพิ่มค่าธรรมเนียมจาก 50 บาทเป็น 200 บาท มัดจำ 500 บาทเพิ่มเป็น 1,000 บาท การเพิ่มนี้เราคิดว่าอัตราเงินตกต่ำ แต่ว่าถ้ามาดูในอีกประการหนึ่งว่า ผู้ที่จะสมัครรับเลือกตั้งเป็นผู้แทนนี้มีทั้งคนจนและคนมี ถ้าเราเพิ่มขึ้นมากขึ้นดังนี้ก็จะเป็นการขัดข้อง เขาอาจจะมีความรู้แต่ไม่มีทรัพย์ และอีกประการหนึ่งในข้อกำหนดที่ว่าผู้ใดไม่ได้รับคะแนนเท่ากับร้อยละ 20 แห่งคะแนนเสียงแล้วเป็นการริบมัดจำแล้วเป็นการเพิ่มขึ้นอีก 5 เปอร์เซ็นต์เป็น 20 เปอร์เซ็นต์ ข้าพเจ้าเห็นว่าแรงไป แม้ประเทศอังกฤษเขาก็กำหนดว่า การริบมัดจำจะต้องได้หนึ่งในแปดของจำนวนคะแนนทั้งหมด ซึ่งเมื่อคิดเป็นเปอร์เซ็นต์แล้วตก 12 เปอร์เซ็นต์กึ่ง นอกจากนั้นในเรื่องเวลา เวลานี้เรามีพระราชบัญญัติเก่า 7.00 ถึง 17.00 นาฬิกา เราลดเลือก 7.00 ถึง 16.00 นาฬิกาก็ลดลงไปชั่วโมงหนึ่ง แต่ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่สะดวก เพราะว่าโดยมากคนที่ไปเลือกตั้งโดยมากมักไปกลางเย็น ๆ เพียงชั่วโมงเดียวก็ยากจะให้ลงเลิกความนี้ ส่วนประเทศอื่น ๆ อย่างอังกฤษเขามีถึง 8 โมงเช้าถึง 8 โมงเย็น แต่ผู้สมัครรับเลือกตั้งร้องขอก็อาจจะเป็น 7 โมงเช้าถึง 9 โมงเย็นก็ได้ คือแล้วแต่ความสะดวกของผู้สมัครรับเลือกตั้ง

นอกจากนี้ในเรื่องอายุความ เมื่อได้มีการค้านการเลือกตั้งแล้ว ตามพระราชบัญญัติเดิมให้เวลา 30 วันที่จะยื่นคำร้องคัดค้านการเลือกตั้ง แล้วแต่ว่าในพระราชบัญญัตินี้เราตัดลงไปเป็น 15 วันเท่านั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าหดน้อยไป เพราะว่าจะให้ผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งไปหาหลักฐานมาภายในเวลา 15 วันนี้น้อยมาก แม้ในการสอบสวนคำร้อง

ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ซึ่งมีใช่มีหน้าที่พระราชอาณาจักรล้วนกันแล้วถึง 105 วัน เพราะฉะนั้นถึงยากจะขอให้ยืดเวลาเพิ่ม แต่ว่าสิ่งสำคัญมีอยู่ประการหนึ่งก็คือในพระราชบัญญัติที่กำหนดว่า ผู้ใดที่จะไปเลือกตั้ง คือได้รับบัตรเลือกตั้งแล้วไม่ไปลงคะแนนถึงก็ หรือได้ลงคะแนนแล้วไม่ได้ส่งหรือบัตรที่เลือกไปเหลือไม่ได้ทิ้งไว้ในคูหา แล้วจะต้องลงโทษกัน ถ้าแสดงให้เห็นเจตนาบุจริตในพระราชบัญญัติเก่านั้นไม่มี เช่นนี้ข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นการเลือกร้อนเพราะ 1 คนก็ไม่ได้เท่าไร เพราะการแสดงเจตนาบุจริตให้พิสูจน์ได้ยากอยู่ และจะเป็นการเปิดโอกาสให้บุคคลกลั่นแกล้งกันได้ ฉะนั้นถึงหวังผู้แก่ผู้เฒ่าไปเลือกตั้งบางคนก็มีใส่กระเป๋าก็จะถูกเกิดเลือกร้อนตามข้อความที่ข้าพเจ้ากราบเรียนมาก็จะเห็นได้ว่า แม้หลักการในพระราชบัญญัติจะใช้มีพระราชบัญญัติเลือกตั้ง แต่ว่ายังมีหลักซ้อนหลักการ และการที่เราจะรับหลักการและไปแปรญัตติในกรรมาธิการก็ยังไม่เป็นการสะดวก เพราะว่าร่างพระราชบัญญัติร่างมาโดยถือหลักการอย่างหนึ่งแล้วเราแปรญัตติโดยถือหลักการอีกอย่างหนึ่ง เช่นในเรื่องเขตก็เป็นต้น และวิธีลงคะแนนอย่างที่มีไม่สะดวก และอย่างไรก็ดีในเรื่องเขตหรือการเลือกตั้งยังไม่รับคำนวณอย่างไร เพราะฉะนี้จึงใคร่ถามรัฐบาลว่า ถ้าแม้ว่าเราจะตั้งกรรมาธิการไปพิจารณาก็คงรับหลักการจะเป็นที่ชอบหรือไม่.

11.16 น.

พล.ร.ต. ถวัลย์ ธำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น. นายกรัฐมนตรี : ความจริงเท็จกฎหมายฉะบับนี้หลักการก็เป็นเรื่องที่ท่านสมาชิกได้เสนอ คือว่าในหลักการสาระสำคัญจะต้องมีกฎหมายฉะบับนี้ตามรัฐธรรมนูญมาตรา 30 ว่าไว้เช่นนั้น เพราะฉะนั้นตามที่ท่านสมาชิกได้อภิปรายมาแล้วหนึ่งท่านหรือว่าท่านสมาชิกผู้จะอภิปรายต่อไปนี้ก็ตามที่ท่านเกิดชอบใจก็เป็นการไปอภิปรายในปัญหาเรื่องรายการซึ่งไม่ใช่ปัญหาหลักการ แต่ว่ารัฐบาลไม่ขัดข้องในการอภิปรายปัญหารายละเอียด เพราะว่ากฎหมายเรื่องนี้มีความสำคัญมาก

และอาจจะมีหลักการข้อแม้หลักการอะไรต่ออะไรขึ้นอีกที่ผมเสนอชี้แจงไปแล้ว ที่ได้ความจริงกรรมาธิการซึ่งไปร่างขึ้นมานั้นรัฐบาลก็ได้ทำหน้าที่ของรัฐบาลแล้ว คือว่าได้ร่างเข้ามาส่งสภานี้ และส่งให้สภานี้แล้ว และโดยเหตุที่เราต้องการจะให้กฎหมายเลือกตั้งที่ดี รัฐบาลไม่มีความยึดถือของอย่างไรในการที่จะไปแปรญัตติกันโดยกว้างขวาง เมื่อเช่นนั้นการที่จะไปตั้งกรรมาธิการขึ้นมาอีกมาร่างก็เช่นเดียวกันกับที่ท่านทั้งหลายที่รัฐบาลร่างมา เพราะฉะนั้นรัฐบาลเห็นว่าท้ายที่จะได้ถกปรายกันในเรื่องนี้กันไปแม้แต่ในรายละเอียดโดยกว้างขวางและภายหลังเมื่อได้ถกปรายกันแล้วก็คงจะออกหย่งเสียงในสภานี้ได้ว่า เรื่องไหนจะเป็นไปอย่างไหน และเมื่อได้ตั้งกรรมาธิการไปแล้ว กรรมาธิการก็จะได้ไปทำงานตามความประสงค์ของสภานี้ให้เหมาะสม หรือถ้าเรื่องใดเป็นสิ่งสำคัญสภานี้อาจจะวินิจฉัยให้เด็ดขาดแล้วลงมติใส่เป็นหลักการแล้วมอบให้กรรมาธิการของสภาไปดำเนินการตามหลักการก็ย่อมกระทำได้ ก็เช่นนั้นประโยชน์ของที่รัฐบาลชี้แจงมานี้ไม่ขัดกันเลย คือหลักการข้าพเจ้าเชื่อว่าสมาชิกทุกคนต้องรับ เพราะว่ารัฐธรรมนูญบอกว่าจะต้องมีกฎหมายเลือกตั้ง เราจำเป็นต้องมี แต่กฎหมายนี้จะดีอย่างไรพวกเราช่วยกันเพิ่มช่วยกันทำแล้วเสร็จแล้วมอบเรื่องให้กรรมาธิการ เสร็จแล้วเราไปแปรญัตติกันแล้วมาว่ากันในวาระที่ ๒ – ๓ ต่อไป.

๑๑.๑๑ น.

พ.ต.ท. พัฒน์ นิลวัฒนานนท์ (สุราษฎร์ธานี) : เมื่อกี้นี้ข้าพเจ้าได้กล่าวอยู่เหมือนกันว่า ในเรื่องใหญ่อยู่ที่หลักการว่า เกี่ยวนี้เราจำเป็นหรือไม่ที่จะต้องมีพระราชบัญญัติเลือกตั้งขึ้น ถ้าหากลงหลักการอันนี้แล้วข้าพเจ้าคิดว่าเรื่องรายละเอียดนั้นเราพูดกันวันนี้ก็ได้อย่างที่รัฐบาลกล่าว แต่ว่าความจริงแล้วถ้าหากว่าเรื่องไปถึงกรรมาธิการผู้แปรญัตติข้าพเจ้าเชื่อเหลือเกินว่าเรื่องนี้คงจะเป็นที่สมใจของท่านสมาชิกทุกคน เพราะถ้าหากว่าการแปรญัตติในกรรมาธิการไม่พอใจอย่างไรก็มีสิทธิสงวนมาอภิปรายในสภานี้อีก ถ้าหากว่าข้ออภิปรายสมาชิกส่วนมากเห็นด้วยก็ต้องแก้ตามที่ผู้สงวนเข้ามาพูดในสภา

ข้าพเจ้าคิดว่าอย่างน้อยเราทำอย่างนี้การที่เราใช้คำว่าสงวนเวลาของสภานั้นมีค่าสูงมาก แต่ถ้าเรามาถกปัญหาในเรื่องนี้แล้วข้าพเจ้าเชื่อเหลือเกินจะไม่มีใครเบื่อ เพราะต่างคนต่างคิดใจ แต่ข้าพเจ้าเห็นว่ารายละเอียดต่างคนต่างเห็น เพราะฉะนั้นเมื่อเป็นเช่นนี้จะพูดรายละเอียดคนทั้งเกือบ 200 ข้าพเจ้าคิดว่าไม่ [illegible] ไม่ต้องตกใจข้าพเจ้าไม่เสนอให้สงวนดี แต่ว่าเราพูดกันสำหรับในหลักการดีกว่า หลักการว่าเราจะรับหรือไม่รับ จะให้มีพระราชบัญญัติเลือกตั้งหรือไม่ เมื่อเราจะมีพระราชบัญญัติในหลักการที่เรารับแล้วเรากลับตั้งขึ้นกรรมาธิการขึ้น เชื่อว่าคงเป็นวิสามัญแน่ เพราะฉะนั้นเมื่อเราจะให้มีขึ้นแล้วเรากลับว่าดีไวนารดีกว่า ข้าพเจ้าจึงอยากจะขอให้ความร่วมมือท่านสมาชิกว่า กรุณาได้เห็นใจว่าร่างพระราชบัญญัตินี้มีอีกเยอะแยะที่จะต้องว่าให้เสร็จเสียในขณะนี้และช้างเท้า.

11.21 น.

นายไชยศ กุมพันธ์ (พระนคร) : คือความจริงพูดถึงร่างพระราชบัญญัติการเลือกตั้งนี้เป็นเรื่องสำคัญรัฐธรรมนูญ คือรัฐธรรมนูญจะคืนหรือไม่อยู่ที่พระราชบัญญัติเลือกตั้ง พระราชบัญญัติเลือกตั้งเท่ากับแสดงเจตนาว่าประชาธิปไตยจะเป็นประชาธิปไตยสมบูรณ์หรือไม่ และอีกประการหนึ่งเพื่อแก้ข้อบกพร่องของพระราชบัญญัติการเลือกตั้งที่แล้วมาว่าสมควรจะแก้อย่างไร ที่ให้หลักการที่เสนอมานี้เพียงแต่บอกว่าเพื่อใช้พระราชบัญญัติเลือกตั้งตามรัฐธรรมนูญ แต่ไม่ได้พูดถึงแก้ข้อบกพร่องของพระราชบัญญัติเลือกตั้งที่แล้ว ความจริงการเลือกตั้งฉบับนี้ก็มีข้อความหรือว่าหลักใหม่เกือบจะตรงกับพระราชบัญญัติที่แล้วมา พระราชบัญญัติเลือกตั้งที่แล้วมามีข้อบกพร่องหลายอย่างซึ่งเราควรแก้ไข ข้อข้อบกพร่องข้อแรกก็คือการออกเสียง มีหลายแรกเสียงของราษฎรที่ได้ออกเสียงคนไปได้ผู้แทนของเขามา หรือหมายความว่าอย่างไร สมมติว่าในเขตกรุงเทพมีผู้สมัคร 10 คน แล้วคนที่ 1 ได้เพียง 1,001 เสียง มีคนไปเลือก 10,000 คน

คนที่สองที่สาม

คนที่ 2 ที่ 3 ที่ 4 ได้คนละ 1,000 เสียง คนที่ 1 ได้ ๑๑๑ แปลว่าผู้ที่ได้เป็นผู้แทนได้เสียงประชาชนสนับสนุนเพียง 1,001 เท่านั้น ส่วนเสียงประชาชนอีก ๘,๑๑๑ ไม่ได้ผู้แทนเข้ามา เมื่อเช่นนั้นเขาจะอยู่บ้านเขาหรือไปเลือกก็เท่ากัน และพระราชบัญญัติครั้งที่แล้วไม่ใช่ประชาธิปไตย ประชาชนเรายังแบ่งพรรคแบ่งพวกออกไปอย่างที่แล้ว ในบางเขตก็พรรคหนึ่งพรรคใดอาจจะมีเสียงได้เลือกพรรคที่ได้เป็นผู้แทน เมื่อเช่นนี้ผู้ที่จะสนับสนุนความเห็นของเขาก็ไม่ได้ เราควรจะแก้ที่พระราชบัญญัตินี้ไม่ได้แก้ไว้

ข้อที่ 2 คือข้อบกพร่องในการที่ลงบัตร ครั้งที่แล้วมาซึ่งที่ว่า ไฟไฟ พลุ่มยกพวกขึ้นเยอะ อะไรก่ออะไรมากมาย ในการลงบัตรเก่านี้การแบ่งแยกเอาเขาผู้นั้นไปลงหรือเจ้าหน้าที่แบ่งเอาบัตรใส่หีบ ชะโงกตะแคง ช่วยเหลือบ้าง พระราชบัญญัตินี้ก็ไม่ได้แก้ไขขึ้นอย่างไรบ้างเลย ข้อบกพร่องของครั้งที่แล้วเป็นเช่นนี้ อีกประการหนึ่งการแบ่งเขตที่เลือกตั้ง คือเท่าที่ข้าพเจ้าสังเกตมาแล้ว เขตที่เลือกตั้งยิ่งเล็กเท่าไร เราก็ยิ่งได้สมาชิกที่มีคุณภาพน้อยลง เพราะเหตุว่าจะหาคนที่มีความรู้ความสามารถได้ยากเลือกในเขตที่เล็กได้มากกว่าเขตที่ใหญ่ ในโรงสุราพวกสุราก็ต้องเลือกพวกสุราด้วยกัน แต่ถ้าขยายเขตออกไปใหญ่ พวกนี้ก็คงไม่เลือกสุราเป็นแน่ ถ้าหากว่าในจังหวัดใดมีผู้แทนได้ 2 หรือ 3 คนก็ขยายเขตที่ให้เล็ก ๆ นั้นจะทำให้เกิดเสียหายแก่สภาต่อไป คือจะไม่ได้สมาชิกที่ดีสำหรับที่จะจัดการบ้านเมือง ข้อที่ดีเขาเห็นว่าไหน ๆ เราจะแก้ไขแล้วอย่าคิดว่าพระราชบัญญัตินี้ของรัฐบาลเสนอมา ฝ่ายค้านเห็นว่าพระราชบัญญัตินี้เป็นของชาติ เมื่อจะทำก็อยากจะทำให้ดีเป็นประโยชน์แก่คนรุ่นหลังที่จะเป็นนักการเมืองต่อไป ขั้นแรกที่จะทำก็คือหลักประชาธิปไตยเป็นใหญ่ พระราชบัญญัตินี้เป็นหลักประชาธิปไตยหรือไม่ ข้าพเจ้าขอถามว่าไม่เป็นแน่ เมื่อไม่เป็นที่ไม่เป็นเพราะเหตุใด ดังนี้ข้าพเจ้าได้อภิปรายเมื่อกี้นี้ เพราะเหตุว่าประชาชนทุกคนควรจะมีสิทธิมีเสียงในการบริหารประ-

เทศบาลเมือง ก็เปลี่ยนประชาชนไปเลือกผู้แทนแล้วไม่ได้ผู้แทน ประชาชนผู้นั้นจะมีสิทธิมีเสียงไม่ได้ ยกตัวอย่างเมื่อสักปีที่ว่า สมมติว่าจังหวัดหนึ่งมีผู้แทนราษฎร 10 คน และได้เป็นผู้แทนเดียวอีกสิ่งอีก 9 คนนั้นก็ต้องไปเลือกตั้ง ๑๐๐๐ คน แต่ไม่ได้ผู้แทนเข้ามา เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอให้แก้ไขในข้อนี้ อย่างไรก็ตามพระราชบัญญัตินี้เราจะต้องถือหลักการ แต่ขอให้แก้ไขให้ดีขึ้นว่า ให้บุคคลที่ไปเลือกแล้วให้ได้ผู้แทนของตนเข้ามาหนึ่งในสภา ข้อบกพร่องมีอย่างนี้ เมื่อเป็นเช่นนี้แม้แต่ท่านนายกฯว่าเมื่อนี้ว่าการที่จะให้ส่งไปให้กรรมาธิการพิจารณาครั้งหนึ่งจะได้ผลหรือไม่ก็ตาม จริงอยู่แต่ที่พิจารณาถึงพระราชบัญญัตินี้เพื่อแก้ทั้งยังไม่เรียกว่าเราจะทำวันนี้ ๒ วันนี้ให้เสร็จสิ้นจะยุบสภาเสียก่อน เราก็ยังมีโอกาสอีก ๒ ปี จึงขอให้รัฐบาลใจกว้างจะวางให้กรรมาธิการพิจารณาครั้งหนึ่งก่อนจะได้ประโยชน์มีกว่าที่ คือว่าที่จะรีบ ๆ ทำกันเดี๋ยวนี้ ทำกันมาซึ่งมีข้อบกพร่องมากมาย แม้แต่ตำในรัฐธรรมนูญก็ยังมีที่ไม่ดีที่ ๑๒๖ แล้วร่างพระราชบัญญัติการเลือกตั้งนี้ไม่ใช่เพื่อประโยชน์ของพรรคใดพรรคหนึ่ง ก็หมายความว่าในวันนี้ท่านนายกรัฐมนตรีว่า ขอให้ส่งกรรมาธิการพิจารณาก่อน ทั้งนี้เพื่อประเทศชาติ อย่าคิดว่าสำหรับพรรคใดพรรคหนึ่ง คิดว่าท่านก็ร่วมมือในเรื่องนี้ก็แล้วกัน.

11.28 น.

นายเฉลียม ฉลองชล (ราชบุรี) : เท่าที่ข้าพเจ้าได้ตรวจดูร่างพระราชบัญญัติเลือกตั้งฉบับนี้เป็นเวลาพอสมควรก็รู้สึกว่าสาระสำคัญก็โดยมากเป็นสาระสำคัญซึ่งปรากฏอยู่ในพระราชบัญญัติการเลือกตั้งฉบับที่ผ่านมาแล้วนั้นเป็นส่วนมาก หมายถึงในหลักการแล้วก็ดูเหมือนว่ารัฐบาลเองได้พยายามแก้ไขให้เข้ากันเหมาะสมสำหรับที่จะใช้ระบบประชาธิปไตยเป็นอย่างมาก และมีการแก้ไขหลักสำคัญ ๆ หลายประการ เช่นเกี่ยวกับสิทธิพลเมืองต่าง ๆ ของข้าราชการ ก็ปรากฏว่าได้มีการแก้ไขแล้ว เช่นข้าราชการประจำจะ

ในรัฐธรรมนูญนี้

สมัครรับเลือกตั้งไม่ได้ และต้องออกไปก่อนหนึ่งปี และลงรายละเอียดและคุณสมบัติของผู้มีสิทธิเลือกตั้งมีสมาชิกบางท่านได้อภิปรายว่า ในพระราชบัญญัตินี้มีสาระสำคัญที่จำเป็นจะต้องระบุไว้ให้ชัดเจน คือ 1 เขตที่เลือกตั้งและวิธีการเลือกตั้งซึ่งพิจารณาให้ดีแล้วปรากฏว่าเขตที่เลือกตั้งนี้ได้ระบุไว้แล้วในร่างพระราชบัญญัตินี้ ส่วนวิธีการเลือกตั้งก็ปรากฏว่าได้ระบุไว้โดยชัดแจ้งแล้ว ในหมวดที่ 6 ตั้งมาตรา 47 ส่วนที่ว่ามีละเอียดมากเกินประการที่จำเป็นต้องพิจารณาแก้ไขให้ดีขึ้นเท่าที่ปฏิบัติมาแล้วในสมัยก่อนนี้ให้ดีขึ้น เช่น เงินมัดจำเงินประกันในพระราชบัญญัตินี้เพิ่มขึ้นเป็นอย่างมากทำให้เป็นการเสียหายแก่ผู้สมัครรับเลือกตั้งที่ไม่ได้คะแนนเสียงถึงร้อยละ 20 จะต้องถูกปรับ ซึ่งเดิมเป็นร้อยละ 5 ซึ่งสมาชิกจะต้องแก้ไข จะเห็นว่าสิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งบกพร่องซึ่งข้าพเจ้าเห็นว่าบางหมวดบางมาตราก็จะแก้ไขให้เป็นปานกลาง คือให้ได้ผลดีด้วยกันทุกฝ่าย ?ฟ

ที่นี้เท่าที่ฟังสมาชิกพระนครอ้างเหตุผลในการแสดงร่างพระราชบัญญัตินี้เข้ามาบอกว่าจะไม่เป็นธรรมแก่ประชาชน และท่านอภิปรายมากมาย ข้าพเจ้าทั้งใจฟังก็ยังไม่ทราบว่าข้อบกพร่องของพระราชบัญญัตินี้ประการใด จะเป็นในเรื่องแบ่งเขตหรือรวมเขต ซึ่งนี้สำหรับแบ่งเขตและรวมเขต สำหรับข้าพเจ้าเห็นว่าต่างฝ่ายต่างมีเหตุผลที่จะนำมากล่าวอ้างกันได้ตามหลักของต่าง ๆ กัน รวมความว่า ปัญหาต่าง ๆ รายรัดกันอยู่แล้วก็ขอให้ทำไปพูดกันในชั้นกรรมาธิการก็เชื่อว่าจะได้พูดกันให้ละเอียดถี่ถ้วน เพราะฉะนั้นพระราชบัญญัตินี้ฉบับนี้เห็นว่า หลักการแล้วเป็นที่ยินยอมพร้อมกันแล้ว จึงเห็นว่าสภานี้ควรรับหลักการด้วยเวลาอันรวดเร็ว

นายบุญคุ้ม จันทรศรีสุริย์วงศ์ (อุดรธานี) : ข้าพเจ้ายังศึกษาในคำพูดของคุณโชติอยู่และคิดใจมานานตั้งแต่ท่านเขียนลงหนังสือพิมพ์ว่าเกี่ยวกับประวัติการเลือกตั้งไม่เป็นประชาธิปไตย ข้าพเจ้าก็อยากจะเห็นด้วยเหมือนกันคือว่าเราเป็นประชาธิปไตยและส่วนไหนสิ่งไหนจะเป็นประชาธิปไตยสมบูรณ์ก็อยากจะเห็นด้วย แต่ได้ฟังแล้วจากหนังสือพิมพ์ก็ดีจากที่ท่านอภิปรายก็ดี ไม่เห็นว่าที่เป็นมาแล้วไม่เป็นอย่างไร แล้วที่ท่านว่ามานี้เป็นอย่างไร.....

ประธานสภา ฯ : เดี๋ยวขอให้อย่าได้เป็นเรื่องส่วนตัวแล้วเวลานี้ตามระเบียบที่ผิดเปลี่ยนก็เป็นระยะที่ค้องค้าน.

นายบุญคุ้ม จันทรศรีสุริย์วงศ์ (อุดรธานี) : ผมได้ท่านนายกรัฐมนตรีว่าอภิปรายได้อย่างกว้างขวาง.

ประธานสภา ฯ : กว้างขวางไม่ใช่เอาเรื่องส่วนตัวมาว่ากล่าวในสภานี้ ขอให้ว่าในเรื่องพระราชบัญญัตินี้.

นายบุญคุ้ม จันทรศรีสุริย์วงศ์ (อุดรธานี) : ผมได้ ไม่ใช่เรื่องส่วนตัวอยากจะถามคุณโชติว่าหลักประชาธิปไตยอย่างแท้จริงนั้นเป็นอย่างไร คือท่านบอกว่าท่านสามารถ ขอให้คุณโชติอภิปรายให้ละเอียดบ้างเท่านั้น

ประธานสภา ฯ : วิธีที่ท่านจะมาตั้งถามคุณโชติในสภานี้ไม่ใช่เรื่องกระทู้และกระทู้สมาชิกต่อสมาชิกตั้งถามกันเองไม่ได้ ขอให้ท่านว่าในหลักการอันนี้ ท่านจะว่าปลีกย่อยอะไรก็ตามใจเถอะ แต่ขอให้อยู่ในหลักการระบบนี้

นายบุญคุ้ม จันทรศรีสุริย์วงศ์ (อุดรธานี) : อย่างที่ท่านประธานว่าก็ถูก ข้าพเจ้าจดตามระเบียบคือคุณโชติบอกว่าท่านสามารถ

ประธานสภา ฯ : ที่ท่านยืนขึ้นนี้จะอ้วนหรือผมนุน

นายบุญคุ้ม จันทรศรีสุริย์วงศ์ (อุดรธานี) : นี่อภิปรายอย่างกว้างขวาง

ที่พูดมาแล้วไม่ค้านไม่สนุน การถามพูดค้านหรือสนุน ผมเคารพ

ประธานสภา ฯ : สนับสนุนอยู่สองข้าพเจ้าจึงขอให้ปฏิบัติตามระเบียบสภานี้ดีกว่า ถ้าประเมินอย่างนี้ไม่มีจบ ระยะนี้เป็นระยะค้านที่พูดพูดในวาระค้าน

นายบุญอุ้ม ทันทรศรีสุริย์วงศ์ (จุดรธานี) : ข้าพเจ้าเคารพท่านประธานประธานสภา ฯ : ท่านนั่งก่อน

นายสานนท์ สายสว่าง (นครปฐม) : ข้าพเจ้าพยายามที่จะพังหรือสนับสนุนความเห็นแต่ยังไม่มีผู้ค้าน มีประเด็นว่าขอให้ตั้งกรรมาธิการพิจารณาก่อน ไม่ใช่รับหลักการ เพราะฉะนั้นเราจะโต้กันอย่างไร จะพิจารณาอนุหมายฉบับนี้ในเวลานี้หรือจะส่งให้กรรมาธิการพิจารณาเสียก่อนรับหลักการ ประเด็นมีอย่างนี้ เพราะฉะนั้นส่วนที่ไม่รับหลักการในที่นี้ไม่มีประโยชน์เลย เพราะฉะนั้นจะค้านหรือสนับสนุนไม่ได้ เท่าที่ข้าพเจ้าฟังถ้าอธิบายในที่นี้สั้นเพียงข้อปลีกย่อย โจทความสำคัญมีว่าแยกหรือรวมเซตต์ หรือควรจะเพิ่มค่าธรรมเนียมหรือไม่ หรือควรจะ/เพิ่มหรือไม่เพิ่มอายุเท่าไร นั่นเป็นเรื่องที่จะว่ากันในตัวบท ซึ่งอยู่ในชั้นกรรมาธิการไม่มีใครคัดค้านหลักการเลย แต่มีประเด็นว่าจะควรจะรับหลักการในขณะนี้หรือควรจะส่งไปให้กรรมาธิการพิจารณาก่อนรับหลักการ แต่ไม่มีผู้รับรองก็ผ่านไป เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเข้ามาในนี้/เห็นว่าบุคคลที่นั่งอยู่ในสภานี้ไม่มีใครค้านหลักการ แต่ที่ค้านนั้นค้านตัวบทก็ไปว่ากันในชั้นกรรมาธิการ เมื่อไม่พอใจก็ลงมาว่าในสภาแล้วแต่ความเห็นข้างมากจะเป็นอย่างไร แต่เป็นอย่างที่ท่านนายกรัฐมนตรีได้เอาปลีกย่อยมาว่ากันด้วยอย่างกว้างขวาง เพราะฉะนั้นจะค้านหรือสนับสนุนก็ยาก ข้าพเจ้าขอให้ทุกคนพิจารณาว่าเราจะเอาหลักการอันนี้รับหลักการหรือไม่รับในสภานี้ หรือจะยอมไปให้กรรมาธิการพิจารณาก่อนรับหลักการ

ประธานสภา : ข้าพเจ้าก็ได้ฟังคำประเด็นที่ท่านว่าคือ จะควรส่งไปหรือจะพิจารณารับหลักการในที่นี้ หลักการก็คือหลักการที่ปฏิบัติมา เพราะฉะนั้นความเห็นที่ท่าน

ว่านั้นไม่ต้องเสนออะไรหลอก คือที่กำลังทำกันอยู่นี้ก็ดีที่เดียว ขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย เท่านั้น ที่ว่าเพื่อให้มีโอกาสอภิปรายกันก็พอประมาณแล้ว

นายสุวิชช์ พันธ์เพรษฐ (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้านี่แหละที่จะคัดค้านว่าไม่ควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พยายามยกมือแล้วไม่ได้พูด เพราะฉะนั้นเสียใจที่ว่าไม่มีใครคัดค้าน ทำไมข้าพเจ้าคัดค้านว่าไม่ควรจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณาในสภานี้ก็เพราะโดยเหตุที่ว่ากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับทางฝ่ายนิติบัญญัติเกี่ยวข้องกับการเลือกสมาชิกซึ่งจะมาทำงานแทนราษฎรในสภาสูงสุดของประเทศชาติ กฎหมายฉะบับนั้นจำเป็นจะต้องได้รับการพิจารณาในทุกแง่ทุกมุม แล้วอย่างน้อยที่สุดกฎหมายฉะบับนั้นเมื่อฝ่ายบริหารได้ร่างผ่านคณะรัฐมนตรีมาแล้วจำเป็นจะต้องเสนอให้คณะกรรมการกฤษฎีกาได้พิจารณาเป็นวาระแรก แต่ว่ากฎหมายฉะบับนี้ยังไม่ผ่านคณะกรรมการกฤษฎีกาเพื่อพิจารณาเพียบเคียงกับการเลือกตั้งของต่างประเทศเลย นี่เป็นประการแรกที่ข้าพเจ้าเห็นว่ากฎหมายนี้ยังไม่ควรรับหลักการ

ประการที่ ๒ ในเมื่อเราได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญฉะบับปัจจุบันนี้ รัฐธรรมนูญฉะบับปัจจุบันให้แก้ไขเพิ่มเติมความเป็นไปของระเบียบที่เรียกว่าสองสภาขึ้นอย่างกว้างไพศาลตลอดจนถึงการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกพฤฒสภาได้มีอยู่ในรัฐธรรมนูญฉะบับที่แก้ไขใหม่นี้ จึงจำเป็นจะต้องได้พิจารณาในเรื่องต่าง ๆ เหล่านี้เสียก่อนโดยรอบคอบ เพราะว่าเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นในชั้นต้นนี้ใหม่ ๆ การที่ตรากฎหมายเข้ามาบอกว่าเพื่อให้มีกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นเพียงหลักการเช่นนี้ ไม่มีใครเลย กฎหมายฉะบับใดเลยถ้าผ่านสภานี้ไปแล้วใครจะไม่รับ/ส หลักการ เพราะเหตุใด ถ้าจะเขียนไว้เพียงเท่านั้นก็ต้องรับหลักการอยู่นั่นเอง แต่ขอให้พิจารณาว่ากฎหมายที่ใหม่ยิ่ง กฎหมายที่สำคัญที่สุดเช่นนี้ไม่ใช่ว่าดูแต่หลักกฎหมายว่าจะเขียนอย่างไร แต่ดูทรินซิเปิลของกฎหมายฉะบับนั้นซึ่งจะออกไปใช้ทั่วประเทศ

เพราะฉะนั้นขอให้ระลึกว่ากฎหมายเลือกตั้งฉบับนี้ได้ปฏิวัติกฎหมายเลือกตั้งฉบับเดิมนั้นเกือบทั้งสิ้นเพราะเหตุใด ข้าพเจ้าจะยกตัวอย่างให้สภานี้ได้พิจารณาดูคือ

1. เรื่องประกัน ในเรื่องเกี่ยวกับคะแนนเสียงซึ่งเราจะรับเงินผู้ที่ได้รับคะแนนไม่ถึงร้อยละ 20 เดิมร้อยละ 5 เมื่อเป็นเช่นนี้ข้าพเจ้าจะขอเรียนให้ที่ประชุมนี้ทราบว่าถ้าสมมุติว่าจังหวัดหนึ่งมีการรับเลือกตั้งสัก 4 คนเป็นจำนวนมากแล้วคะแนนแบ่งเสียกันไปที่หนึ่งชนะที่สองไม่เกิน 50 – 50 คะแนน เช่นนี้แล้ว คะแนนอันนี้ถูกลบ เพราะเขาว่าได้คะแนนสูงไม่ถึงเสียงไม่ถึงร้อยละ 20 คือได้คะแนนเสียงร้อยละ 18 เท่านั้น แต่เขาได้มาเป็นผู้แทนราษฎร นี่เป็นประการที่หนึ่ง.

ประการที่ 2 เรื่องคุณวุฒิคุณสมบัติตามมาตรา 19 ท้ายความมาตรา 14 ข้าพเจ้าขอเรียนว่าไม่ว่ารัฐธรรมนูญใด ๆ ทั่วโลกย่อมจะคุ้มครองป้องกันสิทธิของผู้ที่ราษฎรเลือกเข้ามาทำหน้าที่แทนเขาในสภานี้ แม้แต่รัฐธรรมนูญฉบับที่แก้ไขเพิ่มเติมใหม่นี้ได้ตัดข้อที่ว่าการขาดจากสมาชิกภาพโดยสภานี้ลงมติขับออกไปจากสมาชิกนี้ รัฐธรรมนูญฉบับใหม่แก้ไขเพื่อจะให้คุ้มครองป้องกันสิทธิของสมาชิกโดยสมบูรณ์ ก็ไม่ได้หมายความว่าจะให้สมาชิกขาดสมาชิกภาพไปได้อย่างง่ายดาย แต่มาตรา 19 ฉบับนี้ท้ายความมาตรา 14 มาตรา 14 นั้นหมายความว่าบุคคลใดถูกคุมขังโดยหมายของศาลในขณะที่รับเลือกตั้งบุคคลนั้นไม่มีสิทธิที่จะเลือกตั้ง แต่ถ้าเมื่อไม่มีสิทธิเช่นนั้นแล้วสมาชิกที่ได้รับเลือกเข้ามาเป็นสมาชิกอยู่แล้วพอถูกคุมขังโดยหมายของศาลตามมาตรา 14 คนนั้นขาดสมาชิกภาพ นี่หรือที่จะเป็นการที่เรียกว่าคุ้มครองป้องกันสิทธิของผู้ที่เป็นผู้แทนของปวงชน เพราะฉะนั้นในกรณีนี้ก็เช่นเดียวกันเป็นปัญหาอันยิ่งใหญ่ไพศาลในเรื่องหลักของคำว่าประกัน/เงินประกันที่ท่านขึ้นถึง 2000 บาท ทั้งพฤฒสภาและสภานี้นั้น นี่เมื่อครั้งเราเป็นกรรมาธิการร่วมกันกับนายอาร์ปีของได้บอกว่าเรื่องเกี่ยวกับเงินประกันนี้เป็นการกีดกันบุคคลชนชั้นต่ำคืออาจจะมีบุคคลบางจำพวกในเรื่องที่เกี่ยวกับการเงิน

ประกัน นี่เป็นการกีดกันบุคคลชนชั้นต่ำ คืออาจจะมีบุคคลบางจำพวกที่ในเรื่องเกี่ยวกับการเงินถ้าหากว่าที่ดิน/กำหนดสูงอย่างนี้ก็จะเป็นการกีดกันกันในทางการเมือง บางคนไม่มีเงินแต่มีความรู้มีกรณียที่จะช่วยได้ ในเวลานั้นถ้าจะเรียกค่าประกันของคุณสภาจึงกำหนดเอาเพียง 200 บาทเท่าสภาผู้แทนราษฎร หรือ 100 บาทก็ไม่ได้ ไม่มีคนเลือกจำนวนมาก ๆ นี่ก็เช่นเดียวกัน ที่นี้ปัญหาเรื่องเกี่ยวกับปัญหาอันยิ่งใหญ่ ข้าพเจ้าขอเรียนในที่ประชุมสภานี้ว่าการเล่นการเมืองหรือการแบ่งสรรค์วิถีทางการเมืองนั้นย่อมมาจากโรคัล คือว่าท้องถิ่นถ้าหากว่ามีการห้ามเช่นนี้แล้วฝอที่เกิดขึ้นจะมีได้อย่างไรในต่างประเทศไม่ใช่ว่าเราไปเล่น แต่ข้าพเจ้าคิดว่าบุคคลที่จะมาเป็นคนสำคัญในทางการเมืองนั้นเขาได้ผ่านการเป็นเคานซิลเป็นสมาชิกผู้บริหารงานท้องถิ่นด้วยกันทั้งสิ้น ไม่มีการหวงห้ามเลย มีเกียรติคุณความดีสมาชิกในท้องถิ่นก็ชักจูงให้เข้ารับเลือกตั้งมาเพื่อดำเนินการของประเทศชาติในโอกาสต่อไปคือ เรื่องเกี่ยวกับการกำหนดเวลาของรัฐบาลก็ดีการขยายเวลาก็ดี เลื่อนฐิทยะฐานะก็ดี สมาชิกผู้หนึ่งได้ชี้แจงแล้วในที่ประชุมตราบแล้วว่าเป็นเรื่องที่จะต้องพิจารณากันเป็นส่วนมาก จริงอยู่อาจจะมีสมาชิกยืนยันว่าปัญหาต่าง ๆ เป็นข้อปลีกย่อยคณะจะเอาไว้ในกรรมาธิการ ข้าพเจ้าขอเรียนถามประธานสภาว่าเราผ่านกฎหมายมาแล้วกี่เรื่องที่จะยับ แล้วยอแม่งการปฏิวัตินี้จะไรเป็นขึ้นเป็นอันใหม่ในกฎหมายปัจจุบันที่นี้ถ้าหากว่าสภาเราไม่มีอย่างไรอย่างหนึ่งเสียให้เต็มเจตนารมย์ของสภานี้แล้วจะห้างานอันสำคัญอย่างไรได้ในกรรมาธิการอย่างใดเล่า ก็จำเป็นที่สภานี้ต้องชี้ให้เห็นว่าผู้ทางใด ๆ ที่จะนำให้มีกฎหมายเลือกตั้งที่ที่ป้องกันมิให้ประสิทธิภาพของผู้มีส่วนได้เสีย เพราะฉะนั้นในเมื่อมีผู้ที่เสนอให้ตั้งกรรมาธิการวิสามัญรับเอากฎหมายฉบับนี้ไปพิจารณาก่อนนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นความสมควรและเพราะเหตุใด เพราะเหตุว่าเราอาจจะได้มีการให้สมาชิกทั้งสภานี้ไปติดต่อกับกรรมาธิการที่กำลังพิจารณาอยู่ว่ามาตราใดบ้างที่สมควรจะมีการแก้ไขหรือเพิ่มเติมหรือตัดทอนแล้วเรื่องก็จะได้เช่นนั้น

กรรมาธิการก็จะได้นำปัญหาต่าง ๆ นั้นเข้ามาที่สภานี้พิจารณาอีกวาระหนึ่ง การที่ออกกฎหมายในชั้นต้นแล้วมีมาตราพิเศษ ท่านรัฐมนตรี โท จัดวา ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่เป็นผลดีแก่สภานี้ ข้าพเจ้าจำได้ว่าครั้งหนึ่งในครั้งคุณหวี บุณยเกตุเป็นรัฐมนตรีศึกษาธิการ ได้เสนอกฎหมายที่เกี่ยวกับการปกครองคณะสงฆ์เข้ามาสู่สภา และสภาเห็นว่าบัญหานี้เป็นบัญหาสำคัญจะต้องพิจารณาข้อเท็จจริงในทุกแง่ทุกมุม แต่ไม่ยอมรับหลักการรัฐบาลชุดนั้นก็ขอให้ตั้งกรรมาธิการรับเอากฎหมายฉบับนั้นแล้วไปสอบสวนพิจารณาเสนอสภาที่หลัง นี่มีตัวอย่างที่เราทำกันมาเช่นนี้ หรืออีกประการหนึ่งกฎหมายการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนนี้ก็เห็นว่าไม่จำเป็นจะต้องเป็นเรื่องด่วนอะไรนัก เพราะสมาชิกต่าง ๆ ที่เลือกขึ้นมาอยู่นั้นสมาชิกภาพตามกฎหมายรัฐธรรมนูญเดิมก็มีอยู่แล้ว และถ้าหากว่าขาดสมาชิกภาพเวลานี้เราก็ดำเนินตามหลักกฎหมายเลือกตั้งเดิมนั้นก็ทำได้ เพราะเหตุใด ในรูปกฎหมายฉบับใด ๆ ก็ตามเมื่อออกตามรัฐธรรมนูญและเป็นสภา โดยชอบแล้วไม่มีทางที่จะเลือกซ่อม เพราะว่ารัฐธรรมนูญนั้นไม่ได้เลือกซ่อมแม้แต่รัฐธรรมนูญฉบับโน้มนี้ก็เพียงแก้ไขเพิ่มเติมเท่านั้นเอง และที่ข้าพเจ้าอธิบายนี้ก็เห็นว่าเป็นบัญหาสำคัญอย่างยิ่งที่เดียวว่าไม่ควรจะรับหลักการไว้พิจารณาจะเสนอให้ส่งเรื่องให้กรรมาธิการรับไปพิจารณาแล้วเห็นว่าตกลงกันได้แล้ว แล้วเสนอมาในสภาในเวลาสั้งพร้อมที่จะลงมติรับหลักการร่างพระราชบัญญัตินี้ฉบับนี้ ข้าพเจ้าจึงขอให้สภานี้ได้พิจารณาปรึกษาหารือกันในทางที่ว่าควรจะมอบให้กรรมาธิการไปพิจารณาครั้งหนึ่งก่อนหรือว่ารับหลักการในที่นี้ ถ้าหากว่าจะรับหลักการในชั้นนี้ไปแล้วข้าพเจ้าก็จำเป็นจะต้องปฏิเสธความรับผิดชอบและไม่เห็นควรที่จะรับหลักการในชั้นนี้

นายทิม ภูริพัฒน์ (ขอนแก่น) : ข้าพเจ้ามีความเห็นว่าการที่จะส่งไป กรรมาธิการพิจารณาในนั้นเราไม่ควรจะกระทำ เพราะว่าในการที่รัฐบาลจะเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้เข้ามานั้นก็ได้พิจารณาแล้วว่าเป็นกฎหมายสำคัญที่จัดตั้งกรรมาธิการขึ้นพิจารณาชุดหนึ่งแล้วจะตั้งอีกก็เป็นกรรมาธิการสองกรรมาธิการไป เมื่อการที่มีผู้คัดค้านว่าในประเด็นปลีกย่อยต่าง ๆ นั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าเราควรจะเอาเป็นประเด็นในชั้นกรรมาธิการซึ่งสภานี้จะได้ตั้งไปเมื่อเราได้รับหลักการแล้ว ส่วนที่ว่ามีสมาชิกผู้หนึ่งที่นั่งเรื่อยนี้ว่ากฎหมายนี้ไม่จำเป็นต้องเร่งด่วนนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าเร่งด่วนมีเดียว เพราะว่าถ้าไม่ออกกฎหมายนี้ไปแล้ว สมมุติว่ามีสมาชิกพฤฒสภาว่างลงโดยเหตุใดเหตุหนึ่งโดยฉะเพาะอย่างยิ่งสมัยเลือกไปเคราะห์หามยามร้ายขึ้นเช่นนี้เราจะเอากฎหมายอะไรไปเลือกสมาชิกเข้ามาใหม่ ถึงแม้ว่าที่ท่านว่ากฎหมายรัฐธรรมนูญเก่านั้นเมื่อยกเลิก ข้าพเจ้าสงสัยเหลือเกินว่าท่านยังอ่านคำปรารภนั้นยังไม่ทั่วถึง ข้าพเจ้าขอเอาคำปรารภนั้นมาอ่านให้ท่านฟังในที่นี้ซึ่งมีความว่า "จึงมีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้าเหนือกระหม่อม โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ให้ตรารัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยฉบับนี้ขึ้นไว้ ประสิทธิประสาทประกาศใช้ตั้งแต่วันที่ 10 พฤษภาคม พุทธศักราช 2489 เป็นต้นไป และให้ใช้รัฐธรรมนูญฉบับที่ได้แก้ไขเพิ่มเติมนี้แทนรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2475 รัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมว่าด้วยบทฉะเพาะกาล พุทธศักราช 2483 และรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พุทธศักราช 2485 " นี่มีความชัดแจ้งทีเดียวว่าให้ใช้รัฐธรรมนูญนี้แทนรัฐธรรมนูญฉบับเดิม เมื่อเราได้ใช้รัฐธรรมนูญฉบับนี้แล้ว รัฐธรรมนูญในมาตราใดที่บัญญัติไว้เช่นนั้นก็เป็นอันว่ายกเลิกไปโดยฉะเพาะอย่างยิ่งในมาตราที่รัฐธรรมนูญบัญญัติให้มีการออกเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมาตรานั้นก็ยกเลิกไป เพราะเราได้ใช้รัฐธรรมนูญนี้แทนฉบับเดิม

แล้ว เพราะฉะนั้นที่ท่านว่ากฎหมายเลือกตั้งเดิมยังไม่ยกเลิกนั้นท่านเอาอะไรมาดูก็เมื่อรัฐธรรมนูญได้บัญญัติไว้เช่นนี้โดยชัดแจ้งแล้ว และยิ่งกว่านั้นในมาตรา 91 นั่งมีบัญญัติไว้โดยชัดแจ้งว่า ในวาระเริ่มแรก สภาผู้แทนประกอบด้วยสมาชิกซึ่งราษฎรเลือกตั้งตามพระราชกฤษฎีกาทำเนินการเลือกตั้งผู้แทนราษฎร พุทธศักราช 2488 ลงวันที่ 26 ตุลาคม พุทธศักราช 2488 และได้ทำเป็นการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนเพิ่มจำนวนขึ้นอีกโดยถือเกณฑ์จำนวนราษฎรสิ่งแสนคนต่อสมาชิกสภาผู้แทนหนึ่งคน ถ้าในเขตตั้งจังหวัดใดมีจำนวนราษฎรตามผลการสำรวจสำมะโนครัวครั้งสุดท้ายเกินกว่าสิ่งแสนคน ให้จังหวัดนั้นมีจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งคนต่อจำนวนราษฎรทุกสิ่งแสนคน เศษของสิ่งแสนถ้าถึงสิ่งหรือกว่า ให้นับเป็นสิ่งแสน นี่มีข้อความเช่นนี้นะ เพราะวาระเริ่มแรกเท่านั้นที่เราจะเลือกตั้งตามกฎหมายเดิมได้ นี่เป็นวาระเริ่มแรกอยู่แล้ว เราได้เลือกตั้งสมาชิกชุดนั้นเข้ามาแล้ว เพราะฉะนั้นบทบัญญัติที่ว่าเราใช้กฎหมายเลือกตั้ง พ.ร.ป. 2485 นั้นล้มเลิกไปแล้ว จะเลือกอีกไม่ได้ เพราะฉะนั้นถ้าหากว่ามีสมาชิกสภาผู้แทนคนสิ่งคนใดบังเอิญตายลงไปแล้วเลือกไม่ได้เช่นนี้จะได้มีกฎหมายเลือกตั้งใหม่ก่อแทนเช่นนั้น และถ้าหากว่าท่านจะตั้งกรรมาธิการชุดนั้นไปพิจารณามาใหม่แล้วกว่าจะส่งเข้ามาสภาได้ สภาของเราปิดสมัยประชุมไปแล้วเราจะมาประกาศกฎหมายฉบับนั้นไม่ได้จนกว่าเราจะได้เปิดสมัยประชุมกำหนดวันที่ 10 พฤษภาคมนี้ก่อนนั้น และในระหว่างปิดสมัยประชุมนั้นสมาชิกภาพของผู้แทนบางคนได้สิ้นสุดลงไปแล้ว เราก็จะต้องปฏิบัติขัดกับรัฐธรรมนูญคือว่าเราจะเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนมาแทนไม่ได้ภายในกำหนด 90 วันตามรัฐธรรมนูญ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงเห็นว่าไม่มีเหตุผลอะไร

ปัญหาอะไรที่จะส่งกรรมาธิการไปพิจารณาใหม่ และไม่มีปัญหาที่จะโต้เถียงกัน ในการที่ว่าจะออกกฎหมายเลือกตั้งหรือไม่ เพราะว่าหลักการก็ได้เขียนไว้แล้ว ว่าเพื่อให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ เราจึงต้องออกกฎหมายเลือกตั้ง และตามรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ มาตรา 30 ว่าให้ออกกฎหมายเลือกตั้งตามรัฐธรรมนูญนั้น เพื่อให้มีสมาชิกพฤฒสภา เพราะฉะนั้นเราจึงเห็นว่าสภานี้ไม่น่าจะโต้กันในเรื่องปัญหาปลีกย่อย ซึ่งเราอาจจะพูดกันในกรรมาธิการ ใครมีความเห็นอย่างไรก็เสนอไปแปรญัตติในทางนั้น ถ้าหากว่ากรรมาธิการไม่เห็นด้วยตามที่ท่านได้มีความเห็นนั้น ท่านก็มีสิทธิที่จะสงวนเอาไว้พูดในสภานี้ได้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงเห็นว่าควรให้สภานี้ยุติศึกษาที่จะโต้เถียงกันต่อไป แต่ว่ายังไม่เสนอให้ลงมติ

ม.ร.ว.สีกฤทธิ์ ปราโมช (พระนคร) : ข้าพเจ้าที่มาพูดนี้ ข้าพเจ้าเห็นด้วยกับฝ่ายที่มีความเห็นว่าควรจะตั้งกรรมาธิการไปพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ก่อนที่จะรับหลักการ ที่เป็นเช่นนี้เพราะว่า หลักการของร่างพระราชบัญญัตินี้ข้าพเจ้าเห็นด้วยกับท่านสมาชิกสภานี้ทุก ๆ คนที่อภิปรายมา ไม่มีเรื่องจะพูดคือหาเป็นเรื่องหลักการก็คงเห็นพ้องต้องกันว่า สมควรจะมีกฎหมายเลือกตั้ง แต่ถ้าหากว่าจะพูดกันแล้ว จะพูดอย่างอื่นไม่ได้คือแต่พูดเรื่องรายละเอียด สมมติว่าหลักการพระราชบัญญัตินี้เป็นหลักการที่ทุกคนก็ยอมรับและทุกคนก็ต้องพิจารณาดู และถ้าพูดไปตรง ๆ แล้ว ความจริงไม่ใช่หลักการเป็นความปรารถนาเท่านั้น ยกตัวอย่างอย่างเช่นเสนอร่างพระราชบัญญัติเข้ามาสภานี้ มีหลักการบอกว่า โดยที่เห็นสมควรจะให้มีความสุขสมบูรณ์และสันติสุขอันแท้จริงตามพระราชบัญญัตินี้ นั่นหลักการใครจะค้านไม่ได้ แต่รายละเอียดแห่งร่างพระราชบัญญัตินั้นมีบอกว่า ให้ตั้งกองทหารหรืออย่างอะไรบ้างก็ว่ากันตามรายละเอียด ไม่มีหลักการจะค้าน เพราะฉะนั้นเรื่องที่จะพูดกัน

เท่าไรก็ยิ่งเจอะรายละเอียดกันเลื่อยไป แต่โดยเหตุที่ร่างพระราชบัญญัตินี้มีสาระสำคัญก็เกี่ยวกับการที่เราจะสร้างหลักนิติรัฐขึ้นตามรัฐธรรมนูญ ก็เป็นเรื่องที่สมควรที่ทางฝ่ายนิติบัญญัติคือสภานี้จะได้ใส่ความสนใจเป็นพิเศษและควรที่จะได้ร่วมมือกันทุกพรรคทุกฝ่ายเพื่อประโยชน์ของประเทศชาติโดยแท้จริง และโดยเหตุนี้การที่รัฐบาลเป็นฝ่ายเดียวที่เสนอร่างพระราชบัญญัตินี้มา ข้าพเจ้าขอขอบคุณรัฐบาลที่ได้อาศัยอะไรมาทำนั้นจะถือว่าเป็นกระดาษขาวหรืออะไรก็สุดแล้วแต่ เมื่อเสนอเข้ามาแล้วก็ควรจะให้โอกาสสภานี้ได้เข้าร่วมในการร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นครั้งแรก ที่ข้าพเจ้าเห็นเช่นนี้เห็นว่าถ้าหากว่าเรารับหลักการแล้วคือพอพูดไปครั้งหนึ่งแล้วตั้งกรรมาธิการไปแล้วผู้ที่จะไปเสนอแปรญัตติก็คือเป็นคนละฝ่ายกับกรรมาธิการ กรรมาธิการก็มีความเห็นไปทางหนึ่งผู้แปรญัตติก็มีไปทางหนึ่งยืนยันผลงานไปอธิบายในสภาแล้วก็ว่ากันยังงั้นไป ผลที่สุดจะเป็นอย่างไรท่านประธานก็ทราบและสมาชิกอื่น ๆ ก็ทราบคือ ถ้าเราจะแลกเปลี่ยนความคิดโดยกว้างขวางให้น้อยไปโดยเราจะรวบรัดรับหลักการเสียเกี่ยวนี้ หลักการนั้นข้าพเจ้ารับว่าไม่มีอะไรควรที่จะคัดค้านได้ แต่ในเรื่องรายละเอียดที่ว่ารายละเอียดเลื่อยไป เมื่อพูดเช่นนี้ถ้าหากว่ารัฐบาลจะได้ขอให้สภานี้ร่วมในการร่างกฎหมายเลือกตั้งนี้ขึ้น ข้าพเจ้าก็อยากจะให้เป็นเรื่องที่รัฐบาลจะแสดงน้ำใจให้เห็น เพราะฉะนั้นในครั้งนี้ข้าพเจ้าใคร่ขอวิงวอนรัฐบาล โดยที่เป็นครั้งแรก คือตั้งแต่รัฐบาลนี้ตั้งมาตามรัฐบาล ฉะเพาะข้าพเจ้าไม่เคยขอสิทธิพิเศษหรือเรียกร้องอะไรทั้งสิ้น มีแต่ให้คือทำเป็นประโยชน์เพื่อรัฐบาล คือคัดค้านคำหนิติเตียนรัฐบาลอย่างรุนแรงแล้วเดินถนนได้สาสมเป็นอนุสาวรีย์แก่ประชาธิปไตยอย่างดียิ่งประจักษ์แก่ประชาชนทั่วไป เพราะฉะนั้นขอกราบเรียนท่านนายกรัฐมนตรีและคณะรัฐบาลนี้ไหน่อยด้วยความเคารพว่า ขออย่าโปรดได้ขัดขวางในการที่จะตั้งกรรมาธิการไปร่วมกันร่างพระราชบัญญัตินี้เข้ามา ส่วนที่ท่านสมาชิกวิตกว่าร่างไม่เสร็จหรือชักช้าไปคือ เมื่อผู้ใดที่ขาดคุณบกพร่องไปแล้ว

จะไม่มีการเลือกตั้งใหม่ ท่านไม่ต้องวิตก เพราะตามความเห็นของข้าพเจ้าและคนอื่นก็เห็นว่ากฎหมายเลือกตั้งที่มีอยู่ในขณะนี้นั้นใช้ได้ และข้าพเจ้ายังมีความเห็นต่อไปอีกว่าสำหรับโอกาสอันใกล้นี้ คือที่เราทั้งหลายเป็นสมาชิกอยู่นี้ถ้าหากว่ามีความจำเป็นต้องมีการเลือกซ่อมแล้วไซร้ควรจะใช้กฎหมายที่พวกเราทั้งหลายได้ใช้รับเลือกตั้งเข้ามาจึงจะยุติธรรม เพราะเราถือว่าผู้ที่จะมานั่งในสภาเดียวกันโดยราษฎรเลือกตั้งนั้นควรจะได้รับการเลือกตั้งโดยหลักการอย่างเดียวกันทั้งสิ้น ทั้งรายละเอียดและหลักเกณฑ์ต่าง ๆ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่ากฎหมายฉบับนี้ที่ออกไปไม่เลิกนั้นก็คือการเลือกตั้งครั้งแรกที่สภานี้ได้ถูกยุบไปหรือสิ้นสุดไปโดยธรรมดาก็ตาม แต่ถ้าเวลานี้แล้วเห็นว่าไม่ควรใช้กฎหมายฉบับใหม่นี้ควรจะใช้ฉบับเดิมเสียก่อน แต่นี้จะเป็นผลสำเร็จหรือไม่นั้นข้าพเจ้าจะขอแสดงต่อไป ขอวิงวอนคณะรัฐบาลอีกครั้งหนึ่งเท่าที่จะพึงมีได้ระหว่างรัฐบาลกับฝ่ายค้าน

นายบุญคุ้ม จันทรศรีสุริย์วงศ์ (อุดรธานี) : จังหวะนี้ถ้าแม้เรื่องหนุนขอเรียนถามเสียก่อน

ประธานสภา ฯ : จะโยงหรืออย่างไร

นายบุญคุ้ม จันทรศรีสุริย์วงศ์ (อุดรธานี) : ที่เรียนถามนี้ไม่ใช่โยงกับท่านประชาน คือ เมื่อกี้นี้ข้าพเจ้าพูดอย่างกว้างขวางท่านก็ทักท้วง แล้วคุณสานนท์พูดว่าประเด็นว่าจะให้ตั้งกรรมาธิการไปพิจารณาหรือจะมาพูดกันในเรื่องรับหลักการหรือไม่รับ ท่านก็บอกว่าใช่ คุณสุวิชช์ยืนขึ้นค้านท่านก็ว่าใช่ ข้าพเจ้าก็ต้องนั่งโดยข้อบังคับ ก็ไม่ทราบว่าท่านประชานจะเอาอย่างไร เพราะฉะนั้นเดี๋ยวนี้ไม่มีมติว่าจะเอาอย่างไรกันแน่จึงขอเรียนถามท่านประชานจะตอบหรือไม่ตอบแล้วแต่ท่าน

นายเฉลียว/พรชัยสรณ/เนต

นายเฉลียว ปิลาระคะ (ตรัง) : ข้าพเจ้าคิดว่าความที่รัฐบาลแถลงมานี้เพื่อให้สภานิจิจารณาความที่สมาชิกฝ่ายค้านขอร้องให้รัฐบาลรับคืนหรือให้รัฐบาลแถลงไปยังกรรมา

ชีการพิจารณาก่อนรับหลักการ ถ้าท่านสมาชิกฝ่ายค้านเสนออย่างนั้นก็ขอให้ท่านเสนอเป็นญัตติขึ้นมาแล้วแต่สภาจะวินิจฉัยว่าควรจะเสนอให้กรรมาธิการพิจารณาก่อนรับหลักการหรืออย่างไร หลักการอย่างนี้เขียนไว้ก็ยอมรับว่าควรมีพระราชบัญญัติเลือกตั้งใหม่ที่นี้สมาชิกบางท่านไปมองเห็นว่าถึงแม้แปรญัตติก็ไม่ได้ผลไปเพราะกรรมาธิการทุกที ความจริงเรื่องนี้ก็ไม่ใช่ความจริงเสมอไป ถ้าท่านมีเหตุผลดีการอภิปรายนี้เอาออกสงวนไว้ในขั้นกรรมาธิการมาอภิปรายในสภา สมาชิกทุกคนคงจะเห็นดีไปด้วย ท่านมีโอกาสชนะกรรมาธิการได้ ที่นี้ประเด็นที่ข้าพเจ้าขอชูคือว่าถ้าท่านต้องการพระราชบัญญัตินี้ส่งกรรมาธิการก่อนรับรับหลักการก็ขอให้ท่านเสนอเป็นญัตติขึ้นมา ถ้าสภานี้เห็นว่าควรเสนอไปอย่างนั้นก็ได้ แต่ก่อนที่ท่านจะเสนอนั้นข้าพเจ้าขอเสนอก่อน เมื่อกี้นี้มีสมาชิกหลายคนอยากจะเสนอให้ลงมติแต่ติดขัดเพียงในกรณีที่ว่าเป็นผู้มีความเห็นว่าควรจะเสร็จไปข้าพเจ้าไม่ติดขัดขอเสนอให้ลงมติเดี๋ยวนี้ ใครเห็นด้วยขอให้โปรดรับรองท่านประธานเดี๋ยวจะลงมติ ผมมีมติขอให้ลงมติว่าควรรับหลักการหรือไม่

มีสมาชิกรับรอง

นายสุวิชช์ พันธ์เพรษฐ (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าจำเป็นต้องเสนอญัตติขึ้นตามข้อ 23 ในเมื่อมีสมาชิกเสนอปิดกันไปแล้วรอเสนอญัตติสอดว่า ขอให้สภานี้ลงมติส่งไปให้กรรมาธิการวิสามัญซึ่งสภานี้จะตั้งขึ้นพิจารณากฎหมายนี้ก่อนที่สภาจะรับหลักการ ส่วนเหตุผลนั้นมีอย่างไรก็ไม่ขอยกมา ผู้ใดเห็นด้วยขอให้รับรอง

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภา : มีผู้เสนอให้ปิดอภิปรายและลงมติ และมีผู้เสนอญัตติขัดขึ้นญัตติก็เป็นไปตามระเบียบ ขอให้ที่ประชุมได้วินิจฉัย แต่จะตั้งประเด็นอย่างนี้ที่ท่าน – ท่านผลให้ญัตติคุณเฉลียบ ญัตติคุณสุวิชช์ ญัตติปิดอภิปรายของคุณเฉลียบ ญัตติขัดขึ้นญัตติที่ขอให้ส่งไปให้คณะกรรมาธิการวิสามัญเป็นของคุณสุวิชช์ ท่านผู้ใดเห็นสมควรจะส่ง

ร่างพระราชบัญญัตินี้ไปให้คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาก่อนรับหลักการขอได้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๓๘ นาย

ประธานสภา : ท่านผู้ใดเห็นไม่สมควรส่งไป ขอได้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๖๒ นาย

ประธานสภา : เป็นอันว่าที่ประชุมไม่อนุมัติให้ส่งไปให้คณะกรรมาธิการพิจารณา ที่นี้พิจารณาญัตติของคุณเฉลียบต่อไป

นายโชติ คุ้มพันธ์ (พระนคร) : คือพระราชบัญญัตินี้เป็นพระราชบัญญัติสำคัญเกี่ยวกับสิทธิและเสรีภาพของประชาชน เกี่ยวกับประชาธิปไตยของประเทศชาติ การที่จะลงมติรับหลักการหรือไม่รับหลักการก็ดูหมายนั้น ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยจึงขอให้เปิดอภิปรายต่อไป

ประธานสภา : มีผู้เสนอให้เปิดอภิปราย ลงมติและมีผู้เสนอให้เปิดอภิปรายต่อไป ถ้าผู้ใดเห็นควรเปิดอภิปรายต่อไปขอได้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๔๒ นาย

ประธานสภา : ท่านผู้ใดเห็นควรปิดอภิปราย ขอได้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๕๒ นาย

ประธานสภา : เป็นอันว่าที่ประชุมอนุมัติให้ลงมติ ท่านผู้ใดเห็นควรจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณาต่อไป ขอได้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๕๑ นาย

ประธานสภา : ท่านผู้ใดไม่เห็นควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณาต่อไป ขอได้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ 30 นาย

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าที่ประชุมอนุมัติให้รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณาต่อไป

พล.ร.ต.ถวัลย์ ชำรงนาวาสวัสดี ร.น. นายกรัฐมนตรี ความจริงเรื่องนี้รัฐบาลไม่มีโอกาสคอบท่านสมาชิกฝ่ายค้าน ใครจะคอบดีเด็กน้อยในที่นี้ว่าวิธีการนั้นเหมือนกันไม่ได้เป็นการผูกมัด เพราะหลักการอันนี้กว้าง เรื่องงานที่จะทำต่อไปนี้คือตั้งกรรมาธิการ เช่นเดียวกับที่ท่านสมาชิกต้องการ และกรรมาธิการนั้นจะไปดำเนินการอะไรกันก็ได้ด้วย จะรับคำแปรญัตติของท่านสมาชิกก็ย่อมจะทำได้ และไม่มีข้อผูกมัดประการใด เพราะฉะนั้นไม่ใช่ว่ารัฐบาลไม่มีความรู้ แม้แต่ในเรื่องนี้ก็ทราบได้ แต่ฝ่ายเหมือนกันและวิธีนี้รอบรัดมากกว่าและไม่ผูกมัดสมาชิกประการใด รัฐบาลจึงเสนอให้ตั้งกรรมาธิการวิสามัญ

ประธานสภาผู้แทน : รัฐบาลขอเสนอให้ตั้งกรรมาธิการวิสามัญ

นายบุญค้ำ ชินทรศรีสุริย์วงศ์ (อุดรธานี) : เพราะราชบัญญัตินี้เป็นหัวใจของประชาชนไทยเพื่อให้สมาชิกได้มีโอกาสอภิปรายกันอย่างกว้างขวาง ข้าพเจ้าขอเสนอญัตติให้ตั้งสมาชิกทั้งสภานี้เป็นกรรมาธิการ ผู้ใดเห็นด้วยโปรดรับรอง

ประธานสภาผู้แทน : ขอให้ผ่านไปทีละเรื่อง รัฐบาลเสนอให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญ เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ก็ถือว่าที่ประชุมเห็นชอบให้ตั้งกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา จำนวนกี่นาย

พล.ร.ต. ถวัลย์ ชำรงนาวาสวัสดี ร.น. นายกรัฐมนตรี : รัฐบาลขอเสนอ ๑ นาย

ประธานสภาผู้แทน : รัฐบาลขอเสนอ ๑ นาย

นายเลื่อน พงษ์โสภณ (นครราชสีมา) : ท่านสมาชิกสังเกตยกมือดีกว่า

แล้วว่ากฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายสำคัญ และเป็นกฎหมายถ้าจะพูดกันไปแล้วก็เป็นกฎหมายที่จะใช้สำหรับเลือกตั้งคราวหน้าเป็นประโยชน์ต่อประชาชน ดูเหมือนไม่มีใครมาก เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าเมื่อเป็นกฎหมายสำคัญควรจะขอเอา 15 ให้มากสักหน่อย

พล.ร.ต. ถวัลย์ ธำรงนาวาสวัสดี ร.น. นายกรัฐมนตรี : คือคณะกรรมาธิการถ้าไม่มากก็อุ้ยอ้ายและนานก็ทำไม่สำเร็จ แต่ถ้าจำนวน 9 ไม่เป็นที่พอใจท่านจะเป็นสัก 11 ก็ไม่ขัดใจท่าน

ประธานสภาผู้แทน : รัฐบาลขอเสนอเป็นจำนวนกรรมาธิการ 11 นาย เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่นถือว่าที่ประชุมอนุมัติ

พล.ร.ต.ถวัลย์ ธำรงนาวาสวัสดี ร.น. นายกรัฐมนตรี : รัฐบาลคิดว่าถ้าจะทำอย่างวิธีที่เราได้เคยปฏิบัติมาแล้วคือรัฐบาลเสนอครึ่งหนึ่ง คือเสนอ 5 คน ที่เหลือแล้วแต่สมาชิกเสนอ ถ้าครบจำนวนจะหยุดหรือจะอย่างไรก็ตกลงกันเสียก่อน หรือจะเสนอกันไปอีกแล้วแต่ทางสภาจะเห็นสมควร ถ้าตกลงตามวิธีการของรัฐบาล รัฐบาลจะได้เสนอชื่อ แล้วแต่ท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทน : ก่อนที่จะเสนอชื่อข้าพเจ้าขอปรึกษาที่ประชุมว่าจะกำหนดครบจำนวน 11 คนพอหรือจะเสนอกันต่อไปไม่มีจำกัดแล้วก็ลงมติกันทีเดียว ข้าพเจ้าจะตั้งประเด็นถามที่ประชุมว่าท่านผู้ใดเห็นควรกำหนดให้จำนวนแล้วก็ขอเสนอชื่อของเข้าไปรายมือชื่อ

สมาชิกยกมือพร้อมเพรียงกัน

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าเสนอเท่าจำนวนคณะกรรมาธิการ

พล.ร.ต.ถวัลย์ ธำรงนาวาสวัสดี ร.น. นายกรัฐมนตรี : รัฐบาลขอเสนอ 1. พ.อ.ชวง เชวงศักดิ์สงคราม 2. นายทองอินทร์ ภู่สิริน์ 3. นายวิโรจน์ กนะลิน์ 4. นายพิชาน บุญยง 5. พลวงนรากิจบรรหาร

นายปั้น แก้วมาตย์ (นครพนม) : ข้าพเจ้าขอเสนอ นายเกษม ศักดิ์เจริญ มีสมาชิกรับรอง

ร.ต.มงคล รัตนวิจิตร์ (นครศรีธรรมราช) : ข้าพเจ้าขอเสนอจุนระดับศักดิ์ มีสมาชิกรับรอง

ม.ร.ว.ศึกฤทธิ์ ปราโมทย์ (พระนคร) : ข้าพเจ้าขอเสนอพระยาศรีวิสารวาจา มีสมาชิกรับรอง

นายสุวิชช์ พันธเศรษฐ (เชียงใหม่)ท: ข้าพเจ้าขอเสนอ ม.ร.ว.เสนีย์ ปราโมทย์

ร.ต.อ.อภัย สงเคราะห์ราษฎร์ (พระนคร) : ข้าพเจ้าขอเสนอนายเทียม ณสงขลา

นายทองปาน วงศ์สง่า (สกลนคร) : ข้าพเจ้าขอเสนอนายสานนท์ สายสว่าง

ประธานสภาผู้แทน : ครบแล้ว ขอให้เลขาธิการอ่านรายชื่อ

เลขาธิการสภาผู้แทน : รายชื่อกรรมาธิการวิสามัญมีดังนี้ 1. พ.อ.ช่วง เชวงศักดิ์สงคราม 2. นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ 3.นายวิโรจน์ กมลพันธ์ 4. นายฟิชาย จุฬยง 5. หลวงนรกิจบรรหาร 6. นายเกษม ศักดิ์เจริญ 7.จุนระดับศักดิ์ 8.พระยาศรีวิสารวาจา 9.ม.ร.ว.เสนีย์ ปราโมทย์ 10.นายเทียม ณสงขลา 11นายสานนท์ สายสว่าง

ประธานสภาผู้แทน : แปรญัตติกี่วัน

พล.ร.ต.ถวัลย์ ธำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น. นายกรัฐมนตรี : รัฐบาลขอเสนอแปรญัตติ 10 วัน

ประธานสภาผู้แทน : รัฐบาลเสนอแปรญัตติ 10 วัน

นายโชติ กุ้มพันธ์ (พระนคร) : เรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญขอขยายเป็น 15 วัน มีสมาชิกรับรอง

นายทิม ภูริพัฒน์ (ขอนแก่น) : เรื่องนี้ ข้าพเจ้าเป็นห่วงมากกฎหมายนี้จะเข้ามาไม่ทันสมัยประชุมนี้ ถ้าจะขยายประชุมไปบ้าง เพราะฉะนั้นกฎหมายนี้ก็ได้แจกไปยังสมาชิกนานแล้ว ศึกษาโดยถ่องแท้แล้ว ใครจะเรียนแปรญัตติอะไรก็แปรญัตติได้โดยทันที เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าแปรญัตติภายใน 5 วันเป็นการเพียงพอ

นายสุวิชช์ พันธ์เพรษฐ (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยกับสมาชิกที่ค้านว่าไม่ควรให้มีการแปรญัตติมากวัน เพราะการประชุมนี้ยังอยู่ที่รัฐบาลจะขยายก็ได้ กี่เดือนก็ได้ รัฐธรรมนูญให้อำนาจไว้ เมื่อไม่เสร็จสมัยนี้ขยายเวลาออกไปปิดสมัยแล้วก็ประชุมกันได้ 15 วันก็ดี กฎหมายมีตั้งเยอะแยะ จะต้องเทียบกฎหมายทั้งเก่าและใหม่ด้วย ขอเสนอว่าขอให้เป็น 15 วัน คงไม่ค้านักหนอก คงจะเสร็จภายในสมัยนี้แน่

ประธานสภาผู้แทน : ข้าพเจ้าขอได้ที่ประชุมวินิจฉัย ญัตติของคุณทิม ให้มีผู้รับรอง รัฐบาลเสนอ 10 วัน สมาชิกเสนอ 15 วัน ข้าพเจ้าขอปรึกษาที่ประชุม ผู้ใดเห็นควรกำหนดแปรญัตติพระราชบัญญัตินี้ 15 วัน ขอได้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ 40 นาย

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นสมควร 10 วัน ขอได้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ 44 นาย

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าที่ประชุมอนุญัตติให้กำหนดแปรญัตติภายใน 10 วัน

เวลาหลัง 14 นาฬิกาขอพักประชุม

พักประชุมเวลา 12.15 นาฬิกา

เริ่มประชุมในเวลา 14.20 นาฬิกา.

ประธานสภาผู้แทน : ได้เวลานัดแล้วข้าพเจ้าขอดำเนินการประชุมต่อไป มีผู้เสนอญัตติว่าขยายเวลาประชุมสภานี้ คือคุณสุวิชช ได้เสนอขอให้แปรญัตติเปลี่ยนระเบียบวาระโดยยกเลิกร่างข้อบังคับของสภาผู้แทนฯ ราย มาตรา ๑ ขึ้นพิจารณาก่อน

นายสุวิชช พันธเศรษฐ (เชียงใหม่) : ที่ข้าพเจ้าเสนอญัตติขอแปรญัตติระเบียบวาระการประชุมวาระที่ 16 และที่ 19 นั้นก็เพราะเห็นว่าเรื่องที่จะพิจารณานี้ได้เสียง 5 นาทีแล้วส่งกรรมาธิการ เพราะเป็นไปตามหลักเกณฑ์ประการ เดียวเท่านั้นเองสำหรับสภาผู้แทนนี้เดียว ซึ่งไม่ยืดยาดกันใด ๆ ก็ให้ผ่านไปก่อน และจะได้ส่งเข้าสู่กรรมาธิการสามัญพิจารณา คือไม่เสียเวลาเสียง 5 นาทีเท่านั้น แล้วก็จะว่ากันไปตามระเบียบเดิม.

ไม่มีสมาชิกคัดค้าน

ประธานสภาผู้แทน : เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ก็ถือว่าที่ประชุมนี้อนุมัติให้แปรญัตติเปลี่ยนระเบียบวาระตามที่ผู้เสนอนี้ได้

การระเบียบวาระที่เป็นระเบียบวาระที่ 19 ร่างระราชบัญญัติปฏิรูปเงินเดือนและค่าตอบแทนของสมาชิกสภาผู้แทนและสภาผู้แทน และเบี้ยประชุมของกรรมาธิการฯ พ.ศ. 2489 ของรัฐบาล

ด่วนมาก

ที่ พฤฒสภา สภาผู้แทน

พฤษภาคม ๒๔๕๐

เรื่อง ตั้งนายกรัฐมนตรี

จาก ประธานพฤฒสภาและประธานสภาผู้แทน

ถึง

(ร่าง)

ร่างพระราชบัญญัติให้เงินเดือนและค่าพาหนะของสมาชิกวุฒิสภาและสภาผู้แทน
และเบี้ยประชุมของกรรมาธิการสภา พ.ศ. 2489

หลักการ

เพื่อกำหนดเงินเดือนและค่าพาหนะของสมาชิกวุฒิสภาและสภาผู้แทน และเบี้ยประชุมของกรรมาธิการสภา

เหตุผล

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ได้บัญญัติไว้ในมาตรา 8 มาตรา 9 ว่า วุฒิสภาและสภาผู้แทนราษฎรในปัจจุบันนี้ ยังมิได้มีพระราชบัญญัติให้เงินเดือนและค่าพาหนะของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จึงไม่มีผู้ใดมีอำนาจกระทำการใดๆ ได้ เป็นเหตุให้ต้องมีพระราชบัญญัติให้เงินเดือนและค่าพาหนะของสมาชิกวุฒิสภาและสภาผู้แทน และเบี้ยประชุมของกรรมาธิการสภาขึ้นไว้.

ร่างพระราชบัญญัติให้เงินเดือนและค่าพาหนะของสมาชิกวุฒิสภาและสภาผู้แทน
และเบี้ยประชุมของกรรมาธิการสภา พ.ศ. 2489

.....
.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรบัญญัติกฎหมายว่าด้วยเงินเดือนและค่าพาหนะของสมาชิกวุฒิสภาและสภาผู้แทน และเบี้ยประชุมของกรรมาธิการสภา

.....
.....

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติให้เงินเดือนและค่าพาหนะของสมาชิกวุฒิสภาและสภาผู้แทน และเบี้ยประชุมของกรรมาธิการสภา พ.ศ. 2489"

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 10 พฤษภาคม พ.ศ. 2489

มาตรา 3 ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติให้เงินเดือนและค่าพาหนะของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2475 ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมครั้งสุดท้าย โดยพระราชบัญญัติให้เงินเดือนและค่าพาหนะของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ฉบับที่ 4) พุทธศักราช 2482 และบรรดากฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่นในส่วนที่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 4 สมาชิกวุฒิสภาและสภาผู้แทนให้ได้รับเงินเดือนๆ ละ 350 บาท

มาตรา ๖ ประธานและรองประธานสภาเทศบาลและประธานและรองประธานสภาผู้แทน นอกจากประโยชน์ที่ได้รับในฐานเป็นสมาชิกสภาเทศบาลหรือสภาผู้แทนแล้ว ให้ได้รับเงินเดือนเพิ่มขึ้นประจำตำแหน่งประธาน เดือนละ ๕๐๐ บาท รองประธาน เดือนละ ๒๐๐ บาท

มาตรา ๗ สมาชิกสภาเทศบาลและสภาผู้แทนเมื่ออยู่ต่างจังหวัด นอกจากกรุงเทพมหานคร เบี้ยประชุมเดินทางเข้าประชุมครั้งหนึ่งจากประชุมครั้งอื่นของคณะเดียวกันในเวลาเดียวกัน ให้ได้รับค่าพาหนะและค่าชดใช้ตามระเบียบของทางราชการ

มาตรา ๘ สมาชิกสภาเทศบาลและสภาผู้แทนผู้ใดไม่มาประชุมในสมัยประชุมใดโดยไม่ได้รับอนุญาตจากสภาตามข้อบังคับ หรือจากนายกเทศมนตรี ให้หักเงินเดือนผู้นั้นตามข้อบังคับของสภา

มาตรา ๙ เบี้ยประชุมของกรรมการสภาการสภา ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสภา

มาตรา ๑๐ สมาชิกสภาเทศบาลและสภาผู้แทนซึ่งดำรงตำแหน่งการเมือง และได้รับยกประโยชน์จากการดำรงตำแหน่งนั้นแล้ว ไม่ได้รับประโยชน์ตามมาตรา ๔ และไม่อยู่ในบังคับแห่งมาตรา ๖

มาตรา ๑๑ ให้ประธานสภาตำบลและประธานสภาผู้แทนประกาศข้อบังคับของสภาเทศบาลและสภาผู้แทน ซึ่งออกตามมาตรา ๘, ๗ และ ๘ ในราชกิจจานุเบกษาด้วยแล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๒ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....

.....

ร่างนายกรัฐมนตรี

ลงชื่อ ..... ม.

ลงชื่อ ..... ม.

นายเฉลิมเกียรติ ภูมิรัตน์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง : ขอ
รับรองสำเนาร่างพระราชบัญญัติเงินเดือนและค่าตอบแทนของสมาชิกสภาผู้แทน และเบี้ยประชุมของกรรมาธิการสภา พ.ศ. ๒๕๔๐ ใช่หรือไม่ครับว่า เรื่อง
ร่างพระราชบัญญัติเงินเดือนและค่าตอบแทนของสมาชิกวุฒิสภาและสภาผู้แทน และเบี้ยประชุม
ของกรรมาธิการสภา

เหตุผล โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยได้บัญญัติให้มีสภา ๒ สภา
คือ วุฒิสภาและสภาผู้แทน และโดยเหตุที่สภาผู้แทนราษฎรได้สิ้นสุดลงแล้ว จึงมีความจำ-
เป็นที่จะต้องตราพระราชบัญญัติเงินเดือนและค่าตอบแทนของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จึงไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ เป็น
ต้องตราพระราชบัญญัติเงินเดือนและค่าตอบแทนของสมาชิกวุฒิสภาและสภาผู้แทน
และเบี้ยประชุมของกรรมาธิการสภาขึ้นไว้

ร่างพระราชบัญญัตินี้ได้ร่างขึ้นตามแนวที่เคยปฏิบัติมาแล้ว เปลี่ยนแปลงน้อย ,
แก้ไขคำว่า "สภาผู้แทนราษฎร" เป็น "วุฒิสภาและสภาผู้แทน" เท่านั้น จึงเห็นว่า
สภาฯ น่าจะรับหลักการ

ไข่มุกอาจินตกวี

ประธานสภาผู้แทน : เชิญท่านที่ผู้ใดจะอภิปรายครับ เชิญครับ

นายเฉลิม วงศ์กองทหาร (ชีวิตร์) : ขอชี้แจงครับ ที่ผมได้ขอให้ท่านรัฐมนตรีชี้แจง
เรื่องเงินเดือนและค่าตอบแทนของสมาชิกวุฒิสภาและสภาผู้แทนนี้ ผมได้ไปอ่านหนังสือแล้ว
ก็น่าเห็นใจครับในพระราชบัญญัตินี้ผมเข้าใจ แต่ข้อเท็จจริงเราเป็นนักการเมืองครับ
ทั้งหลาย ยิ่งเมื่อมีการเปลี่ยนการปกครองนี้มันเป็นของถูกราษฎรด้วย ที่เรียกว่าราษฎรเป็นประชาธิปไตย
ราษฎรเป็นประชาธิปไตยหลังของประเทศ แต่เวลานี้ราษฎรยังยากจนอยู่ ผมจะขอ
ชี้แจงครับ ผมจะขอ ของดูบุคคลที่เข้ามาจะไหน แม้เขาจะมีเงินเดือน ๓๐-๔๐
ล้านก็ตาม เขาก็ยังเป็นคนเห็นใจต่อราษฎรอยู่ดี เขาก็ยังมีความรู้สึกว่าเงินเดือนไม่พอใช้

แต่ว่าข้าพเจ้าอยู่วงนอกก็พอจะมองเห็นผู้เป็นเกียรติว่าเขาร้องกรรมการนี้ผู้แทนโรงงานน้ำตาลมีอยู่
ถึงสามคน แต่ผมเองก็ไม่ทราบเรื่องราวมาก่อนว่าข้าพเจ้าใจจะขอถวายฎีกาแต่ประการใด ผู้เป็นเกียรติ
ทั้งหลาย ข้าพเจ้าเองก็ไม่ได้ตระเตรียมอะไรมาเลย แต่ว่าเรื่องราวของชาวไร่อ้อยนั้นเป็นเรื่องที่
ลำบากยากแค้นเป็นอย่างยิ่ง เรื่องเงินเดือนเหล่านี้ในบางรุ่งบางคราวเมื่อเรื่องราวของชาวไร่อ้อยได้
ขึ้นมาได้ขึ้นว่า ท่านก็ให้ในหน้าที่ของท่านโดยหน้าที่ว่า เพราะเหตุใดข้าพเจ้าจึงได้ปรารภ
อย่างนี้ เพราะว่าข้าพเจ้าเองรู้สึกอึดอัดใจ....

ประธานสภาผู้แทน : ขอให้ท่านครูในสภาฯ

นายเชื่อ วงศ์ทองเหลือ (สิงห์บุรี) : ขอเรียนให้ทราบว่าที่ข้าพเจ้าขึ้นมานี้ ก็ไม่ได้
ตระเตรียมเงินเดือนหรือให้ขาดหายไป เงินเดือนเท่าที่ได้รับนี้ ... ว่าเพราะเหตุใดข้าพเจ้าจึงได้
ปรารภขึ้นมาว่าอย่างนี้ เพราะเราทุ่มเทกันจริง ๆ แล้ว....

ประธานสภาผู้แทน : ในที่ประชุมได้เชิญท่านมาให้ความกระจ่างแก่ที่ประชุม

นายเชื่อ วงศ์ทองเหลือ (สิงห์บุรี) : ขออย่างนั้นข้าพเจ้าก็ขอชี้แจงว่า

ประธานสภาผู้แทน : แบบนี้ก็ได้ เมื่อไม่มีใครอภิปรายแล้ว ขอเชิญท่านรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ชี้แจงเองเลย

ก่อนที่ข้าพเจ้าจะอภิปรายในที่ประชุม ข้าพเจ้าขอโอกาสจากผู้ที่ประชุมว่าเรื่องราวของชาวไร่อ้อย
และโรงงานน้ำตาลนี้ ข้าพเจ้าได้ทราบมาก่อนแล้ว ขอได้โปรดอย่าเข้าใจผิดเลย

สมาชิกบางคนพูดแทรกขึ้นมาว่า

ประธานสภาผู้แทน : ผู้ใดจะไม่เห็นอย่างไรก็ตาม ข้าพเจ้าก็ขอชี้แจงว่าข้าพเจ้าได้
ทราบมาก่อนแล้ว ขอได้โปรดอย่าเข้าใจผิดเลย

สมาชิกบางคนพูดแทรกขึ้นมาอีก

ประธานสภาผู้แทน : เมื่อสักครู่ข้าพเจ้าได้ชี้แจงแล้วว่าข้าพเจ้าได้ทราบมาก่อนแล้ว
ขอท่านรัฐมนตรีชี้แจงต่อไป

นายบรรจง สิงห์พันธ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย : ขอรับรองว่าร่างพระราชบัญญัติ แปรญัตติ ๓ วัน

ไม่มีสมาชิกอภิปราย

ประธานสภาผู้แทน : ที่ประชุมได้ยินคำชี้แจงของรัฐมนตรีแล้ว หากไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ก็ถือว่าที่ประชุมเห็นชอบ ส่งกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ ... การแปรญัตติรัฐมนตรีขอแปรญัตติภายใน ๓ วัน เมื่อไม่มีใครมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ถือว่าที่ประชุมเห็นชอบ

ระเบียบวาระต่อไปร่างพระราชบัญญัติ ... ขอแปรญัตติภายใน ... และเป็นประธานกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ... ของรัฐมนตรี

(สำเนา)

ร่างข้อบังคับสภาผู้แทนว่าด้วยการลา การลดเงินเดือน และค่าพาหนะเดินทางของสมาชิกสภาผู้แทน และเบี้ยประชุมของกรรมาธิการสภาผู้แทน พ.ศ. 2489

โดยที่สภาผู้แทนสมควรมีข้อบังคับว่าด้วยการลา การลดเงินเดือนและค่าพาหนะเดินทางของสมาชิกสภาผู้แทน และเบี้ยประชุมของกรรมาธิการสภาผู้แทน ตามความในมาตรา 6, 7 และ 8 แห่งพระราชบัญญัติเงินเดือนและค่าพาหนะของสมาชิกวุฒิสภาและสภาผู้แทน และเบี้ยประชุมของกรรมาธิการสภา พ.ศ. 2489

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 10 แห่งพระราชบัญญัติ ประธานสภาผู้แทน จึงประกาศข้อบังคับของสภาผู้แทนขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1. ข้อบังคับนี้เรียกว่า "ข้อบังคับสภาผู้แทน ว่าด้วยการลา การลดเงินเดือน และค่าพาหนะเดินทางของสมาชิกสภาผู้แทน และเบี้ยประชุมของกรรมาธิการสภาผู้แทน พ.ศ. 2489"

ข้อ 2. ข้อบังคับนี้ ให้ใช้ตั้งแต่วันที่ 10 พฤษภาคม พ.ศ. 2489

หมวดที่ 1

การลา

ข้อ 3. สมาชิกสภาผู้แทนจะไม่มาประชุมไม่ได้ถ้ามิได้ลา ให้ยื่นใบลาต่อประธานสภาผู้แทน ประธานสภาผู้แทนมีอำนาจให้ลาได้อย่างมากในสมัยหนึ่ง ๆ ครั้งหนึ่งไม่เกิน 15 วัน ที่มีการประชุม เกินกว่านี้ต้องเสนอขอให้สภาผู้แทนวินิจฉัย

การลาป่วยเกินกว่า 3 วันที่มีการประชุม ต้องมีใบรับรองของแพทย์ปริญญาหรือประกาศนียบัตรชั้น 1 รับรองมาด้วย

ข้อ 4. สมาชิกสภาผู้แทน ที่มาประชุมต้องลงนามในใบมุดซึ่งจัดไว้

หมวดที่ 2

การลดเงินเดือน

ข้อ 5. (ก) สมาชิกสภาผู้แทนผู้ใดขาดประชุมหรือลาหรือเดินทาง ให้ลดหรืองดเงินเดือนโดยเกณฑ์ต่อไปนี้

1. ปีใดมาประชุมเกิน 1 ใน 4 ของจำนวนวันที่มีการประชุมในสมัยประชุมนั้น ๆ ให้ลดเงินเดือนวันละ 10 บาท ฉะเพาะวันที่เกิน

2. ปีใดมาประชุมโดยได้รับอนุญาตให้ลาออกสมัยประชุม ให้ได้รับเงินเดือนในระหว่างสมัยประชุมปีนั้นครึ่งหนึ่ง

3. ขาดประชุมโดยมิได้รับอนุญาตให้ลาออกสมัยประชุม ให้งดจ่ายเงินเดือนในระหว่างสมัยประชุมนั้นเสียทั้งสิ้น

ทั้งนี้ มิให้ใช้บังคับในกรณีที่ลาป่วย หรือไปกิจการของสภาผู้แทน

(๒) สมาชิกสภาผู้แทนผู้ใดต้องคำพิพากษาของศาลสั่งศาลใดให้จำคุกให้งดจ่ายเงินเดือนตั้งแต่วันถูกจำคุกตามคำพิพากษาของศาลนั้น ๆ จนกว่าจะถูกปล่อยตัว แต่เมื่อศาลสั่งคำพิพากษาว่า ไม่มีความผิดแล้ว ก็ให้จ่ายเงินเดือนระหว่างนี้คืนไป

หมวดที่ 3

ค่าพาหนะเดินทาง

ข้อ ๖. วิธีการค่าพาหนะเดินทางที่จะเบิกได้นั้น ให้เบิกได้เท่าที่จ่ายจริงแต่ไม่เกินอัตราดังนี้ 1. ตามฐานะทางเศรษฐกิจของทางราชการ ว่าด้วยค่าพาหนะเดินทาง

ข้อ ๗. ค่าพาหนะเดินทางเที่ยว ๆ เพื่อไปยังที่ชุมชน ให้เบิกล่วงหน้าได้ตามควรแก่เหตุการณ์ โดยเป็นชั้นที่สุดของรายการประมาณค่าใช้จ่าย

ข้อ ๘. การเบิกเงินค่าพาหนะเดินทางนี้ ให้ยื่นเบิกต่อเลขาธิการสภาผู้แทนตามแบบ

ข้อ ๙. กรรมาธิการผู้ใดต้องเดินทางเพื่อเข้าร่วมประชุม ให้เบิกค่าพาหนะเดินทางได้ตามข้อ 6 และข้อ 7

ข้อ 10. กรรมาธิการผู้ต้องไปทำการต่างท้องที่ ให้เบิกค่าเบี้ยเลี้ยงสำหรับที่ต่างจังหวัดได้วันละ 10 บาท และให้ได้ค่าพาหนะตามข้อ 6 และข้อ 7 ด้วย

หมวดที่ 4

เบี้ยประชุม

ข้อ 11. กรรมาธิการที่ตั้งขึ้นตามความในข้อบังคับการประชุมและการปรึกษาของสภาผู้แทน พ.ศ. 2489 ให้เบิกเบี้ยประชุมได้วันละ 10 บาท ฉะเพาะวันประชุม

ข้อ 12. กรรมาธิการที่สภาลงมติให้ถือเป็นกิจการของสภานอกสมัยประชุม ให้เบิกเบี้ยประชุมได้วันละ 15 บาท ฉะเพาะวันประชุม.

ประกาศ ณ วันที่.....เดือน.....พ.ศ. 2489

ประธานสภาผู้แทน

สำเนาถูกต้อง

ศิริ พิมพ์

ทาน.

นายสงวน ตุลารักษ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง : ... รัฐบาลขอเสนอร่างข้อบังคับสภาผู้แทนว่าด้วยการลา การลาเงินเดือน และค่าเบี้ยเลี้ยงของสมาชิกสภาผู้แทน และเบี้ยประชุมของกรรมาธิการสภาผู้แทน พ.ศ. ๒๕๑๑

ทั้งนี้ก็เพื่อจะให้ข้อบังคับนี้ขึ้นไว้ซึ่งเดิมเป็นข้อบังคับของสภาผู้แทนราษฎร บัดนี้ก็แก้เฉพาะในส่วนสภาผู้แทนเท่านั้น นอกจากนั้นมีการแก้ไขเล็กน้อยซึ่งเป็นเรื่องของการแปรญัตติ หวังว่าสภานี้คงรับหลักการ

ไม่มีสมาชิกคัดค้าน

ประธานสภาผู้แทน : เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นคัดค้าน ข้าพเจ้าขอปรึกษาที่ประชุม ท่านผู้ใดเห็นควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณาต่อไป ขอได้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกไม่พร้อมเพรียง

ประธานสภาผู้แทน : พร้อมเพรียง ไม่เห็นด้วยไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมนี้รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณาต่อไป

นายสงวน ตุลารักษ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง : รัฐบาลขอเสนอให้ส่งกรรมาธิการสามัญ แปรญัตติภายใน ๓ วัน

ไม่มีสมาชิกคัดค้าน

ประธานสภาผู้แทน : รัฐบาลขอเสนอให้ส่งกรรมาธิการสามัญเมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่นเลือกว่าที่ประชุมเห็นชอบ ส่งกรรมาธิการสามัญชุดที่ ๑ แปรญัตติภายใน ๓ วัน เมื่อไม่มีผู้ใดคัดค้านเลือกว่าที่ประชุมนี้เห็นชอบ

ระเบียบวาระต่อไปร่างพระราชบัญญัติเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พุทธศักราช ๒๔๘๙ ของรัฐบาล

พ.ต. ชวน ชวนะ เชาวศักดิ์สงคราม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย : รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติเลือกตั้งสมาชิกสภาตำบล โดยมีหลักการเช่นเดียวกับร่างกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาตำบลตามพระราชบัญญัติในส่วนรัฐธรรมนูญมาตรา 25 และมาตรา 26 โดยที่เราได้ผ่านพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนไปแล้ว และมีบทบัญญัติในการดำเนินการบังคับกันอยู่แล้ว วิธีการใหม่ ๆ เกี่ยวกับวิธีการเลือก 2 ชั้นตามรัฐธรรมนูญ เพราะฉะนั้นจึงว่างตามระเบียบไว้ที่วาระ 14.31 น.

นายสุวิชช พันธเศรษฐ (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าขอคัดค้านว่าไม่เป็นการสมควรที่จะรับหลักการร่างพระราชบัญญัติเลือกตั้งสมาชิกสภาตำบลที่รัฐบาลได้เสนอมานี้โดยมีเหตุผลว่า ตามรัฐธรรมนูญมาตรา 26 วรรคที่ 2 ได้บัญญัติไว้ว่า ถ้าตำแหน่งสมาชิกว่างลงเพราะเหตุอื่นนอกจากถึงคราวออกตามวาระ ให้รัฐสภาเลือกบุคคลผู้มีคุณสมบัติตามความในมาตรา 25 เข้าเป็นสมาชิกแทน ตามวิธีการที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาตำบล สำหรับคำที่ว่าตามวิธีการที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาตำบลเป็นหลักสำคัญในรัฐธรรมนูญว่า กฎหมายที่จะเลือกตั้งผู้แทนสมาชิกสภาตำบลจำเป็นต้องเขียนไว้โดยละเอียด แต่ข้าพเจ้าอยากจะทราบว่ากฎหมายที่รัฐบาลได้เสนอมานี้มีปรากฏอยู่ในเรื่องการเลือกตั้งแต่มาตรา 25 ถึง 71 ไม่ได้กำหนดไว้โดยละเอียด จะมีการเลือกตั้งโดยวิธีการใด ๆ อย่างที่รัฐธรรมนูญบังคับไว้ มาตรา 71 กลับให้อนุโลมตามมาตรา 13 ถึง 20 และอาจ 1 ทั้งหมด ข้าพเจ้าได้ตรวจดูทั้งแต่มาตรา 13 ถึง 20 และขาด 3 เป็นเรื่องที่ว่าด้วยการเลือกตั้งหัวหน้าของสมาชิกสภาตำบล [illegible] ซึ่งมีการเลือกโดยผู้แทนตำบล ในเรื่องเช่นนี้จะอนุโลมมาใช้กับรัฐสภาให้เลือกสมาชิกสภาไม่ได้ เพราะเหตุว่าวรรค 2 ของมาตรา 26 ในรัฐธรรมนูญบังคับไว้ว่า วิธีการที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้

สมาชิกพฤฒสภา เพราะฉะนั้นรัฐบาลจำเป็นต้องร่างกฎหมายให้มีข้อห้ามไว้โดยแน่ชัด ยกตัวอย่างเมื่อการมีการเลือกตั้งพฤฒสภาในครั้งแรกโดยรัฐสภาที่มีองค์การเลือกตั้งแล้ว เรียบร้อยละเอียดในองค์การเลือกตั้งไว้เสร็จไปในตัว แต่ในการเลือกตั้งต่อๆ นี้เป็นหน้าที่ของรัฐสภาไม่ใช่หน้าที่ของผู้แทนฝ่ายบริหาร เพราะฉะนั้นเรื่องการเป็นกลางในรูปที่จำนองนี้ ข้าพเจ้าจึงเห็นว่าเป็นการขัดต่อรัฐธรรมนูญประการหนึ่ง

ในประการที่ ๒ มาตรา ๘ ของกฎหมายฉบับนี้บัญญัติว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยและประธานพฤฒสภารักษาการตามพระราชบัญญัติ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นผู้มีอำนาจออกกฎกระทรวงวางระเบียบการเลือกตั้งและกิจการอื่นๆ ซึ่งเกี่ยวกับการเลือกตั้งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ และประธานพฤฒสภามีอำนาจออกข้อบังคับควบคุมการลงคะแนนและกิจการอื่นๆ ที่มาตรานี้บัญญัติให้อำนาจประธานพฤฒสภาดังรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเรียกกฎหมายว่าการเลือกตั้งสมาชิกพฤฒสภาไปในตัวเช่นนี้ ข้าพเจ้าจึงเห็นว่าวิธีการที่จะร่างกฎหมายการเลือกตั้งมาในหมวดนี้เป็นการที่ไม่เรียบ เพราะเหตุว่าถ้าหากว่าเราจะบัญญัติเป็นวิธีการว่าให้นำเอาออกกฎหมายนี้มาใช้ก็ดี ให้คณะโฆษณาการเลือกตั้งมีไม่เกี่ยวข้องก็ดีมาใช้เช่นนี้ก็ดี ก็จะมีปัญหาเกิดขึ้นว่าอันไหนควรจะนำมาอันไหนไม่ควรจะนำ และที่สุดการปฏิบัติอาจจะยุ่งเหยิงสับสนวุ่นวายก็ได้ และการปฏิบัติจะเกิดขัดข้องมากเกินสมควร เพราะฉะนั้นรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๘ บัญญัติให้ใช้กฎหมายเลือกตั้งสมาชิกพฤฒสภาเช่นนี้ เราก็จำเป็นที่จะต้องวางหลักเกณฑ์ทั้งหมดไว้ในกฎหมายฉบับนี้ตลอดจนการเลือกตั้งซ่อมด้วย ไม่ใช่มาตราใดมาตราหนึ่งในหมวดนี้ และถึงแม้ว่าจะมีการแก้ไขเพิ่มเติมก็ต้องไม่ขัดกับหลักการนอกจากจะเสนอร่างมาทั้งหมด เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจะเรียนต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยว่า ในขณะที่กรรมาธิการกำลังพิจารณากฎหมายเลือกตั้ง

สมาชิกสภาผู้แทนฯ ที่จะแปรญัตติ ขอให้ยื่นต่อประธานกรรมาธิการ ภายในวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๑๒ เวลา ๑๖.๐๐ น. ณ ห้องประชุมกรรมาธิการ ชั้น ๔ อาคารรัฐสภา ๒ ถนนอู่ทองใน

ปิดประชุมเวลา ๑๔.๓๕ น.

ลงชื่อ ประเสริฐ ศรีสุวรรณ
(นายประเสริฐ ศรีสุวรรณ)
เลขานุการคณะกรรมาธิการ

พ.อ. ชวง เชวงศักดิ์สงคราม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง : รัฐบาลขอเสนอให้สภาฯ ไปประชุมกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเงินเดือนข้าราชการฝ่ายพลเรือน

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนฯ

ประธานสภาผู้แทนฯ : รัฐบาลเสนอให้สภาฯ ตั้งกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเงินเดือนข้าราชการฝ่ายพลเรือน เมื่อไม่มีผู้ใดคัดค้านจึงเป็นอันว่าสภาฯ ได้ว่าที่ประชุมเป็นที่เรียบร้อย

พ.อ. ชวง เชวงศักดิ์สงคราม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง : ขอ ๑๐ วัน

ไม่มีสมาชิกคัดค้าน

ประธานสภาผู้แทนฯ : เมื่อไม่มีคัดค้านใน ๑๐ วัน เมื่อไม่มีผู้ใดคัดค้านจึงเป็นอันเป็นอย่างอื่นถือว่าที่ประชุมได้อนุมัติ

ระเบียบวาระต่อไป ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการกลาโหม ๒๕๐๙ ของรัฐบาล พร้อมด้วยผู้ชี้แจงเสนอให้ตั้งกรรมาธิการในที่ประชุมนี้ เลขานุการสภาฯ ปรึกษาว่า ให้ตั้งกรรมาธิการร่างพระราชบัญญัติข้าราชการกลาโหม เรื่องเดียวกับข้าราชการฝ่ายพลเรือน พร้อมกันไปด้วย

นายสมบูรณ์ ปัตติพงษ์ (น่าน) : การที่ข้าพเจ้าเสนอร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการกลาโหม ผู้แทนราษฎรขึ้นก็เพราะเหตุว่าร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการกลาโหมนี้ รัฐบาลเสนอมาให้ ก็โดยที่ว่าร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการกลาโหมนี้ เป็นเรื่องเดียวกันกับร่างพระราชบัญญัติเงินเดือนข้าราชการฝ่ายพลเรือน ซึ่งเหตุผลที่ข้าพเจ้าขอให้ตั้งกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเงินเดือนข้าราชการฝ่ายพลเรือนนั้น ก็เพราะว่าในร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการกลาโหมนี้ ได้มีข้อความบางอย่างซึ่งเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการกลาโหมเดิมอยู่ด้วย

คือในร่าง สังเกตดูเขามาตรา 11 หรือ 12 เพิ่มเติมการประชุมสภาขึ้น ข้าพเจ้าจึงเสนอมา และดูเหมือนเค้าหมายกรัฐมนตรีนี้ก็ลำบากใจ หวังว่าคงจะไม่ขัดข้อง

นายชองสิมนต์ ภูริพัฒน์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง : ตามหลักการของผู้แทนกระผมก็เห็นด้วยกับราชบัณฑิตยสภาที่ประเทศไทยข้าราชการประจำเรื่องนี้รัฐบาลเสนอแล้ว เพราะฉะนั้นการที่จะมีข้าราชการมากไปก็ไม่ดี ที่ว่าน้อยไม่ได้ก็เพราะว่ารัฐบาลเสนอมาทั้งฉบับนี้// ส่วนของท่านผู้แทนกระผมก็เห็นด้วยกับท่านเหมือนกัน แต่ว่าอาจจะมีของท่านนั้นได้แล้ว คือรัฐบาลก็ไม่ได้ขัดข้องในหลักการที่ว่าจะประชุมสภาได้ ถ้ามีเหตุการณ์ 2 ถ้ามีเหตุการณ์ 2 พระราชบัญญัติมีถึงวาระที่ 2 ที่ 3 ยังสับระดับอย่างไร ถ้าที่ 2 ก็ต้องกลับมาสภาที่ต้องแก้ไขเท่านั้น เพราะฉะนั้นการจะประชุมสภาก็รัฐบาลก็ได้ด้วยแล้ว.

นายเรืองยา จุฑามาศ (กระบี่) : ที่ข้าพเจ้าอยากจะขอเรียนถามรัฐบาลและสภานี้ก็โดยเห็นว่า ตามหลักเกณฑ์ของการแปรญัตติประเภทข้าราชการของรัฐบาลในขณะนั้นยังกว่าเหมือนประเภทข้าราชการประชุมโดยที่เฉพาะพระราชบัญญัติของข้าพเจ้าเสนอมาก่อนนั้นอยู่แล้วพระราชบัญญัติประเภทข้าราชการพลเรือนของรัฐบาลเสนอมาทีหลังอย่างนี้ว่าพระราชบัญญัติประเภทข้าราชการพลเรือนของรัฐบาลมาทีหลังนี้จะตกไปตามร่างของข้าพเจ้า ซึ่งความจริงข้าพเจ้าเสนอไว้ก่อนและได้เรียนชี้แจงรัฐบาลในขณะนั้นแล้วว่าจะยอมเลื่อนปฏิบัติตาม แต่โดยที่ข้าพเจ้าเสนอมาทั้งเหตุผลของข้าพเจ้าก็ดีในมาตรา 29 - 30 ของพระราชบัญญัติประเภทข้าราชการพลเรือนเดิมซึ่งพระราชบัญญัติประเภทข้าราชการพลเรือนเดิมซึ่งรัฐบาลเสนอมาใหม่นี้ ในมาตรา 11 - 12 ดูเหมือนจะขัดกับวัตถุประสงค์ของข้าพเจ้า แต่ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ของสภาที่ท่านทั้งหลายบางท่านจะขอให้สภาที่ได้พิจารณาวาระที่ไปแล้ว ถ้าไม่ยับยั้งเสียแล้วเสียเวลาของสภา จะได้พิจารณาอย่างอื่นต่อไป จึงไม่ทราบว่ารัฐบาลและสภานี้จะยินยอมหรือไม่.

เพราะหลักการของข้าพเจ้าอยู่ในพระราชบัญญัตินี้แล้ว จะเกินหลักการ ๓ เสียหรือไม่ รัฐบาลจะชี้ขาดหรือไม่

ประธานสภาผู้แทน : รัฐบาลไม่ชี้ขาด เมื่อสักครู่รัฐบาลไม่ชี้ขาด บางผู้แสดงความเห็นว่าเมื่อถึงเรื่องจะขอถอน รัฐบาลก็ไม่ชี้ขาด เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ก็ถือว่านี่ประชุมลับ

[illegible]ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ[illegible] พ.ศ. 2490 ของรัฐบาล

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2489

หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนให้เป็นการเหมาะสมยิ่งขึ้น

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พุทธศักราช 2485 เพื่อแยกข้าราชการการเมืองออกจากข้าราชการพลเรือน และจำแนกฐานะของข้าราชการพลเรือนให้ชัดเจนและมีความเหมาะสมยิ่งขึ้น

รับรองสำเนาถูกต้อง/

จ. ศิริสากร ม.

ม.

ร่าง

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พุทธศักราช พ.ศ. ๒๔๘๒

ในพระบรมราชโองการพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช

ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

.....

.....

ให้ไว้ ณ วันที่ ..... พ.ศ. ๒๔๘๒

เป็นปีที่ ... ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน

พระมหากษัตริย์ โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พุทธศักราช ๒๔๘๒"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๔๘๓ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พุทธศักราช ๒๔๗๖ และบรรดากฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่น ๆ ในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

"ข้าราชการพลเรือน" หมายความว่า บุคคลที่เข้ารับราชการในตำแหน่งหน้าที่ราชการโดยได้รับเงินเดือนจากเงินงบประมาณประเภทเงินเดือนในกระทรวง ทบวง กรม ฝ่ายพลเรือนหรือในจังหวัด เว้นแต่ข้าราชการฝ่ายตุลาการ

มาตรา ๕ ข้าราชการพลเรือนมี ๕ ประเภท

(๑) ข้าราชการพลเรือนสามัญ ได้แก่ผู้ซึ่งรับราชการโดยได้รับเงินเดือนในอัตราสามัญ

(๒) ข้าราชการพลเรือนวิสามัญ ได้แก่ผู้ซึ่งรับราชการในตำแหน่งหน้าที่อันพึงกำหนดไว้ในก.พ.

(๓) ข้าราชการพลเรือนในพระองค์ ได้แก่ผู้ซึ่งรับราชการในตำแหน่งหน้าที่ตามพระราชอัธยาศัยที่กำหนดไว้ในก.พ.

(๔) ข้าราชการพลเรือนพิเศษ ได้แก่ผู้ซึ่งรับราชการในตำแหน่งหรือ

(๑) ข้าราชการซึ่งได้รับเงินเดือนในอัตราจ[illegible] ได้รับเงินเดือนในอัตราจ[illegible]

มาตรา ๘ ข้าราชการพลเรือนจะได้รับเงินเดือนตามอัตราดังบัญญัติในพระราชบัญญัตินี้

ให้เป็นหน้าที่ของกระทรวงเจ้าสังกัดที่จะเป็นผู้ชี้ขาดและเสนอความเห็นต่อ ก.พ. ในการที่จะกำหนดตำแหน่งข้าราชการพลเรือนในกระทรวงนั้น ๆ ว่าจะสมควรอยู่ในประเภทใด ชั้นใด และมีอัตราเงินเดือนเท่าใด ตามลักษณะแห่งงานและคุณภาพของข้าราชการที่ต้องการสำหรับตำแหน่งนั้น

บทบัญญัติข้างต้นนี้ให้ใช้บังคับแก่ข้าราชการที่ได้รับเงินเดือนตามบัญชีเงินเดือนของกระทรวงเจ้าสังกัดด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๙ ข้าราชการพลเรือนมีดังนี้

(๑) ข้าราชการพลเรือนสามัญ

(๒) ข้าราชการพลเรือนวิสามัญ

(๓) ข้าราชการพลเรือนอื่น

(๔) ข้าราชการพลเรือนในพระองค์

(๕) ข้าราชการพลเรือนพิเศษ

ข้าราชการพลเรือนในประเภทใดจะมีชั้นใดบ้างตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๐ ข้าราชการพลเรือนสามัญ มีดังนี้

(๑) เสมียนตำแหน่งงาน

(๒) ประจำแผนก

(๓) หัวหน้าแผนก

(๔) หัวหน้ากอง

(๕) อธิบดี

(๖) เลขาธิการ

ข้าราชการพลเรือนในประเภทใดชั้นใดในกระทรวงใดจะมีตำแหน่งใดบ้างนั้น ให้เป็นไปตามที่ ก.พ. เสนอและคณะรัฐมนตรีเห็นชอบ

มาตรา ๑๑ ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำการอันเป็นการฝ่าฝืนกฎหมายว่าด้วยการรับเงินบำเหน็จบำนาญ เมื่อออกจากราชการไปแล้วก็ดี ถึงแก่กรรมก็ดี ได้รับเงินบำเหน็จบำนาญไปแล้วก็ดี ยังไม่ได้รับเงินบำเหน็จบำนาญนั้นก็ดี ถ้าปรากฏว่าได้กระทำการนั้นในขณะที่ยังรับราชการอยู่ ให้ถือว่าเป็นการกระทำผิดวินัยร้ายแรง

มาตรา ๑๒ ข้าราชการพลเรือนผู้ใด ซึ่งรับราชการอยู่ในหน้าที่ราชการในกรุงเทพมหานคร

(๒) ข้าราชการพลเรือนสามัญ ได้แก่ ผู้รับราชการโดยได้รับเงินเดือนในส่วนราชการ

มาตรา ๖ ข้าราชการพลเรือนจะได้รับเงินเดือนตามอัตราที่บัญญัติไว้ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้

ให้เป็นหน้าที่ของกระทรวงเจ้าสังกัดที่จะเสนอบัญชีรายละเอียดหน้าที่ความรับผิดชอบ ตำแหน่ง จำนวน และอัตราเงินเดือนในกรมหนึ่ง ๆ โดยกำหนดถึงคุณภาพและปริมาณแห่งราชการในตำแหน่งนั้น ๆ

บทบัญญัติข้างต้นนี้ให้ใช้บังคับแก่ข้าราชการตำรวจที่รับเงินเดือนตามบทซึ่งกระทรวงเจ้าสังกัดจะได้ทำความตกลงกับ ก.พ. เป็นส่วนหนึ่งต่างหาก แล้วให้นำความในมาตรานี้ว่าด้วยกระทรวงมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๗ ชั้นข้าราชการพลเรือนมีดังนี้

(๑) ข้าราชการพลเรือนชั้นพิเศษ

(๒) ข้าราชการพลเรือนชั้นเอก

(๓) ข้าราชการพลเรือนชั้นโท

(๔) ข้าราชการพลเรือนชั้นตรี

(๕) ข้าราชการพลเรือนชั้นจัตวา

ในชั้นหนึ่ง ๆ ให้มีอัตราเงินเดือนตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๘ ตำแหน่งข้าราชการพลเรือนนอกจากตำแหน่งวิสามัญ มีดังนี้

(๑) เสมียนพนักงาน

(๒) ประจำแผนก

(๓) หัวหน้าแผนก

(๔) หัวหน้ากอง

(๕) อธิบดี

(๖) ปลัดกระทรวง

ส่วนตำแหน่งวิสามัญนั้น ให้กระทรวงทำความตกลงกับ ก.พ. ในอันที่จะเทียบเข้ากับตำแหน่งที่กล่าวแล้ว

มาตรา ๙ ข้าราชการพลเรือนผู้ใดรับราชการมาก่อนวันใช้พระราชบัญญัติว่าด้วยการรับราชการทหาร เมื่อออกจากราชการไปแล้วยังไม่พ้นกำหนดเวลาที่จะเสียสิทธิ์ในการรับราชการทหาร ถ้าผู้นั้นได้รับราชการในตำแหน่งที่ได้รับเงินเดือนในอัตราไม่ต่ำกว่าอัตราเงินเดือนขั้นต่ำของตำแหน่งที่ตนเคยรับราชการมาแล้ว ให้ถือว่าผู้นั้นได้รับราชการทหารตามกฎหมายนั้นแล้ว

มาตรา ๑๐ ข้าราชการพลเรือนผู้ใด ซึ่งรัฐบาลสั่งให้ไปช่วยงานในหน้าที่

มาตรา 11 การโอนข้าราชการใด ๆ นอกจากข้าราชการพลเรือนวิสามัญไปบรรจุในกระทรวงในชั้นอันดับและซึ่งไม่สูงกว่าเดิม อาจทำได้โดยกระทรวงทบวงกรมเจ้าสังกัดแล้วแต่กรณี ได้ตกลงยินยอมในการโอนนั้นด้วยแล้ว

การโอนข้าราชการพลเรือนชั้นพิเศษ ให้เจ้ากระทรวงที่จะรับโอนมาบรรจุนั้นรายงานไปยังคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุมัติ

การโอนข้าราชการพลเรือนชั้นสูงลงไป ต้องพิจารณาว่าราชการในตำแหน่งเดิมกับตำแหน่งที่จะโอนไปบรรจุใหม่นั้นมีลักษณะงานคล้ายคลึงกัน หรือตำแหน่งที่จะโอนไปบรรจุใหม่นั้นต้องใช้วิชาที่ข้าราชการผู้นั้นได้รับปริญญาหรือประกาศนียบัตร และให้ผู้มีอำนาจและหน้าที่จัดโอนนี้เป็นผู้พิจารณาอนุมัติตามเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(1) ข้าราชการพลเรือนชั้นเอกและชั้นโท ให้ ก.พ. กระทรวงที่จะรับโอนมานั้นพิจารณาอนุมัติ

(2) ข้าราชการพลเรือนชั้นตรีและชั้นจัตวา ให้ ก.พ. กรมที่จะรับโอนมานั้นพิจารณาอนุมัติ

การโอนข้าราชการใด ๆ นอกจากข้าราชการพลเรือนวิสามัญไปบรรจุต่างกรมสังกัดกระทรวงเดียวกันในชั้นอันดับและซึ่งไม่สูงกว่าเดิม อาจทำได้โดยอนุโลม

มาตรา 12 ข้าราชการใดนอกจากข้าราชการพลเรือนวิสามัญออกจากราชการไปและมีคุณสมบัติตามมาตรา 30 และมาตรา 31 ถ้าสมัครเข้ารับราชการพลเรือนในชั้นอันดับและที่ไม่สูงกว่าเดิม และทางราชการต้องการจะรับเข้าทำราชการ สำหรับข้าราชการพลเรือนชั้นเอกลงมา ให้มีอำนาจและหน้าที่ดังที่ระบุไว้ในมาตรา 11 พิจารณาและสอบสวนตามวิธีการที่ ก.พ. ได้กำหนด เมื่อเห็นว่าเหมาะสมกับราชการที่จะรับเข้าบรรจุนั้น และ ก.พ. ได้อนุมัติแล้ว ก็ให้บรรจุได้ สำหรับข้าราชการพลเรือนชั้นพิเศษให้เจ้ากระทรวงที่จะรับบรรจุรายงานไปยังคณะรัฐมนตรี เมื่อคณะรัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติแล้ว ก็ให้บรรจุได้

ผู้ออกจากราชการโดยถูกเลิกตำแหน่งย่อมได้รับบรรจุตามความในมาตราที่ก่อนผู้ที่ออกจากราชการโดยเหตุอื่น

ลักษณะ 4
ข้าราชการพลเรือนสามัญ
หมวด 1
การบรรจุ การเลื่อนชั้น การเลื่อนอันดับเงินเดือน และการแต่งตั้ง

มาตรา 13 การบรรจุข้าราชการพลเรือน ให้เจ้ากระทรวงหรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมายจากเจ้ากระทรวงบรรจุตามเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(1) ข้าราชการพลเรือนชั้นจัตวาอันดับ 1 บรรจุจากบุคคลที่สอบแข่งขันสำเร็จในวิชาข้าราชการพลเรือนชั้นจัตวาอันดับ 1

(2) ข้าราชการพลเรือนชั้นจัตวาอันดับ 2 บรรจุจากบุคคลที่สอบแข่งขันสำเร็จ

(3) ข้าราชการพลเรือนชั้นตรี บรรจุจากบุคคลที่สอบแข่งขันสอบเร็จใน
ข้าราชการพลเรือนชั้นตรี การบรรจุให้บรรจุในอันดับ 1

มาตรา 14 ผู้ใดได้รับปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ เจ้ากระทรวง
ผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมายจากเจ้ากระทรวงอาจคัดเลือกหรือสอบคัดเลือกบรรจุ
เป็นข้าราชการพลเรือนที่ใช้วิชานั้น ๆ ได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการในกฎ ก.พ.

มาตรา 15 ผู้ที่ได้รับบรรจุเข้าเป็นข้าราชการพลเรือนในครั้งแรก จะต้อง
ในระหว่างทดลองมีกำหนดเวลา สำหรับข้าราชการพลเรือนชั้นจัตวาหกเดือน และ
ข้าราชการพลเรือนชั้นที่สูงกว่าชั้นจัตวาหนึ่งปี เมื่อครบกำหนดแล้ว ถ้าอธิบดี
ผู้บังคับบัญชาไม่รับรองว่าเป็นผู้สมควรที่จะเป็นข้าราชการต่อไป ก็ให้
พ้นจากการเป็นข้าราชการพลเรือน

มาตรา 16 ข้าราชการพลเรือนชั้นจัตวาอันดับ 1 เลื่อนขึ้นเป็น
จัตวาอันดับ 2 ได้ด้วยการสอบแข่งขันในวิชาข้าราชการพลเรือนชั้นจัตวาอันดับ 2
ด้วยการสอบคัดเลือกหรือคัดเลือกตามหลักเกณฑ์และวิธีการในกฎ ก.พ.

มาตรา 17 ข้าราชการพลเรือนชั้นจัตวา เลื่อนขึ้นเป็นชั้นตรีได้ด้วยการสอบ
แข่งขันในวิชาข้าราชการพลเรือนชั้นตรี

มาตรา 18 การเลื่อนข้าราชการพลเรือนชั้นตรีขึ้นเป็นชั้นโท ให้อธิบดีหรือ
เจ้ากระทรวงผู้บังคับบัญชาพิจารณาคัดเลือกจากข้าราชการพลเรือนชั้นตรีซึ่งรับราชการ
ชั้นตรีมาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสามปี แต่ถ้าเป็นผู้ที่ได้รับปริญญาเอกหรือประกาศนีย-
บัตรซึ่งเทียบได้ไม่ต่ำกว่าปริญญาเอกแล้ว กำหนดเวลาสามปีนี้ไม่ต้องนำมาใช้บังคับ
ถ้าเป็นผู้ที่ได้รับปริญญาโทหรือประกาศนียบัตรซึ่งเทียบได้ไม่ต่ำกว่าปริญญาโทแล้ว ก็ให้
ลดเวลาไม่น้อยกว่าหนึ่งปี ถ้าเป็นผู้ที่ได้รับปริญญาตรีหรือประกาศนียบัตรซึ่งเทียบได้
ต่ำกว่าปริญญาตรีแล้ว ก็ให้กำหนดเวลาไม่น้อยกว่าสองปี ทั้งนี้เป็นผู้ที่ได้รับการ
พิจารณาเห็นว่ามีคุณวุฒิและความสามารถ แล้วเสนอชื่อผู้ที่เห็นว่าสมควรให้เลื่อนขึ้น
ต่อ ก.พ. กระทรวงโดยปรกติอัตราหนึ่งมีจำนวนไม่เกินสามคน เมื่อ ก.พ.
กระทรวงได้สอบสวนและพิจารณาแล้ว เห็นว่าผู้ใดสมควรได้เลื่อนขึ้น ก็ให้เจ้ากระทรวง
ผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมายจากเจ้ากระทรวงสั่งเลื่อนขึ้นได้

มาตรา 19 การเลื่อนข้าราชการพลเรือนชั้นโทขึ้นเป็นชั้นเอก ให้อธิบดีหรือ
เจ้ากระทรวงผู้บังคับบัญชาพิจารณาคัดเลือกจากข้าราชการพลเรือนชั้นโทซึ่งรับราชการ
ชั้นโทมาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสามปี แต่ถ้าเป็นผู้ที่ได้รับปริญญาเอกหรือประกาศ-
นียบัตรซึ่งเทียบได้ไม่ต่ำกว่าปริญญาเอกแล้ว กำหนดเวลาสามปีนี้ไม่ต้องนำมาใช้บังคับ

ไม่ว่ากรณีอนุบริญญาหรือบริญญาตรีแล้ว ก็ให้กำหนดเวลาไม่น้อยกว่าสองปี กับทั้งเป็นผู้ที่ได้รับการพิจารณาเห็นว่ามีคุณวุฒิและความสามารถ แล้วให้เจ้ากระทรวงเสนอชื่อผู้ที่เห็นว่าสมควรได้เลื่อนชั้นไปยัง ก.พ. โดยปรกติอัตราหนึ่งมีจำนวนไม่เกินสามคน เมื่อได้รับอนุมัติจาก ก.พ. แล้ว ก็ให้เจ้ากระทรวงหรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมายจากเจ้ากระทรวงสั่งเลื่อนชั้นได้

มาตรา ๔๐ การเลื่อนข้าราชการพลเรือนชั้นเอกขึ้นเป็นชั้นพิเศษ ให้เจ้ากระทรวงพิจารณาคัดเลือกจากข้าราชการพลเรือนชั้นเอกซึ่งรับราชการในชั้นเอกมาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 4 ปี กับทั้งเป็นผู้ที่ได้รับการพิจารณาเห็นว่ามีคุณวุฒิและความสามารถ แล้วเสนอชื่อไปยัง ก.พ. อัตราละหนึ่งคน เมื่อ ก.พ. ตรวจสอบพิจารณาแล้วเห็นว่าสมควรได้เลื่อนชั้น และเมื่อได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีแล้ว ให้สั่งเลื่อนชั้นได้

มาตรา ๔๑ ข้าราชการพลเรือนผู้ใดเลื่อนชั้นนั้น ให้ได้รับเงินเดือนในขั้นต่ำขั้นต่ำของชั้นที่ได้เลื่อนขึ้น แต่ถ้าผู้นั้นได้รับเงินเดือนสูงกว่าขั้นต่ำขั้นต่ำของชั้นที่ได้เลื่อนขึ้นก็ให้ได้รับเงินเดือนเท่ากับที่ได้รับอยู่

มาตรา ๔๒ การเลื่อนขั้นภายในชั้นหนึ่ง ๆ นั้น ให้เจ้ากระทรวงหรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมายจากเจ้ากระทรวงเป็นผู้พิจารณาคัดเลือกจากผู้ที่อยู่ในขั้นต่ำที่ได้กล่าวไปโดยคำนึงถึงความอุตสาหะ ความสามารถ การปฏิบัติตามวินัยข้าราชการพลเรือนและคุณภาพและปริมาณแห่งงานในหน้าที่

ข้าราชการพลเรือนผู้ใดเลื่อนขั้นนั้น ให้ได้รับเงินเดือนในขั้นต่ำของอัตราที่ได้เลื่อนขึ้น

มาตรา ๔๓ การเลื่อนขั้นภายในขั้นหนึ่ง ๆ นั้น ให้เจ้ากระทรวงหรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมายจากเจ้ากระทรวงเป็นผู้พิจารณาเลื่อนให้ได้โดยปรกติปีหนึ่งหนึ่งขั้น

ถ้าข้าราชการพลเรือนผู้ใดการได้รับเงินเดือนเพิ่มขึ้นเป็นการมีเงินเดือนเกินกว่าหนึ่งขั้น เมื่อ ก.พ. พิจารณาอนุมัติแล้ว เจ้ากระทรวงหรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมายจากเจ้ากระทรวงจึงจะสั่งเลื่อนได้

มาตรา ๒๔ การเลื่อนเงินเดือนของข้าราชการฝ่ายรัฐสภาให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการในกฎ ก.พ.

มาตรา ๒๕ การแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนให้ดำรงตำแหน่งราชการ ให้เจ้ากระทรวงหรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมายจากเจ้ากระทรวงแต่งตั้งตามเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) ตำแหน่งเสมียนพนักงานหรือเทียบเสมียนพนักงาน แต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนสามัญจัตวา

(๒) ตำแหน่งประจำแผนกหรือเทียบประจำแผนก แต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนสามัญจัตวาตั้งแต่ชั้นตรี ๒ ขึ้นไป หรือชั้นตรี

(๓) ตำแหน่งหัวหน้าแผนกหรือเทียบหัวหน้าแผนก แต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนสามัญตรีหรือชั้นโท

(๔) ตำแหน่งหัวหน้ากองหรือเทียบหัวหน้ากอง แต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนสามัญโทหรือชั้นเอก

(๕) ตำแหน่งอธิบดีและปลัดกระทรวงหรือเทียบอธิบดีและปลัดกระทรวง แต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนสามัญพิเศษ

การแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนสามัญลงไปให้ดำรงตำแหน่งใหม่ ต้องพิจารณาว่าระดับตำแหน่งเงินเดือนกับตำแหน่งที่จะแต่งตั้งใหม่นั้นมีลักษณะงานคล้ายคลึงกันหรือต้องใช้วุฒิที่ข้าราชการผู้นั้นได้รับปริญญาหรือประกาศนียบัตร

ส่วนการแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนให้ดำรงตำแหน่งอธิบดีและปลัดกระทรวงหรือเทียบเท่าตำแหน่งดังกล่าวแล้ว ให้เจ้ากระทรวงรายงานไปยังคณะรัฐมนตรีเพื่อนำความกราบบังคมทูลให้ทรงแต่งตั้ง

มาตรา ๒๖ เจ้ากระทรวงหรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมายจากเจ้ากระทรวงมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนในประจำกระทรวงหรือประจำกรมได้

ส่วนการแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนตำแหน่งอธิบดีหรือปลัดกระทรวงหรือเทียบเท่าตำแหน่งดังกล่าวแล้วให้ประธานกระทรวงนั้น ให้กระทำได้ต่อเมื่อได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีแล้ว

มาตรา ๒๗ ถ้าตำแหน่งในส่วนราชการใดว่างลง จะแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนให้ดำรงตำแหน่งนั้นเท่าว่างมิได้ หรือผู้ดำรงตำแหน่งไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้เป็นครั้งคราว ให้เจ้ากระทรวงหรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมายจากเจ้ากระทรวงตั้งข้าราชการประจำผู้ที่เห็นสมควรให้รักษาการในตำแหน่งนั้นชั่วคราวได้

มาตรา ๒๘ ตำแหน่งในส่วนราชการใดที่โอนลักษณะและปริมาณหรือคุณภาพของงานมีหน้าที่ไม่เหมาะสมแก่การแต่งตั้งสามีเข้ารับราชการ ให้เจ้ากระทรวงทำความ

ตกลงกับ ก.พ. วางข้อบังคับไว้มิให้แตกต่างกันสำหรับราชการในตำแหน่งนั้น

มาตรา ๒๙ ราชการพลเรือนส่วนใดมีเหตุพิเศษ ให้เจ้ากระทรวงทำความตกลงกับ ก.พ. ที่จะกำหนดคุณสมบัติ พื้นความรู้และวิธีคัดเลือกหรือสอบคัดเลือกอย่างอื่น เพื่อให้ได้บรรจุและแต่งตั้งบุคคลที่มีความเหมาะสมกับงานในราชการ และรายงานไปยังคณะรัฐมนตรี เมื่อคณะรัฐมนตรีเห็นชอบด้วยวิธีการนั้นแล้วให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

หมวด ๒

การสอบแข่งขัน การสอบคัดเลือกและการคัดเลือก

มาตรา ๓๐ ผู้สมัครสอบแข่งขันหรือสอบคัดเลือกและผู้ที่จะได้รับคัดเลือก จะต้องมีคุณสมบัติดังนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) อายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์

(๓) เป็นผู้ที่เลื่อมใสในการปกครองระบอบรัฐธรรมนูญด้วยความบริสุทธิ์ใจ

(๔) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งการเมือง

(๕) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถ หรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ หรือเป็นผู้มีกายทุพพลภาพหรือเป็นโรคที่ - ได้ระบุไว้ในกฎ ก.พ.

(๖) ไม่เป็นผู้อยู่ในระหว่างสั่งให้ออกจากราชการ

(๗) ไม่เป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดี

(๘) ไม่เป็นผู้มีหนี้สินล้นพ้นตัว

(๙) ไม่เป็นผู้เคยถูกไล่ออกหรือปลดออกจากราชการ

(๑๐) ไม่เป็นผู้เคยต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาว่าโทษจำคุก เว้นแต่ความผิดในสถานะอันประมาทหรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท

มาตรา ๓๑ ผู้ที่ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๓๐ อนุมาตรา ๗ ถึงอนุมาตรา ๑๐ ก.พ. อาจพิจารณาเห็นสมควรว่าผู้นั้นได้กลับเป็นคนดีแล้ว จะยกเว้นให้เป็นรายบุคคลก็ได้ แต่มติของ ก.พ. ในการประชุมครั้งหนึ่งจะยกเว้นเช่นนี้ ต้องเป็นเอกฉันท์

มาตรา ๓๒ ผู้สมัครสอบแข่งขันจะต้องมีพื้นความรู้ดังนี้

(๑) วุฒิการศึกษาพลเรือนขั้นต่ำกว่าที่เรียก ๑

(ก) ผู้ที่ได้รับประกาศนียบัตรประโยคมัธยมศึกษาหรือเทียบวิทยฐานะเท่าประโยคมัธยมศึกษา แต่ถ้าในสาขาหนึ่งสาขาใด การศึกษาประโยคมัธยมศึกษายังไม่แพร่หลาย ก็ให้ ก.พ. มีอำนาจกำหนดพื้นความรู้ต่ำกว่าประกาศนียบัตรประโยคมัธยมศึกษาได้ หรือ

(๒) ผู้ที่มีความรู้ความชำนาญเป็นพิเศษในวิชาใดวิชาหนึ่งซึ่งจำเป็นต่อราชการ

ข้อ ๒๓ ผู้ที่จะสมัครสอบแข่งขันเพื่อบรรจุเข้ารับราชการพลเรือนสามัญต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ในวันปิดรับสมัคร

(๓) ไม่เป็นผู้ที่ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ราชการได้เพราะเหตุทุพพลภาพ

(๔) ไม่เป็นผู้ที่ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ราชการได้เพราะเหตุติดยาเสพติดให้โทษ

(๕) ไม่เป็นผู้ที่เคยต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ได้พ้นโทษมาแล้วไม่น้อยกว่าสองปีก่อนวันสมัครสอบ

(๖) ไม่เป็นผู้ที่เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หรือจากหน่วยงานของรัฐ

(๗) ไม่เป็นผู้ที่เคยถูกถอดถอนจากตำแหน่งตามกฎหมาย

(๘) ไม่เป็นผู้ที่เคยถูกลงโทษให้ออกจากงานตามกฎหมายว่าด้วยการพัฒนาพรรคการเมือง

(๙) ไม่เป็นผู้ที่เคยกระทำการอันเป็นการล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

(๑๐) ไม่เป็นผู้ที่เคยกระทำการทุจริตในการสอบเข้ารับราชการ

(๑๑) ไม่เป็นผู้ที่เคยกระทำการอันเป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

(๑๒) ไม่เป็นผู้ที่เคยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

(๑๓) ไม่เป็นผู้ที่เคยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ขาดคุณธรรมอย่างร้ายแรง

(๑๔) ไม่เป็นผู้ที่เคยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ขาดความซื่อสัตย์สุจริตอย่างร้ายแรง

(๑๕) ไม่เป็นผู้ที่เคยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ทุจริตต่อหน้าที่อย่างร้ายแรง

(๑๖) ไม่เป็นผู้ที่เคยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ขาดความรับผิดชอบอย่างร้ายแรง

(๑๗) ไม่เป็นผู้ที่เคยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ขาดความเป็นข้าราชการที่ดีอย่างร้ายแรง

(๑๘) ไม่เป็นผู้ที่เคยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ขาดความเป็นกลางทางการเมืองอย่างร้ายแรง

(๑๙) ไม่เป็นผู้ที่เคยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ขาดความเป็นกลางในทางการค้าอย่างร้ายแรง

(๒๐) ไม่เป็นผู้ที่เคยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ขาดความเป็นกลางในการปฏิบัติหน้าที่ราชการอย่างร้ายแรง

(๒๑) ไม่เป็นผู้ที่เคยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ขาดความเป็นกลางในการปฏิบัติหน้าที่ราชการอย่างร้ายแรง

(๒๒) ไม่เป็นผู้ที่เคยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ขาดความเป็นกลางในการปฏิบัติหน้าที่ราชการอย่างร้ายแรง

(๒๓) ไม่เป็นผู้ที่เคยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ขาดความเป็นกลางในการปฏิบัติหน้าที่ราชการอย่างร้ายแรง

(๒๔) ไม่เป็นผู้ที่เคยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ขาดความเป็นกลางในการปฏิบัติหน้าที่ราชการอย่างร้ายแรง

(๒๕) ไม่เป็นผู้ที่เคยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ขาดความเป็นกลางในการปฏิบัติหน้าที่ราชการอย่างร้ายแรง

(๒๖) ไม่เป็นผู้ที่เคยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ขาดความเป็นกลางในการปฏิบัติหน้าที่ราชการอย่างร้ายแรง

(๒๗) ไม่เป็นผู้ที่เคยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ขาดความเป็นกลางในการปฏิบัติหน้าที่ราชการอย่างร้ายแรง

(๒๘) ไม่เป็นผู้ที่เคยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ขาดความเป็นกลางในการปฏิบัติหน้าที่ราชการอย่างร้ายแรง

(๒๙) ไม่เป็นผู้ที่เคยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ขาดความเป็นกลางในการปฏิบัติหน้าที่ราชการอย่างร้ายแรง

(๓๐) ไม่เป็นผู้ที่เคยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ขาดความเป็นกลางในการปฏิบัติหน้าที่ราชการอย่างร้ายแรง

(๓๑) ไม่เป็นผู้ที่เคยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ขาดความเป็นกลางในการปฏิบัติหน้าที่ราชการอย่างร้ายแรง

(๓๒) ไม่เป็นผู้ที่เคยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ขาดความเป็นกลางในการปฏิบัติหน้าที่ราชการอย่างร้ายแรง

(๓๓) ไม่เป็นผู้ที่เคยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ขาดความเป็นกลางในการปฏิบัติหน้าที่ราชการอย่างร้ายแรง

(๓๔) ไม่เป็นผู้ที่เคยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ขาดความเป็นกลางในการปฏิบัติหน้าที่ราชการอย่างร้ายแรง

(๓๕) ไม่เป็นผู้ที่เคยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ขาดความเป็นกลางในการปฏิบัติหน้าที่ราชการอย่างร้ายแรง

(๓๖) ไม่เป็นผู้ที่เคยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ขาดความเป็นกลางในการปฏิบัติหน้าที่ราชการอย่างร้ายแรง

(๓๗) ไม่เป็นผู้ที่เคยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ขาดความเป็นกลางในการปฏิบัติหน้าที่ราชการอย่างร้ายแรง

(๓๘) ไม่เป็นผู้ที่เคยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ขาดความเป็นกลางในการปฏิบัติหน้าที่ราชการอย่างร้ายแรง

(๓๙) ไม่เป็นผู้ที่เคยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ขาดความเป็นกลางในการปฏิบัติหน้าที่ราชการอย่างร้ายแรง

(๔๐) ไม่เป็นผู้ที่เคยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ขาดความเป็นกลางในการปฏิบัติหน้าที่ราชการอย่างร้ายแรง

(๔๑) ไม่เป็นผู้ที่เคยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ขาดความเป็นกลางในการปฏิบัติหน้าที่ราชการอย่างร้ายแรง

(๔๒) ไม่เป็นผู้ที่เคยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ขาดความเป็นกลางในการปฏิบัติหน้าที่ราชการอย่างร้ายแรง

(๔๓) ไม่เป็นผู้ที่เคยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ขาดความเป็นกลางในการปฏิบัติหน้าที่ราชการอย่างร้ายแรง

(๔๔) ไม่เป็นผู้ที่เคยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ขาดความเป็นกลางในการปฏิบัติหน้าที่ราชการอย่างร้ายแรง

(๔๕) ไม่เป็นผู้ที่เคยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ขาดความเป็นกลางในการปฏิบัติหน้าที่ราชการอย่างร้ายแรง

(๔๖) ไม่เป็นผู้ที่เคยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ขาดความเป็นกลางในการปฏิบัติหน้าที่ราชการอย่างร้ายแรง

(๔๗) ไม่เป็นผู้ที่เคยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ขาดความเป็นกลางในการปฏิบัติหน้าที่ราชการอย่างร้ายแรง

(๔๘) ไม่เป็นผู้ที่เคยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ขาดความเป็นกลางในการปฏิบัติหน้าที่ราชการอย่างร้ายแรง

(๔๙) ไม่เป็นผู้ที่เคยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ขาดความเป็นกลางในการปฏิบัติหน้าที่ราชการอย่างร้ายแรง

(๕๐) ไม่เป็นผู้ที่เคยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ขาดความเป็นกลางในการปฏิบัติหน้าที่ราชการอย่างร้ายแรง

(๕๑) ไม่เป็นผู้ที่เคยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ขาดความเป็นกลางในการปฏิบัติหน้าที่ราชการอย่างร้ายแรง

(๕๒) ไม่เป็นผู้ที่เคยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ขาดความเป็นกลางในการปฏิบัติหน้าที่ราชการอย่างร้ายแรง

(๕๓) ไม่เป็นผู้ที่เคยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ขาดความเป็นกลางในการปฏิบัติหน้าที่ราชการอย่างร้ายแรง

(๕๔) ไม่เป็นผู้ที่เคยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ขาดความเป็นกลางในการปฏิบัติหน้าที่ราชการอย่างร้ายแรง

(๕๕) ไม่เป็นผู้ที่เคยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ขาดความเป็นกลางในการปฏิบัติหน้าที่ราชการอย่างร้ายแรง

(๕๖) ไม่เป็นผู้ที่เคยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ขาดความเป็นกลางในการปฏิบัติหน้าที่ราชการอย่างร้ายแรง

(๕๗) ไม่เป็นผู้ที่เคยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ขาดความเป็นกลางในการปฏิบัติหน้าที่ราชการอย่างร้ายแรง

(๕๘) ไม่เป็นผู้ที่เคยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ขาดความเป็นกลางในการปฏิบัติหน้าที่ราชการอย่างร้ายแรง

(๕๙) ไม่เป็นผู้ที่เคยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ขาดความเป็นกลางในการปฏิบัติหน้าที่ราชการอย่างร้ายแรง

(๖๐) ไม่เป็นผู้ที่เคยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ขาดความเป็นกลางในการปฏิบัติหน้าที่ราชการอย่างร้ายแรง

(๖๑) ไม่เป็นผู้ที่เคยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ขาดความเป็นกลางในการปฏิบัติหน้าที่ราชการอย่างร้ายแรง

(๖๒) ไม่เป็นผู้ที่เคยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ขาดความเป็นกลางในการปฏิบัติหน้าที่ราชการอย่างร้ายแรง

(๖๓) ไม่เป็นผู้ที่เคยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ขาดความเป็นกลางในการปฏิบัติหน้าที่ราชการอย่างร้ายแรง

(๖๔) ไม่เป็นผู้ที่เคยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ขาดความเป็นกลางในการปฏิบัติหน้าที่ราชการอย่างร้ายแรง

(๖๕) ไม่เป็นผู้ที่เคยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ขาดความเป็นกลางในการปฏิบัติหน้าที่ราชการอย่างร้ายแรง

(๖๖) ไม่เป็นผู้ที่เคยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ขาดความเป็นกลางในการปฏิบัติหน้าที่ราชการอย่างร้ายแรง

(๖๗) ไม่เป็นผู้ที่เคยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ขาดความเป็นกลางในการปฏิบัติหน้าที่ราชการอย่างร้ายแรง

(๖๘) ไม่เป็นผู้ที่เคยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ขาดความเป็นกลางในการปฏิบัติหน้าที่ราชการอย่างร้ายแรง

(๖๙) ไม่เป็นผู้ที่เคยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ขาดความเป็นกลางในการปฏิบัติหน้าที่ราชการอย่างร้ายแรง

(๗๐) ไม่เป็นผู้ที่เคยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ขาดความเป็นกลางในการปฏิบัติหน้าที่ราชการอย่างร้ายแรง

(๗๑) ไม่เป็นผู้ที่เคยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ขาดความเป็นกลางในการปฏิบัติหน้าที่ราชการอย่างร้ายแรง

(๗๒) ไม่เป็นผู้ที่เคยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ขาดความเป็นกลางในการปฏิบัติหน้าที่ราชการอย่างร้ายแรง

(๗๓) ไม่เป็นผู้ที่เคยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ขาดความเป็นกลางในการปฏิบัติหน้าที่ราชการอย่างร้ายแรง

(๗๔) ไม่เป็นผู้ที่เคยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ขาดความเป็นกลางในการปฏิบัติหน้าที่ราชการอย่างร้ายแรง

(๗๕) ไม่เป็นผู้ที่เคยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ขาดความเป็นกลางในการปฏิบัติหน้าที่ราชการอย่างร้ายแรง

(๗๖) ไม่เป็นผู้ที่เคยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ขาดความเป็นกลางในการปฏิบัติหน้าที่ราชการอย่างร้ายแรง

(๗๗) ไม่เป็นผู้ที่เคยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ขาดความเป็นกลางในการปฏิบัติหน้าที่ราชการอย่างร้ายแรง

(๗๘) ไม่เป็นผู้ที่เคยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ขาดความเป็นกลางในการปฏิบัติหน้าที่ราชการอย่างร้ายแรง

(๗๙) ไม่เป็นผู้ที่เคยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ขาดความเป็นกลางในการปฏิบัติหน้าที่ราชการอย่างร้ายแรง

(๘๐) ไม่เป็นผู้ที่เคยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ขาดความเป็นกลางในการปฏิบัติหน้าที่ราชการอย่างร้ายแรง

(๘๑) ไม่เป็นผู้ที่เคยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ขาดความเป็นกลางในการปฏิบัติหน้าที่ราชการอย่างร้ายแรง

(๘๒) ไม่เป็นผู้ที่เคยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ขาดความเป็นกลางในการปฏิบัติหน้าที่ราชการอย่างร้ายแรง

(๘๓) ไม่เป็นผู้ที่เคยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ขาดความเป็นกลางในการปฏิบัติหน้าที่ราชการอย่างร้ายแรง

(๘๔) ไม่เป็นผู้ที่เคยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ขาดความเป็นกลางในการปฏิบัติหน้าที่ราชการอย่างร้ายแรง

(๘๕) ไม่เป็นผู้ที่เคยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ขาดความเป็นกลางในการปฏิบัติหน้าที่ราชการอย่างร้ายแรง

(๘๖) ไม่เป็นผู้ที่เคยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ขาดความเป็นกลางในการปฏิบัติหน้าที่ราชการอย่างร้ายแรง

(๘๗) ไม่เป็นผู้ที่เคยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ขาดความเป็นกลางในการปฏิบัติหน้าที่ราชการอย่างร้ายแรง

(๘๘) ไม่เป็นผู้ที่เคยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ขาดความเป็นกลางในการปฏิบัติหน้าที่ราชการอย่างร้ายแรง

(๘๙) ไม่เป็นผู้ที่เคยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ขาดความเป็นกลางในการปฏิบัติหน้าที่ราชการอย่างร้ายแรง

(๙๐) ไม่เป็นผู้ที่เคยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ขาดความเป็นกลางในการปฏิบัติหน้าที่ราชการอย่างร้ายแรง

(๙๑) ไม่เป็นผู้ที่เคยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ขาดความเป็นกลางในการปฏิบัติหน้าที่ราชการอย่างร้ายแรง

(๙๒) ไม่เป็นผู้ที่เคยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ขาดความเป็นกลางในการปฏิบัติหน้าที่ราชการอย่างร้ายแรง

(๙๓) ไม่เป็นผู้ที่เคยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ขาดความเป็นกลางในการปฏิบัติหน้าที่ราชการอย่างร้ายแรง

(๙๔) ไม่เป็นผู้ที่เคยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ขาดความเป็นกลางในการปฏิบัติหน้าที่ราชการอย่างร้ายแรง

(๙๕) ไม่เป็นผู้ที่เคยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ขาดความเป็นกลางในการปฏิบัติหน้าที่ราชการอย่างร้ายแรง

(๙๖) ไม่เป็นผู้ที่เคยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ขาดความเป็นกลางในการปฏิบัติหน้าที่ราชการอย่างร้ายแรง

(๙๗) ไม่เป็นผู้ที่เคยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ขาดความเป็นกลางในการปฏิบัติหน้าที่ราชการอย่างร้ายแรง

(๙๘) ไม่เป็นผู้ที่เคยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ขาดความเป็นกลางในการปฏิบัติหน้าที่ราชการอย่างร้ายแรง

(๙๙) ไม่เป็นผู้ที่เคยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ขาดความเป็นกลางในการปฏิบัติหน้าที่ราชการอย่างร้ายแรง

(๑๐๐) ไม่เป็นผู้ที่เคยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ขาดความเป็นกลางในการปฏิบัติหน้าที่ราชการอย่างร้ายแรง

การออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญตามมาตรา ๓๒ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) (๙) (๑๐) (๑๑) (๑๒) (๑๓) (๑๔) (๑๕) (๑๖) (๑๗) (๑๘) (๑๙) (๒๐) (๒๑) (๒๒) (๒๓) (๒๔) (๒๕) (๒๖) (๒๗) (๒๘) (๒๙) (๓๐) (๓๑) (๓๒) (๓๓) (๓๔) (๓๕) (๓๖) (๓๗) (๓๘) (๓๙) (๔๐)

(ก) เมื่อข้าราชการพลเรือนผู้ใดเจ็บป่วยไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ราชการของตนสม่ำเสมอ แต่ไม่ถึงเหตุทุพพลภาพ หากผู้บังคับบัญชาถือ รัฐมนตรีว่าการกระทรวง สำหรับข้าราชการพลเรือนสามัญพิเศษ ปลัดกระทรวงผู้บังคับบัญชา สำหรับข้าราชการพลเรือนตั้งแต่ชั้นเอกลงมา และข้าหลวงประจำจังหวัด สำหรับข้าราชการพลเรือนสามัญในราชการบริหารส่วนภูมิภาค ได้สอบสวนพิจารณาเห็นสมควรให้ออกจากราชการแล้ว ให้เจ้ากระทรวงหรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมายจากเจ้ากระทรวงสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการได้

(ง) ข้าราชการพลเรือนผู้ใดขาดคุณสมบัติโดยเปิดเผยว่าเป็นผู้ไม่สนับสนุนการปกครองระบอบรัฐธรรมนูญ เมื่อ ก.พ. ได้สอบสวนเห็นสมควรให้ออกจากราชการแล้ว ให้เจ้ากระทรวงสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการได้

(จ) เมื่อข้าราชการพลเรือนผู้ใดเสนอไปทำการทางองค์การสาธารณะหรือบริษัทตามความประสงค์ของทางราชการ ก็ให้เจ้ากระทรวงสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการได้

(ฉ) เมื่อข้าราชการพลเรือนผู้ใดขาดคุณสมบัติตามมาตรา 50 อนุมาตรา 1 อนุมาตรา 4 หรืออนุมาตรา 5 ให้เจ้ากระทรวงสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการ

มาตรา 40 การไล่ออกและการบังคับออกจากราชการให้เป็นไปตามที่บัญญัติไว้ในลักษณะ 6

ลักษณะ 2

ข้าราชการพลเรือนรัฐพาณิชย์

มาตรา 41 การบรรจุ การเลื่อนขั้น การเลื่อนขั้นเงินเดือนและขั้นเงินเดือน การแต่งตั้ง และการออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนรัฐพาณิชย์นั้น ให้เป็นไปตามกฎ ก.พ.

ลักษณะ 3

ข้าราชการพลเรือนในพระองค์

มาตรา 42 การบรรจุ การเลื่อนขั้น การเลื่อนขั้นเงินเดือนและขั้นเงินเดือน การแต่งตั้ง และการออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนในพระองค์นั้น ให้เป็นไปตามกฎ ก.พ.

ลักษณะ 4

ข้าราชการพลเรือนครู

มาตรา 43 การบรรจุ การเลื่อนขั้น การเลื่อนขั้นเงินเดือนและขั้นเงินเดือน การแต่งตั้งและการออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนครูนั้น ให้เป็นไปตามกฎ ก.พ.

ลักษณะ 5

ข้าราชการพลเรือนวิสามัญ

มาตรา 44 การบรรจุ การเลื่อนเงินเดือน การแต่งตั้ง และการออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนวิสามัญนั้น ให้เป็นไปตามกฎ ก.พ.

ลักษณะ 6

หมวด 1

วินัยข้าราชการพลเรือน

มาตรา 45 ข้าราชการพลเรือนทุกคนจักต้องรักษาวินัยโดยเคร่งครัดอยู่เสมอ ผู้ใดฝ่าฝืนให้ถือว่าผู้นั้นกระทำผิด จักต้องได้รับโทษตามที่บัญญัติไว้ในหมวด 2 แห่งลักษณะนี้

มาตรา 46 ข้าราชการพลเรือนต้องสนับสนุนการปกครองระบอบรัฐธรรมนูญด้วยความบริสุทธิ์ใจ และต้องพยายามปลูกฝังแก่บุคคลในบังคับบัญชาและในอำนาจของตนให้เข้าใจและนิยมการปกครองระบอบรัฐธรรมนูญ

มาตรา 47 ในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและผู้แทนทางการเมืองอื่นใด ข้าราชการพลเรือนจะเข้าเป็นตัวกระทำการในการโฆษณาหรือรับรองใด ๆ เพื่อประโยชน์แก่ผู้สมัครรับเลือกตั้งไม่ได้

มาตรา 48 ข้าราชการพลเรือนต้องเชื่อฟังผู้บังคับบัญชา

ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมาย ห้ามมิให้ขัดขืนหลีกเลี่ยง ถ้าไม่เห็นพ้องด้วยคำสั่งนั้นจะเสนอความเห็นทัดทานเป็นหนังสือก็ได้ แต่ต้องเสนอโดยด่วน และเมื่อได้ทัดทานดังกล่าวมานั้นแล้ว ผู้บังคับบัญชานั้นยังยืนยันหรือแก้คำสั่งที่สั่งไป ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาต้องปฏิบัติตาม แต่ให้ผู้บังคับบัญชารีบรายงานขึ้นไปยังกระทรวงเจ้าสังกัดทราบโดยลำดับ

ในการปฏิบัติราชการ ห้ามมิให้กระทำการข้ามผู้บังคับบัญชาเหนือตน เว้นไว้แต่จะได้รับอนุญาตเป็นพิเศษครั้งคราว

มาตรา 49 ข้าราชการพลเรือนต้องดำเนินการปฏิบัติตามนโยบายของรัฐบาลโดยไม่เกี่ยงงอนในการเมือง และปฏิบัติหน้าที่ให้เกิดผลดีและความก้าวหน้าแก่ราชการด้วยความเอาใจใส่ระมัดระวังรักษาประโยชน์ของราชการ

มาตรา 50 ข้าราชการพลเรือนต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์สุจริต

ห้ามมิให้อาศัยอำนาจหน้าที่ราชการจะโดยทางตรงหรือทางอ้อมก็ตาม เพื่อหาผลประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น

ห้ามมิให้เป็นตัวกระทำการในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทใด ๆ นอกจากทางราชการจะสั่ง และห้ามมิให้กระทำการหาผลประโยชน์อย่างใด ๆ อันอาจเป็นทางให้เสีย

มาตรา ๕๑ ข้าราชการพลเรือนต้องอุทิศเวลาของตนให้แก่ราชการ จะละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการไม่ได้

มาตรา ๕๒ ข้าราชการพลเรือนต้องรักษาชื่อเสียงมิให้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว

ห้ามมิให้ประพฤติตนเป็นคนเสเพล เสพเครื่องของของเมาจนไม่สามารถครองสติได้ มีหนี้สินรุงรัง เล่นการพนันเป็นอาจิณ กระทำความผิดทางอาญา หรือการอื่นใดซึ่งอาจทำให้เสียเกียรติศักดิ์แห่งตำแหน่งราชการของตน

มาตรา ๕๓ ข้าราชการพลเรือนต้องสุภาพเรียบร้อยต่อผู้บังคับบัญชาและต่อประชาชน

ห้ามมิให้ดูหมิ่นเหยียดหยามบุคคลใด ๆ

มาตรา ๕๔ ข้าราชการพลเรือนต้องถือและปฏิบัติตามแบบธรรมเนียมของราชการ

มาตรา ๕๕ ข้าราชการพลเรือนต้องรักษาความสามัคคีระหว่างข้าราชการและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

มาตรา ๕๖ ข้าราชการพลเรือนต้องอุตสาหะและอำนวยความสะดวกในหน้าที่ราชการ

มาตรา ๕๗ ข้าราชการพลเรือนต้องรักษาวินัยในราชการ

หมวด ๕

การลงโทษ

มาตรา ๕๘ โทษผิดวินัยตามพระราชบัญญัตินี้มี ๔ สถาน คือ

(๑) ไล่ออก

(๒) ปลดออก

(๓) ตัดเงินเดือน

(๔) ภาคทัณฑ์

การสั่งลงโทษข้าราชการพลเรือนในสถานใดนั้น จะกระทำได้เมื่อได้ดำเนินการสอบสวนพิจารณาตามที่บัญญัติไว้ในหมวด ๖ แห่งส่วนนี้แล้ว

มาตรา ๕๙ การไล่ออกนั้น เจ้ากระทรวงหรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมายจากเจ้ากระทรวงจะสั่งลงโทษได้เมื่อข้าราชการพลเรือนผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ดังต่อไปนี้

(๑) ทุจริตต่อหน้าที่ราชการ

(๒) ทำความผิดถึงต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาให้จำคุก เว้นแต่ความผิดในลักษณะรวมเหตุโทษ หรือกระทำความผิดโดยประมาท

(๓) ขัดคำสั่งซึ่งผู้บังคับบัญชาสั่งโดยชอบด้วยราชการ และการขัดคำสั่งนั้นเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

(๔) ประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

(๕) ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

มาตรา ๖๐ การปลดออกนั้น เจ้ากระทรวงหรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมายจากเจ้ากระทรวงจะสั่งลงโทนไล่เมื่อข้าราชการพลเรือนผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่ยังไม่ถึงกรณีที่จะต้องถูกไล่ออกจากราชการ หรือเป็นกรณีที่จะต้องถูกไล่ออก แต่มีเหตุอันควรลดหย่อน

มาตรา ๖๑ โทษตัดเงินเดือนนั้น ผู้บังคับบัญชามีอำนาจจะสั่งลงแก่ข้าราชการพลเรือนผู้กระทำผิดวินัยได้ครั้งหนึ่งไม่เกินร้อยละสิบของอัตราเงินเดือน และเป็นเวลาไม่เกินหกเดือน

ผู้บังคับบัญชาที่จะสั่งลงโทษตัดเงินเดือนตามความในวรรคก่อนนั้น มีดังนี้

(๑) อธิบดีหรือกระทรวงผู้บังคับบัญชา สำหรับข้าราชการพลเรือนตำแหน่งหัวหน้ากองหรือเทียบหัวหน้ากองลงมา

(๒) จ้าหลวงประจำจังหวัด สำหรับข้าราชการพลเรือนตำแหน่งเสมียนพนักงานหรือเทียบเสมียนพนักงานในราชการบริหารส่วนภูมิภาค

มาตรา ๖๒ ข้าราชการพลเรือนผู้ใดกระทำผิดวินัยอันควรได้รับโทษตัดเงินเดือน แต่ผู้บังคับบัญชาเห็นว่ามีเหตุอันควรบรรเทา หรือในกรณีกระทำผิดวินัยเล็กน้อย ผู้บังคับบัญชาตามเกณฑ์ในมาตรา ๖๑ จะสั่งลงโทษภาคทัณฑ์โดยแสดงความผิดของผู้นั้นให้ปรากฏโดยหนังสือ และจะให้ทำทัณฑ์บนไว้ด้วยก็ได้

มาตรา ๖๓ การลงโทษข้าราชการในส่วนราชการใด ซึ่งมีกฎหมายว่าด้วยวินัยโดยเฉพาะ จะใช้ระเบียบการลงโทษตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือจะลงทัณฑ์ตามกฎหมายว่าด้วยวินัยนั้นแต่อย่างใดอย่างหนึ่งก็ได้ตามควรแก่กรณีและพฤติการณ์

หมวด ๓

<u>การรักษาวินัย</u>

มาตรา ๖๔ ให้ผู้บังคับบัญชามีหน้าที่สอดส่องดูแลระมัดระวังข้าราชการพลเรือนในบังคับบัญชาของตนให้ปฏิบัติตามวินัย

เมื่อข้าราชการพลเรือนผู้ใดต้องหาหรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่ากระทำผิดวินัย ผู้บังคับบัญชาต้องดำเนินการสอบสวนโดยพลัน เพื่อพิจารณาลงโทษโดยมิชักช้า

วิธีสอบสวนนั้นก็ดี ผู้บังคับบัญชาที่สอบสวนจะกระทำโดยให้ผู้นั้นกรณีเกี่ยวข้อง

ชี้แจงเรื่องราวเป็นหนังสือ หรือโดยบันทึกเรื่องราวและความเห็นก็ได้ แต่ถ้ากระทำการสอบสวนขึ้นแล้วเพียงบันทึกเรื่องราวและความเห็น ผู้บังคับบัญชาที่สอบสวนต้องบันทึกเหตุผลที่ทำการสอบสวนโดยวิธีเช่นนั้นไว้ในเรื่องที่สอบสวนนั้นด้วย การสอบสวนนั้นต้องกระทำให้เสร็จภายในกำหนดสิบวัน นับตั้งแต่วันสอบสวน

เมื่อผู้บังคับบัญชาได้ทำการสอบสวนขึ้นแล้ว เห็นว่าข้าราชการพลเรือนผู้ใดกระทำผิดวินัย ให้พิจารณาดำเนินการตามมาตรา ๘๕, ๘๖ หรือ ๘๗ แล้วแต่กรณี

ผู้บังคับบัญชาให้รู้ว่าผู้อยู่ใต้บังคับบัญชากระทำผิดวินัยแล้วไม่จัดการสอบสวนพิจารณาหรือไม่จัดการลงโทษตามอำนาจและหน้าที่ หรือจัดการลงโทษไม่เป็นการสุจริต ให้ถือว่าผู้บังคับบัญชานั้นกระทำผิดวินัย

มาตรา ๘๔ ข้าราชการพลเรือนผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงซึ่งจะต้องลงโทษปลดออกหรือไล่ออก ให้ผู้มีอำนาจและหน้าที่ดังกล่าวไปนั้นแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นอย่างน้อยสามนายเพื่อทำการสอบสวน คือ

(๑) รัฐมนตรีว่าการกระทรวง สำหรับข้าราชการพลเรือนตำแหน่งปลัดกระทรวงหรือเทียบปลัดกระทรวงลงมา

(๒) อธิบดีหรือปลัดกระทรวงผู้บังคับบัญชา สำหรับข้าราชการพลเรือนตำแหน่งหัวหน้ากองหรือเทียบหัวหน้ากองลงมา

(๓) ข้าหลวงประจำจังหวัด สำหรับข้าราชการพลเรือนตำแหน่งเสมียนพนักงานหรือเทียบเสมียนพนักงานในราชการบริหารส่วนภูมิภาค

คณะกรรมการสอบสวนต้องรีบดำเนินการสอบสวนให้เสร็จโดยเร็ว กำหนดอย่างช้าไม่เกินสามสิบวัน นับตั้งแต่วันได้รับแต่งตั้ง ถ้ามีความจำเป็นซึ่งจะสอบสวนให้เสร็จภายในกำหนดนั้นไม่ได้ ก็ให้ขยายเวลาได้อีกไม่เกินสองครั้ง แต่ละครั้งเป็นเวลาไม่เกินสิบห้าวัน และต้องแสดงเหตุที่ต้องขยายเวลาไว้ด้วยทุกครั้ง แต่ถ้าขยายเวลาแล้วยังสอบสวนไม่แล้วเสร็จ จะขยายเวลาต่อไปอีกได้ต่อเมื่อได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวง

เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้ทำการสอบสวนเสร็จแล้ว ให้รายงานเสนอความเห็นต่อผู้มีอำนาจและหน้าที่แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน แล้วให้ผู้มีอำนาจและหน้าที่แต่งตั้งนั้นเสนอสำนวนการสอบสวนและความเห็นในการพิจารณาโทษไปยังผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปตามลำดับจนถึงเจ้ากระทรวงที่ข้าราชการผู้นั้นสังกัด แล้วให้เจ้ากระทรวงทำความเห็นรายงานไปยัง ก.พ. เมื่อ ก.พ. ได้พิจารณาความเห็นสมควรไล่ออกหรือปลดออกจากราชการได้แล้ว ให้ผู้บังคับบัญชาสั่งไล่ออกหรือปลดออกจากราชการต่อไป

สำหรับกรณีข้าราชการพลเรือนผู้สูงหาเพื่อดำเนินการสอบสวน จะใช้สำนวนการสอบสวนของพนักงานสอบสวนหรือคำพิพากษาของศาลประกอบการพิจารณาตามความในวรรคก่อนโดยไม่ต้องตั้งคณะกรรมการขึ้นสอบสวนก็ได้

มาตรา 68 ข้าราชการพลเรือนผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงอันเป็นความผิดที่มีกฎหมายแจ้งตามที่ระบุไว้ในกฎ ก.พ. ให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาสั่งไล่ออกหรือปลดออกจากราชการได้โดยไม่ต้องตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนและพิจารณาตามมาตรา 65

มาตรา 69 ข้าราชการพลเรือนผู้ใดกระทำผิดวินัยซึ่งผู้บังคับบัญชาพิจารณาเห็นว่าไม่ใช่ความผิดร้ายแรง สมควรลงโทษเพียงสถานใดสถานหนึ่งเป็นเดือน หรือภาคทัณฑ์ ก็ให้พิจารณาการลงโทษตามควรแก่กรณี

มาตรา 70 ในคำสั่งลงโทษ ให้แสดงว่าผู้รับโทษนั้นกระทำความผิดฐานใด ในมาตราใด

มาตรา 71 เมื่อผู้บังคับบัญชาได้สั่งลงโทษข้าราชการพลเรือนแล้ว ต้องส่งรายงานการลงโทษนั้นเสนอตามลำดับขึ้นถึงเจ้ากระทรวง แล้วให้เจ้ากระทรวงรายงานไปยัง ก.พ.

มาตรา 72 เมื่อผู้มีอำนาจได้สั่งลงโทษแล้ว ผู้มีอำนาจบังคับบัญชาเหนือผู้สั่งลงโทษนั้น มีอำนาจที่จะเพิ่มโทษ, ลดโทษ หรือยกโทษเสียก็ได้ และจะให้มีการสอบสวนเพิ่มเติมหรือสอบสวนใหม่ก็ได้ และถ้าจะต้องเพิ่มโทษเป็นสถานไล่ออกหรือปลดออก ก็ให้ดำเนินการตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 65 หรือมาตรา 68 แล้วแต่กรณี

เมื่อเจ้ากระทรวงรายงานการลงโทษข้าราชการพลเรือนไปยัง ก.พ. แล้ว ก.พ. มีอำนาจพิจารณาให้ความเห็นตามความในวรรคก่อนโดยอนุโลม

มาตรา 73 เมื่อข้าราชการพลเรือนผู้ใดต้องหาคดีอาญา เว้นแต่ความผิดในลักษณะงานสมัครใจ หรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท หรือมีกรณีที่ต้องหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ถูกสอบสวนเพื่อไล่ออกหรือปลดออก ถ้าผู้บังคับบัญชาเห็นว่าจะให้คงอยู่ในหน้าที่ราชการระหว่างพิจารณาหรือสอบสวน จะเป็นการเสียหายแก่ราชการ จะสั่งพักราชการก็ได้

ผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจสั่งพักราชการตามความในวรรคก่อนนั้น คือ

(1) รัฐมนตรีว่าการกระทรวง มีอำนาจสั่งให้ข้าราชการพลเรือนตำแหน่งปลัดกระทรวงหรือเทียบปลัดกระทรวงลงมาพักราชการได้

(2) อธิบดีหรือปลัดกระทรวงผู้บังคับบัญชา มีอำนาจสั่งให้ข้าราชการพลเรือนตำแหน่งหัวหน้ากองหรือเทียบหัวหน้ากองลงมาพักราชการได้

(3) ข้าหลวงประจำจังหวัด มีอำนาจสั่งให้ข้าราชการพลเรือนตำแหน่งเสมียนพนักงานหรือเทียบเสมียนพนักงานในราชการบริหารส่วนภูมิภาคพักราชการได้ ส่วนข้าราชการพลเรือนตำแหน่งประจำแผนกหรือเทียบแผนกประจำแผนกในราชการบริหารส่วนภูมิภาค ข้าหลวงประจำจังหวัดมีอำนาจสั่งให้พักราชการได้ต่อเมื่อได้รับอนุมัติจากอธิบดี

ศาลนั้นตัดสินลงโทษจำคุกเกินกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้ ก็ให้ถือว่าศาลนั้นได้ลงโทษจำคุกเกินอำนาจของตนตามกฎหมาย ให้ศาลอุทธรณ์มีอำนาจพิพากษาแก้ไขให้ถูกต้องตามกฎหมายได้ ดังนี้ ศาลอุทธรณ์ย่อมมีอำนาจพิพากษาแก้ไขโทษจำคุกที่ศาลชั้นต้นลงโทษเกินอำนาจของตนตามกฎหมายได้ ไม่ว่าจำเลยจะอุทธรณ์หรือไม่ก็ตาม

ส่วนโทษประหารชีวิตนั้น ศาลชั้นต้นมีอำนาจลงโทษได้ตามกฎหมาย ถ้าศาลชั้นต้นลงโทษประหารชีวิตจำเลย ศาลอุทธรณ์ก็มีอำนาจพิพากษาแก้ไขโทษประหารชีวิตนั้นได้ตามกฎหมายเช่นกัน

ส่วนโทษจำคุกตลอดชีวิตนั้น ศาลชั้นต้นมีอำนาจลงโทษได้ตามกฎหมาย ถ้าศาลชั้นต้นลงโทษจำคุกตลอดชีวิตจำเลย ศาลอุทธรณ์ก็มีอำนาจพิพากษาแก้ไขโทษจำคุกตลอดชีวิตนั้นได้ตามกฎหมายเช่นกัน

ส่วนโทษจำคุกนั้น ศาลชั้นต้นมีอำนาจลงโทษได้ตามกฎหมาย ถ้าศาลชั้นต้นลงโทษจำคุกเกินอำนาจของตนตามกฎหมาย ศาลอุทธรณ์ก็มีอำนาจพิพากษาแก้ไขโทษจำคุกนั้นได้ตามกฎหมายเช่นกัน

ส่วนโทษปรับนั้น ศาลชั้นต้นมีอำนาจลงโทษได้ตามกฎหมาย ถ้าศาลชั้นต้นลงโทษปรับเกินอำนาจของตนตามกฎหมาย ศาลอุทธรณ์ก็มีอำนาจพิพากษาแก้ไขโทษปรับนั้นได้ตามกฎหมายเช่นกัน

ส่วนโทษริบทรัพย์สินนั้น ศาลชั้นต้นมีอำนาจลงโทษได้ตามกฎหมาย ถ้าศาลชั้นต้นลงโทษริบทรัพย์สินเกินอำนาจของตนตามกฎหมาย ศาลอุทธรณ์ก็มีอำนาจพิพากษาแก้ไขโทษริบทรัพย์สินนั้นได้ตามกฎหมายเช่นกัน

ส่วนโทษกักขังนั้น ศาลชั้นต้นมีอำนาจลงโทษได้ตามกฎหมาย ถ้าศาลชั้นต้นลงโทษกักขังเกินอำนาจของตนตามกฎหมาย ศาลอุทธรณ์ก็มีอำนาจพิพากษาแก้ไขโทษกักขังนั้นได้ตามกฎหมายเช่นกัน

ส่วนโทษอื่นๆ นั้น ศาลชั้นต้นมีอำนาจลงโทษได้ตามกฎหมาย ถ้าศาลชั้นต้นลงโทษเกินอำนาจของตนตามกฎหมาย ศาลอุทธรณ์ก็มีอำนาจพิพากษาแก้ไขโทษนั้นได้ตามกฎหมายเช่นกัน

ส่วนโทษที่ศาลชั้นต้นลงโทษไม่เกินอำนาจของตนตามกฎหมาย ศาลอุทธรณ์ก็มีอำนาจพิพากษาแก้ไขโทษนั้นได้ตามกฎหมายเช่นกัน

ส่วนโทษที่

คณะกรรมการข้าราชการพลเรือน

มาตรา ... ให้มีคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนคณะหนึ่ง เรียกโดยย่อว่า "ก.พ." ประกอบด้วยนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในหลักราชการพลเรือนเป็นจำนวนอย่างน้อยห้านาย แต่ไม่เกินเจ็ดนาย ซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตั้งขึ้น แต่ถ้ามีการพิจารณาเรื่องที่เกี่ยวกับกระทรวงใด ให้ผู้แทนกระทรวงนั้นเข้าร่วมประชุมได้ และมีสิทธิอย่างกรรมการด้วยอีกนายหนึ่ง

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิให้อยู่ในตำแหน่งได้คราวละสองปี เมื่อสิ้นกำหนดแล้วจะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ [illegible] และก่อนถึงกำหนดจะโปรดเกล้าฯ ให้ออกก็ได้

[illegible] และให้มีเจ้าหน้าที่รองลงไปตามสมควร

มาตรา ... [illegible] ที่กำหนดไว้ในบทมาตราต่าง ๆ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ ก.พ. มีหน้าที่พิจารณาเสนอแนะวิธีและกำหนดหลักสูตร วิธีการสอบสวนพิจารณาและวิธีจัดการศึกษาของนักเรียนฝ่ายพลเรือนที่อยู่ในความดูแลของ ก.พ.

มาตรา ... ให้มี

(1) อนุกรรมการสามัญประจำกระทรวงหรือทบวงการเมืองซึ่งเทียบกระทรวง เรียกโดยย่อว่า "อ.ก.พ. กระทรวงหรือทบวงการเมืองซึ่งเทียบกระทรวง (ออกนามกระทรวงหรือทบวงการเมืองนั้น ๆ)"

(2) อนุกรรมการสามัญประจำกรมหรือทบวงการเมืองที่มีฐานะเทียบกรม เรียกโดยย่อว่า "อ.ก.พ. กรมหรือทบวงการเมืองที่มีฐานะเทียบกรม (ออกนามกรมหรือทบวงการเมืองนั้น ๆ)"

(3) อนุ[illegible]จังหวัด เรียกโดยย่อว่า "อ.ก.พ. จังหวัด (ออกนามจังหวัดนั้น ๆ)"

มาตรา ... อ.ก.พ. กระทรวงประกอบด้วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเป็นประธาน รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงและปลัดกระทรวงเป็นรองประธาน อธิบดีและหัวหน้าส่วนราชการที่เทียบเท่าอธิบดีขึ้นไปในกระทรวงเป็นกรรมการโดยตำแหน่ง ให้ อ.ก.พ. นี้เลือกตั้งเลขานุการหนึ่งนาย

อ.ก.พ. นี้มีหน้าที่ร่วม ก.พ. ปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ในกระทรวงนั้น

มาตรา ... อ.ก.พ. กรมหรือส่วนราชการที่เทียบกรมประกอบด้วยอธิบดีหรือหัวหน้าส่วนราชการที่เทียบกรมเป็นประธาน หัวหน้ากองหรือหัวหน้าส่วนราชการที่เทียบกองเป็นอนุกรรมการโดยตำแหน่ง ให้ อ.ก.พ. นี้เลือกตั้งเลขานุการหนึ่งนาย

อ.ก.พ. นี้มีหน้าที่ช่วย ก.พ. และ อ.ก.พ. กระทรวงปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ในกรมนั้น

มาตรา ๘๒ อ.ก.พ. จังหวัดประกอบด้วยข้าหลวงประจำจังหวัดเป็นประธาน และกรรมการจังหวัดเป็นอนุกรรมการโดยตำแหน่ง ให้ อ.ก.พ. นี้เลือกตั้งเลขานุการหนึ่งนาย

อ.ก.พ. นี้มีหน้าที่ช่วย ก.พ., อ.ก.พ. กระทรวง และ อ.ก.พ. กรม ปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ในจังหวัดนั้น

มาตรา ๘๓ ก.พ. มีอำนาจตั้งอนุกรรมการสามัญหรือวิสามัญเพื่อทำการใด ๆ ได้

มาตรา ๘๔ การประชุมของ ก.พ. หรือ อ.ก.พ. ต่าง ๆ นั้น ต้องมีกรรมการหรืออนุกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งจำนวน จึงเป็นองค์ประชุมได้ แต่ในกรณีที่หัวหน้าส่วนราชการซึ่งเป็น ก.พ. หรือ อ.ก.พ. ไม่สามารถที่จะมาประชุมเป็นนิตย์ ก็ให้ ก.พ. กำหนดจำนวนแห่งองค์ประชุมเป็นพิเศษ

ลักษณะ ๘

การรักษาการตามพระราชบัญญัติ

มาตรา ๘๕ ให้นายกรัฐมนตรี ประธาน ก.พ. รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจกำหนดค่าธรรมเนียมและออกกฎ ก.พ. เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎ ก.พ. นั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ลักษณะ ๙

บทฉะเพาะกาล

มาตรา ๘๖ ข้าราชการพลเรือนวิสามัญผู้ใดได้รับราชการอยู่ก่อนวันใช้พระราชบัญญัตินี้ระเบียบข้าราชการพลเรือน พุทธศักราช ๒๔๗๘ และทำการหรือเคยทำการในตำแหน่งหน้าที่ราชการพลเรือนสามัญ ซึ่งหัวหน้าแผนกรับรองว่าปีฤกษ์ภาคสามารถที่จะรับบรรจุเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญได้ และเมื่อมีอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือนสามัญขั้นจ้างว่างลง และเจ้ากระทรวงเห็นสมควรจะบรรจุในขั้นนั้นเสียอันดับเงินเดือนเท่าที่ได้รับอยู่ ก็ให้บรรจุได้เมื่อได้รับอนุมัติจาก ก.พ. แล้ว และขั้น

มาตรา ๘๗ ข้าราชการพลเรือนผู้ใดทำให้วินัยข้าราชการพลเรือนก่อนวันใช้พระราชบัญญัตินี้ ให้ผู้บังคับบัญชามีอำนาจลงโทษผู้นั้นตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนที่ใช้อยู่ในขณะนั้น แต่ถ้าเป็นการทำผิดวินัยโทษสถานไล่ออกหรือปลดออก ซึ่งผู้บังคับบัญชายังมิได้สั่งไล่ออกหรือปลดออก ต้องเสนอให้ ก.พ. พิจารณาอนุมัติแล้วจึงสั่งไล่ออกหรือปลดออกได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

บัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือน

บัญชีหมายเลข 1

ข้าราชการพลเรือนสามัญ ข้าราชการพลเรือนรัฐพาณิชย์
ข้าราชการพลเรือนในพระองค์ และข้าราชการพลเรือนครู

ชั้น	ตำแหน่ง	ขั้น
ข้าราชการพลเรือนชั้นจัตวา	1	30 - 34 - 38 - 42
	2	46 - 50 - 55 - 60
	3	65 - 70 - 75 - 80
	พิเศษ	85 - 90 - 95 - 100
ข้าราชการพลเรือนชั้นตรี	1	80 - 90 - 100
	2	110 - 120 - 130
ข้าราชการพลเรือนชั้นโท	1	140 - 150 - 160 - 170 - 180 - 190
	2	200 - 220 - 240 - 260 - 280
ข้าราชการพลเรือนชั้นเอก	1	300 - 320 - 350 - 400
	2	450 - 500 - 550 - 600
ข้าราชการพลเรือนชั้นพิเศษ	1	650 - 700 - 750 - 800
	2	900 - 1,000 - 1,100 - 1,200

บัญชีหมายเลข ๒

เงินเพิ่มพิเศษและค่าจ้างข้าราชการพลเรือนวิสามัญ

(๑) เงินเพิ่มพิเศษสำหรับข้าราชการพลเรือน ซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่ในต่างประเทศ ให้เป็นไปตามที่กระทรวงการคลังและ ก.พ. จะได้อนุมัติ

(๒) ค่าจ้างข้าราชการพลเรือนวิสามัญนั้น ให้เป็นไปตามที่กระทรวงการคลังและ ก.พ. จะได้อนุมัติ

สำนักเลขาธิการ ก.พ.
๒๘ ตุลาคม ๒๕๑๑

สวัสดี พิมพ์
๒๙ พ.ย. ๒๕๑๑
กรวจ

นายบรรจง อินทร์ ภูริพันธ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง : กระทรวงการคลังและกระทรวงมหาดไทย ร่วมกันพิจารณาร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2482 โดยมีหลักการว่าจะเลื่อนปรับปรุงกฎหมายให้ก้าวหน้าไปกว่าระเบียบข้าราชการพลเรือนในปัจจุบันในการเพาะคุมยิ่งขึ้น โดยมีเหตุผลว่า รัฐบาลเห็นสมควรแก้ไขพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พุทธศักราช 2495 เพื่อแยกข้าราชการการเมืองออกจากข้าราชการพลเรือน และส่งเสริมฐานะของข้าราชการพลเรือนให้มีความมั่นคงและมีเกียรติภาพยิ่งขึ้น

ในการแก้ไขนี้มีสาระสำคัญอยู่ที่เงินเดือนที่เป็นหนึ่ง คือว่าเดิมเราได้กำหนดบัญญัติไว้ว่า การปรับปรุงเงินเดือนของข้าราชการจะต้องปรับปรุงให้อยู่ในวงเงินงบประมาณหรือวงอัตราขั้นต่ำของเงินเดือนขั้นแรกบรรจุในหมวดงาน 20 บาทตามร่างใหม่นี้ได้จัดระบบใช้ข้าราชการได้มีขั้นวิ่ง คือข้าราชการบุคคลเมื่อได้ปฏิบัติหน้าที่ราชการในหน้าที่ของตนด้วยความเรียบร้อยแล้ว ถ้านึงรอบปีก็จะได้รับการเลื่อนอัตราเงินเดือนขึ้นไปขั้นหนึ่งทุก ๆ ปี ในการจัดขั้นวิ่งนี้เราเห็นกันว่า ถ้าจะให้วิ่งไปโดยไม่มีขีดขั้นก็จะทำให้การงบประมาณของแผ่นดินต้องเพิ่มภาระมากยิ่งขึ้น เพราะฉะนั้นการวางระเบียบเงินเดือนจึงเทียบเคียงกับทางทหารและทางตำรวจ คือว่ากระทรวงและกรมต่างๆ จะมีข้าราชการขั้นใดเท่าไรก็จะได้กำหนดไว้ และมีอัตราขั้นวิ่งขึ้นไป เช่นเทียบกับทางทหาร เช่น ร.ท.ที่ ร.ต. ก็นายสิบตรี สิบโท สิบเอกเท่าไร นายร้อยตรี ร้อยโท ร้อยเอกเท่าไรก็จะได้มีขั้นวิ่งขึ้นไปซึ่งจะทำให้ฐานะของข้าราชการดีกว่าที่เป็นอยู่ละบัดนี้ ถ้าราชการกำหนดอัตราขั้นต่ำเงินเดือน 30 บาทก็ได้เล็งถึงฐานะความเป็นอยู่ของข้าราชการชั้นผู้น้อยเห็นว่าพอสมควร การเลื่อนขั้นต่ำของข้าราชการจาก 24 บาทเป็น 30 บาท และเมื่อได้ตราพระราชบัญญัติฉบับนี้ขึ้นแล้ว ก็ปรากฏว่าเราจะต้องเลื่อนอัตราเงินเดือนของข้าราชการอีก 1 ขั้นเป็นอย่างน้อยก็จะประมาณว่างบประมาณเงินเดือนจะต้องลง

เพิ่มขึ้นเมื่อคราวหลังใช้พระราชบัญญัตินี้ประมาณ ๕ ล้านบาท ครั้งนี้ก็จะเพิ่มให้ว่า การขึ้นเงินเดือนขึ้นมากนี้บางท่านอาจจะข้องใจว่าในขณะนี้เราไม่ควรจะเพิ่มเงินเดือนของข้าราชการขึ้น แต่ข้าพเจ้าทั้งนี้ก็เพื่อเฉพาะข้าราชการชั้นผู้น้อยเท่านั้น ส่วนข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ที่มีชั้นสูงขึ้นไปนั้นเราก็เพิ่มขึ้นบ้าง คือเดิมได้รับเงินเดือนข้าราชการชั้นสูงสุดไม่เกิน 1,000 บาท บัดนี้ก็จะขยายเพิ่มว่าเราควรกำหนดชั้นราชชั้นสูงนี้เป็น 1,200 บาท ส่วนรายละเอียดอย่างอื่น ๆ นั้นผิดว่าส่วนมากก็เป็นรายละเอียดในกฎหมายฉบับเดิมนั่นเอง ที่มีแก้ไขก็เพียงเล็กน้อย แต่อย่างไรก็ดีในการที่สภาจะพิจารณารายละเอียดของพระราชบัญญัตินี้อย่างไร ๆ ก็เห็นว่าทางรัฐบาลจะขยายทางให้ความเห็นของบรรดาสมาชิกทั้งหมายที่จะให้พระราชบัญญัตินี้เป็นไปด้วยดี และโดยฉะเพาะรัฐธรรมนูญได้บัญญัติไว้ในเรื่องที่จะแยกข้าราชการการเมืองให้ออกจากกันกับข้าราชการประจำได้มากเท่าไรรัฐบาลจะสนับสนุนที่จะพิจารณา ซึ่งในวันหนึ่งอาจจะมีข้อความบางประการซึ่งเป็นเหตุให้สมาชิกบางท่านอาจจะคิดว่าการเกี่ยวข้องระหว่างข้าราชการการเมืองกับข้าราชการประจำยังจะต้องเกี่ยวโยงกันอยู่บ้าง แต่อย่างไรก็ดีปัญหานี้รัฐบาลยินดีที่จะรับพิจารณาด้วยความยินดีเป็นอย่างยิ่งที่จะให้ระบอบการปกครองของเราเป็นไปอย่างสมบูรณ์ยิ่งขึ้น.

14.48 น.

นายเริญ ฐานานนท์ (กระบี่): ตามหลักการของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีความสมาชิกของสภานี้คิดว่าจะสงใจ เพราะว่าท่านได้ยินได้ฟังเสียงไว้ในหน้าบันเหมือนว่า เพื่อแยกข้าราชการการเมืองออกจากข้าราชการประจำ โดยหลักการแล้วก็น่าจะสงใจ แต่รายละเอียดและข้อความตามความมุ่งหมายที่ท่านเขียนมานั้นยังไม่ถูกต้องตามความมุ่งหมายที่ท่านได้ให้ไว้ ยกตัวอย่างอย่างสมมติว่าท่านให้บทบัญญัติว่าจะแยกข้าราชการการเมืองออกจากข้าราชการประจำนี้เป็นวัตถุประสงค์ของมาตราใดๆ

ร่วม ๒๕ ปีเศษ เกี่ยวกับ เหตุการณ์การเมืองบุคคลสำคัญ ซึ่งได้ออกความคิดเห็นและแสดงทัศนะในหนังสือพิมพ์ต่างฉบับกันมาแล้วว่า เป็นโทษประชาธิปัตย์อย่างไรบ้าง นี่แหละเป็นบรรทัดแรกที่ถกความแตกต่างกันแต่ละขั้นตอนไทยนี่เขาพูดเรื่องเดียวกันนี่ไม่ใช่หรือ ความหมายเช่นนั้นเหมือนกัน ซึ่งรัฐบาลนี้จะแยกข้าราชการประจำและการเมืองให้เด็ดขาดลงไป แต่ร่างกฎหมายนั้นดูไม่เห็นว่าท่านแยกได้อย่างจริงจัง จะแยกได้เด็ดขาดก็ได้หมายความว่าเขียนมาเหตุผลเพื่อจะแยก แต่ในตัวบทกฎหมายเขียนให้ยึดแล้วด้วยว่าท่านจะแยกกันอย่างไร โดยจะเห็นอยู่บางขั้นก็คือว่าในหมวดราชที่เขียนการแต่งตั้ง การถอดถอน และการพิจารณาความผิดวินัย และการเลื่อนขั้นเงินเดือน นี่แหละหลักประกันของข้าราชการข้าราชการที่เรียกมีอยู่ คือการแต่งตั้งถอดถอนและการพิจารณาความผิดวินัยและการเลื่อนเงินเดือนจึงเรียกฉบับแยก แหละราชบัณฑิตนี้ก็ไม่ทราบกันว่าราชบัณฑิต ๒๔๕๘ อะไรแน่ เพราะว่าการแต่งตั้งการถอดถอน การเลื่อนขั้นอยู่ในแบบฉบับเดียวกัน ฉบับเดียวกันอย่างไร คือการแต่งตั้งข้าราชการชั้นสูงหรือที่เราเรียกว่าข้าราชการการเมือง โดยจะเห็นได้ว่าอยู่ในเงื่อนไข ข้าราชการการเมืองเป็นผู้ตั้ง เช่นคำแหน่งปลัดกระทรวงก็อยู่ในอำนาจนายกรัฐมนตรีที่จะนำขึ้นทูลเกล้า ฯ ถวาย โดยการพิจารณาของคณะรัฐมนตรีนั้นก็คือคณะรัฐมนตรีนั้นก็คือนักการเมืองนั่นเอง เพราะฉะนั้น เมื่อให้นักการเมืองไปตั้งข้าราชการประจำแล้วจะแยกกันเด็ดขาดอย่างไร ปี่ข้าพเจ้าขอถามอธิบายจากรัฐบาลนี้ว่าจะแยกกันได้เด็ดขาดอย่างไร เพราะการตั้งข้าราชการชั้นสูงนี่เราถือว่าในเบื้องต้นแต่งปลัดกระทรวงนักการเมืองเป็นผู้ตั้งไปแล้ว [illegible] จะแยกกันเด็ดขาดอย่างไร [illegible] ส่วนเรื่องข้าราชการชั้นเล็ก ๆ ให้การตั้งเป็นอย่างเดิม คือให้ปลัดกระทรวง อธิบดีเจ้ากรมเป็นผู้ตั้ง แต่เมื่อถึงอธิบดีและเจ้ากรมนี่ตั้งแล้วก็ [illegible] การบังคับบัญชาจิตใจ การบังคับบัญชาจิตใจ

ข้าราชการให้ทำอะไรเชื่ออะไรนั้น เราไม่จำเป็นต้องมุ่งว่าจะต้องมีการเลือกสรรอีกทางหนึ่ง ยังมีอีกหลายทางที่จะให้เป็นไปได้ อำนาจทางวินัยในรัฐธรรมนูญนี้ยังมีมากกว่าฉบับก่อน ๆ เสียอีก เพราะนอกจากรัฐบาลนี้จะให้ความมุ่งหมายเรื่องการรักษาข้าราชการผู้มีหน้าที่ดีเด่นแล้วก็ควรจะแยกแยะให้หลักประกันความมั่นคงแก่ข้าราชการอย่างที่ข้าพเจ้าว่าข้างต้นคือแยกแยะอำนาจการแต่งตั้ง เลื่อนชั้น ถอดถอน นี้ให้เป็นเรื่องของข้าราชการพลเรือนเท่านั้น คือแต่งตั้ง ถอดถอนจะมีได้ก็แต่ข้าราชการพลเรือน ไม่ใช่ให้ฝ่ายบริหารเมืองไปยุ่งเหยิงด้วย ดังที่เห็นในกรณี พ.พ. ก็ยังมีนายกรัฐมนตรีเป็นประธานแล้วอย่างนี้จะให้ความมั่นคงแก่ข้าราชการอย่างไรข้าพเจ้าคงไม่เห็น และอีกประการหนึ่ง ก.พ. อย่างที่ว่านี้ชักจะให้เกิดความยุ่งยากลำบากใจแก่ข้าราชการอย่างยิ่งยวด โดยที่ว่า ก.พ. ชั้นนายกและนายกลางเป็นข้าราชการวิสามัญ ท่านคงจะเข้าใจข้าพเจ้าว่า การบรรจุและการแต่งตั้งเป็นไปตามกฎของ ก.พ. ซึ่ง ก.พ. ก็มีคณะกรรมการคู่ร่วมอยู่ด้วยที่จะให้ความเที่ยงธรรม เช่นประธานกรรมการต่าง ๆ ของกระทรวงนั้น ๆ นี่ข้าพเจ้าอยากจะขอเรียนตามว่า อย่างนี้ข้าพเจ้าเรียนถามว่าตำแหน่งปลัดกระทรวงเป็นตำแหน่งสูงสุดของทางฝ่ายพลเรือนเกือบได้รับการแต่งตั้งจากคณะรัฐมนตรีไปเสียทั้งหมดในทางด้านวิชาการใจบ่งชี้อยู่ในตัวเองนั้นเอง แล้วนี่แหละเป็นโรคลัทธิหนึ่งที่จะแย่งให้ข้าราชการประจำทุกชั้นมาเล่นการเมืองเสีย ทางฝ่ายข้าราชการและตำแหน่งที่จะไปเกี่ยวข้องในวงการของข้าราชการประจำที่เราได้แยกกันอย่างเด็ดขาดอย่างจริงจังอย่างที่ข้าพเจ้าอธิบายมาแล้ว นี่ข้าพเจ้าเชื่อใจว่าเมืองไทยคงจะเจริญไปมากกว่านี้ไปมากมาย ข้าราชการที่ทำงานในหน้าที่จริง ๆ ก็จะทำงานไปด้วยความซื่อสัตย์สุจริต เพราะมีหลักประกันแน่นหนาว่าความดีความชอบนั้นจะมีผู้รับรองเอา ไม่ต้องมีการเล่นพรรคเล่นพวกอย่างที่เรียกกันแพร่หลายว่าโรคประจำชาตินั้นไปเสีย เมื่อเราเชื่อความมั่นใจในความมั่นคงกันได้ เราก็มีกำลังใจที่จะปลดเปลื้องเราได้

แล้วคนทุกคนก็นั่งทำตีด้วยกันทั้งนั้น นี่และข้าพเจ้าขอถามเรียนเสนอนี้ว่าสภาชี้ได้โปรดวินิจฉัยอย่างละเอียดและออกมาที่รัฐบาลเสนอมานี้ควรแล้วหรือยังที่สภาชี้จะรับหลักการ.

14.55 น.

นายสมัย ร.ต. มงคล ภัทรวิจิตร (เดชรัตรีธรรมราช): ข้าพเจ้าได้ฟังรายงานรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยชี้แจงเรื่องนี้มาแล้ว ข้าพเจ้าเห็นว่าในทางที่สมควรจะเป็นหลักการ ตามที่ท่านผู้แทนกระผมได้ไปเกี่ยวข้องกับข้าราชการ-ฝ่ายเกี่ยว การเมืองนั้นมีเกี่ยวข้องกับข้าราชการประจำ เท่าที่ประสบพบเห็นมานี้ ข้าพเจ้าก็เห็นว่าเหตุผลจากของปี 2466 ส่วนเรื่องใหญ่ที่ยกตัวอย่างขึ้นมาบางเรื่องก็คือว่าข้าราชการประจำที่ดำแหน่งสูงขึ้นไปนั้นก็ยกระดับขึ้นมาเป็นผู้ใหญ่ทั้งหรือว่าข้าราชการบังคับบัญชา ข้าพเจ้าคิดว่าเราหลีกเลี่ยงข้อนี้ไม่ได้ เพราะที่รัฐบาลบอกมานี้ว่าพระมหากษัตริย์ทรงแล้วเราเรียกให้ไปราชการบ้าง ข้าพเราเรียกไปเรื่องนี้ก็เป็นอีกประการหนึ่งซึ่งข้าพเจ้าขอเสนอจากสภาที่ต่อบริหารราชการแผ่นดินว่าที่จะระวังไว้ว่างใจ เมื่อไว้ใจแล้วก็ต้องให้เขาทำ นี่เรื่องเป็นอย่างนี้ แล้วจะให้ตั้งเลขานุการขึ้นมาคน ๆ และให้พระมหากษัตริย์ตั้งเองก็ไม่ได้ งานนี้ไม่ใช่ไปอย่างนั้น เรื่องเป็นอย่างนี้ นี่เป็นไปอย่างนี้ก็ไปถึงประชาน ก.พ. อย่างนี้ตามรายชื่อเราบอกว่า ประชาน ก.พ. อาจจะเป็นคนอื่น และได้ยินมา แต่เท่าที่ข้าพเจ้าทราบนี้ว่าขั้นโดยการคัดยากไปเพราะต่างปฏิบัติแล้วเป็นไปไม่ได้ เพราะว่าเราจะต้องเปลี่ยนเวียนในหน้าที่ตรงไหนครั้งโบราณเขาถือเงินถือขวานและถือแส่ไว้ถือซ้าย เขาก็ให้ถือแส่ให้เงิน พลาดจึงระบบประชาธิปไตยเขาก็ให้

พระบรมราชโองการในการแต่งตั้งตำแหน่งขึ้นสูงเช่นปลัดกระทรวงหรือไม่ให้เขาเป็น
รัฐมนตรีเป็นประธาน ก.พ. แล้วก็เสียงงาม ทำงานไม่ได้ เมื่อเรียงลำดับแล้วเขาก็
เสนองานของรัฐมนตรีไม่ได้เสนองานข้าราชการประจำเลย ข้าพเจ้าคิดว่าละไว้เป็น
หน้าที่ของการบังคับ ข้าพเจ้าขัดแย้งอยู่แต่ว่าที่ยังมีปัญหาไม่ไปอย่างนั้นเด็ดขาด
ข้าพเจ้าคิดว่าบางทีอาจจะมีการขัดแย้งกันบ้าง แต่ว่าข้าพเจ้าคิดว่าไม่ใหญ่โตถึงไม่ใช่
...เรื่องส่วนใหญ่ข้าพเจ้าคิดว่าเราอาจจะแก้ปัญหานี้ได้ ข้าพเจ้าขอยืนยันอย่างนี้.

ชุมพร เสรีสุวรรณกิจ (ชัยภูมิ): ท่านเคยจะรับหลักการร่างพระราชบัญญัติ
ระเบียบบริหารราชการแผ่นดินว่าอย่างไร ถ้าท่านดูมาตรา ๓ ของร่างพระราชบัญญัติ
ระเบียบบริหารราชการแผ่นดินนี้ ท่านจะเห็นว่าในมาตรา ๓ นี้ ได้ให้คำจำกัดความ
ว่าส่วนราชการในที่นี้หมายความว่าอย่างไร ในมาตรา ๓ นี้ ได้ให้คำจำกัดความว่า
ส่วนราชการในที่นี้หมายความว่ากระทรวง ทบวง กรม ฯลฯ ดังนั้นในมาตรา ๓ นี้
ได้ให้คำจำกัดความว่าส่วนราชการในที่นี้หมายความว่ากระทรวง ทบวง กรม ฯลฯ
ดังนั้นในมาตรา ๓ นี้ ได้ให้คำจำกัดความว่าส่วนราชการในที่นี้หมายความว่ากระทรวง
ทบวง กรม ฯลฯ ดังนั้นในมาตรา ๓ นี้ ได้ให้คำจำกัดความว่าส่วนราชการในที่นี้
หมายความว่ากระทรวง ทบวง กรม ฯลฯ ดังนั้นในมาตรา ๓ นี้ ได้ให้คำจำกัดความ
ว่าส่วนราชการในที่นี้หมายความว่ากระทรวง ทบวง กรม ฯลฯ ดังนั้นในมาตรา ๓
นี้

อยู่บ้าง เมื่อเช่นนี้แล้วข้าจะขัดขืนการปรับปรุงกฎหมายก็ย่องปรับปรุงนั่นมุดนี่ แต่การปรับปรุง แต่การปรับปรุงให้ความเหมาะสมก็ไม่เหมือนกัน การให้อำนาจคณะรัฐมนตรี คณะรัฐมนตรีอาจจะเหมาะสมแต่สมาชิกหลายคนอาจจะไม่เหมาะสม เพราะฉะนั้น คำว่า "เหมาะสม" ก็แตกต่างกัน เมื่อสนับการของกฎหมายเข้ามาสู่สภาท่านจะอย่างนี้แล้ว และสภาไม่มีโอกาสพิจารณาแล้ว ข้าพเจ้าคิดว่าการเสนอเข้าเพื่อให้ยับหลักการก็ไม่เป็นประโยชน์ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงคิดว่า คำว่า "ปรับปรุงกฎหมายข้าราชการจะเหมือนเพื่อให้เหมาะสมยิ่งขึ้น" นั้นควรพิจารณาว่าหลักการนี้เหมาะที่ประการใดบ้าง โดยฉะเพาะกฎหมายฉบับนี้ทางรัฐบาลก็ได้ชี้แจงมาแล้วว่า หลักการสำคัญที่คือก้องการยกฐานะข้าราชการขึ้นเสียประการหนึ่งก่อนจะแยกข้าราชการฝ่ายการเมืองและฝ่ายประจำให้ชัดมากขึ้นเพื่อให้เป็นไปตามขนบธรรมเนียมประเพณีการปกครองในระบบรัฐธรรมนูญ แต่เมื่อพิจารณาแล้วข้าพเจ้าคิดว่า หลักการของร่างกฎหมายฉบับนี้ไม่ใช่หลักการของกระดาษแผ่นนี้ก็ควรจะมีว่า การปรับปรุงโดยกฎหมายฉบับนี้ข้าราชการดีขึ้นหรือไม่ การแยกกันนั้นแยกกันดีแล้วหรือยัง และ ก.พ. ที่เรียนไว้นี้ก็ควรจะดีกว่าเป็นหลักการอันหนึ่ง เมื่อหลักการเป็นประการเช่นว่า ๆ มาอย่างนี้ข้าพเจ้าก็ยังว่ากฎหมายฉบับนี้มีหลักการดังที่ข้าพเจ้าว่าแล้ว ข้าพเจ้าจึงเห็นว่าสภานี้ไม่ควรจะรับหลักการร่างนี้ต่อไปที่ใด

ในคำที่ว่าจะยกฐานะข้าราชการหรือไม่นั้น ข้าพเจ้าขอชี้แจงของท่านรัฐมนตรีซึ่งกล่าวในเบื้องต้นแล้วนี้ว่าจะผิด แต่ความจริงเมื่อเปิดดูตัวบทนั้นจะเห็นว่าข้าราชการผู้ใหญ่เท่านั้นซึ่งข้าราชการต่ำ ๆ นั้นมิได้ยกฐานะให้ดีขึ้น ก็คงเป็นอย่างนี้ เดิมข้าราชการพลเรือนวางอัตราขั้นต่ำก็ร้อยอยู่ แต่ขั้นสูงมีสูงกว่านี้ว่าอย่างไร ข้าราชการนั้นมีว่าเดี๋ยวนี้ก็ขึ้นมาอัตราขั้นต่ำเสียแล้ว แต่เดิมเงินเดือนขั้นสูงสุด ๑๒๐ เดี๋ยวนี้ถึง ๑๐๐ บาท ข้าราชการบุคลิกดีเขาจะขึ้นไปสูงกว่านั้นหรือ แต่เรียกว่าเขาเป็นข้าราชการสูงขึ้น

ขอนี้ขอเรียนเจ้าไม่เข้าใจด้วยและเห็นด้วย เพราะว่าในคณะปฏิวัติอย่างนี้ เป็นการไม่เหมาะที่ข้าราชการระดับเรือนชั้นผู้น้อยจริง ถ้าดูถึงข้าราชการชั้นสูงระดับอธิบดีขึ้นไปเขาก็ได้เงินเดือนเพิ่มให้ เมื่อเขาดีแล้วการที่จะยกฐานะข้าราชการไม่ถูกต้อง เพราะยกข้าราชการระดับเรือนให้ได้เงินเดือนเท่ากับข้าราชการชั้นผู้น้อยนั้นความจริงก็เสียวไม่ได้ยกขึ้นเลย ถ้าจะว่าจะพิจารณาให้เหมาะสมในการยกฐานะแล้วข้าพเจ้าคิดว่าสถานีควรจะสำคัญยิ่งกว่าข้าราชการชั้นผู้น้อยมาก เพราะเหตุว่าชีวิตหนักมาก และความเครียดในปัจจุบันนี้ ข้าราชการชั้นผู้น้อยเครียดน้อยกว่าข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ โดยเหตุนี้กฎหมายนี้เรียนมาอย่างนี้ไม่ตรงกับความต้องการที่รัฐบาลต้องการ เพราะฉะนั้นข้อนี้ไม่ควรรับหลักการ ส่วนเรื่องแบบฟอร์มหรือไม่แบบข้าพเจ้าไม่ยืนยันสนับสนุน คือฝ่ายผู้แทนราษฎรหรือธรรมราชผู้เกี่ยวข้องว่าเมื่อไม่มีผู้บังคับบัญชาแล้วงานก็ไปไม่ได้ ข้อนี้เป็นความจริง แต่ข้าพเจ้าเห็นความจริงมากกว่าที่เขาว่า เขียงแต่ให้เข้าไปแยกแยะโดยไม่มีการเหลื่อมล้ำกันหรือว่าไม่ก็เกิดขึ้นมาข้อเท็จจริงรับกันอยู่ทั่ว ๆ ไปว่าในต่างประเทศนั้นรัฐมนตรีไม่ค่อยไม่ค่อยมีอำนาจมากกว่าข้าราชการประจำ ข้าพเจ้าก็เคารพเช่นนั้นหมายความว่าข้าราชการรัฐมนตรีไม่ค่อยมีอำนาจปฏิบัติราชการก็ไปก่าวก้ายกระทรวง และความจริงข้อนี้ข้าพเจ้าคิดว่าสภานี้ควรจะยืนยันโดยไม่ได้แย้ง เพราะว่าการเป็นรัฐมนตรีโดยมากก็พูดมาอย่างหนึ่งว่าเป็นผู้ที่เชื่อมความรู้สึกนึกคิดของประชาชนไปให้ฝ่ายปฏิบัติ ๆ ตรงตามความว่ารัฐบาลมีความต้องใจจากสภาในทางนโยบาย เมื่อตกลงในนโยบายนั้นแล้วการปฏิบัติตามนโยบายนั้นควรจะเป็นหน้าที่กระทรวง นี่ข้าพเจ้าคิดว่าไม่แยกกันและข้าพเจ้าคิดว่าจะไม่เป็นผลดี แต่การที่จะให้แยกกันเด็ดขาดนี้เสียวนั้นก็ไม่ได้ แต่ว่าฐานะตำแหน่งนี้แสดงแจ้งเห็นว่าความสำคัญเป็นหนักบ้าง ถ้าหากว่าการแถลงนโยบายนี้ถือว่าเป็นการแถลงของรัฐบาลข้าราชการจึงมีน้ำหนักมากขึ้นนี้ ซึ่งกระผมกระเดียดไปทางราชการและผมปรารถ

สุดท้ายนี้ เพราะว่าวิธีการเปลี่ยนไม่ได้เป็นไปตามแผนที่ตั้งไว้ และข้อบกพร่องต่าง ๆ ที่เป็นมาแล้วนั้นก็ควรจะมีการแก้ไขไว้ด้วยวิธีการอย่างไรก็เป็นการไม่สิ้นเรื่องเด็ดขาด ไม่ว่าในเมื่อมองดูผู้ที่เห็นแต่ว่าอย่างนี้ก็ต้องถูกแย้งถึงเปลี่ยนแปลงตั้งแต่ต้นจนจบ เราการศึกษาที่ยังไม่สิ้นสุดนี้จะต้องมีการตอบปัญหาที่ยังไม่ได้ในใจเสียก่อนว่าจะไม่มีสิทธิ์ถูกต้องไม่สามารถจะสิ้นการเปลี่ยนแปลงเวลานี้ได้ ... งานที่ยังไม่สมบูรณ์และยังมีอีกมากมายหลายอย่างถึงแม้จะถูกเรียกเข้าไปสังการก็สังการ ... [illegible] เพราะการมองว่าแต่ละเรื่องจริงแท้จริงนั้นคือเส้นรัฐมนตรีจะปฏิบัติหน้าที่ไปอย่างมีกระบวนไม่ได้ เพราะฉะนั้นในหลักการนี้เรื่องต่างนี้เรื่องแยกกันไม่ยากเกินที่ควรจะรีบแล้วข้างเจ้าคิดว่ารัฐมนตรีการไปแล้วก็คิดว่าไม่สามารถปฏิบัติได้ เราจะแก้ความทุกข์ยากของประชาชนนี้ไม่ได้ เพราะว่าวิธีการปฏิบัตินี้ไม่ดี โดยเหตุนี้ข้าพเจ้าคิดว่าเราไม่ควรจะมีการด้านกฎหมายฉบับนี้ ข้าพเจ้าได้เสนอ 2 แนวทาง ในหมวดพระมหากษัตริย์ก็ดี รัฐมนตรีก็ดี ข้าพเจ้าขอให้ตัดมาดูเหมือนกฎหมายฉบับนี้เลือกมาจากคุณหญิงกัลยา ... [illegible] ฟังดูดี ถ้าจะไม่ได้ดีแล้วจะเลือกมาอีกซึ่งข้าพเจ้าคิดว่าเหตุในการจะไม่ได้ดีขึ้น ... [illegible] ตลอดแล้วท่านรัฐมนตรีจำจะต้องรวมคิดเห็นอย่างกว้างขวาง เราจะมีรายงานนี้ด้วยดีในขั้นตอนสุดท้าย ข้าพเจ้าขอร้องเลยว่าถึงข้าราชการเป็นประเด็น ๆ อย่างนี้แล้วข้าพเจ้าคิดว่าสิ่งสำคัญที่สุดของเขาอย่างข้างเจ้าไม่ชอบวิธีการของ ก.พ. กรรมาธิการอาจจะไม่ใช่ เพราะว่าหลักการมี ก.พ. ข้างเจ้าจึงถือโดยเฉพาะในที่นี้ วิธีการในเรื่องพระมหากษัตริย์ก็ดี ในเรื่องรัฐมนตรีก็ดี ถ้าเป็นอย่างนี้การงานไม่เรียบร้อย ทำไมไม่เรียบร้อย เพราะรัฐมนตรีข้างเจ้าคิดว่าท่านเป็นรัฐมนตรีเป็นสิ่งที่ปฏิบัติงานมาแล้วจะเห็นว่า กฎ ก.พ. ในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนก็ดี ได้ถือว่างงานรัฐมนตรีเป็นส่วนมาก งานรัฐมนตรีรถไฟก็ดี ได้ปฏิบัติตามระเบียบข้าราชการพลเรือน แต่วิธีปฏิบัติรถไฟปฏิบัติอย่างพิเศษ

ลิดรอนทางที่ผ่านแล้วใช้สถานที่ไป และทำให้โรงพยาบาลและให้ความสะดวกแก่ประชาชน แต่วิธีการปฏิบัติที่ผ่านมาล่าช้ามีวิธีการซักช้าและยืดเยื้อกันมาก โดยเหตุนี้จำใจแบบเก่าไม่ให้แก่ตัวโก ๆ รับยักยอก และจากนี้ไม่มีขึ้นได้ สภานี้ก็ควรจำกัดเพียงว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมไม่ช่วยเหลือ รัฐมนตรีวัดใจที่ไม่ได้ร้ายกฎหมายนี้ไปลบล้างเข้าไว้ข้าพเจ้าจึงคิดว่าอำนาจหลักการกฎหมายนี้ไม่ล่าช้า และในเรื่องพระมหากษัตริย์ก็เหมือนกัน ถ้าหากว่าปฏิบัติตามกฎหมายนี้ก็ตามกฎ ก.พ. ๆ นั้น ข้าพเจ้าคิดว่าถ้าหากว่าได้ตั้งได้โดยพระการแล้วบางทีการที่ตั้งนั้นควรจะตัดลงบ้าง ข้าพเจ้าอยากจะเรียนต่อสภาที่สักอย่างหนึ่งเป็นเช่นว่า [illegible] กองทัพพระมหากษัตริย์ข้าไม่ไว้วางพระราชหฤทัยก็จะเป็นเพื่อรักษาพระราชหฤทัยของพระมหากษัตริย์เป็นอย่างยิ่ง การที่จะให้รับใช้และรับใช้พระมหากษัตริย์เช่นนี้แต่งตั้งหลักการหรือวิธีการก็ดีข้าพเจ้าคิดว่าช่วยไม่ได้ ไหน ๆ รัฐธรรมนูญในเมื่องไหนก็ใช้พระมหากษัตริย์อยู่และยกย่องแล้วให้เป็นที่เคารพสักการะ ถ้าหากว่าพระมหากษัตริย์ลงก็ดูหมิ่นไม่ได้ความเพียงพอใจแก่ที่สุดคนจะใช้สอย ข้าพเจ้าคิดว่าไม่ถูกต้อง หรือปฏิบัติไปได้ถึงจะตักพระราชหฤทัยพระมหากษัตริย์ โดยเหตุผลข้าพเจ้าคิดว่าอย่างนี้จึงคิดว่าถ้ารับร่างพระราชบัญญัติไปแล้ว [illegible] การปฏิบัติอย่างหน้าจะไม่มีขึ้น แต่จะเสียหาย ข้าพเจ้าจึงคิดว่าสภานี้ไม่ควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ในสมัยนี้.

16.10 น.

นายสุวินทร์ สุริยัพย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ที่ผมได้ชี้แจงเมื่อสักครู่นี้เพื่อว่าหลักการของกฎหมายนี้ได้เป็นที่เข้าใจว่าหลักการกฎหมายเกี่ยวกับนั้น ข้าพเจ้าขอชี้แจงดังนี้ [illegible]

ข้อแรกที่ท่านอ้างถึงว่าเงินเดือนข้าราชการผู้ตายไปแล้วว่าเงินนั้น

ข้าฯ ขอเรียนชี้แจงว่า อัตราเงินเดือนขั้นสูงขั้นจัตวาของเดิม 120 บาทก็ดี ขึ้นเหลือ แต่ทางปฏิบัติข้าราชการขั้นจัตวาที่ได้เงินเดือน 110 หรือ 100 เกือบไม่มีเลย คือเขียนไว้เฉย ๆ เพราะโดยปกติข้าราชการผู้ได้แสดงคุณวุฒิความชำนาญเมื่อได้เงินเดือน 75 หรือ 80 บาทแล้วบุคคลผู้นั้นก็ต้องเลื่อนขึ้นเป็นชั้นตรีหรือบุคคลที่ได้ 120 ขึ้นก็เป็นคนที่เก่งกล้าสามารถเหนือเกิน แต่ใกล้ตัวเลยแม้ข้าราชการชั้นจัตวาที่จะได้เงินเดือน 120 มีสักกี่คนน้อยที่สุดมากก็เพียงเท่านั้น เพราะฉะนั้นข้อนี้จึงไม่เป็นข้อที่ว่า การที่ให้ข้าราชการพลเรือนชั้นจัตวามีเงินเดือนเพียง 100 บาทจะเป็นการกีดกันสิทธิของข้าราชการแต่ประการใด การช่วยฐานะของข้าราชการจากอัตราขั้นต่ำ 20 บาทขึ้นมาเป็น 30 บาทก็นับว่าเป็นการช่วยอยู่แล้ว และผ่านจะเห็นได้ว่าข้าราชการพลเรือนนั้นเมื่อเข้ารับราชการเงินเดือน 30 บาท ผ่านจะเป็นได้ถึงนายอำเภอส่วนภูมิภาค เช่นเขียนหมายกรมไทย เปรียบเทียบกับเงินเดือน 20 บาทต้น ๆ 5 – 6 ปีก็ขึ้นได้เลื่อนขั้นเงินเดือนไม่ต่ำกว่าจากประจำงาน 15 ปี ถึงได้รับการเลื่อนเงินเดือนแต่เพียงครั้งเดียว เพราะฉะนั้นผ่านจะเห็นได้ชัดแจ้งว่าฐานะของข้าราชการพลเรือนเนื่องจากพระราชบัญญัติปรับปรุงเงินเดือนข้าราชการ ๆ ที่เป็นอยู่เดี๋ยวนี้ได้บังคับว่า การปรับปรุงเงินเดือนข้าราชการต้องอยู่ภายในวงเงินงบประมาณ เมื่อเป็นดังนี้การปรับปรุงงบประมาณจึงเห็นได้ว่าเพื่อไปขึ้นเงินเดือนของเจ้าหน้าที่ผู้น้อย ๆ ว่างลงจึงมาแบ่งเฉลี่ยขึ้นเงินเดือนข้าราชการชั้นผู้น้อยจึงไม่มีโอกาสที่จะเลื่อนเงินเดือน และขอยกตัวอย่างอีกอย่างหนึ่ง ข้าราชการครูจะเห็นได้ว่า เงินเดือน 30 – 50 – 80 เป็นครูผู้ทรงคุณวุฒิมีประสบการณ์มาแล้วอย่างน้อย 5 – 6 ปี ก็ไม่ได้เลื่อนเงินเดือน นี่ขนาดพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนมาตรา 8 ได้ผูกพันไม่ให้ลดฐานะของข้าราชการและไม่ได้รับเงินเดือนตามชนชั้น และจะเห็นได้ว่าความเลื่อนเว้าต่ำสูงระหว่างข้าราชการชั้นสูงกับส่วนกลาง ส่วนภูมิภาคไม่ค่อยจะ

เหมือนกัน และกระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ ไม่เหมือนกัน กระทรวงที่เป็นกระทรวงใหญ่ เมื่อมีข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ชั้นสูง ๆ มีสิทธิรับเงินเดือนสูงกว่าสิทธิรับเงินเดือนได้ลาออกจากตำแหน่งไปก็มีเงินมาปรับปรุงข้าราชการได้ แต่กระทรวงเล็ก ๆ หรือกรมที่ตั้งใหม่ไม่มีโอกาสที่มีเงินเดือนมาเหลือสำหรับปรับปรุงเงินเดือนของข้าราชการขึ้น เพราะฉะนั้นข้าราชการบางคนที่ทำงาน 5 – 6 ปีก็ไม่สามารถจะได้เลื่อนเงินเดือนได้ และการที่ว่าราชการกรมเล็กหรือกรมใหม่ ๆ ยังคงมีปัญหาอยู่บ้างว่า ข้าราชการส่วนกลางได้รับเงินเดือนเลื่อนขึ้นช้อยๆ ยิ่งกว่าข้าราชการส่วนภูมิภาค ซึ่งเรื่องนี้ได้แก้ไขพระราชบัญญัติบำเหน็จ ฯ ของพระราชบัญญัตินี้เหมือนกันแล้วก็จะปรากฏว่า ข้าราชการทุกฝ่ายไม่ว่าทหาร พลเรือน ตำรวจ ไม่ว่าข้าราชการส่วนกลางหรือส่วนภูมิภาค ไม่ว่าข้าราชการกรมเล็กหรือกรมใหญ่ เมื่อรับราชการมาครบกำหนดแล้วก็จะได้เลื่อนสิทธิรับเงินเดือนเท่าเทียมกัน ซึ่งนี้ถือว่าเป็นการเลื่อนฐานะของข้าราชการยิ่งขึ้น ข้าพเจ้าขอไว้หมายพระราชบัญญัตินี้เสียแล้วจะเห็นว่าการเลื่อนสิทธิรับเงินเดือนไม่เป็นการยุติธรรมเสียทีเดียว ถึงประการหนึ่งในการที่ว่าหลักในพระราชบัญญัตินี้ซึ่งว่า รัฐบาลนี้ได้มีการปฏิบัติก้าวล่วงกิจการของฝ่ายบริหารฝ่ายข้าราชการประจำโดยทำการขอร้องซึ่งกว่าขอร้องนั้นหลายเรื่องแล้วว่า การปรับปรุงพระราชบัญญัติใด ๆ ควรพิจารณาถึงบทบัญญัติของพระราชบัญญัตินี้เสียก่อน การที่มีโอกาสที่จะทำนิติบัญญัติเกี่ยวกับการทำงานของรัฐมนตรีนั้นถือว่าทำนี้ยังไม่เป็นการก้าวล่วงประการใดที่ควรว่าเข้ามาเป็นเรื่อง ๆ ไปที่มีโอกาสแก้ไขรายร่างพระราชบัญญัตินี้แล้วก็ทำหน้าที่เกี่ยวกับฝ่ายบริหารซึ่งท่านก็ไม่ได้ใช้อำนาจโดยแท้จริงและเหตุผลดังที่ได้ชี้แจงแล้ว

สำหรับในเรื่องข้าราชการเกี่ยวกับ ก.พ. ซึ่งท่านเห็นว่าจะเป็นหลักการใหญ่ของพระราชบัญญัตินี้ ความจริงเรื่อง ก.พ. ก็เป็นข้อที่ข้าพเจ้าได้ชี้แจงแล้วว่าการที่มี ก.พ.

ก.พ. ไว้เป็นการสมควร และมีผู้เห็นว่าการที่ ก.พ. ไว้ไม่เป็นการสมควร เพราะ
ถ้าคิดในแง่นี้เราจะร่วมมือกันคิดว่าเขาว่าจะการมี ก.พ. หรือไม่ และ ก.พ. ควร
จะตั้งขึ้นจากบุคคลเฉพาะวงราชการประการใดที่เห็นว่าให้ข้าราชการบริหารไม่ต้องอยู่ภายใต้
อิทธิพลของนักการเมือง ข้าพเจ้าคิดว่าในฐานะที่ในฐานะของรัฐบาลที่จะรับฟัง
เหตุผลด้วยกันทั้ง ๒ ฝ่าย จึงเห็นว่ารัฐบาลจะไม่มีนโยบายในหลักการประการหนึ่งประการ
ใดในการที่ท่านจะแก้กฎหมายฉบับนี้ให้เหมาะสมยิ่งขึ้นและรัดกุมยิ่งขึ้นในการที่จะช่วย
หรือรักษาฐานะของข้าราชการ

ในส่วนที่ท่านกล่าวถึงข้าราชการรัฐมนตรี เมื่อเราปรับปรุงในเรื่อง
ก.พ. ให้เป็นไปตามที่ท่านแถลงแล้ว เมื่ออยู่ในชั้นกรรมาธิการแล้ว กรรมาธิการ
ก็ไม่ใช่จะไม่รับฟัง ก็เห็นว่าการที่เราให้ข้าราชการรัฐมนตรีไว้ที่ไม่ได้อยู่ในพระราช-
บัญญัติของกฎหมายนี้โดยชัดแจ้ง แต่การแต่งตั้งถอดถอนยกเว้นเลื่อนขั้นเลื่อนตำแหน่ง
เงินเดือน ฯลฯ ของข้าราชการรัฐมนตรีนั้นควรที่จะตรา กฎ ก.พ. ออกประการใด
ประการหนึ่งที่จะให้ข้าราชการรัฐมนตรีได้มีมีกิจการให้เหมาะสมยิ่งขึ้นไม่ต้องอยู่
ในพระราชบัญญัติของกฎหมายนี้ ท่านจะเห็นได้ว่าข้าราชการรัฐมนตรีนั้นเสียงอยู่
ในกฎหมาย ก.พ. ซึ่งรัฐมนตรีผู้บังคับบัญชา รัฐมนตรีไม่ยอมที่จะให้มีระเบียบ
ข้อบังคับประการใดในการที่จะให้งานรัฐมนตรีได้รัดกุมยิ่งขึ้นก็ควรจะวางกฎข้อ
บังคับซึ่งเราเรียกว่า กฎ ก.พ. การนี้จะเหมาะสมอย่างไรเข้าใจว่าไม่อยู่ใน
พระราชบัญญัตินี้ ซึ่งกฎ ก.พ. เราหมายความจะให้ข้าราชการรัฐมนตรีได้มีการแต่งตั้ง
ถอดถอนโดยอิสระในวงการของรัฐมนตรีไม่อยู่ในกฎหมายของพระราชบัญญัตินี้
เพราะถ้าไม่ในพระราชบัญญัติเราจะ 4 ปีที่ท่านจะเห็นได้ว่าการ บรรจุ เลื่อนขั้น
เลื่อนตำแหน่ง และขึ้นเงินเดือน การแต่งตั้ง การออกจากราชการของข้าราชการพลเรือน

รัฐมนตรีให้เป็นไปตาม กฎ ก.พ. เว้นแต่ที่ กฎ ก. พ. จะเรียกเป็นอย่างไรที่จะ
ยกเลิกหรือแก้ไขให้แก่ข้าราชการซึ่งมีหน้าที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการเงินของทาง ซึ่ง
จำเป็นที่จะต้องมีหลักประกันในการที่จะให้ได้รับราชการโดยมั่นคงปลอดภัยยิ่งขึ้น
เป็นไปตามที่ กฎ ก.พ. ให้เป็นไปโดยรัดกุมยิ่งขึ้น

สำหรับข้อที่ว่าเพื่อประโยชน์ในการรักษาเงินแผ่นดินนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นข้อที่
ข้อที่ว่าเพื่อประโยชน์ในการรักษาเงินแผ่นดินนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นข้อที่ควรจะ

ชั้นสูง โดยมีเหตุผลที่ตำแหน่งอธิบดีและตำแหน่งปลัดกระทรวงท่านจะเห็นได้ว่าในกรณีที่เจ้ากระทรวงจะต้องรายงานจากไปยังพระราชบัญญัติ การที่ไม่กระทำเช่นนี้ก็เป็นอันว่าท่านมีอำนาจรัฐมนตรีไม่ว่ารัฐบาลชุดใด ๆ ที่จะเข้าไปบริหารข้าราชการของประเทศชาติ มีใครว่าเราจะแยกข้าราชการประจำและข้าราชการการเมืองให้เด็ดขาดไปจนไม่มีอะไรเกี่ยวข้องกันไม่ได้ เพราะว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องของกิจการฝ่ายบริหาร แยกกัน ฉะนั้นรัฐมนตรีเข้าไปบริหารข้าราชการของแผ่นดินแล้วไม่มีอำนาจแม้เพียงบังคับบัญชาข้าราชการในกระทรวงทบวงกรมแล้วจะเห็นได้ว่า กิจการที่รัฐบาลจะบริหารไปนั้นก็ย่อมเป็นไปไม่ได้ รัฐบาลมีนโยบายที่จะให้ข้าราชการประจำบริหารกิจการไปตามนโยบายที่แถลงไว้ต่อสภา ถ้าข้าราชการประจำไม่บริหารไปตามนโยบายนั้นแล้วท่านจะให้ทำอย่างไร แม้ท่านก็จะอ้างว่ารัฐมนตรีไม่มีอำนาจบังคับบัญชา เพราะฉะนั้นจะให้รัฐมนตรีมีอำนาจบังคับบัญชาจะเฉพาะข้าราชการชั้นสูง เช่นการแต่งตั้งข้าราชการชั้นสูงและข้าราชการอื่น ๆ ก็ดี แต่อย่างไรก็ดีเหตุผลที่ฉันได้พยายามแยกการบริหารฝ่ายประจำกับฝ่ายการเมืองให้ออกจากกันนั้น แต่ว่าเราจะไปถึงขีดที่การบริหารไม่ใยรู้เรื่องกันอย่างหนึ่งนั้น ข้าพเจ้าคิดว่าข้าพเจ้าอาจจะลึกลงไปแม้แต่ในคณะกรรมการประจำสภาอธิบดีหรือชั้นปลัดกระทรวงนี้ไม่สมัครเลยหรือถ้าสมัครท่านจะเห็นได้ว่าถือเป็นข้าราชการการเมืองเมื่อใดเมื่อนั้นก็ถือว่าข้าราชการชั้นสูง ๆ บางประเภทก็ถือว่าเป็นข้าราชการการเมือง เพื่อที่จะได้ให้ข้าราชการการเมืองการเมืองได้บริหารกิจการตามนโยบายของรัฐบาล ถ้าข้าราชการชั้นสูงไม่ร่วมมือกับรัฐบาลแล้ว การที่รัฐบาลซึ่งเป็นแต่เพียงนักการเมือง ข้าพเจ้าก็รับว่า สำหรับนักการเมืองจะได้มีความรู้สึกแจ้งเห็นชัดนั้น ในฝ่ายข้าราชการประจำซึ่งบางท่านก็รับราชการตั้งแต่ปีที่ว่าถึงปลัดกระทรวงจะให้มีความชำนิชำนาญเช่นฝ่ายประจำนั้นไม่ได้ ฉะนั้น

[illegible]

[illegible] ที่ได้ลาไปนี้ก็เพราะว่าความรู้สึกที่ผิดชอบชั่วดีในฐานะที่เป็นคนก็ดี ในฐานะที่เป็นข้าราชการในกระทรวงยุติธรรมก็ดี ได้บังคับให้ข้าพเจ้าต้องลาออกจากราชการ ด้วยเหตุผลที่ได้แถลงไว้ต่อสภาผู้แทนราษฎรแล้วนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าการปฏิวัติรัฐประหารที่ได้เกิดขึ้นนี้ ก็เพื่อจะปรับปรุงการปกครองแผ่นดินให้ดีขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ในขณะนั้น ข้าพเจ้าจึงได้ตั้งใจว่าจะไม่ขัดขวางการปฏิวัติรัฐประหารนี้ ตลอดจนการปฏิบัติงานของคณะรัฐมนตรีชุดใหม่ ตามที่ได้แถลงไว้ต่อสภาผู้แทนราษฎรนั้นด้วย ข้าพเจ้า

นายเอิบ บุญไชย (มหาสารคาม) : ข้าพเจ้าได้อ่านร่างพระราช
บัญญัตินี้แล้ว เห็นว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่มาเลยที่ข้าพเจ้าจะต้องมาคัดค้านแต่
ข้าพเจ้าได้ยืนขึ้นมาในระหว่างที่ข้าพเจ้าจะค้าน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจะต้องคัดค้าน
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ตามหลักการของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้บอกว่าจะส่ง
เสริมฐานะข้าราชการพลเรือนให้มั่นคงและมีสมรรถภาพดีขึ้น ข้าพเจ้าเห็นว่าร่าง
พระราชบัญญัติฉบับนี้มันคงอยู่แล้ว คือแปลว่ามีปมออนอยู่นี่จะทำให้ข้าราชการพลเรือน
เป็นไปไม่ได้ตามหลักการนี้ เพราะในการบรรจุข้าราชการพลเรือนตามมาตรา 15
จะต้องมีการทดลองไว้ถึง 6 เดือน หรือ 1 ปี ทั้ง ๆ ที่ข้าราชการพลเรือนที่บรรจุ
ไว้นั้นเป็นผู้ที่ได้สอบคัดเลือกมาเป็นอย่างดีแล้ว และยิ่งเห็นว่าพระราชบัญญัติฉบับนี้
นี้รู้สึกว่าจะทำทางให้ข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ให้ผู้นั้นอยู่ได้หยอกน้ำมันเสียก่อนจึงเป็นไปได้
อย่างนี้ข้าพเจ้ารู้สึกเสียใจ ที่ว่าในทางราชการยอมรู้กันแล้วในเรื่องผู้ที่สอบไล่ได้—
ยอมรู้ในทางวิชาการเป็นอย่างดีแล้ว เหตุไฉนจึงจะต้องมีการทดลองอยู่ ความประ
สงค์ของพระราชบัญญัตินี้ข้าพเจ้าเชื่อว่าจะเปิดช่องให้ผู้ใหญ่นี้สร้างพระเดชแล้ว
ผู้น้อยสร้างพระคุณฉะเพาะมาตรา 47 ไม่รู้ว่าจะเอาโทษข้าราชการพลเรือนในทาง
แง่ไหนแน่ เช่นในการสมัครรับเลือกตั้งนี้ไม่ปรากฏว่าห้ามไม่ให้สนับสนุนก่อนการเลือก
ตั้งหรือหลังเลือกตั้ง เป็นแต่บอกว่าไม่ให้เผด็จการสนับสนุนแล้วถ้าหากว่าเขาสนับสนุน
แต่วันพรุ่งนี้ไปจนถึงสภาชุดนี้มีการเลือกตั้งมาใหม่จะมีห้ามหรือเปล่า ที่นี้ถ้ามีห้ามโทษ
กันนั่นแหละเหมือนอย่างฉะบับแรก คือมีมาตรา 58 โทษฝักหัวนั้นถ้าหากว่าทำผิดจริง
ๆ แล้วสอบสวนแล้วควรให้ไล่ออกหรือปลดออกเสียดีกว่า เพราะว่าไม่ดีแล้วเอาไว้
ใช้ทำไม ผู้ใหญ่แล้วไม่น่าจะมาสั่งสอนกันอีก ตอนนี้เป็นปัญหาสำคัญ ถ้ามีเรื่องเข้า
มามีโทษลดหย่อนผ่อนผัน หรือโทษจึงมาเขาตายเช่นนี้ไม่น่าจะให้มีวิธีนี้เป็นวิธีหยอด
น้ำมันอีก มาตรา 47 อนุมาตรา 3 วรรค 2 ข้าราชการพลเรือนเมื่อมีคดีขึ้น

สอบสวนได้จึงจะต้องให้พัก แล้วเมื่อกรณีเกิดครั้งแรกทำไมสั่งพัก สั่งพักเลยดีกว่า น้ำลดตอจะบุกขึ้น และในส่วนภูมิภาคเป็นที่เข้าใจกันว่านายอำเภอ ข้าหลวงประจำจังหวัดย่อมเป็นผู้มีอิทธิพลมาก ฉันนี้เรื่องร้องเรียนมาเรื่องเล็กๆ เรื่องอะไรเล่าฟ้องไว้ก่อนนี้ใช้วิธีผัดผ่อนอย่างนั้น แล้วไม่สั่งที่อะไรสักที แล้วใครจะกล้าทำไม่ได้ ผู้น้อยร้องเรียนขึ้นมาน้ำตาจะเป็นเลือดอยู่แล้วก็ไม่เห็นทำอะไร ข้าพเจ้าเห็นว่าอย่างนี้ไม่รัดกุม เผื่อหากว่าจะให้พระราชบัญญัตินี้รัดกุมเพื่อให้สมรรถภาพของข้าราชการดีจริงๆ ได้ว่าเมื่อมีคำร้องมาแล้วสั่งพักเลยที่เดียว จะเกตะร่างพระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือนนี้ไม่ใช่ข้าพเจ้าค้านจะไม่รับเลิกการ แต่ข้าพเจ้าดูในระหว่างที่ข้าพเจ้าค้าน แท้จริงข้าพเจ้าสนับสนุน

ร.ท.อ.กิเลก ทรัพย์มณี (นครนายก) ข้าพเจ้าดูค้านจริงๆ แต่ขออภัยโอกาสให้ชี้แจงให้เพื่อนสมาชิกได้ทราบว่าข้าพเจ้าค้านตรงหมายนี้อย่างไร ประการแรกที่เกี่ยวที่ค้าน

ประธานสภาผู้แทน (นายเดียว เมืองนิล) เชิญครับ

ร.ท.อ.กิเลก ทรัพย์มณี (นครนายก) ข้าพเจ้าดูค้านจริงๆ แต่ขออภัยโอกาสให้ชี้แจงให้เพื่อนสมาชิกได้ทราบว่าข้าพเจ้าค้านตรงหมายนี้อย่างไร ประการแรกที่เกี่ยวที่ค้าน

ประธานสภาผู้แทน (นายเดียว เมืองนิล) เชิญครับ

พลตำรวจตรี หลวงรณสิทธิสงคราม (ตราด) ตามเหตุการณ์พระราชบัญญัตินี้ ข้าพเจ้าขอสนับสนุนว่าสมควรจะรับเลิกการได้ แต่ว่าความนี้บางข้อบางสิ่งซึ่งสมควรจะได้รับทราบจากรัฐบาลเสียก่อนว่า การที่ตั้งอัตราเงินเดือนต่ำของชั้นจัตวานั้นเป็น 30 บาทนั้น ข้อที่ว่าขอทราบว่ารัฐบาลได้เตรียมงบประมาณ พ.ศ. 2490 ไว้พร้อมแล้วหรือยัง และบอกจำนวนนั้นแล้วจะขอทราบอีกว่า บุคคลที่ได้รับเงินเดือน

ต่ำของขั้นสูงกว่านั้นเป็น 30 บาทนั้น อยากจะทราบว่ารัฐบาลได้เตรียมงบประมาณ พ.ศ. 2490 ไว้พร้อมแล้วหรือยัง และนอกจากนั้นแล้วอยากจะทราบอีกว่าบุคคลที่ได้รับเงินเดือน 24 บาทต้นต่ำเวลานี้ในปี 2490 จะต้องได้รับ 30 บาทตามขั้นต่ำ ที่นี้อยากจะทราบอีกว่า คนที่ได้รับเงินเดือน 30 บาทอยู่แล้ว จะได้ขึ้นเป็น 36 ไหม เพราะเหตุว่าเขาได้รับอยู่ 30 แล้ว ถ้าเขาไม่ได้ขึ้นเป็น 36 อย่างที่ข้าพเจ้าพูดนี้แล้ว ก็เป็นอันว่าเขาตกลงไม่ได้เพิ่มตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพราะเหตุว่าเขาได้รับ 30 บาท อีกคนหนึ่งได้รับ 24 บาท เรียกว่าอันกับต่ำกว่า และครั้นใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้แล้ว ตกลงถ้าไม่เพิ่มให้เขาเขาก็คงรับ 30 บาทเท่าเดิม คนที่เงินเดือน 24 บาทก็เป็น 30 บาท เท่ากัน เมื่อเป็นเช่นนี้ถ้าตกว่ารัฐบาลไม่มีเงินทองแล้วจะจ่ายขึ้นให้แก่ข้าราชการขั้นผู้น้อยเลื่อนขึ้นตามลำดับเช่นนี้แล้ว พระราชบัญญัติฉบับนี้หาเป็นความยุติธรรมไม่ เพราะฉะนั้นก่อนที่ข้าพเจ้าจะรับหลักการนั้น จึงขอทราบจากรัฐบาลเสียล่วงว่าจะเลื่อนเขาขึ้นตามลำดับหรือไม่ประการหนึ่ง อีกประการหนึ่ง อยากจะทราบว่าถือหลักอะไรในการที่ข้าราชการชั้นจัตวาด้วยกันจะเลื่อนชั้นคือ 1 เป็นชั้นที่ 2 นั้นจึงจะต้องสอบ เพราะเหตุว่าถ้าเรามัวแต่สอบกันไม่ต้องทำงานไม่ต้องทำลายขันแข็ง ไม่ต้องหมั่นเพียร ดูแต่ตำหนิตำรา พอถึงเวลาจะเลื่อนคั่นก็เลื่อนอันดับไป ฉะไปสอบก็ได้เลื่อนเงินเดือนโดยไม่ต้องเอาใจใส่ราชการเท่าไรนัก เช่นนี้เป็นการเสียหายแก่ทางราชการเป็นอย่างยิ่ง เพราะเหตุว่าเอาความรู้เป็นใหญ่ยิ่งกว่าการปฏิบัติซึ่งยังไม่ชอบด้วยเหตุผล เพราะฉะนั้นจึงขอทราบจากรัฐบาลว่าในสิ่งเหล่านี้ตามที่หลักการของรัฐบาลฉบับก่อนว่าจะปรับปรุงให้เหมาะสมนั้น ดูก็จะขัดกับหลักการไปตามตัวร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ แต่อย่างไรก็ดี พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน

นั้นจำเป็นจะต้องบัญญัติขึ้นใหม่ และอีกประการหนึ่งทางรัฐบาลได้คิดอ้างถึง-อ
ไพบากฎ.พ. นี้แหละเป็นเหตุให้ถ่วงความเจริญของข้าราชการในปัจจุบันนี้ เพราะ
เจ้า
เหตุว่ามีบุคคลซึ่งเข้าทันมากมาย แต่ทางรัฐบาลหรือทางกระทรวงก็ไม่มีทางที่
จะลงโทษใครกระทั่งเหมือนในเวลานี้

ประธานสภาผู้แทน : หลักของท่านที่จะไม่อภิปรายคัดค้านสนับสนุน
ก็สมควรจะหาเหตุผลในเรื่องนี้มาสนับสนุน และมีท่านยกขึ้นมาค้าน

หลวงอรรถกรีฑาล (ตราด) : ไม่ใช่ ข้าพเจ้าจะขอชี้แจงความ
เข้าใจ แล้วจะหาเหตุผลสนับสนุน ถ้าหากว่ารัฐบาลเอาหนทางที่จะแก้ไขข้อขัดข้อง
เหล่านี้หรือพร้อมที่จะแปรญัตติในสาระสำคัญไปแล้วก็เป็นเรื่องหนึ่งที่จะได้พระราช
บัญญัติฉบับนี้ไปด้วยดี ดังที่ได้อภิปรายกันมาแล้ว ก็เชื่อว่าสงสัยอื่น ๆ
จะมีข้อทักท้วงคงมีรัฐบาลพยายามร่างพระราชบัญญัตินี้เพื่อไม่ให้เป็นการช้าชาก
ซึ่งขอยุติแต่เพียงนี้

นายทิม ภูริพัฒน์ (ชอนแก่น) : ข้าพเจ้าได้พิจารณาแล้ว
หลักการของพระราชบัญญัตินี้ ที่จะปรับปรุงพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น ข้าพเจ้าเมื่อได้พิจารณาถึงข้าราชการพลเรือนแล้ว ก็รู้สึก
สงสัยเหลือเกินว่า ข้างเป็นพระราชบัญญัติที่อาภัพเสียนี่กระไร มีแต่การปรับปรุง
กันเรื่อย ยกร่างใหม่เรื่อยมาตามลำดับ แรกเริ่มแต่ พ.ศ. 2471 ซึ่งเราได้มี
พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนฉบับแรก และต่อมา พ.ศ. 2476 ก็
ปรับปรุงแก้ไขยกร่างใหม่ ต่อมา พ.ศ. 2489 ยกร่างใหม่อีก พ.ศ. 2492 ยก
ร่างใหม่อีก พอ พ.ศ. 2495 ยกร่างใหม่อีก ดูมีแต่ยกร่างใหม่ทั้งนั้น ข้างอาภัพ
กว่าพระราชบัญญัติ-อื่น ๆ เสียเหลือเกิน และมา พ.ศ. นี้ทำไมจะต้องมายกร่าง

ใหม่ / ก็เปลี่ยนแปลง

ใหม่อีก เมื่อพระราชบัญญัติ พ.ศ. 2485 นี้ยังคงใช้อยู่ ยังมีข้อความเช่นเรา ยกมาใช้ถึงเกือบจะว่าพ้นสมัยเทศพระราชบัญญัติ พ.ศ. 2485 นี่เองมาเขียนไว้ เมื่อมีแต่ข้างมากพราบวงข้อความเท่านั้นเอง ทำไมไม่ใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการดีกว่าเรื่องอย่างพระราชบัญญัติอื่น ๆ บ้างที่เราได้ตราขึ้นมาแล้ว หาไม่จะต้องยกร่างใหม่เรื่อยไป เช่นนี้ดูเป็นพระราชบัญญัติที่น่าสงสารเหลือเกิน และอีกประการหนึ่งข้าพเจ้ายังมีข้อข้องใจที่ไม่เห็นด้วยในหลักการที่ทางรัฐบาลเปลี่ยนแปลงไปเป็นอย่างยิ่ง คือการที่จะปรับปรุงอัตราเงินเดือนของข้าราชการให้เป็นขั้นขึ้นนั้น เราหวังว่าปีหน้าจะได้เงินเดือนขึ้น เมื่อลงทำงานอะไร พอไปถึงสิ้นปีเงินเดือนขึ้นบ้างว่า เป็นต้นว่า 30 ไป 34 ทำเรื่อย ๆ ขาๆ ถึง ไม่ต้องกระดือรือร้นแล้วปีหน้าถึง 38 ปีต่อไปถึง 42 พอไปถึง 42 ทำเป็น จะต้องขยันให้มันขึ้นซึ่งจะต้องสอบ แกดูหนังสือใหม่ทีเดียว งานการไม่ต้องทำ เพราะถ้าสอบไม่ได้ก็ไม่ได้ขึ้น ต่อนี้พอขึ้นไปถึง 46 บาทขึ้นนั่นแน่นแล้วก็นั่งรอ ไม่ต้องทำงานอะไร ความข้อนี้ไม่มี ความคิดไม่ปรากฏสิ้นปีมาเอาอีก 46 เป็น 50 บาท ปีที่ 2 ถึง 55 บาท อยู่ในช่วงนั้นไม่กระดือรือร้นที่จะทำงานแล้วจะให้ขยันขึ้นแข็งอย่างไร เอาพอขึ้นไปสักนิดหน่อยรอรับเงินเดือนพอถึงอัตราไปอีกก็ประจบประแจงนายเสียนิดหน่อย มีข้างนอกข้างในอะไรก็ขึ้นหลังบ้านเพื่อจะพึ่งขึ้นเงินเดือนที่เขยิบฐานะอีก พอถึงขั้นวิ่งขึ้นไม่ต้องทำงาน บ้านนายก็ไม่ค่อยขึ้น ถึงสิ้นปีจะได้ขึ้นอยู่แล้ว นี่เป็นสิ่งที่เป็นอุปสรรคแก่การปฏิบัติราชการ เราควรจะหาวิธีการให้ข้าราชการนั้นตั้งใจทำงานกระตือรือร้นเปรียบ-ชูชีวิตทางจิตใจจึงจะสมควร แต่นี่ไปร่างกันอย่างนี้แล้วจะทำอย่างไร จะให้ข้าราชการกระตือรือร้นในการทำการงาน ท่านอาจจะแย้งว่าที่มีวินัยแล้วข้าราชการของเราขี้เกียจทำการงานก็ลงโทษไปซิ การลงโทษ

มีมาก การที่จะขึ้นเงินเดือนผู้น้อยนั้นอาจทำได้ เพื่อให้ผู้บังคับบัญชาทำงานดีกว่าเก่า ถ้าจะลอยขึ้นเงินเดือนผู้น้อยอย่างเดียวโดยไม่ขึ้นเงินเดือนผู้ใหญ่ด้วย จะเบียดบังผู้น้อย นี่ก็เป็นที่น่าวิตกใจแก่ผู้บังคับบัญชา และข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยในหลักการเรื่องนี้ เพราะว่าสถานะการณ์ของประเทศชาติเราขาดเป็นจะต้องใช้จ่ายเงินมาก ในการบำรุงประเทศชาติที่ข้าพเจ้าได้เคยพูดแล้วว่าอย่างน้อยต้องหาอีกร้อยล้านบาท เมื่อเราจะปรับปรุงเงินอัตราขั้นวิ่งเช่นนี้ในครั้งแรกก็อย่างไปอีกผู้ที่จะต้องถูกปรับปรุงในอัตราขั้นวิ่งจะมีตัวมาก ข้าพเจ้าเข้าใจว่าเกือบ 10 ล้านบาทในปีแรกนี้ แล้วปีต่อไปเรื่องก็จะต้องเพิ่มอัตราขั้นวิ่งอีกต่อไปปีละอีก 16 ล้านบาท ข้าพเจ้าคิดว่าการขึ้นอัตราขั้นวิ่งเช่นนี้จะต้องมีการเพิ่มขึ้นทุกปีโดยไม่ได้ประโยชน์และไร้ผลแทนความดีความชอบก็อาจไม่เป็นประโยชน์แก่ประเทศชาติเลย เป็นจำนวนเงินที่น่าเสียดายอย่างยิ่ง ถึงแม้ว่าข้าพเจ้าไม่อยากให้ข้าราชการได้รับเงินเดือนขึ้น แต่การขึ้นนั้นต้องมีหลักเกณฑ์มีเหตุผลในการขึ้น ไม่ใช่ว่าอยู่ ๆ ก็ขึ้นไปเช่นนี้ ข้าพเจ้าจึงไม่เห็นด้วยในวิธีการของพระราชบัญญัตินี้

นายธนิต ศิษยานนท์ (ตรัง ๒ เกษม) ท่านสมาชิกเมื่อกี้นี้ยังสงสารพระราชบัญญัตินี้อยู่นิดหน่อยว่าอย่างกันไหม่เสียเรี่ยวแรง ข้าพเจ้าอยากสงสารเรื่องขึ้นเงินเดือนกันในลักษณะอย่างที่ท่านสมาชิกเมื่อกี้นี้เหมือนกัน คือ อย่างน้อยที่สุดโกนกันโหวก ๆ ว่าข้าราชการทำงานดีมีความรับผิดชอบสักที พอจะให้มีขึ้นวิ่งอย่างตำรวจและทหารก็ยังดี ไม่รู้ว่าจะเอาอย่างไรกันสักที ไม่รู้ว่าจะให้รัฐบาลทำอย่างไร ความจริงรัฐบาลนี้ได้ว่างนี้ขึ้นขึ้นวิ่งอย่างทหารและตำรวจ ท่านได้ยินบ้างไหมว่านายร้อยตรีอยู่ 80 บาท 2 – 3 ปีมีขึ้น ทั้งนี้ข้าพเจ้าเข้าใจว่าคงจะมีหลักเกณฑ์ในการให้ขึ้นวิ่งเหมือนกัน ไม่ใช่ว่าอยู่ดี ๆ มีวิ่งพรวด ๆ เช่นนั้น ข้าพเจ้าคิดว่า

ไม่ถูกเป็นแน่แท้ มีเพื่อนสมาชิกของข้าพเจ้าคนหนึ่งท่านว่าเมื่อข้าราชการทำผิดแล้วทำไมไม่สั่งให้พักเสียตั้งแต่แรกต้องใช้สอบสวนเสียก่อน ได้ความจริงแล้วจึงสั่งให้พัก ท่านอ่านบัตรนี้ต่อไป ขอให้ไปรถผิดกฎใหม่ ความสร้างตัวบทบอกว่าขณะเมื่อยังไม่ได้ความว่าคนใดทำผิด คนมีเรื่องมีราวขึ้นมาระหว่างสอบสวนนี้ดีระหว่างพิจารณาก็ดี ถ้าสงสัยแล้วควรจะสั่งพักก็สั่งพักได้ ด้วยเหตุว่าอย่างนี้ นั่นท่านอ่านต่อไปอีกได้ ถ้าสมมติว่าท่านสมาชิกผู้นี้เกิดมีความรู้สึกขึ้นมาว่าคนครั้งหนึ่งเคยอ้างว่าไม่ชอบนักการของรัฐบาลที่ว่าเสนอขึ้นมาเพื่อปรับปรุงให้ดีเข้าสมยิ่งขึ้น อย่างนี้เอาเถอะ ที่จริงข้าพเจ้าว่าไม่น่าจะข้องใจเลยในความข้อนี้ว่าเขาปรับปรุงให้เหมาะสมยิ่งขึ้น และท่านว่าเอาหลักนะปิดตีมาปิดปัดบัน มีอยู่ครูโหน เขาว่าปรับปรุงให้เหมาะสมยิ่งขึ้น ท่านเห็นเป็นเหมาะดีเสมอมาชี ไม่ได้ปิดตาท่าน หลักการของร่างพระราชบัญญัติรัฐบาลที่แบ่งข้าราชการการเมืองเสียก่อนที่จะยกฐานะข้าราชการขึ้นผู้น้อยขึ้น แล้วว่าเรื่องข้าราชการผู้น้อยนั้นรู้มาจนเฉลียวแล้ว ที่ยังสงสัยอยู่อย่างหนึ่งที่ยังเถียงกันอยู่นี้เรื่องแบ่งแยกข้าราชการเมืองกับข้าราชการประจำหรือไม่ ก็ข้อนั้นแหละก็ข้อนั้นแหละเมื่อก่อนนะโยมนี้ไหวๆ ว่าจะมีข้าราชประเภทสองข้าราชการการเมืองไปอย่างตำแหน่งข้าราชการประจำ ประเภทสองข้าราชการประจำมาดำรงตำแหน่งการเมือง ก็เดี๋ยวนี้เขาจะแบ่งแยกให้แล้วยังจะไม่เอาหรือ หรือจะเอาอย่างไร ความมุ่งหมายอันใหญ่ยิ่งของพระราชบัญญัตินี้ละปัญหานี้ ข้าพเจ้าเข้าใจว่าแบ่งแยกเสียไม่ให้ก้าวก่ายกันในการที่จะเอาข้าราชการการเมืองไปเป็นข้าราชการประจำ เป็นต้นว่าตั้งเลขานุการรัฐมนตรีไปเด็ดขาดเป็นตำแหน่งข้าราชการประจำ ยังวัดอย่างนี้เป็นต้น ข้าพเจ้าเข้าใจว่าเรื่องนี้ที่จริงนั้นการบังคับบัญชาก็ต้องมีอยู่บ้าง มีงานที่ไหนการที่ไหนที่ไม่ต้องการการบังคับบัญชาแม้แต่ในเรือนของเราเอง ผัวกับเมีย

มีสะไรที่เข้า ๆ เขียน ๆ ขึ้นมาใหม่ ไม่มี ไม่เคยมีอยู่ใช้อำนาจผิว ๆ ก็ตัวอยู่ใช้อำนาจเสีย เพราะฉะนั้นกระทรวงทบวงกรมของบ้านเมืองไม่มีใครมีอำนาจมากกว่ากันหรอกแล้วงานไม่สำเร็จ หรือไม่ไปกันใหญ่ เพราะฉะนั้นมีบางที่จะให้ข้าราชการผ่านไปมีส่วนรวมเป็นใครไม่ว่าไม่ได้เกี่ยวข้องกันเลยเลย ท่านว่าไม่ควรใช้ข้าราชการการเมืองคือรัฐมนตรีมาแต่งตั้งข้าราชการประจำกระทรวงหรืออธิบดีอะไรพวกนี้ เมื่อไม่ให้มีผู้แต่งตั้งแล้วท่านจะให้ปลัดกระทรวงก็คือซีดีดีจะกลายจากซูเปอร์–หรือนายกฯก็ต้องมีการแต่งตั้ง การแต่งตั้งต้องมีอำนาจเหนือขึ้นไปเสียแล้ว แต่ท่านจะให้ใครมีอำนาจเหนือใคร ไฮร์อีกประการหนึ่งผู้เป็นรัฐมนตรีมีบ่อยเหลือเกินอยู่ระยะสั้น ๆ ต้องรอนอยู่เสมอต้องสั่งต้องเสีย ถึงเมื่อไม่ได้รัฐมนตรีมีไฮร์ขึ้นไว้ประจำบ้านช่วยตัวอย่างง่าย ๆ มีเสมียนไว้สำหรับพิมพ์ดีดบ้าง เขียนบ้างกระเป๋าคนเดียวอย่างนั้นหรือ นี่ก็ได้ทำความเข้าใจกันไปแล้วเรื่องนี้ท่านว่าถ้าอย่างนั้นทั้งนั้น เป็นรัฐมนตรีก็จะต้องมีเสมียนพิเศษการเมือง มีปลัดกระทรวงการเมือง มีอธิบดีการเมือง อย่างนี้เราจะต้องไปรื้อเสียจากรากฐานกันอีก ท่านจะเอาอย่างนั้นอย่างนั้นหรือ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าที่รัฐบาลเสนอมานี้ผมควรแล้ว ที่เราจะรับหลักการ ไม่ควรจะไปโต้เถียงกันกับปัญหาย่อยปลีกย่อยเหล่านั้นเลย

นายสุจินดา ภิรมย์ (พระนคร) : ขอมีการของพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพอเรื่องที่รัฐบาลได้เสนอเข้ามานี้ ข้าพเจ้าเห็นว่าฟังที่ท่านไม่ได้รับหลักการนั้น มีเพราะได้ฟังจากเห็นว่ามีเหตุผลเช่นเดียวกับผู้แทนฝ่ายข้างเจ้า คือว่าอย่างไรก็ตาม ว่ารัฐบาลได้เขียนมาอย่างกว้างขวางเกินไปมากมาย ๆ กลัวว่าเสนาบดีมาจะพูดว่าท่านองนั้น ส่วนเหตุผลที่ว่าเราจะพูดไม่ได้รับหลักการนั้นมีช่องทางน้อยเหลือเกิน แต่อย่างไรก็ดีเมื่อเราเห็นว่าในการเสนอ

หลักการเป็นสิ่งเอาแน่นอนไว้ก่อนแล้วเราควรจะไม่รับหลักการ แต่ที่ไม่รับหลักการยังมีอีกเรื่องว่าพวกท่านผู้ใหญ่ที่ได้ปรึกษาหารือกันนั้นจะลืมถึงข้าราชการพลเรือนอยู่ในกระทรวงกลาโหม ก็อข้าราชการฝ่ายกระทรวงกลาโหม ข้าราชการพลเรือนฝ่ายกลาโหมไม่ได้รับการปรับปรุงเลย เมื่อได้ฉบับในร่างพระราชบัญญัตินี้แล้วจะเป็นว่าครั้งนี้ลืมว่าข้าราชการพลเรือนไม่ได้หมายความถึงข้าราชการพลเรือนฝ่ายกลาโหมซึ่งขณะนี้มีอยู่มากมาย มีอยู่ในวังงานของกระทรวงกลาโหม หน้าของเรือนและพวกเหล่านี้ยังได้รับความไม่เป็นธรรมในการปรับปรุงเงินเดือน จึงขอ ฝากเรื่องข้าราชการไปยังรัฐมนตรีกลาโหมด้วยว่าขอให้ท่านได้โปรดพิจารณาด้วยว่าจะรวมในพระราชบัญญัตินี้ได้หรือเปล่า คือฝากความให้กว้างขวางว่าข้าราชการพลเรือนนี้ให้หมายความถึงข้าราชการพลเรือนฝ่ายกลาโหมด้วย เพราะได้มีโอกาสมาปรึกษากันเรื่องข้าราชการเลือกร้อนให้แน่เข้าด้วย ไม่อย่างนั้นมันแย่ เพราะระเบียบการกลาโหมไม่มีการสอบแข่งขันเลย นี่ข้าพเจ้าในฐานะผู้แทนพระนครได้รับคำร้องทุกข์จากข้าราชการกลาโหมนี้หลายครั้งเข็มทีว่า เขาไม่ได้รับความยุติธรรมในการปรับปรุง เพราะฉะนั้นเมื่อมีเรื่องพูดถึงเขาด้วยในร่างพระราชบัญญัตินี้ [illegible] อีกประการหนึ่งเมื่อได้พิจารณามาตรา ๖ แล้วมีข้อความพาดพิงในเรื่องการปรับปรุงเงินเดือนส่วนหนึ่ง ในฐานะที่ข้าพเจ้าเป็นตำรวจมา ปัจจุบันเคยเป็นตำรวจ ข้าพเจ้าเป็นตำรวจมาที่ลูกขายข้าพเจ้าอาจจะเป็นตำรวจด้วย ก็ยากจะพูดถึงตำรวจซึ่งข้าพเจ้าได้มีเลือดเนื้อออกมาหรือว่าได้เป็นตัวเป็นตนขึ้นมาในตำแหน่งนี้อยู่บ้าง ได้อ่านดูแล้วมีข้อความว่า บัญชีอัตราข้างท้ายนี้ ได้ใช้บังคับแก่ข้าราชการตำรวจที่ได้รับเงินเดือนตามยศ ซึ่งเจ้ากระทรวงเจ้าสังกัดจะได้พิจารณาตกลง

กับ ก.พ. คือพอเข้ารับจะขึ้นคั่นวิ่งกันตำรวจก็ไม่ได้รับการเหลียวแล บิดล้าย ๆ กับเป็นลูกเมียน้อย เพราะฉะนั้นวันนี้ข้าพเจ้าได้ยินคุณประเสริฐพูดถึงเรื่องทหารก็จับใจเหลือเกิน อยากจะชี้แจงว่าขอให้มีขึ้นวิ่งตำรวจก็มีคั่นวิ่งกับเขาบ้าง เวลานี้ตำรวจแย่แล้ว ข้าพเจ้าเองเป็นตำรวจที่จริง แต่เวลานี้หาตำรวจเก่าเข้าจะไว้วางใจเสียแล้ว คือว่าสมรรถภาพไม่ค่อยจะดี เพราะว่าเงินเดือนเท่านี้ยังไม่พอท้องมันก็หิว ท่านประธานที่เคารพ ท้องหิว เพราะฉะนั้นขอได้มีการปรับปรุงเงินเดือนของตำรวจไว้ในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนนี้ด้วย ถึงแม้ว่าจะมีเขียนไว้ให้ใช้กระทรวงเจ้าสังกัดจะได้ทำความตกลงกับ ก.พ. ส่วนหนึ่งต่างหาก ขอให้มีการปรับปรุงเงินเดือนเป็นเงินเดือนข้าราชการพลเรือนแผนกอื่นเขาด้วย ขอย้ำอีกครั้งหนึ่งว่าข้าราชการฝ่ายกลาโหมไม่ได้รับการปรับปรุงเลย ไม่ได้เข้าคั่นวิ่งเลย ข้าพเจ้าจึงไม่รับหลักการ

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการอุตสาหกรรม : ตามที่มีสมาชิกได้ตั้งข้อสังเกตุและข้อข้องใจหลายประการ ขอชี้แจงว่าในกรณีที่ให้มีใช้ทดลองใช้ข้าราชการก็ดี หลักตามพระราชบัญญัติเดิมว่าอย่างไรก็แล้วแต่ พระราชบัญญัตินี้ฉบับนี้ให้ว่าทดลอง คือทั้งนี้การที่จะบรรจุข้าราชการพลเรือนประเภทปฏิบัติงานในหน้าที่นั้นจำเป็นจะต้องได้รับการฝึกอบรมเสียก่อนว่าบุคคลนั้น ๆ เป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับการปฏิบัติในหน้าที่ราชการเพียงใดหรือไม่ ทั้งนี้ท่านจะเห็นได้ว่าผู้ที่จะเข้ารับราชการครั้งแรก ต้องถูกเป็นคนอยู่ในระหว่างเวลาให้พิจารณาคือ คือพิจารณาว่าจะเป็นข้าราชการประจำสืบต่อไปหรือไม่ ดังนี้ ท่านจะเห็นได้ว่าบุคคลที่ได้รับบรรจุครั้งแรก/แล้ว

ทั้งนี้ท่านจะเห็นได้ว่าบุคคลที่ได้รับการทั้งนี้ซึ่งต่างกับการอบรม เมื่อข้าราชการเก่านั้นได้เข้ามาปฏิบัติการในหน้าที่แล้ว เพราะผู้ที่จะได้รับการบรรจุเป็นข้าราชการที่จะได้รับความนับถือจากประชาชนนั้นจะต้องได้รับการพิสูจน์ว่าเป็นผู้ที่มีความรู้ความเหมาะสมอยู่ในตำแหน่งด้วย ในประการที่ 2 ที่ว่าในเรื่องโทษวินัยนั้นจะเห็นได้ว่าในการที่เราได้ร่างไว้ 5 ขั้น คือ ปลดออก ไล่ออก ตัดเงินเดือน และภาคทัณฑ์นั้น การที่จะไม่ให้มีโทษตัดเงินเดือนและภาคทัณฑ์ก็จะไม่เหมาะสมเพราะว่าโทษของข้าราชการนั้นย่อมมีระดับต่างกัน บางคนอาจประพฤติผิดบางอย่างน้อย ซึ่งควรจะได้รับภาคทัณฑ์ หรือบางคนปฏิบัติบกพร่องมากก็ลงโทษถึงตัดเงินเดือน ผู้ที่มีโทษเล็กน้อยจะลงโทษปลดออกหรือไล่ออกทีเดียวก็จะไม่เป็นธรรม ที่นอกข้าราชการ สำหรับผู้แทนตามที่สอบถามว่างบประมาณ พ.ศ. 2490 ได้ตั้งไว้ในงบประมาณหรือไม่นั้น สำหรับงบประมาณนั้นไม่ได้ตั้งไว้ เพราะว่าเป็นพระราชบัญญัติคนละฉบับ เมื่อพระราชบัญญัตินี้ออกไปแล้วก็มีผลบังคับถึงพระราชบัญญัติงบประมาณไปในตัวด้วย ซึ่งมีบัญชีอัตราเงินเดือนไว้ในนี้แล้วก็จะต้องได้แก้พระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงินเป็นอีกครั้งหนึ่ง ในชั้นนี้โดยที่คำนวณแล้วจะปรากฏว่าข้าราชการพลเรือนที่จะเลื่อนอันดับจาก 29 ไป 30 นั้นจะเป็นเงินประมาณ 3 ล้านบาท และสำหรับเงินเดือนเริ่มต้นสำหรับคนที่ได้รับปริญญาตรีนั้นคือ 30 บาทอันดับ 1 นั้นจะเลื่อนอีกคนละอันดับนั้น ทั้งนี้จะเลื่อนทุกชั้นตามอันดับหรือไม่นั้น จะต้องพิจารณาดูเสียก่อน แต่ว่าตามหลักเกณฑ์ที่ว่าไว้นี้คิดว่าถ้าคำนวณเงินไปถึงก็จะเลื่อนด้วย 1 อันดับทุกๆ คนไป ซึ่งจะเป็นเงินประมาณ 5 ล้านบาท เพิ่มขึ้นในงบประมาณปี 2490 นี้ สำหรับเกี่ยวกับการสอบข้าราชการนั้น มีบางท่านที่ข้องใจว่าถ้าเราไปสอบข้าราชการกันแล้วก็จะเป็นเหตุให้ข้าราชการนั้นแทนที่จะตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการในหน้าที่ด้วยความเรียบร้อย

ก็จะเอาเวลาไปดูหนังสือ และการสอบนั้นมิได้บังคับว่าจะต้องเป็นการสอบแข่งขันเสมอไป การสอบนั้นอาจจะเป็นสอบแข่งขัน สอบคัดเลือก หรือคัดเลือก แล้วแต่เจ้ากระทรวงจะกำหนด ในชั้นนี้เองจะได้เห็นว่าการที่ข้าราชการได้อุตสาหปฏิบัติราชการในหน้าที่แล้วจะดูสำหรับในการที่จะสอบเลื่อนฐานะของคนนั้น ก็จะเป็นประโยชน์แก่ข้าราชการ มิใช่ว่าข้าราชการนั้นเมื่อเข้ามาทำงานแล้วก็จะต้องตั้งใจทำงานตามรุ่งหมายคำอย่างเดียวโดยไม่ศึกษาค้นคว้าวิชาการในการที่จะปฏิบัติการในหน้าที่ของตน การที่ให้ข้าราชการค้นคว้าในวิชาการในหน้าที่ย่อมจะเป็นผลดีแก่ข้าราชการ การสอบนั้นไม่ใช่ว่าสอบนอกวิธีที่ปฏิบัติการในหน้าที่ ก็ต้องสอบในวิชาการที่เกี่ยวกับหน้าที่นั้น การสอบนั้นก็แบ่งออกเป็น 2 ภาค คือ ภาควิชาการ ซึ่งจะใช้ในกรมกองนั้น ๆ และภาคปฏิบัติการหมายถึงปฏิบัติการในหน้าที่ของกรมกองนั้นอย่างหนึ่ง ส่วนกรม ก.พ. ที่ท่านห่วงใจเรื่องการปฏิบัติการอย่างที่การถอดถอน การแต่งตั้งอะไรนั้น ข้อนี้ข้าพเจ้าเรียนตอบแล้วว่าท่านจะปรับปรุงอย่างไรในการใช้กรม ก.พ. หรือกรรมการ ก.พ. ได้เป็นไปโดยเหมาะสมก็พร้อมที่จะทำทุกประการ ตามที่สมาชิกจังหวัดตอนแก่นห่วงใจว่าได้ยกเอาร่างใหม่มาเรื่อย ๆ นั้น ขอเรียนว่าการบริหารของประเทศนั้นความเปลี่ยนแปลงย่อมมีอยู่เสมอ ความเหมาะสมก็เหมือนกัน แต่เหตุการณ์การที่จะแก้ไขกฎหมายทีละมาตราเป็นไปด้วยยาก เพราะว่าเมื่อเรายกเลิกมาตรา 26 ของพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน ปี 2465 แล้ว จะเห็นว่ามันกระทบกระเทือนหลายมาตรา ซึ่งถ้าเราไม่ยกร่างใหม่แล้วจะทำให้คนอ่านยุ่งเหยิงขัดข้องเป็นอันมาก เกี่ยวกับเรื่องของข้าราชการขอเรียนชี้แจงว่าดังนี้ โดยคำนึงถึงความเป็นธรรมของข้าราชการและศาลปกครองที่วางไว้ ไม่ใช่ว่าจำเป็นจะต้องรื้อทุกปีเสมอไป เพราะ

ร่างมาตรา ๘๘ ได้บัญญัติไว้ว่า การเลื่อนขั้นเงินเดือนนั้น ให้ผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมายจากเจ้ากระทรวงเป็นผู้พิจารณาเลื่อนให้ได้โดยปกติปีหนึ่งหนึ่งขั้น ทั้งนี้จะเป็นเช่นว่าข้าราชการทุกคนเรื่อยไป ไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการในหน้าที่ใดเป็นพิเศษ จากหน้าที่ธรรมดาแล้ว ก็จะไม่ได้เลื่อนขั้น ทั้งนี้เพื่อมิให้ข้าราชการทหารและตำรวจ ซึ่งบางคนมีอัตราเงินเดือนต่ำอยู่นี้ ๓ ปี ๔ ปี ก็มีสิทธิ์ได้เลื่อนขั้นเงินเดือนเท่ากับข้าราชการพลเรือนและตำรวจนั้น ที่ได้หมายความว่าเป็นได้ว่าถ้าได้มีคนหนึ่งเช่นนี้จะทำให้งบประมาณของแผ่นดินสูงขึ้นไปเสมอ ข้าพเจ้าคิดว่าอันตรงไว้เช่นนั้น เพราะว่าในชั้นต้นนี้เราได้ร่างกันไว้แล้ว ต่อไปก็จะได้ร่างงบประมาณในชั้นนั้น เมื่อมีตำแหน่งข้าราชการชั้นสูงว่างลง เช่น ข้าราชการชั้นโท ๒๘๐ บาทว่างลง เช่นนั้น ก็จะเบา ๒๘๐ บาทมากระจาย/ขึ้นลงเป็น ๑๔๐ บาท อีก ๑๔๐ บาท ถ้าจะเอาไปขึ้นเงินเดือนนั้นดีย่อมทำไม่ได้ เมื่อคน ๒๘๐ บาทว่างลงนี้เอามาบรรจุไม่เป็น ๑๔๐ บาท และเลื่อนขึ้นไปถึง ๒๘๐ บาทก็ดูดี นี่ก็เป็นการประหยัดงบประมาณให้ทางหนึ่ง และเจ้าหน้าที่ข้าราชการกระทรวงการคลังก็ดี ตำรวจก็ดี ได้มีฐานะคล่องอยู่แล้ว และเงินเดือนถึงว่างไว้ต่ำอย่างจากัดขนาดที่/จำเป็น ก็มีช่องเงินถึงคนพอสมควรแล้ว คือตามบัญญัติมาตรา ๑๐ ได้บัญญัติไว้ว่า เดือนขั้นต่ำและขั้นสูงสำหรับกรมหนึ่งควรมีข้าราชการเท่าใด นี่เราจะจัดทำขึ้นเช่นเดียวกับข้าราชการทหาร ตำรวจ ว่ากรมหนึ่งควรมีข้าราชการชั้นโท อันดับ ๑, อันดับ ๒, ชั้นเอก อันดับ ๑, อันดับ ๒ ชั้นจัตวา อันดับ ๑ อันดับ ๒ และฟิเพย เท่าไร

เราวิ่งเท่านั้น วิ่งพอสามารถปฏิบัติการในหน้าที่ได้พอสมควรตามที่เราวิ่งกัน เรื่องวิ่งเช่นนี้เพื่อให้ความเป็นธรรมแก่ข้าราชการทุกฝ่าย ท่านจะเห็นได้ว่า สำหรับข้าราชการพลเรือนบางพวกนั้นไม่ได้ขึ้นเงินเดือนเป็นเวลานาน แต่บางพวกได้ขึ้นเงินเดือนกันทุกปี นี่ประการหนึ่ง

อีกประการหนึ่งทางทหารตำรวจที่มีคันวิ่งอยู่แล้วนี้ควรได้รับคันวิ่งเช่นเดียวกับข้าราชการพลเรือน สำหรับผู้แทนพระนครที่ว่าตำรวจเป็นลูกเมียน้อยมานานนี้นั้น ความจริงตลอดระยะ 5 – 6 ปีตำรวจมีคันวิ่งเช่นเดียวกันทหาร ซึ่งได้รับผลประโยชน์ดีกว่าข้าราชการพลเรือนเป็นอันมาก เพราะว่าเมื่อประมาณนั้นเราตั้งเงินเดือนเป็นขั้นๆ ขั้นแรก 8 หมื่นบาท ภายหลังสมัยอีกมา 4 หมื่นบาทเพื่อเอาเงินนี้ไปเพิ่มให้เงินเดือนตำรวจตามคันวิ่ง ท่านจะเห็นได้ว่าข้าราชการตำรวจนั้นได้รับเงินเดือนคันวิ่งเช่นเดียวกับทหารหลายปีมาแล้ว ซึ่งเป็นผลดีต่อข้าราชการฝ่ายตำรวจ แทนที่ตำรวจจะเป็นลูกเมียน้อยก็เป็นลูกเมียหลวง แต่ข้าราชการพลเรือนนั้นเป็นลูกเมียน้อยไปเสียแล้ว

สำหรับที่ท่านข้องใจว่าข้าราชการกลาโหมและตำรวจเม่นเหมือนกันเรื่องนั้นก็อาจชี้แจงว่า เมื่อพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนฉบับนี้ได้ผ่านไปแล้ว ทางฝ่ายข้าราชการพลเรือนกลาโหมก็จะได้วางระเบียบวิธีมีคันวิ่งเช่นเดียวกัน เพราะว่าข้าราชการฝ่ายกลาโหมนั้นจะได้รับเงินเดือนมากน้อยเพียงใดนั้นต้องเป็นไปตามข้อบังคับของกลาโหม และบัดนี้ก็จะรับไปเสนอข้อบังคับเพื่อให้มีคันวิ่ง สำหรับตำรวจนั้นที่ว่าอยู่ในข้อบังคับแห่งพระราชบัญญัตินั้นนั้น ก็เพราะเหตุว่าทางทหารและตำรวจเราต้องคิดว่าทหารตำรวจหรือทหารมีอาวุธนี้รับเงิน

เดือน 10 บาท, 15 บาท, 20 บาท แต่ทางตำรวจนั้นได้มีเปียบเลี้ยงต่างหาก
[illegible]กว่าข้าราชการฝ่ายพลเรือน เพราะฉะนั้นจะอ้างว่าเป็นอันดับเงินเดือนของ
ข้าราชการฝ่ายทหารโหมดีตำรวจก็ดีได้มีอัตราเงินเดือนอย่างเดียวกับฝ่ายพลเรือน
นั้นก็ย่อมเป็นไปได้ด้วยยาก แต่อย่างไรก็ดีขอรับว่าข้าราชการพลเรือนฝ่ายทหาร
ตำรวจก็ดีจะต้องมีคั่นขึ้น เช่นสิบตรี และเมื่อมีสิบโทว่างก็ว่าง 22 -24 - 28
พอสิบเอกว่างก็ไป 30 - 34 - 38 อะไรทำนองนั้น เพราะว่าทำดังฝ่ายทหาร
ตำรวจย่อมแตกต่างกับฝ่ายพลเรือน เพราะจำฝ่ายทหารและตำรวจนั้นได้มีเปี้ยเลี้ยง
เพิ่มกว่าข้าราชการพลเรือน ท่านจะเห็นว่าในนายสิบมีตำรวจตรีมีเปี้ยเลี้ยงเพิ่มขึ้น
ซึ่งสูงกว่าข้าราชการพลเรือนขั้น 24 บาท เช่นนายสิบตำรวจตรีเงินเดือน 20 บาท
ได้รับเบี้ยเลี้ยงขึ้นอีก [illegible] วันละ 50 สตางค์ อีก 35 บาทแล้วก็ได้เบี้ยสงคราม
อีก 130 บาท เท่ากับข้าราชการทั่วไป เพราะฉะนั้นความเหลื่อมล้ำต่ำสูงของข้า-
ราชการฉลาโหมและข้าราชการตำรวจนั้นรับรองว่าไม่มี ที่ท่านชี้แจงว่าเลิกการ
ของร่างพระราชบัญญัตินี้ ทางรัฐบาลเขียนมาด้วยความเอาเปรียบ นี่ขอเรียนว่า
รัฐบาลเขียนหลักการไว้ว่า เป็นการปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพล
เรือนให้เหมาะสมยิ่งขึ้น แล้วจะไปร่างว่าจะแก้ไขมาตราใดแล้วโจ เป็นการมูกมัด
ว่าจะแก้ไขเพาะที่เสนอมาเท่านั้น แต่การที่ร่างมาอย่างขณะนี้นั้นจะแปรผันรูปใด
ก็ย่อมทำได้เป็นการเปิดโอกาสในด้านทำงานยิ่งขึ้น เพราะฉะนั้นรัฐบาลก็ยินยอมจะเสีย
เปรียบ ไม่เช่นว่าร่างหลักการมาเช่นนี้เป็นการเอาเปรียบ แต่ร่างอย่างเสียเปรียบ
เพื่อให้สมาชิกได้[illegible]แปรผันได้อย่างกว้างขวาง และโดยฉะเพาะร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้ขอชี้แจงว่าเราพยายามปรับปรุงขึ้นมาใหม่กันแล้วตั้งแต่รัฐบาลท่านควงก็ดี เผ่าก็ดี
ก็ได้พยายามที่จะปรับปรุงพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนนี้ให้เหมาะสม

ยิ่งขึ้น และได้มีความเห็นตรงกันข้ามว่าจะต้องแยกข้าราชการเมืองออกจากข้าราชการประจำ และอีกประการหนึ่งก็จะวางเงินเดือนของข้าราชการให้เป็นคันชิงซึ่งรัฐบาลนี้ได้เอาเรื่องของรัฐบาลเดิมตั้งแต่ครั้งท่านควง และเสนีย์มาปรับปรุงตามสมควร ส่วนข้อปลีกย่อยที่ไม่ขอบใจท่านนั้นก็เป็นเรื่องธรรมดาซึ่งข้าพเจ้าได้เรียนชี้แจงแล้วว่ารัฐบาลพร้อมที่จะรับข้อคิดเห็นและคำแปรญัตติอย่างใจกว้างขวาง

ชายเกรี ยสิทธิ์ (ธนบุรี) : ข้าพเจ้าได้ฟังคำอภิปรายของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการอุตสาหกรรมมีเป็นนาน รู้สึกแน่วแน่กลัวๆ กลับฟังเทศน์ธรรมวัตร์ สำหรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนที่รัฐบาลเสนอมานี้มี 2 วรรค วรรคหนึ่งก็เพื่อที่จะส่งเสริมฐานะข้าราชการพลเรือนให้ดีขึ้น กับอีกวรรคหนึ่งเพื่อจะแยกข้าราชการฝ่ายพลเรือนให้ขาดจากข้าราชการฝ่ายการเมือง สำหรับหลักการข้อแรกที่มีว่า ในอันที่จะส่งเสริมฐานะของข้าราชการพลเรือนให้ดีขึ้น ข้าพเจ้าได้พิจารณาดูโดยรอบคอบแล้วเห็นตรงกันข้าม กลับจะเป็นการเหยียบย่ำฐานะข้าราชการพลเรือนให้ต่ำลง และถ้าเราจะคำนึงถึงฐานะข้าราชการพลเรือนเท่าที่ผ่านๆ มาแล้วในระยะสงครามนี้เราได้มีการส่งเสริมของรัฐบาลในระยะนี้แล้ว ทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกสงสารใจเป็นอย่างยิ่ง เมื่อก่อนเกิดสงครามข้าราชการพลเรือนเป็นอย่างไรบ้าง พอเกิดสงครามขึ้นมาแล้วเงินเดือนที่ข้าราชการพลเรือนได้รับนั้นลดลง เช่นอย่างว่าเดิม 100 บาทเท่ากับ 150 แล้วพอสงครามเกิดขึ้น 100 บาทเหลือ 100 นิดๆ แต่ว่าพอสงครามหมดยกลับต่ำลงไปอีก คือเมื่อก่อนนี้ประมาณ 10 บาทต่อ 1 ปอนด์ เดี๋ยวนี้อัตราแลกเปลี่ยนที่รัฐบาลกำหนด 40 บาทต่อ 1 ปอนด์ เพราะฉะนั้นที่ข้าราชการได้รับบาทหนึ่งก็เท่ากับ 1 สลึงเวลานี้

เท่านั้น เพราะฉะนั้นที่ว่า 10 บาทต่อ 1 ปอนด์นั้นเป็นไปตามประกาศของรัฐบาล แต่ทางตลาด 80 บาทต่อ 1 ปอนด์ เพราะฉะนั้นบาทหนึ่งเหลือสลึงเดียวกลับไม่ได้ กลายเป็นเหลือเฟือเดียวคือ 12 สตางค์ เท่านั้น แล้วมาในขณะนี้รัฐบาลกลับว่าปรับปรุงเพื่อส่งเสริมให้ดีขึ้นโดยอ้างว่าให้มีค่าขึ้นวิ่ง ข้าพเจ้ารู้สึกขบขันเหลือเกินว่าเพื่อส่งเสริมให้มีค่าขึ้นวิ่งแล้วกลับตัดทางที่จะวิ่งเสียอีก คือแต่ก่อนวิ่งได้ 2 – 3 ถ้วยแล้วก็ต้องหยุดอย่างนี้ ถ้าใครไปวิ่งเข้าก็ยังไม่รู้สึกจะเหนื่อยเลยต้องหยุด อย่างเช่นข้าราชการชั้นตรี จะเห็นได้ว่าก่อนนี้ฐานะของเขาเทียบกับเงินเดือนสตาร์ท 80 ถึง 190 / ปีมาลดเหลือ 160 พระราชบัญญัติใหม่เหลือ 130 วิ่งไม่ได้ถ้วยก็หยุด ข้าราชการชั้นโทก็เช่นเดียวกัน เดิม 250 ตัดเหลือ 260 ไม่เห็นว่าส่งเสริมฐานะข้าราชการให้ดีขึ้นกลับเสื่อมลง เมื่อว่าถึงเงินเดือนข้าราชการที่ถูกลดตามคำสั่งตั้งแต่เริ่มสงครามมาจนบัดนี้แล้ว ถึงแม้ว่ารัฐบาลจะได้เพิ่มเงินเดือนให้อีกเป็นมากมายก็ตาม ก็ยังไม่ได้กึ่งหนึ่งของเงินเดือนที่ข้าราชการได้รับโดยแท้จริง แล้วที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลายได้สดับข่าวความเป็นไปของข้าราชการตั้งแต่เริ่มสงครามเป็นต้นมาท่านจะรู้สึกสงสาร พอเริ่มสงครามมีการเรียกเงินไว้ก่อนให้ข้าราชการทั้งหลายหาทางเรียก พยายามฉวยออกเพื่อตั้งเนื้อตั้งตัวให้รวยขึ้นเพื่อเป็นพ่อค้า แต่ข้าราชการเวลานั้นกลับถูกห้ามไม่ให้ฉวยออก ถ้าใครฉวยออกก็–ว่าเป็นความผิด ทางฝ่ายข้าราชการที่มีความจงรักภักดีต่อประเทศชาติก็อดอยากลำบากมา นึกว่าภายภายหลังสงครามบางทีจะได้รับบำเหน็จบ้าง เขายังนึกว่ารัฐบาลเรือประเทศชาติจะเป็นเอกเป็นใจช่วยส่งเสริมฐานะ ในที่สุดกลับหนักกันอีกโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนฉบับนี้ ถ้าเกิดว่าเราจะมีค่าขึ้นวิ่งขึ้นสำหรับข้าราชการพลเรือน

[illegible] ตามความยากง่าย
[illegible] เดือนกันยายน [illegible] ถึง 1.00 บาท อย่างนี้ถือมาทำให้
เข้าถึงไม่ได้ [illegible] ถึงแม้ว่าจะมีคน
3 แล้วก็ตาม [illegible] ก็ยังมีผู้ [illegible] ส่วนชั้นโทก็ให้ทำได้ เพียบ
พันตรี [illegible] ถึง 400 แล้วถ้าหากว่าเทียบชั้นโทในระยะพันตรี
[illegible] ก็ประโยชน์ [illegible] ที่ว่าผู้ [illegible] ว่าถ้าอำเภอที่
[illegible] ให้นายอำเภอมีเงินเดือนมาก ๆ หรืออำเภอที่เจริญ มีเงินเดือนน้อย ๆ เช่น
300 มีไปอยู่อำเภอเงินเดือน 300-500-600-400 มีไปอยู่อำเภอใหม่ อย่างนี้ก็ทำได้ ข้าพเจ้า
เห็นว่าเป็นวิธีที่ [illegible] ถ้าจะเอาอันนี้ก็ได้ [illegible] ข้าพเจ้า
ก็ไม่รังเกียจในเรื่องนี้ 45 นาย

[illegible] ข้าพระพุทธเจ้า [illegible] ขอร้าวของบคล้อยตาม ของรัฐมนตรีเสนอมานี้ ทุกประการ-ก็อยากจะแยกข้าราชการ
พลเรือนออกจากข้าราชการทหารเสีย ในขณะเดียวกันนี้ข้าพเจ้าก็ใคร่จะขอเสนอ
รัฐมนตรีว่าในเมื่อมีการสอบคัดเลือกครั้งต่อไปนี้ และครั้งต่อ ๆ ไป เปิดโอกาสให้บรรดาสมาชิก
ที่ [illegible] ให้มีสิทธิ์ได้เข้าสอบด้วย ถ้าหากว่าเมื่อสอบแล้วปรากฏว่าจะรับหลักการนี้หรือไม่
เท่านั้น เพราะจะมีการ [illegible] ต่อไปอีกหลายครั้ง เพื่อรับหลักการนี้
[illegible] ก็ได้

[illegible] ผู้ [illegible] ในเรื่อง [illegible] ถึงกันได้โดยง่าย

ระหว่างรัฐบาลกับสมาชิก และกำลังที่จะเป็นประโยชน์แก่ข้าราชการ เมื่อการปรับปรุง กฎหมายนี้ ถ้อยความกรุณาพิจารณาดูเถิดว่าเป็นความดีเป็นความที่เป็นว่าไม่ควรรับ...ผิดการประการใด บ้าง เพราะฉะนั้นเพื่อเป็นธรรมของเสนอให้เปิดอภิปรายต่อไป

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาผู้แทน : มีผู้เสนอให้ลงมติและเปิดอภิปรายต่อไป ขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย ผู้ใดเห็นควรให้และเปิดอภิปรายต่อไป ขอให้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ 29 นาย

ประธานสภาผู้แทน : ผู้ใดเห็นควรมิต้องลงมติให้ ขอให้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ 30 นาย

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันมิต้องลงมติให้ ท่านผู้ใดเห็นชอบจะรับผิดการแล่งร่างพระราชบัญญัติ นี้ไว้พิจารณาต่อไป ขอให้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ 45 นาย

ประธานสภาผู้แทน : ผู้ใดไม่เห็นไม่ควรรับผิดการไว้พิจารณาต่อไป ขอให้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ 18 นาย

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าที่ประชุมมีมติให้รับ...ผิดการแล่งร่างพระราชบัญญัติ-นี้ไว้พิ-จารณาต่อไป ส่งกรรมาธิการชุดใด

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง : ส่งกรรมาธิการวิสามัญ

ประธานสภาผู้แทน : รัฐบาลจะเสนอให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญ

เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ถือว่าที่ประชุมเห็นชอบ มีจำนวนกี่นาย

นายทองอิน ทร์ ภูริพัฒน์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการวัฒนธรรม . 11 นาย

ประธานสภาผู้แทน : รัฐบาลเสนอให้มีจำนวน 11 นาย เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ถือว่าที่ประชุมเห็นชอบ ขอให้เสนอชื่อ

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการวัฒนธรรม : รัฐบาลเห็นว่า รัฐบาลขอเสนอ 5 คน อีก 6 คนที่เลือกอย่างเมื่อเช้านี้

ประธานสภาผู้แทน : ก่อนจะเลือกตัวบุคคล ข้าพเจ้าขอปรึกษาที่ประชุมนี้ว่า เราควรจะกำหนดเสนอชื่อเท่าจำนวนเท่าที่รัฐบาลเสนอ หรือเสนอเท่าใดแล้วแต่ท่านผู้ใดเห็นควรเสนอจะเพาะจำนวนเท่าที่รัฐบาลเสนอ ขอให้ไตรตรองเสียก่อน .

สมาชิกเห็นส่วนมาก

ประธานสภาผู้แทน : ผู้ใดเห็นควรเสนอเท่าใดแล้วแต่

ไม่มีสมาชิกยกมือ

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าที่ประชุมเห็นควรให้เสนอเท่าจำนวน

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการวัฒนธรรม : รัฐบาลขอเสนอ 5 นาย คือ 1. พระยารัตนบรรหิตธรรมสำรวย 2. หลวงพิมลวัฒนามาตย์ 3. หลวงเสถียรโชติ การ 4. หลวงชำนาญอักษร 5. นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์

นายไหล่ ศวิตชาต (นครสวรรค์) : ข้าพเจ้าขอเสนอนายมุวิ ชน พันธเศรษฐ

มีสมาชิกรับรอง

นายเทียม ณ สงขลา (ราชบุรี) : ข้าพเจ้าขอเสนอจุนประสงค์

สุขกำรี

มีสมาชิกรับรอง

นายยาสิ ไหวดี (พิบูลสงคราม) : ข้าพเจ้าขอเสนอนายจันทร์ นิกมุทพงศ์

มีสมาชิ–กรับรอง

นายประสิทธิ์ บุณยารมณ์ (สกลนคร) : ข้าพเจ้าขอเสนอนาย ไหญ่ ศรี ศชาต

มีสมาชิ กรับรอง

นายทองหนัก สุวรรณสิงห์ (เลย) : ข้าพเจ้าขอเสนอ พ.ต.ท. พัฒน์ นีลวัชนานนท์

มีสมาชิกรับรอง

นายสังห์ปาสิทธิ์ (ร้อยเอ็ด) : ข้าพเจ้าขอเสนอ นายเทียม ณสงขลา

มีสมาชิกรับรอง

นายเทียม ณ สงขลา (ราชบุรี) : ข้าพเจ้าขอขอบคุณ ขอถอนและขอเสนอนายบุญช่วย มาประเสริ ร

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาผู้แทน : ครบแล้ว ขอให้เลขาธิการอ่านรายชื่อ

เลขาธิการสภาผู้แทน : รายชื่อกรรมาธิ การวิสามัญนี้มี–0

1. พระยาวัฒนประจิตธรรมจำรัส 2. หลวงพันธุรัชนามาคม์ 3. หลวงเสถียรเขตคีรี
4. หลวงชานาญอักษร 5. นายพงษ์จันทร์ ภูริพัฒน์ 6. นายสุวิชช พันธเศรษฐ
7. ขุนประสาท์สุขการี 8. นายจันทร์ โกมุทพงศ์ 9. นายโ.ม ควัดชาต 10.พ.ต.ท.

พันตำรวจเอกวิฑูรย์ นิลวิฑูรานนท์ ส.ว. นายบุญช่วย ภาประเสริฐ

ประธานสภาผู้แทน : กำหนดแปรญัตติภายในกี่วัน

นายทนงจินดา ภูริพัฒน์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคุมมาคม : 10 วัน

ประธานสภาผู้แทน : รัฐบาลเสนอแปรญัตติภายใน 10 วัน

เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ถือว่าที่ประชุมนี้อนุมัติ

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการการเมือง พ.ศ. 2489

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการการเมือง

เหตุผล

เนื่องจากได้แก้ไขพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน โดยแยกข้าราชการการเมืองออกจากข้าราชการพลเรือน

ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง พ.ศ. 2489

.....

.....

.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการการเมือง

.....

.....

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง พ.ศ. 2489"

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2490

มาตรา 3 ให้ยกเลิกบรรดากฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่น ๆ ในส่วนที่มีบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้

"ข้าราชการการเมือง" หมายความว่า บุคคลที่รับราชการในตำแหน่งการเมือง

มาตรา 5 ข้าราชการการเมืองจะได้รับเงินเดือนตามอัตราดังปรากฏในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 6 ตำแหน่งข้าราชการการเมืองมีดังนี้

(1) นายกรัฐมนตรี

(2) รองนายกรัฐมนตรี

(3) รัฐมนตรีว่าการกระทรวง

(๑) รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง

(๒) รัฐมนตรี

(๓) เลขานุการรัฐมนตรี

(๔) ผู้ช่วยเลขานุการรัฐมนตรี

มาตรา ๗ การแต่งตั้งรัฐมนตรีก็ดี การออกจากตำแหน่งรัฐมนตรีก็ดี ต้องปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญ

มาตรา ๘ การแต่งตั้งข้าราชการการเมืองในตำแหน่งที่ต่ำกว่ารัฐมนตรีในกระทรวงเจ้าสังกัดเลือกตั้งบุคคลซึ่งเป็นสมควรกราบทูลเกล้าฯ ถวายโดยได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๙ ข้าราชการการเมืองในตำแหน่งที่ต่ำกว่ารัฐมนตรี ออกจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) รัฐมนตรีเจ้าสังกัดมีคำสั่งให้ออกโดยอนุมัติของคณะรัฐมนตรี จะเป็นการลดโดยมีความผิดหรือไม่มีความผิดก็ตาม

(๔) คณะรัฐมนตรีอนุมัติให้แต่งตั้งออกจากตำแหน่งทั้งคณะ หรือรัฐมนตรีเจ้าสังกัดออกจากตำแหน่ง

มาตรา ๑๐ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....

.....

บัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการการเมือง

(๑) นายกรัฐมนตรี	เดือนละ ๓,๐๐๐ บาท
(๒) รองนายกรัฐมนตรี หรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวง	เดือนละ ๑,๗๐๐ บาท
(๓) รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง	เดือนละ ๑,๔๐๐ บาท
(๔) รัฐมนตรี	เดือนละ ๑,๒๐๐ บาท
(๕) เลขานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวง	เดือนละ ๘๐๐ บาท
(๖) ผู้ช่วยเลขานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวง	เดือนละ ๔๐๐ บาท

สำเนาถูกต้อง.

สุรินทร์ ร.

ร.

/ประธาน นายนองลิขิตย์ ภูริพัฒน์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังและการคลังมหาดไทย :
รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลังและการคลังมหาดไทย ขอแถลงต่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรว่า ได้มีการประชุมปรึกษาหารือกันในคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๘ โดยมีหลักการว่า ให้มีกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการการเมือง เหตุผลเนื่องจากสภาได้รับหลักการร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมืองไปพิจารณาแล้ว เพราะฉะนั้นจึง เป็นเรื่องแยกข้าราชการการเมืองออกจากข้าราชการประจำ สำหรับพระราชบัญญัติที่ใช้ในขณะใด มีข้อที่น่าสังเกตที่จะขอเรียนชี้แจงสู่ประการหนึ่ง ซึ่งอาจจะเป็นเหตุให้สมาชิกทุกท่านเข้าใจผิดก็คือว่า บรรดาเงินเดือนของข้าราชการการเมืองที่ใช้เป็นเกณฑ์สำหรับตำแหน่งรัฐมนตรี ๑,๒๐๐ บาทนั้น ซึ่งได้เรียงมาจากเราได้แก้ไขพระราชบัญญัติข้าราชการการเมืองให้มีอัตราสูงขึ้น ๑,๒๐๐ บาท ฉะนั้น รัฐมนตรีก็ควรจะเป็น ๑,๒๐๐ บาทเช่นเดียวกัน แต่ข้าราชการการเมืองท่านประจำเราจะให้ได้สูง ๑,๐๐๐ บาท สำหรับตำแหน่งที่รัฐมนตรีพิจารณาเป็นการพิจารณาเช่นเดียวกัน

ไม่ทราบว่าจะมีใครอภิปรายอย่างใด

ประธานสภาผู้แทน : เชิญครับ

ที่ประชุมนี้ ท่านผู้ใดเห็นควรจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติที่ได้พิจารณาต่อไป

เชิญครับ

เสร็จแล้วเรียบร้อยแล้วครับ

ประธานสภาผู้แทน : เชิญ ผู้ พร้อมเพรียง เสียงไม่เรียกว่าไม่มี เป็นอันว่า รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณาต่อไป

ต่อกรรมาธิการสามัญหรือวิสามัญ

นายนองลิขิตย์ ภูริพัฒน์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังและการคลังมหาดไทย : ขอต่อกรรมาธิการเช่นที่มี แล้วก็แปรญัตติเท่านั้น

พิมพ์ที่กองการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร